DKP OG FRIHEDSKAMPEN

MATERIALESAMLING

1943

4

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI 1974

Genoptryk 1996

Politisk August

Sommerferiestilheden der raadede i hele Juli Maaned fortsatte et Stykke ind i Aaugust. Scavenius var paa Voergaard i Nærheden af Frederikshavn. Dr. Best havde med venlig Haand udglattet alle Vanskeligheder for sin gode Medarbejder i Samarbejdet mellem Tyskland og Danmark. Ja selv de fortsatte Sabotagehandlinger holdt han det døve Øre til. Nu var den danske Presse igen lukket for at bringe Meddelser, efter at Hanneken en Overgang havde forkludret det ved at give Publicity. Den svenske Presse var pæn og tavs, efter instændige indtrængende Henvendelser fra Scavenius Gesandten Kruse i Stockholm. Selv den danske London Radio bragte meget lidt nyt, hvilket altsammen gjorde Tilværelsen behagelig for Werner Best. Han lod blot være med at fremsende Beretninger i for stor Stil, saa var der Fred i Berlin. Dér havde de saagu nok at tænke paa.

Men saa gik det galt.

Det begyndte at mudre med Strejker i Odense og Aalborg og Esbjerg. Dertil kom en Besked fra Berlin om at tage haardere fat paa Sabotørerne. Krüger kom rejsende dernede fra Berlin med en Besked som blev overbragt Udenrigsministeriet. Man vilde have reguleret Forholdet med Sabotørerne . Man forlangte at den danske Regering skulde erklære sig indforstaaet med at de blev 1) ankalget for tysk Domstol,2) dømt efter tysk Ret 3) alle der fik mindst 8 Aars Tugthus skulde afsone det i Tyskland og4) Regeringens Billigelse skulde offentliggøres.

Dette mente Tyskerne vilde sætte en Stopper for at Sabotørerne trøstede sig med, at de kun skulde opholde sig i dansk Fængsel under nogenlunde Forhold til Krigen holdt op om et Par Maaneder.

Først tog man ikke videre højtideligt paa det. En lille Embedsmand i Udenrigsministeriet havde ikke megt at skulle have sagt - Gud naar det store Tyskland kom med saadan et Krav saa maatte man bøje sig , andet havde han ikke lært. Thune Jacobsen var jo heller ikke den Mand som blæste Alarm, underkuet som han er i det daglige Liv ogsaa i Hjemmet. Kofoed var lidt badre, men paa Arenaen viste sig tilfældig Dr. Best gode Middagsven Lauritz Hansen. Om han nu har faaet en Indsprøjning af Mandsmod ved sit Ophold i Finland og Sverrige nok er det, han sagde at det fandt de danske Arbejdere sig ikke i. Han var tvunget ind i sin Ministerstilling, og den forlod han hvis man imødekom disse Krav. Han saa allere e her i Aanden Muligheden for en smuk Sortie.

Kofoed ringede til Scavenius, som først var bleven imformeret om Sagen, og sagde at han maatte komme til Møde i København. Scavenius kunde ikke tage de saa alvorligt, det maatte man da nemt kunde ordne (give efter?) uden ham. - Nej Kofoed insisterede, Scavenius maatte komme. - Best hørte om Kontroversen og var nu villig til at udsætte Svaret. Man maatte ikke ulejlige Statsministeren i hans højt tiltrængte Ferie! Altsaa man ventede til den følgende Uge. Scavenius kom hjem Søndag aften den 8 og aftalte Ministermøde den 9ende.

Allerede inden dette begyndte Rygterne at svirre om Scavenius Afgang. Han selv har betroet sig til enkelte. Man maa ikke glemme, at det ikke var længe efter Musolinis Fald. De yngre virile Medlemmer af Rigsdagen syntes, at nu kunde det være nok, Tidspunktet var inde, hvor man ikke længere kunde tolerere Scavenius.

Mødet den 9 om Mandagen blev en stor Overraskelse.

Scavenius erklærede sig indforstaaet med alle de politiske Ministre, som styrket af Sommerferie og de Allieredes Sejre,(maaske ogsaa hvem ved Christmas Julitaler fra London), var enige om at sige blankt Nej til de tyske Krav. - Dernæst Overraskelse Nr. 2 han erklærede at han mente Tidspunktet var nu inde hvor han skulde trække sig tilbage. Det var bedre nu i Ro inden Folkestemningen tvang ham bort. Han mente at han kunde faa Dr. Best til at indse dette. Gunnar Larsen sluttede sig til denne Opfattelse om at et "parlementarisk" Ministerium var muligt. Flere Ministre gav Udtryk for at Scavenius skulde trække sig tilbage. -

Samme Dags Aften gik Scavenius til Best. Ikke Tale om at Scavenius maatte gaa, det vilde Berlin ikke indvillige i, da det kunde blive opfattet som et Svaghedstegn af Englænderne. Med Hensyn til Dom over Sabotørerne

forstod han ogsaa godt Dansernes Indstilling - Han havde nemlig erklæret at han meget vel forstod Ønskerne om en Regering helt udgaaet af Rigsdagen- og han vilde udskyde dette Spørgsmaal. Samtidig meddelte han at han ønskede en Konference den paafølgende Lørdag, hvor Kærbøl og Lauritz Hansen skulde deltage, saaledes at man kunde drøfte Arbejderforholdene. - Paa det Tidspunkt var Strejken i Esbjerg ved at sætte ind.

Efter dette var der igen Ro over de politiske Vande, men de meget hurtige Meddelelser om hvad der var sket paa Ministermøderne gjorde Stillingen vanskeligere for Scavenius. Dertil kom nu Generalstrejken i Esbjerg der Ugen efter fulgtes af en lignende i Odense.

Tirsdag den 16 blev det ikke Scavenius men Brorson som rejste Kravet om en Erklæring fra Rigsdagen. Regeringen greb ganske naturlig efter Rigsdagen for at faa Støtte og Medansvar. Hvorlangt Planer om et regulært Tillidsvotum efter en regulær Indkaldelse af Rigsdagen har været fremme er ikke nemt at efterforske, men det endte med, at Samarbejdsudvalget den næste Dag Onsdag den 17 gik med til at indkalde de samarbejdende Grupper "imformere" dem om Situationen og ~~xxgexatxfremskaffe~~ forelægge dem Tanken om en Erklæring.

Stemningen ~~im~~ Partierne var ~~præget~~ : Venstre præget af de mange ældre ængstelige Folk, Uvillie mod Cristmas Møller, som man gerne ligesom Scavenius plejer at gøre det, vil gøre ansvarlig for enhver Uro ~~XXXXXXXXXXXXXXXXX~~.Soc. Demokraterne behersket af Frygten for de Strejker, som man ikke kontrolerede, og helst vilde tillægge Lønmotiver eller ialt Fald kommunistisk Indsats. De Radikales stilling var givet. Den Konservative Gruppes ældre Part var ogsaa ængstelig og mente ikke Tidspumktet var kommet for ved at vælte Scavenius at udsætte sig for et Militærdiktatur. En yngre Gruppe saa mere aktivt paa Stillingen.

Forhandlingen om Fredagen da Grupperne traadte sammen Kl. 12 forløb saaledes at efter 2 Timer havde de tre Partier vedtaget at deltage i en Erklæring, medens den konservative Gruppe sagde Nej. Ved Samarbejdsmødet fremholdt de Konservative, at nu maatte Scavenius gaa, men de andre Partier sluttede sig ikke hertil. I de fortsatte Forhandlinger som først afsluttede Kl. 2,30 om Morgenen, hævdede de Konservative i første Række, at man ikke vilde med til en Erklæring som 1) ikke vilde have nogen Virkning paa Sabotørerne, 2) af Odense Borgerne kunde blive opfattet som en Svigten overfor de af Tyskerne provokerede Forhold. - I anden Række da man blev tvunget med af det svagere Flertal i Gruppen til en Erklæring, forlangte man at den skulde indeholde en Bebrejdelse mod de tyske Troppers Optræden. Det lykkedes til Slut Scavenius at faa dette bortelimeneret ,"da det ellers skulde godkendes af Best først".

6. August 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

Særnummer

STORSTREJKEN

Storstrejken i Odense

De odenseanske Arbejderes forstaaelige Harme over de af den tyske Værnemagt trufne Foranstaltninger i Anledning af Attentatet mod den tyske Mineudlægger førte som bekendt til, at Arbejderne paa Staalskibsværftet nedlagde Arbejdet som Protest mod den Nedværdigelse, at danske Arbejdere skulde arbejde under Bevogtning af tyske Rejsetter.

Værftsarbejdernes resolutte Holdning overfor vore Undertrykkere bevirkede, at Arbejderne paa flere større odenseanske Virksomheder fulgte Eksemplet og gik i Sympatistrejke.

Strejkebevægelsen tog en saadan Fart og Form, at den chokerede Tyskerne i den Grad, at de skyndsomt fjernede den synkefærdige Mineudlægger og Vagterne, saaledes at Strejken blev en 100 % Sejr for de odenseanske Arbejdere.

Dette Eksempel paa en resultatrig, national Aktion burde vække til Eftertanke i de Kredse, hvor man hidtil kun har manifesteret sin Danskhed ved at bære Kongenaale og udøse sin Harme indenfor private Kaffeselskabers fire Vægge.

Vi kan heller ikke undlade at gøre opmærksom paa, at visse socialdemokratiske Fagforeningsledere med Hænder og Fødder satte sig imod Strejkerne. Smedenes Formand Jepsen og Textilarbejdernes Formand Werner Madsen afslørede sig som sande Apostle for Eftergivenhedspolitiken; men blev eftertrykkeligt sat paa Plads af de strejkende Arbejdere.

De frie Danske i Udlandet vil, naar de erfarer om denne Aktion føle sig opmuntret i deres Arbejde for Danmarks Sag. Man kan levende forestille sig, hvorledes det vilde have virket, hvis danske Arbejdere fortsat havde fulgt Kapitulationens Vej.

Den danske Arbejderklasse vil til sene Tider være de odenseanske Arbejdere taknemmelige for denne Indsats, og skulde man fra Arbejdsgivernes Side forsøge paa at faa de strejkende idømt Bod, vil de dermed sætte sig udenfor den nationale Frihedskamps Rammer, ligesom de ogsaa hermed tilvejebringer nyt Konfliktstof og dermed Anledning til at rette et nyt Slag mod vore Undertrykkere.

Odensestrejken maa ogsaa belære Regering og Rigsdag saa-

vel som de faglige Ledere om, at men ikke fortsat kan sidde Arbejderens berettigede Krav om 20 % Krigsrisikotillæg overhørigt. Dette Krav maa og skal gennemføres, selvom det skal koste Kamp.

Denne Storstrejke var de odenseanske Arbejderes samlede Opmarch og den Kampvilje, der her blev lagt for Dagen, lover godt for den nationale Frihedskamps Videreførsel til det endelige Maal, et frit Danmark er naaet.

Aksel Larsens Fødselsdag

De begivenhedsrige Dage i Odense, hvor Sindene har været optaget af den store Strejke, fik en festlig Afslutning, idet de odenseanske Arbejdere gav deres Lysbarn, Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, Aksel Larsen, den bedst tænkelige Fødselsdagsgave. Denne Dag dannede som bekendt Afslutningen paa den nøjagtige Aktion mod vort Lands Undertrykkere. Samtidig med, at Gadebilledet var præget af Strøsedler med manende Opraab til det danske Folk om fortsat Kamp for vort Lands Frihed og en kraftig Opfordring til Regering og Rigsdag om Overføring af vor Partiformand til de danske Myndigheder, fik Dagen det endelige Punktum derved, at Bomber indeholdende tusindvis af Strøsedler eksploderede med høje Brag paa Byens mest befærdede Gadekryds.

Den festlige Afslutning faldt i Odenseanernes Smag, idet Gadekrydsene paa faa Minutter var sort af Mennesker, som hurtigt sikrede sig et Eksemplar af Bombernes Indhold.

De begivenhedsrige Dage, som vor By har oplevet, fik et værdigt Forløb og understreger paa synlig Maade den odenseanske Befolknings Vilje til at forstærke Kampen for vort Partis Formand og andre danske Patrioters Frihed, og den voksende Modstand mod de tyske Undertrykkere lover godt for et frit Danmark.

Riv Aksel Larsen og de øvrige danske Patrioter ud af Gestapos Klør!

Stil Regering, Rigsdag og øvrige Myndigheder overfor deres Ansvar!

Husk, Arbejde for Tyskerne skal gaa langsomt og være daarligt!

Spar ikke paa Materialerne!

Sabotagen kan udføres paa mange Maader!

Vær aktiv med i Frihedskampen!

Flyveblad fra 1943.

TRODS ALT

Udgivet af Kommunisterne i Odense. 16/8.

GENERALSTREJKEN I ESBJERG

Efter to Dages Generalstrejke og Butikslukning maatte Tyskerne trække Undtagelsestilstanden tilbage.

For anden Gang i Løbet af kort Tid har den danske Befolkning med Arbejderne i Spidsen vist med enig og fast Optræden vist, at Folket ikke vil tillade nogen yderligere Indrømmelser til de tyske Undertrykkere, og at det kan nytte at sige Nej blot man staar fast i ubrydeligt Fællesskab.

Første Gang var ved Storstrejken i Odense d. 4. og 5. August, hvor alle Arbejderne paa Byens største Virksomheder – ialt ca. 3500 Mand – nedlagde Arbejdet som Protest mod bevæbnede Værnemagtsformationers Besættelse af Skibsværftet efter en vellykket Sabotagehandling mod en lige fuldført tysk Mineudlægger. Skibsværftets Arbejdere havde først strejket i 4 Dage, da Arbejderne paa de øvrige Virksomheder gik i Sympatistrejke. Kravet var: Tyskerne væk fra Værftet, og trods enkelte daglige Lederes Forsøg paa at faa Arbejderne til at give op paa Halvvejen, stod de fast paa deres Krav, og paa to Dage havde Tyskerne trukket deres Tropper tilbage.

Anden Gang var ved den store Generalstrejke i Esbjerg d. 10 og 11. August. Aarsagen var her, at Tyskerne efter en Serie af vellykkede Sabotagehandlinger, der især rettede sig mod deres Udnyttelse af det danske Fiskeri, erklærede Undtagelsestilstand og beordrede Himmelstrup og store Politi- og Opdagerstyrker til Byen. Undtagelsestilstanden traadte i Kraft d. 7. August og skærpedes de følgende Dage, men Befolkningen viste ganske tydeligt, at den ikke var til Sinds at rette sig efter de fremmedes Paabud. Paa Trods af Udgangsforbudet efter Kl. 21 demonstrerede store Menneskemasser i Gaderne indtil langt ud paa Natten under Afsyngelse af "Der er et yndigt Land", "Internationale", "Tipperary" o.a., og det kom til Sammenstød med tyske Soldater.

Paa et Møde i Smedenes Bestyrelse blev Tanken om Strejke fremsat, og derfra greb den om sig i hele Byen. Fra Tirsdag d. 10. standsede Arbejdet i hele Esbjerg samt paa en Række af de tyske Befæstnings anlæg i Byens Omegn. Butikkerne lukkede og satte et Skilt i Vinduet: "Lukket indtil videre". Selv hele Postvæsenets Personale, Statsbanernes Ekstrafolk, Remisearbejderne og Stationspersonalet deltog. Kun Sygehuse, Gas-, Vand-, og Elektricitetsværk samt Banernes kørende Personel var undtagen fra Strejken, ellers laa hele Byen stille, hvad der i sig selv naturligvis var et svært Slag for den tyske Krigsførelse.

Paa en Række Strejkemøder med mange tusind Deltagere forsøgte Politimesteren at overtale de Strejkende til at gaa i Arbejde paany, idet Tyskerne samtidig vilde give et svævende Løfte om at ophæve Undtagelsestilstanden efter et ikke nærmere opgivet Antal Dage. Desuden vilde det blive forbudt de tyske Soldater at færdes paa Gaden om Aftenen. Dette Tilbud blev dog fuldstændig afvist. Kravet var: Ophævelse af Undtagelsestilstanden, og før kunde der ikke være Tale om Arbejdets Genoptagelse. Selv Politimesteren maatte anerkende Arbejdernes mandige Holdning.

Efter yderligere Strejkemøder og efter Forhandlinger mellem Borgmesteren, Kjærbøl, Regeringen og v. Hannecken lykkedes det at afpresse Tyskerne et bindende Tilsagn om øjeblikkelig Ophævelse af Undtagelsestilstanden. Først da begyndte Byen sit normale Liv igen, idet de Strejkende dog først havde understreget, at de ikke vilde tåle Provokationer af nogen Art. Esbjerg-Befolkningen havde vundet en fuldstændig Sejr.

Sejren blev vundet af den menige Mand. Det var Folket, der tog sin Skæbne i sin egen Haand. Det var de menige Fagforeningsmedlemmer, der satte igennem, at Arbejderklassens organiserede Magt skulde sættes ind. Det var hele Byens Befolkning, der sluttede op bag Arbejdernes Organisationer i en fast, national Fællesfront til Værn om elementære, danske Rettigheder.

Saadan har Esbjergs Befolkning givet et strålende Eksempel for hele Landet. Fasthed og Sammenhold maa være Modstandsfrontens Parole. Saadan gaar vi frem for et frit Danmark!

Nr. 12 August 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

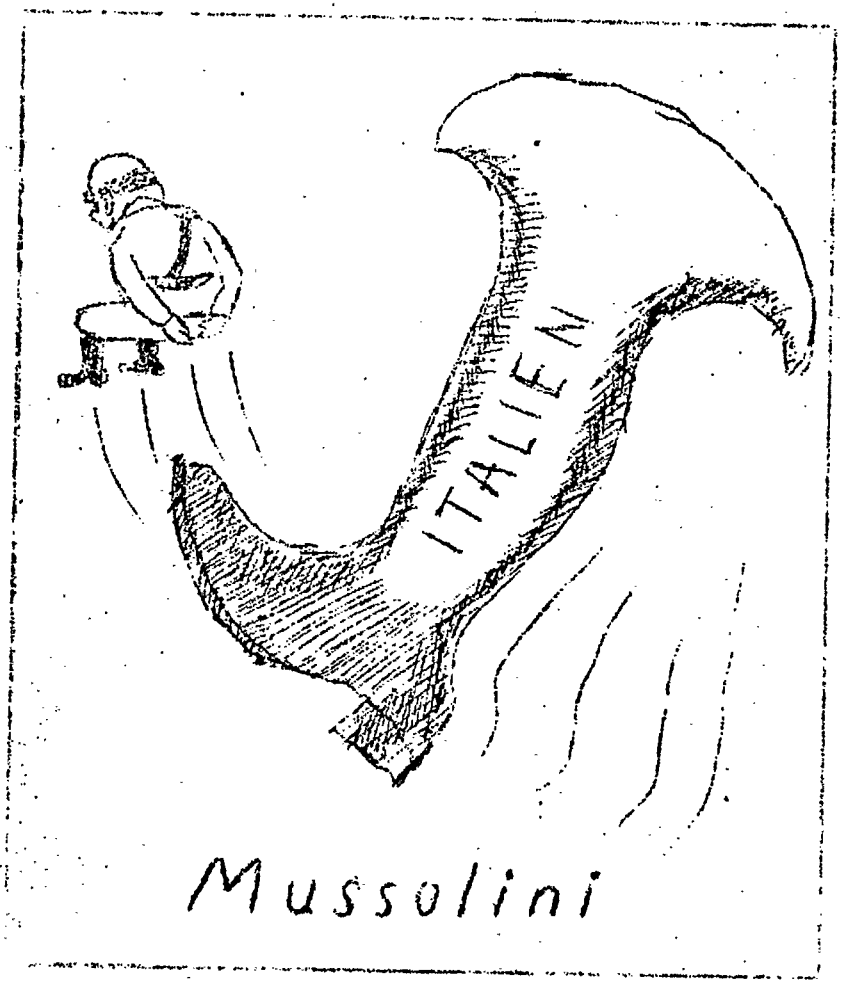

SKÆBNEN BANKER PAA DØREN -

Mussolini er færdig - !

Forbi er den Tid, hvor den spraglet klædte "Duce" brølede sine Trusler ud i Verden. Forbi er det med den selvsikre Grinen, naar han stillede sig i Positur med Hænderne i Siden og Næsen i Sky. Forbi er det med at springe rundt paa Tanks og Landbrugsmaskiner og holde bralrende Taler med eller uden Skjorte paa. Forbi, forbi - .

Overalt hilses Nyheden med en Glædens og Forhaabningens Stemning. Vi følte alle, at det lakker mod Enden. Og Verden over begynder alle Quislinger febrilsk at skælve, mens Frihedens og Fremtidens Kræfter løftede Hovedet paany.

Endnu hviler der Mørke over den direkte Aarsag til Tyrannens Fra officiøs allieret Side har man med Rimelighed formodet, at Hitler som Svar paa Mussolinis Raab om Hjælp har krævet, at den "brændte Jords Politik" skulde gennemføres op langs hele den italienske Støvle, saa vilde Tyskland sende Hjælp, naar Italien var saa godt som erobret! Men den egentlige Baggrund er i alt Fald klar nok: Fascismens Terrorvælde kunde ikke staa for de svære militære Nederlag. Aksen evner ikke at hele sine Saar i Sydeuropa grundet paa de ufatteligt store Slag paa Østfronten. Den Røde Hær Indsats har givet de Alliereges deres Chance, som de nu finder Tiden til at udnytte. Det er ikke mindst Orel, der er Skyld i Mussolinis Fald.

Mussolini er væk, det fascistiske Parti er opløst, men Fascismens Metoder synes ikke fremmede for den ny Regering. En Udvikling er begyndt, men Badoglios Styre er ikke en demokratisk Genopvaagnen. Det er Abessiniens Styre, Giftgassens Marskal, der er Herre i Italien i Dag. Det er Folk, som indtil for faa Dage siden lydigt krøb for Mussolini, der sidder i Regeringen - og paa Tronen. Det er ikke den ny Tids Folk. De har ikke engang taget Skridt mod det første fornødne: At bøje sig for Folkets Krav om Fred, at jage Tyskerne ud af deres Land i Samarbejde med de Allierede. Derfor er den italienske Frihedskamp endnu ikke forbi. Fascister er fængslet, men Fascismen er ikke knust. Den vil ikke bryde sammen "af sig selv", men nye haarde Slag er nødvendige, saavel udefra som indefra.

Men der er gaaet Hul paa Bylden. Den ny Tids Folk - det er dem, vi hører i de mægtige Jubeldemonstrationer i alle italienske Byer, dem som i Titusindvis nægter at arbejde for Tyskerne

men som trods alle Forbud kræver Fred og Tyskerne ud af Landet. Der er ingen Tvivl om, at den ny Tids Folk allerede har tvunget de regerende meget længere end det oprindelig var deres Vilje. Men der er et Stykke Vej endnu.

Katoliker, Liberale, Socialister og Kommunister staar samlet i en italiensk Folkefront, som enigt kræver den fuldstændige Udryddelse af Fascismen og øjeblikkelig Fred.

Uanset hvad Badoglios og "Konge-Kejserens" Hensigter er, saa er Sluseporten nu aabnet paa Klem for den vældige Folkevrede, der med Mord og Terror har været dæmmet inde i over 2o Aar. Italiens Herrer evner ikke at holde de frigjorte Kræfter tilbage. Prøver de paa det, vil de selv blive knust af den Frihedens Malstrøm, der tordnende vil bane sig vej ud over Fascismens første Land, og som vil give Genlyd over hele Verden. Ingen Halvfascist, ingen Darlan kan ride Stormen af. Fascismen maa udryddes helt - kun dette er Garantien for et frit Italien.

Mussolinis Fald har været en umaadelig Opmunstring for Frihedens Kræfter hele Verden over, men Kampen er ikke derfor forbi. Mussolinis Fald viser blot i hvor høj Grad Situationen er moden til at føre Kampen videre med alle til Raadighed staaende Kræfter. Det store og afgørende Slag staar nu umiddelbart for Døren. Udefra som indefra, fra Øst, Syd, Vest og Nord maa der løbes Storm, saa Freden og Friheden kan sikres. Og saa er Sejren maaske nærmere end vi sædvanligvis tror!

Skæbnen har banket paa Døren - ogsaa hos os!

NOTER FRA BYEN. Sherlock Himmelstrup kan ikke undvære den odenseanske Luft og gør for Øjeblikket Studier i Marken. Han ses blandt andet jævnligt paa Værftet og hos Thrige, forhaabentlig faar han snart lidt mere at spekulere paa andetsteds. Det er saa lidt for en Mand med hans Evner.

EPISODE PAA VÆRFTET. Forleden vovede 3 Tyskere sig ind i Marktenderiet for at købe en Flaske Mælk. De bænkede sig og skulde til at nyde Mælken, men saa kom en stor stærk Værftsarbejder ind og saa dem. Efter et tordnende "Heraus" trak de to Tyskere sig planmæssigt tilbage; medens den tredie lod til at være uberørt af Situationen. Danskeren gentog et forstærket "Heraus" og foretog nogle betegnende Bevægelser, hvorefter den tredie Tysker fandt det klogest at gaa over til den "bevægelige Krigsførelse" hvilket vil sige, at han forsvandt i en vældig Fart.

ÅABENT BREV TIL DE ODENSEANSKE MYNDIGHEDER

Danmarks Kommunistiske Parti, Odense Afdeling retter herved en Henvendelse til Dem!

Formaalet hermed vil hurtigt blive Dem klart og vort Brev vil sikkert give Dem Stof til alvorlig Eftertanke. Medens hele den frie Verdens Øjne er rettet mod os, har Kampen for vort Lands Befrielse anteget saadanne Former at snart sagt alle Kredse af det danske Folk er aktive Medkæmpere i Frihedskampen.

Vort Partis Indsats har været af en saadan Karakter, at vi har opnaaet en stadig voksende Respekt i alle Lejre, selv blandt Landsmænd, som ideologisk set staar os fjærnt. Vi har med Glæde kunnet notere en stadig stigende Tilgang af nye, uforfærdede Medkæmpere, hvis Kærlighed til vort Land og glødende Had til Undertrykkerne kun har kunnet faa praktisk Udløsning inden for vore Rammer. Uden at ville undervurdere den aktive Indsats som indtil nu er ydet fra anden Side, tør vi hævde, at vore Kæmpere har baaret Hovedvægten af de Ofre, som Kampen har krævet. Den seneste Tid har vist en glædelig Udvikling til det bedre, saaledes at man nu for Alvor kan tale om en bred dansk Front mod de tyske Undertrykkere. En Udvikling som lover godt for vort Lands Befrielse. Et Maal som alle Danske, uden Hensyn til politisk Opfattelse, kan enes om.

Til Trods herfor findes der endnu Folk, som ikke kan eller vil se Konsekvensen af den internationale, saavelsom den nationale Udvikling, og disse Folk findes i vid Udstrækning indenfor den offentlige Administration. Man kan ikke frigøre sig for den Tanke, at det her gælder: "Jo større Embede, jo mindre Nationalfølelse". Der er her udvist en Holdning, som kun kan karakteriseres som lumsken. Det Afsnit af Kampen som nu staar for Døren vil uvægerligt medføre, at Forsøg paa at optræde som neutral mellem det danske Folk og Besættelsesmagten vil blive ynkeligt afsløret.

Da den Holdning som dansk Administrations Udøvere indtager vil være af vital Betydning for Danmarks Frigørelse, har vi ikke villet undlade denne Henvendelse, selvom Tiden paalægger os andre og større Opgaver.

De her fremsatte Synspunkter gælder danske Embedsmænd i Almindelighed og de odenseanske Myndigheder i Særdeleshed. Det er en over hele Landet kendt Sag, at de odenseanske Myndigheder

indtager en Særstilling. Den odenseanske Fortolkning og Administration af danske saavel som af udanske Love har været af en saadan Karakter, at den spænder over neutral Afventen som mildeste Form, for at ende i direkte landsskadelig Holdning.

Vi vil i det følgende komme ind paa de mest grelle Eksempler og først beskæftige os med Politi og Retsvæsen.

Det saakaldte "danske Sikkerhedspoliti", der sorterer under Gestapo, vilde vi ikke gøre til Genstand for større Omtale, hvis ikke De Herr Politimester Seldorf kunde gøres medansvarlig for Deres Optræden. De kan, saafremt De regner Deres Embedspligter forsvarligt, ikke være uvidende om, at selv efter de landsforræderiske Love, der betinger Sikkerhedspolitiets Eksistens, finder der aabenlyse Ulovligheder Sted.

Hvorfor protesterer De som øverste Myndighed ikke overfor den Maade, hvorpaa politiske Fanger bliver behandlet af Chefen for "Sikkerhedspolitiet" og en Del af hans udanske Medarbejdere? Hvorfor tolererer De umenneskelige Forhørsmetoder og den uhørte Behandling af de fængsledes Koner og Børn?

Hvad mener De for Eksempel om de to unge Mænd fra Esbjerg, som blev anholdt her i Byen mistænkt for Sabotage, og som ved deres Anholdelse overhovedet ingen Modstand gjorde, udover at den ene gjorde et svagt Forsøg paa at flygte, og til Gengæld blev slaaet bevidstløs paa en Trappegang og med selveste Herr Thulesen i Spidsen blev maltrakteret paa det frygteligste? Hvorledes kan det tilledes "Sikkerhedspolitiets" Folk at opholde sig Dag og Nat i de fængsledes Lejligheder, hvor de paa alle Maader forulemper og chikanerer Koner og Børn. Hvorledes kan det tillades, at Folk, som kun periferisk har haft Andel i Handlinger, som tjener Danmarks Sag, og som af rent organisatoriske Grunde kun kan vide uvæsentlige Ting, bliver holdt i Varetægtsarrest i op til fem Maaneder og stadig ikke er sat paa fri Fod?

Herr Politimester Seldorf! I Deres Egenskab af øverste Myndighed for det odenseanske Fængselsvæsen gør vi Dem endvidere ansvarlig, for de utilstedelige Forhold, der raader paa dette Omraade. Vi gør Dem ansvarlig for, at politiske Fanger nægtes enhver Lempelse, saasom Besøg, Avislæsning, Tilladelse til at ryge o.m.a.. I samme Forbindelse nævner vi, at Renligheden er under al Kritik, ligesom den Mad, der serveres for de politiske Fanger til Tider har været uspiselig. Kort sagt, politiske Fanger er blevet behandlet daarligere end Forbrydere af værste Art, i Stedet for burde de naturligt være undtaget fra det almindelige Fængsels-

reglement. Tror De ikke Herr Politimester, at en alvorlig Drøftelse mellem Dem og Arrestforvarer Stuhr er paakrævet, ikke alene for Deres egen Anseelses Skyld, og vilde det ikke samtidigt være klogt, om De instruerede Deres Medarbejdere om at udvise en korrekt og værdig Holdning, naar de fængsledes Hustruer og Børn søger Deres Bistand til Opnaaelse af Besøg eller lignende?

Til vore Domstole retter vi ogsaa en indtrængende Appel. De mange, strenge Domme, der er afsagt over danske Frihedskæmpere i Tidens Løb, har til Grundlag haft et Anklagestof, som maa faa Skamrødmen frem hos enhver retsbevidst dansk Jurist. I Europas undertrykte Lande gives der mange Eksempler paa Ubøjelighed og Heroisme, som er forbilledlig for den danske Dommerstand.

Til Forsørgelse af de Familier og Hjem, hvor Forsørgeren brat bliver revet bort, ønsker vi ogsaa at knytte nogle Bemærkninger. Den Behandling, som bliver disse Familier til Dels, falder ikke i Traad med godt dansk Sindelag overfor Landsmænd, som af vore Undertrykkere for en Tid bliver stedt i Nød.

Vi henvender os derfor til Socialkontorets ansvarlige Ledere lige fra Borgmester Werner, C.V. Jørgensen og ned til yngste Kontormand.

De Forhold, der i Odense bydes de fængsledes Familier er uden Sidestykke i Danmark. Overfor en Forsørger, der rives bort fra sin Familie, som Følge af hans Indsats for vort Lands Sag kan man ikke anlægge de gængse Synspunkter. Naar der overfor disse Familier udvises Karrighed, og man gør den til Genstand for daarlig Behandling, kan vi ikke se rettere, end at man tjener Undertrykkernes Sag.

Vi appellerer derfor til C. V. Jørgensen og Medarbejdere! Vis en dansk Holdning overfor de Kvinder og Børn, som for en Tid er henvist til Jeres Omsorg! Husk paa, at det drejer sig om Mødre og Børn, som i de fleste Tilfælde i Forvejen er skræmt fra Vid og Sans af Thulesen og hans "Sikkerhedspoliti". Husk paa, at det i de fleste Tilfælde er Folk, som for første Gang henvender sig til Socialkontoret. Lad Behandlingen af disse Sager blive af en saadan Karakter, saa man faar Indtrykket af, at de Herrer mener noget med de dyre Kongenaale i Jakkereverset, og at Hjertet ogsaa er med i den rent ydre Pragt.

Vi undlader ikke at gøre opmærksom paa, at ogsaa De Herr Stiftsamtmand Neumann her har et tungt Ansvar.

Vi henstiller iøvrigt til alle, som har en dansk Gerning at udføre, at de gør sig klart, at Kampen for vort Lands Frihed tilspidses i en Grad, som vi ikke tidligere har set. De undertrykte Lande rejser sig, og Hjemmefronten omfatter overalt de administrerende og udøvende Myndigheder. Lad ogsaa dette blive gældende for Danmark. De tyske Landrøvere staar overfor deres sidste Kraftanstrengelser, dels skal de holde det underkuede Europa nede, dels skal de afværge Invasionen. En sammensvejset og enig Hjemmefront er Betingelsen for at naa det Maal, vi alle med Længsel imødeser. Derfor maa den tredie Front omfatte alle Lag af Befolkningen.

Danmarks kommunistiske Parti arbejder idag sammen med alle Kredse af vort Folk, som yder en Indsats for Danmarks Sag. Det arbejdende Folks Levevilkaar er saa snævert sammenknyttet med Landets og Folkets Skæbne, at vi broderligt vil række Haanden til alle virkelig nationale Kredse, der som os vil aktiv Kamp mod vore tyske Undertrykkere. Vi tilraaber alle Myndigheder og Dele af Befolkningen, som endnu indtager neutral og afventende Holdning:

Husk, at der kommer en Regnskabets Dag! Husk, at det frie danske Folk til sin Tid vil sige: "De som ikke var med os, var mod os!" Trods de Kampbetingelser vore Modstandere byder os, vil vi fortsætte Kampen. I skal vide, at vi sætter det bedste ind i Kampen. Heltemodige Saboterer fra alle Kredse af Folket sætter hver Dag Livet paa Spil, deres Indsats er medvirkende til at hæve Danmarks Anseelse i den frie Verdens Øjne. Vort Parti imødeser trygt det danske Folks Dom, naar Frihedens Time slaar.

Hvorledes vil I møde det danske Folks Dom, naar denne Dag oprinder?

Hvad agter I at gøre?

Den nærmeste Fremtid vil give Svaret!

Danmarks kommunistiske Parti
Odense Afdeling

STIKKER. Kontrollør Petersen, Theisensvej 13 I har angivet 4 Mænd ved Thrige, som han formodede havde Andel i Sabotageaktionerne. Politiet maatte lade de 4 Mænd gaa, da de var fuldstændig sagesløse. Petersen har flere Gange højlydt udtrykt Ønsket om at tjene de Kr. 500, der fører til Anholdelse af Sabotørerne. Men Kontrollør Petersen kender Lønnen for Angiveri? Vi kan betro ham, at det er livsfarligt at optræde som Stikker.

SABOTAGEN

Den seneste Tids vellykkede Sabotagehandlinger her i Byen er almindelig Samtalestof og viser, at Frihedskampen er ved at antage Former, som svarer til den ejeblikkelige internationale Situation, der karakteriseres af Offensiv mod Aksen paa alle Fronter.

Hvorledes reagerer Odenseanerne overfor Sabotagen?

Den hilses i vide Kredse med Begejstring, medens de mere forsigtige mener, at Sabotagen er at foretrække for engelske Bomber.

Hvorledes var f. Eks. Stemningen blandt Værftets Arbejdere den Morgen, da de saa, at den tyske Minesudlægger var beskadiget saa grundigt, at den ikke bliver sejlklar foreløbig?

Der var med et mildt Ord Begejstring blandt Arbejderne, der i lange Tider havde haabet, at dette vilde ske. Begejstringen blev ikke mindre, fordi de dristige Saboterer havde ventet med Aktionen til Dagen, før Baaden skulde afgaa. De slagfærdige Værftarbejdere døbte straks Minesudlæggeren om til "Undervandsbaaden".

Efter Branden paa A/S Thriges Vikleri og Attentatet mod samme Virksomheds Elektricitetsværk er der paa forskellige Værkstedet opslaaet en Meddelelse om, at man kan tjene 500 Kr. ved at give Oplysninger, der fører til Gerningsmandens Paagribelse. Paa nogle Værksteder har man ganske simpelt revet Plakaten ned. Paa et Værksted er der blevet tilføjet: "Vi har ingen Judas Jacobsen her". Disse Smaatræk belyser bedre end mange Ord Folks Indstilling overfor Sabotagen og er i direkte Modstrid med Skriverierne i den "danske" Presse.

Den Kendsgerning, at der i den senere Tid er organiseret flere Sabotagegrupper foranlediger os til at fremdrage et Eksempel paa forkert Anvendelse af de dyrebare Sprængstoffer. Vi tænker paa Bombeeksplosionen hos den nazistiske Mælkehandler paa Falnatokesvej. Det kunde have været ordnet med en Sten, og saa var det ikke gaaet ud over Naboerne. Paa den anden Side kunde de omkringboende have gjort Aktionen helt overflødig ved at boykotte Nazimælkehandleren.

I det hele taget er der alt for mange, der ikke har indset Betydningen af at blive fra de nazistiske Forretninger. Lad dem mærke Foragten saa grundigt, at de inden længe drejer Nøglen om i deres nazibefængte Butikker.

Med Hensyn til Organiseringen af flere Sabotagegrupper kræves der først og fremmest det fornødne Mod, og dernæst Evnen

til at lamme Jie stille.

Og husk der er mange Former for Sabotage. Daarligt Arbejde for Tyskerne er ikke den mindst vigtige. Et Sømi et Anker kan gøre Underværker. Sand eller Grus i et Leje er ogsaa godt. I det hele taget er der en Masse Muligheder, som kan udnyttes uden større Risiko for Udøveren, men med gode Resultater.

Vi opfordrer til Dannelse af selvstændig arbejdende Sabotagegrupper. Timen er kommet, hvor vi skal indfri de Forventninger den frie Verden nærer til os, hvor vi skal styrke Danmarks Anseelse ved aktiv Indsats i den nationale Frihedskamp.

De beste

Døden kan flamme som kommo.
klarere ser vi enn før
hvert liv i dens hvite smerte,
det er de beste som dør.

De stærke, de rene af hjertet
som vilde og vaaget mest –
rolige tok de afskjed,
en efter en gikk de vest.

De levende styrer verden
som flokk blir alltid igjen,
de uundværlige flinke,
livet næstbeste menn.

De beste blir borte i fængslet
sopt vekk af kuler og sjø.
De beste blir aldri vaar fremtid.
de beste har nok med aa dø.

Slik hedrer vi dem med afmakt
med all den tomhet vi vet
men da har vi sveket de beste,
forraadt dem med bitterhet.

De vil ikke sørges til døde,
men leve i mot og tro.
Bare i dristige hjerter
strømmer de fallnes blod.

Er ikke hver som har kjent dem
mer rig enn de døde var, –
for menn har hat dem som venner
og barn har hat dem til far.

De øket det livet de gikk fra.
De spøker i nye menn.
Paa deres grav skal skrives:
De beste blir altid igjen.

Nordahl Grieg.

Er DU "P l a n k e v æ r k s l y t t e r" –

eller støtter DU "TRODS ALT"?

KÆMP FOR ET FRIT DANMARK

SAGFØRER JUUL-PEDERSEN SOM THULESENS HAANDLANGER

Vi kan atter berette om nogle konkrete Tilfælde af Retsløshed inden Sikkerhedspolitiet.

Det drejer sig dennegang om en Række Sager, som i den seneste Tid er paadømt her i Byen. Vi kan i denne Forbindelse nævne, at 2 Kammerater i disse Dage er blevet ført til Horserødlejren og indespærret derovre af den simple Grund, at Politiet overhovedet ingen Beviser havde, paa det som de 2 Mænd var sigtet for og i Raseri over ikke at kunne skaffe Resultater til de tyske Foresatte, har men nu interneret de 2 Mænd. Forsvareren for de to Internerede, Sagfører Juul-Pedersen, har i denne Sag ikke indlagt sig nogen større Fortjeneste. Ialfald vægrer vi os ved, efter den lange Række af Sager, som er paadømt her i Byen, hvori ovennævnte Herre har figureret som Forsvarer at kalde hans Indsats for god dansk. Vi undlader ikke at nævne to Kendsgerninger i Forbendelse med disse Sager, nemlig for det første, at Juul-Pedersen er permanent beskikket Forsvarer for alle de Mennesker, som er anklaget for politisk Virksomhed. For det andet, det valne fejge, for ikke at sige udanske Forsvar, han fører for disse Mennesker lader formode, at man af den Grund finder ham særligt egnet til at supplere Thulesens Anklagemateriale. Ialfald staar de Domme som er afsagt her i Byen i en skærende Modstrid til, hvad der er gængs over det ganske Land. Det maa være saadan, at de Fængslede selv faar Lov til at udpege den Sagfører, der skal beskikkes til Forsvarer for dem. Vi fastslaar, at havde Sikkerhedspolitiet ikke med deres beskidte Afhøringsmidler, som i mange Tilfælde har været direkte lognagtigt konstruerede Rapporter, kunnet fremlægge Anklagemateriale af denne Beskaffenhed, vilde de afsagte Domme havde været væsentlig mildere.

Iøvrigt opfordrer vi alle, som kommer i Berøring med disse noble Herrer, forlang altid at faa Navn opgivet inden Afhøringen paabegyndes. De Folk, der er særlig ivrige efter at hjælpe Fjenden skal nok blive husket og faa deres velfortjente Afklapsning.

RESERVETYSKERNE

Vi bringer Navnene paa et Par Reservetyskere:
Schestedt, Schacksgade 25, II
Murer Johannes Jensen, Hjallesevej 41, Indgang fra Jagtvej.

Rettelse: Den tidligere Barber i Kochsgade, Reservetysker Halfdan Jensen bor ikke i Godthaabsgade lo men 29.

F E L T M A D R A S S E R N E

Det viser sig desværre nødvendigt at fortsætte denne Rubrik. Ingen af de Tøse, der forsøder Tilværelsen for Landets Fjender skal gaa Ram forbi, og naar Danmark igen er blevet frit, vil de sikkert komme til at fortryde deres Løsagtighed bittert.

Inger Hansen, Henriettevej 55
Grethe Carlsen, Thorkildsgade 3
Helen Petersen, Cementenborg
Norma Petersen, Kochsgade 17
Randi Eriksen, Georgsgade 22
Marie Dombrowsky, Overgade 67 II
Sonja Holm, Rugaardsvej 11o II
Inge Abshagen, Nørrevænget 43 c
Fru Nielsen, Frederiksgade 5 a
Ilse Nissen, Oluf Bagersgade 3o
Ebba Hedmann, Carl Lundsvej 5
Bigmor Slot Nielsen, Rødegaardsvej 46
Hannelore Detlef, Krammervænget 5
Helga Hansen, Kochsgade 22
Frk. Hvid, Thorkildsgade 1
Asta Pedersen, Dalumvej 26 I
Fru Jensen, Schacksgade 34
Fru Jensen, Aalykkevænget 34
Fru Velgaard, Vesterbro 98, Sidebygningen
Frk. Hansen, Vesterbro 98 II
Fru Andersen, Drewsensvej 17 b I tv.
Ebba og Oda Poulsen, Benditsgade 17
Kristine Schmidt, Tværgade 18
Inger og Tove Wørsøe Nielsen, Vesterbro 62 b II
Ellen Marie Christensen, Thuresensgade 37 St.
Alice Baumann, Hjallesevej 27
Lindis Petersen, Heltzensgade 8
Erna Andersen, Fælledvej 7 II (Forældrene ved intet)
Grethe Jensen, Hjallevej 41
Gerda Clemmesen, Krygersvej 14 I th.

Rettelser: Desværre er der et Par Fejl i sidste Nr.
Else Pedersen, Skibhusvej bor ikke Nr. 31 men 37
Fraskilt Frk. Rosa Andersen bor ikke Østergade, men Ørstedsgade 24 II.
Vi beklager disse Fejl og henstiller til vore Meddelere, at de kun bringer Navne og Adresser, som de personligt kan garantere for er rigtige.

B L A D E A F N A Z I V E J V I S E R E N

Vor lille Notits i sidste Nr. af "TRODS ALT" om den nazistiske Maler Burmesters Udstilling i "Flensborgmagasinet", virkede omgaaende. Billederne blev fjernet og det ser ud som om, at man fra Forretningens Side ikke har kendt Burmesters landsforraderiske Indstilling.

Jørgensen, Windelsvej 52 tjener 5o Kr. paa hver dansk Arbejder, han skaffer Hitler. Hans Kone syr for Tyskerne i Barakkerne ved Værftet, ligesom der kommer Tyskere paa Besøg i Hjemmet.

Det er svært at skaffe Fedt, men hos Slagter Westergaard, Nørregade 47 er der ingen Vanskeligheder - for Tyskerne! De køber Fedt for Tobak i stor Stil, medens Westergaards danske Kunder maa undvære.

Slagter Johs. Rasmussen, Vesterbro 96 sælger en Masse Fedt og røget Spæk til Tyskerne. Han fabrikere ogsaa Pølser til dem. Større Partier afsættes gennem fhv. Autohandler Husted, Vandværksvej 2, der driver omfattende Kommissionsforretning med rationerede Varer.
Til de tyske Soldater sælger Rasmussen Fedt for Cigaretter. Hans danske Kunder faar saa godt som intet af disse Varer, men vil sikkert vide at huske ham.

Lærerinde Fru Petersen, Næsby hævder meget energisk, at hun ikke er Nazist, at hun aldrig har haft Forbindelse med Forræderbladet "Fædrelandet", at hun overhovedet ikke kendte Lærer Andersen og saaledes ikke kan være Aarsag til, at han maatte gaa i Illegalitet.
Derimod vedkender Fruen sig, at hun ikke var solidarisk med det øvrige Lærerpersonale, der forlod Skolen, da den berygtede Nazist Fru Briand tilbagekøbte Skolen for Nazipenge.
Fru Petersen meddeler, at hun er Socialdemokrat.

Svendborgrubrikken

"TRODS ALT" er ikke alene et odenseansk Blad. Naar vi i dette Nummer bringer en Svendborgrubrik, er det med den Tanke efterhaanden at oprette en Rubrik for alle fynske Kystbyer. Disse Rubrikkers Oprettelse beror kun paa, at vore Kommunistorator i de forskellige fynske Byer fremsender det fornødne autentiske Stof.

TURISTHOTELLET ER GLAD VED GRØNNE TURISTER

Det er almindeligt bekendt, at Frøsig, Turisthotellet foretrækker tyske Gæster, da han tjener mere paa dem. Hans kvindelige Personale Mary, Inga og Marie er Nazister og Feltmadrasser. Tjenerne siges at være gode nok.

For nogen Tid siden var der Optræk til Ballade. Orkestret tillod sig af og til at spille danske Melodier, hvad Græshopperne var meget fornærmet over.

Vi skal senere bringe Navne og Adresser paa Piger i Svendborg, som indlader sig med Tyskerne.

Holger Dan, Korsgade reparerer tyske Biler.

Slagtermester Brøndberg, Skattegade 4 handler helst med Tyskere.

Slagtermester Leo Larsen, Møllergade 108 foretrækker ogsaa tyske Kunder og ser stort paa Luddelovens Bestemmelser.

"TRODS ALT" vil i de følgende Numre fortsætte Afsløringen af Forræderne i Svendborg.

- o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o

FRA FISKEHANDLEREN. Følgende Historie udmærker sig ikke ved at være særlig sensationel, men da den er meget betegnende for Situationen, mener vi alligevel at den bør kendes.

Vor Meddeler beretter, at han forleden gik ind i en Fiskehandel for at købe nogle Sild. Medens han stod og talte med Fiskehandleren om Varemangel og andre aktuelle Emner, kom der en Flok Børn i Alderen 5-7 Aar ind i Forretningen og anført af en Dreng, der stolt bar et Dannebrog. Han lagde en Seddel paa Disken, og Fiskehandleren svarede: "Hils Mor og sig, at det kan ikke nytte noget, at I bliver ved at rende her, jeg har ingen Fladfisk før efter Middag, og saa er det ikke engang sikkert, jeg faar nogle". "Nej", sagde Børnenes Ordfører "Tyskerne skal nemlig have det hele!"

STREJKERNE PAA VÆRFTET

Paa Odense Staalskibsværft bygges som bekendt en Mineudlægger. Skibet som bygges til Tyskerne har været under Arbejde i meget lang Tid, ca. 2 Aar. Mandag den 12. Juli ankom 32 Marinesoldater til en Luftværnsbarak, bygget af Værnemagten beliggende paa Kanalens vestlige Side. 2 Vagtposter med Gevær blev stillet ud, een paa hver Side af Kanalen. Disse Mariner fik nu sin daglige Gang paa Skibet, men Arbejderne ombord blev snart trætte af at se paa dem, og da de ogsaa begyndte at blande sig i Riggernes Arbejde, sa'de Arbejderne: "Nu kan det være nok", og gik samlet i Land. Betingelserne for Arbejdets Genoptagelse var Tyskernes Fjernelse fra Skibet. Efter 2 Timers Strejke blev Arbejdernes Krav opfyldt og Strejken hævet. Dette Forsøg paa at gøre Odense Staalskibsværft til Øvelsesplads for den tyske Værnemagt blev ved Arbejdernes Vagtsomhed og Sammenhold heldigt afværget. At Staalskibsværftets Ledelse i dette Spørgsmaal har samme Interesser som Arbejderne, vil vi anse som højst sandsynligt, og vi gaar ud fra, at denne konsekvente nationale Holdning fra Arbejdernes Side ikke bliver straffet med Fradrag i Lønnen.

Den vellykkede Sabotageaktion mod den tyske Mineudlægger paa Værftet har været for meget for Tyskernes Nerver.

Dagen efter Aktionen stillede Tyskerne med skærpladte Geværer for at passe paa Baaden. Arbejdernes Svar paa denne Provokation lod ikke vente længe paa sig. Efter Frokost forlod samtlige Arbejdere Værftet. Kl. 13 samledes de til Møde paa "Bygningen", hvor det med overvældende Flertal vedtoges at møde paa Arbejdspladsen; men ikke genoptage Arbejdet, før de tyske Geværer var fjernet. Vi kan nævne, at Værftets Funktionærer ogsaa har haft nedlagt Arbejdet. Lørdag den 31 mødte Arbejderne igen og Fællesklubbens Udvalg havde gentagne Forhandlinger med Værftets Ledelse, som imidlertid ikke kunde formaa Tyskerne til at nedlægge Geværerne, hvorfor Arbejderne fortsatte deres tause Protest.

Lørdag Eftermiddag indtraf en Episode, som tydeligt viser Tyskernes Nervøsitet. Nogle Drenge gik og pjankede paa Nybygning 92, som ligger i Nærheden af den ødelagte Mineudlægger. Tyskerne paastod, at Disse Drenge havde kastet Møtrikker efter en forbisejlende tysk Baad, og truede med, at de i Gentagelsestilfælde vilde skyde med skarpt. Mandag d. 2. August blev

samtlige Drenge sendt til Afhøring. Resultatet heraf er endnu ukendt. Mandag Morgen mødte Arbejderne igen fortsatte "sit down" Strejken. Gentagne Opfordringer til Arbejderne fra Værftets Ledelse om at forlade Værftet, strandede paa Arbejdernes faste Holdning, og man maa beundre Disciplinen og Sammenholdet blandt Arbejderne. Meget naturligt har Arbejderne paa andre af de større odenseanske Virksomheder begyndt at drøfte Betimeligheden af Sympatiaktioner. Saadanne Aktioner vilde være en gavnlig Lære for Tyskerne, der aabenbart mener at kunne byde danske Arbejdere, hvad som helst. Dette er i korte Træk Situationen ved Redaktionens Slutning og den videre Udvikling maa imødeses med den største Interesse.

Staalskibsværftets Arbejdere har ved denne Aktion givet ikke alene andre odenseanske Arbejdere; men hele den danske Befolkning et straalende Eksempel paa, hvorledes man behandler vore Undertrykkere, og hvorledes man gør en værdifuld Indsats i den nationale Frihedskamp.

Vi er blevet gjort opmærksomme paa, at den Økonoma paa Sygehuset, der nævnes i vor Artikel om Sygehusaffæren ikke er selve Sygehusets, men derimod Lægeboligernes Økonoma.

- o - o - o -

KULTURSPREDERNE. En 13 Aars Pige fra Odense er blevet taget af Politiet, fordi hun havde Kønssygdomme. Hun holdt til i Munke Mose sammen med Tyskerne.

"TRODS ALT" bliver 1 Aar

Naar dette Nummer af vort Blad udkommer, er der gaaet et Aar siden "TRODS ALT" saa Dagens Lys.

De illegale Blade, der har hele Landet til Forum, kan af let forstaaelige, tekniske Grunde ikke beskæftige sig med det rent lokale Side af vort Arbejde. Dette indsaa Kommunisterne i Odense og skabte "TRODS ALT".

I det forløbne Aar er "TRODS ALT" blevet en Faktor i Byens Liv. Landsforræderne frygter os. Beviset herfor ligger bl. a. i den Nidkærhed "Sikkerhedspolitiet" har lagt for Dagen i deres Forsøg paa at standse vort Blad. Gang paa Gang troede Thulesen, at nu var det sket. Gang paa Gang blev han skuffet, og vi kan

betro ham, at saa længe Danmark ikke er frit, saa længe der endnu er en Opgave at løse for os, vil Bladet udkomme - trods alt.

Vort Blads stadigt stigende Oplag nødvendiggør en indtrængende Appel til vore Læsere. Ved Hjælp af de Midler, der tilflyder os, skal vi hjælpe arresterede og interneredes Familier. Vi skal skaffe Penge, saa vore illegale Kammerater kan friste Tilværelsen. Her maa ogsaa nævnes, at vi har meget haardt Brug for Rationeringsmærker, navnlig kniber det med Smør og Sukker. Vi skal endvidere skaffe Penge til Papir, Farve, Porto, oo.m.a., saa man vil forstaa, at der er Brug for hver Øre, vi faar ind. Vi retter særlig denne Henvendelse til de Læsere, der modtager Bladet paa anden Haand.

Frihedskampen er dyr. Den koster Blod og Taarer. Det billigste Offer man kan bringe er det økonomiske. Tænk alvorligt over dette og medvirk til, at vort Arbejde kan fortsættes til Maalet Danmarks Frihed er naaet.

Vor Garant for vort Blad, saaledes at vi med Rette kan sige: Vi er her, vi bliver her.

"TRODS ALT".

Judas Jacobsen paa Skalpejagt

Storstrejken resulterede i en 100 % Sejr

Da Strejken paa Værftet gennem Sympatistrejker paa flere odenseanske Virksomheder udviklede sig til en Storstrejke, fandt "TRODS ALT" det rigtigst at udsende et Særnummer for, i Modsætning til den legale Presse at give Besked om, hvad der var sket. Da vi samtidig fandt, at det var af største Betydning at uautentiske Oplysninger om Strejken hurtigt kom til Odenseanernes Kundskab, holdt vi det ordinære Nr. af "TRODS ALT" tilbage, indtil Situationen var nogenlunde afklaret.

Strejkens Aarsag staar omtalt andetsteds i Bladet, og vi skal derfor nøjes med kort at referere Konfliktens Forløb.

Onsdag den 4. August.

Hos Thrige udbrød Strejken ved Arbejdstidens Begyndelse og bredte sig hurtigt til alle Afdelinger. Fabrikkens Ledelse nægtede at lukke de strejkende Arbejdere ud, hvorfor de sprængte Porten.

Paa D.A.E. var der om Morgenen straks Stemning for Sympatistrejke. Tillidsmændene holdt igen og mente, man skulde tage en Forhandling med Fabrikkens Ledelse. Arbejderne gik imidlertid, og da Tillidsmændene gennem Forhandling havde opnaaet, at Arbejderne fik fri til Kl. 13 var Strejken allerede en Kendsgerning. Ved et samme Dag afholdt Møde var der Flertal for Strejken. Ved Haustrup var der Møde i Fællesklubben Kl. 14, hvor det vedtoges at nedlægge Arbejdet Kl. 15. Paa "Phønix" afholdtes der Møde Kl. 11,30, hvor man bestemte at forholde sig afventende. Paa et Møde Kl. 16 blev Strejken vedtaget. Paa Frederiksbroens Jernstøberi trandte Strejken i Kraft Kl. 11,30. Ved et Klubmøde Kl. 9,30 paa "Vesuv Kulstoker" besluttedes det at nedlægge Arbejdet. Paa et afholdt Klubmøde Kl. 13 paa "Bygningen" vedtoges det at fortsætte Strejken. Flere mindre Virksomheder deltog i Strejken, bl. a. Fehr og Co. og Holm Jensen.

Torsdag den 5. August.

Om Eftermiddagen var der indvarslet et Møde for samtlige Tillidsmænd og Klubbestyrelser for at høre en Redegørelse fra Smedenes Forbundsformand Peter Andersen. Denne fordømte de iværksatte Sympatiaktioner, hvorefter Fælledstillidsmanden fra Værftet

(Artiklen fortsætter paa Bagsiden af dette Tillæg)

Martin Larsen gennemgik Sagen. Efter dette Møde var der Forhandling med Arbejdsgiverne, repræsenteret ved Direktør West. Denne forbeholdt sig Arbejdsgivernes Stilling til en eventuel Bod. Ved et Aftenmøde for samtlige Medlemmer blev der givet en Redegørelse for de her nævnte Møder, samt Meddelelse om, at Konflikten var løst paa en for Arbejderne tilfredsstillende Maade, hvorfor den kunde afblæses, saaledes at man genoptog Arbejdet den 6. August. Skulde Arbejdsgiverne kræve Bod vil Klubberne straks blive indkaldt, da man var enige om, ikke at ville finde sig i nogen saadan Bod.

Paa D.A.E. samledes man til Møde, hvor det meddeltes, at Konflikten var løst;men Arbejderne gav samtidig Udtryk for for deres Kampvilje, hvad angaar Kravet om Krigsrisikotillægget, ligesom de heller ikke vilde finde sig i nogen Bod.

Det samme gjorde sig gældende paa et Møde hos Haustrup og Frederiksbroens Jernstøberi. Videre bør det nævnes, at Arbejderne ved Thrige og D.A.E. enstemmigt tilsluttede sig Helsingørresolutionen (Kravet om 50 % Krigsrisikotillæg)

Vi kan slutte denne summariske Redegørelse for Strejkens Forløb med at oplyse, at den omfattede ca. 3500 odenseanske Arbejdere.

Storstrejken endte med en 100 % Sejr for Arbejderne og understregede, at det kan nytte, naar vi holder sammen.

GØR LIVET SURT FOR THULESENS GARDE. Ogsaa her fra Byen kendes Eksempler paa, at fredelige Folk, der færdes paa Byens Gader efter Kl. 24 har været udsat for Sikkerhedspolitiets Nidkærhed, nemlig Folk med Pakker har haft Interesse for Sporhundene. De er blevet underkastet Forhør om, hvor de skulde hen, hvor de kom fra, og hvad de havde i Pakken.

Dette giver os Anledning til at opfordre til at gøre en beskeden, men virkningsfuld Indsats i Kampen mod Undertrykkerne og deres Haandlangere.

Naar du færdes ude efter Kl. 23, sørg saa for at have en Pakke under Armen. Det vil sikkert bevirke, at Thulesens Folk taber Lysten til mere Posekiggeri, saaledes, at vore Folk ogsaa kan gaa i Fred med deres Pakker, der maaske netop indeholder det Blad, som skal stikkes i din Brevkasse.

Hvis du bliver antastet af Politiet, saa forlang, at Afhøringeog Undersøgelse skal foregaa paa Politistationen.

Altsaa færdes vi efter Kl. 23 med Pakker under Armen.

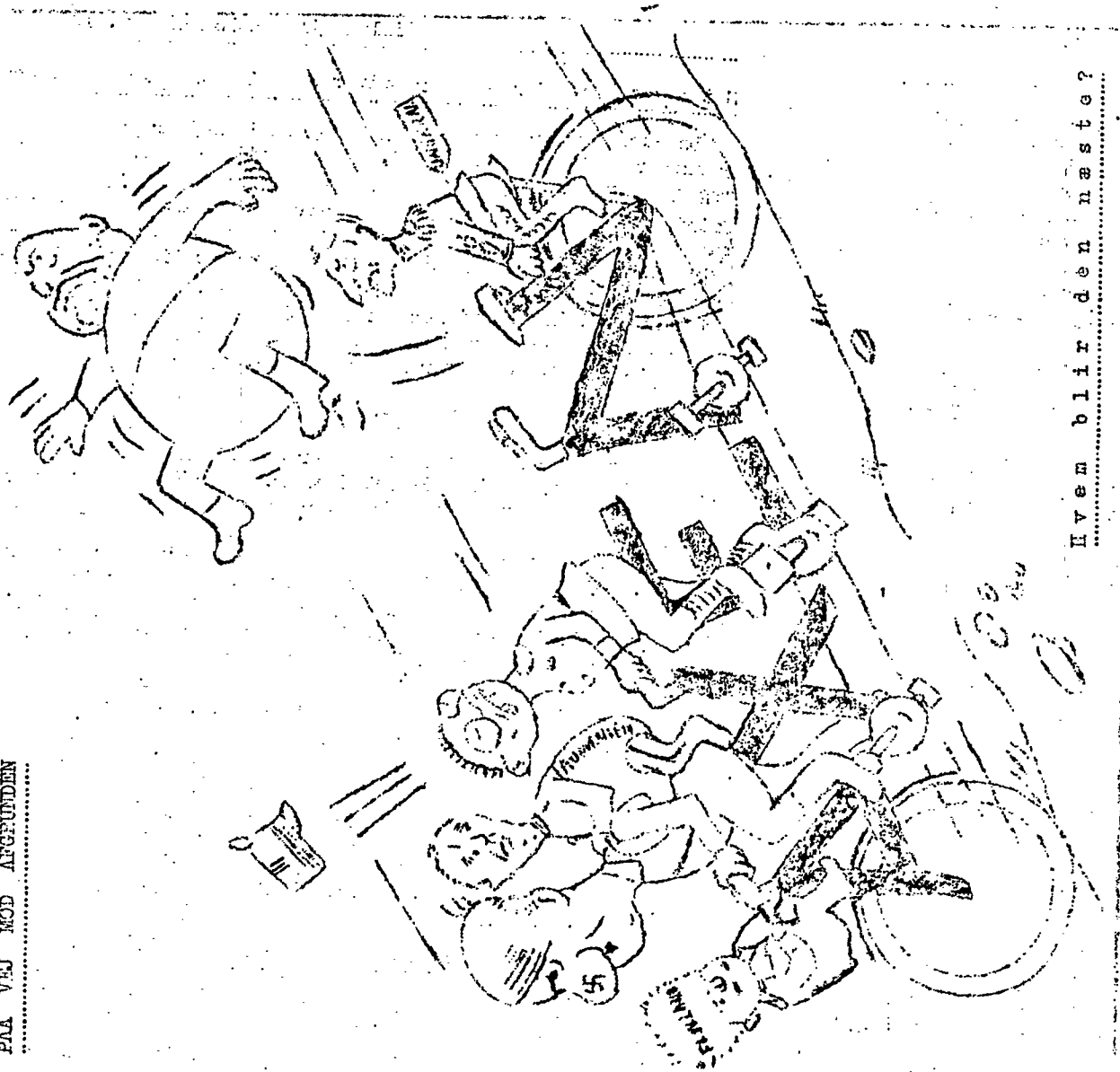

Tillæg til "TRODS ALT". Nr. 12

IZVESTIJA skrev den 27/7 om "Den italienske Fascismens Bankerot" bl. a.:

"Mussolinis Tilbagetræden bekræfter, hvor dyb Krisen i den fascistiske Lejr er blevet, og i hvilken Grad Hitlers nærmeste Forbundsfælle ser Nederlaget nærme sig. Mussolinis Tilbagetræden vidner om, at den italienske Fascisme har lidt Bankerot.

Man bør ikke under nogen Omstændigheder ligge under for Illusionen om, at Fascismen automatisk er gaaet til Grunde i og med Mussolinis Tilbagetræden. Tyske Tropper befinder sig paa italiensk Grund, og saalænge de befinder sig der, udgør de en vis Styrke, som ogsaa uden Mussolini understøtter Fascismen. Der har endnu ikke fundet Begivenheder Sted i Italien, som har Lighed med en demokratisk, antifascistisk Omvæltning. Den italienske Fascismes Krak er kun Begyndelsen. Det første Led i den af Blod rustede Akse har givet efter. Det vil blive fulgt af andre Led i Hitlerblokkens Akse. Katastrofen har ramt Fascismens Skaber, Mussolini. Mussolinis Tilbagetræden og den italienske Fascismes Bankerot betyder for vore Allierede, at det er nødvendigt at forstærke Slagene mod Hitlertyskland og dets Vasaller paa at paaskynde den kommende fuldstændige Tilintetgørelse af Fjenden."

Særnummer Torsdag den 19. August 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

GENERALSTREJKE I ODENSE

Med Fasthed og Sammenhold har Odenses Befolkning med Arbejderklassen i Spidsen besvaret Nazisoldaternes utaalelige Bøllestreger og Provokationer. Fra Onsdag er Generalstrejken og den almindelige Butikslukning en Kendsgerning i Odense.

Enhver Odenseaner ved, hvordan det er kommet dertil. Enhver ærlig dansk er for stolt til at tillade at fremmede Soldater gør vore Gader til en Slagmark. Odense er en dansk By og vil vedblive at være det. Enhver, der vil træde os for nær, skal faa det at føle!

Nu kører Biler fulde af Gestapo- og Naziknægte op og ned ad vore Gader, men vi staar fast. Vort simple og retfærdige Krav er: Bort fra Gaderne med de tyske Soldater efter Kl. 19 Aften. Det gælder fredelige Odenseaneres Liv og Ærlighed. Det gælder vore Børns Sikkerhed. Vi kan ikke andet end at staa fast paa dette Krav.

Vi venter nu, at Myndighederne ufortøvet taget fat paa at faa gennemført Borgernes Krav. Alt for mange Gange i de sidste Dage har vi set, hvordan Politiet havde travlt med at udføre Tyskernes Ordre, mens de stiltiende saa paa, at danske Borgere blev lemlæstet og mishandlet. Nu maa Myndighederne i Gerning vise deres Danskhed!

Samtidig maa Byens Borgere og især de strejkende Arbejdere gøre Krav paa, at blive underrettet om Forhandlingernes Gang. I Stedet for at opløse de strejkende Arbejderes Møder maa der sørges for Afholdelse af et almindelig Arbejdermøde i Fyns Forum, hvorved Myndighederne kan faa Lejlighed til at staa Ansigt til Ansigt med Byens Befolkning.

Frihedskampens Storme raser nu ogsaa over vor fredelige By. Men vi frygter den ikke. Vi staar paa vor Frihed og vor

Ret. Vi handler paa den Maade, som forstaas af frihedselskende Folk Jorden over. Vi viser, at vor Danskhed og vor Frihedskærlighed ikke er tomme Ord.

Derfor er Parolen: Hold ud og staa fast! Ikke en Mand i Arbejde, før Tyskerne er væk fra Gaden!

Gaarsdagens Begivenheder

Da den legale Presse ikke kan udkomme og heller ikke vil være istand til at bringe en Omtale af Begivenhederne vil vi i Korthed give en Redegørelse over de Omstændigheder, der førte til, at Odense By i Gaar har erklæret Generalstrejke.

Gennem længere Tid har de her i Byen stationeret tyske Styrker ført en yderst provokerede Optræden, og da Politiet ved sin Magtesløshed lod det komme dertil, at de ligefrem tillod Bøllerne aaben at forulempe fredeligt Spadserende paa Gaderne, tilspidsedes Situationen.

Mandag Aften forefaldt adskillige uhyggelige Optrin, som tydeligt viste, at "Herrefolket" ansaa Byen som deres Kampområde. De fleste Borgere havde vel ventet, at de odenseanske Myndigheder havde gjort alvorlige Forestillinger over for den tyske Garnisonskommandant. Disse Henvendelser har ikke baaret Frugt og man tillod sig i Stedet at lyde den odenseanske Befolkning den udøgte Haan at forbyde dem Adgang til deres egne Øys Gader, medens "Herrefolket" ugenert kunne sjofle og genere Byens Borgere.

Tirsdag Aften blev Bægeret imidlertid fuldt. En Række ubeskrivelige sadistiske Bødselsgerninger fandt Sted i det fredelige Odense. Handlinger, som mange før har hørt beskrevet i den alliierede Presse og Radio, og som mange troede tilhørte Propegandaens Ødmark, fik de nu anskueliggjort paa praktisk Maade og fik et rigtigt Billede af det tredie Riges Kultur og dets Lærere.

Denne Tirsdags Aftens Forløb indgød den odenseanske Befolkning et ubeskriveligt Had til "Herrefolket", at det gav sig synlige Udslag allerede Onsdag Morgen at gaa i Generalstrejke indtil ordnede og danske Forhold atter raader. Et mere værdigt og dansk Svar kan vel næppes gives paa Undertrykkernes vilde Udskejelser.

Vi retter et flammende Opraab til den odenseanske Befolkning om ved værdig Optræden og Standhaftighed at fastholde

Kravet: Bort med Tyskerne fra vore Gader om Aftenen! Hold ud til Sejren over Børne- og Kvindeskænderne er vundet! Vi maa nu engang for alle sætte de tyske Overfaldsmænd paa Plads og holde dem til deres Løfter af 9. April. Regering og Rigsdag maa nu af samtlige Organisationer gøres begribeligt, at nu gaar den ikke længere. Der maa fra alle Grene af vor Bys Næringsliv udpeges Repræsentanter, som kan og tør gaa Folkets Ærinde.

Hvem er Politiets Revolvere og Knipler tiltænkt!

I de modbydelige Optøjer, som de nazistiske Voldsmænd har fremprovokeret, har som nævnt hele Befolkningen vist et Sammenhold, som lover godt for Fremtiden. Det maa derfor virke beskæmmende, at enkelte Politibetjente ved deres ufattelige Holdningsløshed har bidraget til, at Udyrene blev hildet i deres Grusomheder mod den værgeløse Befolkning.

Vi ved, at vort Politikorps er udsat for store Vanskeligheder, og at langt den største Del af Korpset har udvist en efter Forholdene god dansk Optræden, kun de Undtagelser der findes ikke gaa upaatalt hen.

Vi nævner her et af de mange Tilfælde, som har bragt Byens Indbyggeres Vrede paa Kogepunktet. En Moder med et treaarigt Barn paa Cyklestyret kom kørende i Mageløs Tirsdag Aften. Faderen og et større Barn var i umiddelbar Nærhed, da de opdagede, at der var Optræk til Oplob, forsøgte de at vende om, for at komme on anden Vej hjem, men ved Mængdens Sammentrængen i den smalle Gade, blev de forhindret i at komme bort. De vilde Dyr indhentede dem og rev Moder og Barn af Cyklen og ned paa Gaden, hvorefter de sanseløse Banditter sparkede dem til Ukendelighed.

Ovennævnte Episode blev udført af 3 Banditter og overværet af uiger og skriver 4 danske Betjente. Deres uhyggelige Afventen og passive Holdning skabte selvfølgelig Røre blandt Folk, og man spurgte med rette, hvem deres Revolvere og Knipler egentligt var tiltænkt? Denne og mange andre lignende Episoder har gjort Spørgsmaalet om Politibetjentenes Revolvere og Knipler aktuelt igen. Havde Betjentene brugt deres Skydevaaben paa den Maade, det danske Folk troede, de havde faaet disse Genstande udleveret til, havde de nazistiske Voldsmænd været borte fra Gaderne i en Haandevending.

Vi opfordrer de danske Politibetjente til at vise Folket, at de er i Besiddelse af Mandsmod og Hjerte, samt at Scavenius-Regeringen ikke med prøjsisk Kadaverdiciplin har udpint deres danske Indstilling og gjort dem til holdningsløse Individer.

Vi spørger Betjentene: Vil I forrette Politibetjenests i danske eller tyske Interesser? Vil I ligne Overbetjent Kjeldsen, Grundtvigsvej 33, der i Tirsdags gentagne Gange søgte Raad og Vejledning hos Tyskerne? Vil I for ussel Nutids Vindings Skyld sætte alt over Styr, som det kommende frie Danmark har at byde modige og opofrende danske Politibetjente?

Vis Solidaritet med Folket!

Nazibanditternes Ofre

De blodige Begivenheder i vor By har medført, at flere Mennesker er kommet alvorligt til Skade. I Tirsdags blev blev der behandlet 14 Personer paa Sygehuset. De var tilføjet Stiksaar af Bajonetter, Læsioner efter Spark og Slag. 2 Personer med Skudsaar blev indlagt. Foran Bedealteret i "K.F.U.M." blev der fundet en Mand med aabent Kraniebrud.

I Gaar Onsdag var der til hen paa Eftermiddagen behandlet 9 Mennesker paa Sygehusets Skadestue. 3 blev indlagt. Den ene havde sat sig i Besiddelse af et tysk Maskingevær. Han naaede dog ikke at faa gjort Brug af det og blev tilføjet et Skud i Lysken. En Mand med Skudsaar i Haand og Laar var blevet beskudt af en Frikorpsmænd. I Kongensgade var en Kvinde blevet skudt i Hovedet. En ung Mand havde faaet brækket Armen og var blevet sparket. Desuden blev behandlet to Feltmadrasser. Den ene paastod hun var smidt ned fra et Tag.

NOTER DENNE: Kontrollør Petersen, Theisensvej 13 I er ikke Stikker. En nærmere Redegørelse vil følge i det næste ordinære Nr. af "TRODS ALT".

SVENDBORG: I Svendborg har Befolkningen i Søndags oplevet de samme Raaheder og Voldshandlinger fra de tyske Banditter, som vi har været ude for her i Byen. En glædelig Ting i Svendborg var, at de danske Soldater, som Svar paa Tyskernes Overfald, traadte i Aktivitet og forsvarede den danske Ære. Resultat: 3 Tyskere blev liggende paa Valen!

Tyskerne har nu faaet Forstærkninger til Svendborg og skal være hjemme Kl. 21.

Særnummer Fredag den 2o. August 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

FOLKETS VILJE - FOLKETS DOM

KRAVET ER: ALMINDELIGT ARBEJDERMØDE I FORUM!

Generalstrejken blev paa sin anden Dag opretholdt ubrudt over hele Linjen. Fasthed og Sammenhold præger vedvarende Odenses Befolkning i Kampen for Retten til at leve i sin egen By.

Mens Befolkningens Stilling saaledes er utvetydig nok, er Myndighedernes Optræden valen og forkastelig og bærer et væsentligt Ansvar for, at et Resultat endnu ikke er opnaaet. Torsdag Morgen fik Odenseborgerne et intetsigende Opraab i Hænde, underskrevet af fem Mand, der udtaler sig i Arbejderbevægelsens Navn. Opraabet blev foragteligt kastet til Jorden, og det mindste man saa maatte vente var, at de 5 Mand stillede sig Ansigt til Ansigt med de Arbejdere, i hvis Navn de foregav at tale.

Det skete ikke. Tværtimod opløste man paany Strejkemøder og udstedte Mødeforbud! Naar man saaledes forhindre Arbejderne i at forsamle sig og organisere Strejke, vælge Strejkeudvalg osv., bevirker det en Forflygtigelse af Ansvaret, som ikke er til Gavn for Strejkens videre Forløb. Det er en Svækkelse af Arbejdernes Kampkraft i det Øjeblik, hvor der er Brug for alle Kræfter!

Derfor maa Kravet være: Øjeblikkelig Ophævelse af Mødeforbudet og Indkaldelse af et almindeligt Arbejdermøde i Fyns Forum! Kravet er blevet rejst overalt i Byen i Løbet af Torsdagen uden Resultat. Derfor maa nu alle Organisationer, Klubber osv. sætte fuld Kraft bag dette Krav gennem Henvendelser til Borgmesteren. Myndighederne maa nu tale til Folket - og Folket til Myndighederne!

Blandt Underskrifterne paa Opraabet Torsdag Morgen fandtes ogsaa - af en eller anden besynderlig Grund - Redaktør Rs. Hansen. Denne Mand beviste i Løbet af Torsdagen, at han er absolut uegnet til at sidde i et Udvalg, der forhandler paa de Strejkendes Vegne. Han udtalte paa et Møde, at det var "en lille Klike", der var Skyld i Strejken, og fra samme Side luftedes Muligheden af at opfordre til Genoptagelse af Arbejdet Fredag Morgen!

Nu, hvor vi staar i den bitreste Kamp, maa det staa klart, at den Slags Kapitulation og Fordømmelse af Odense-Folkets prægtfulde Aktion er at arbejde paa Fjendens Side. Rs. Hansen maa efter disse Udtalelser holde sine Fingre for Odense-Arbejdernes Kamp!

Ellers gælder det nu som før: Fold ud og staa fast! Eftersom Mandskabet til vor Kamp spredes, følges vi med Sympati over hele Landet, ja, over hele Verden.

Frihedsviljen lever i Odense og i Danmark! Ogsaa det danske Folk er med i Kampen mod Hitlerbarbariet! Fra alle Sider gaas der nu til Storm - Befrielsens Time er nær!

Særlig ondartet Feltmadras

Paa Skibhusvej 147 III t.v. bor en Feltmadras, som har udvist en særlig ondartet Optræden. Hjemmet er under Gestapos Beskyttelse. Da Gestapo Torsdag Eftermiddag ankom, gik hun ned og trykkede Tyskerne i Haanden og opfordrede dem tydeligvis til at gaa mod hendes Landsmænd.

Hendes Far var med paa en af de tyske Militærbiler, hvor han udpegede de Danskere som skulde anholdes.

Hans Navn er Mekaniker C.J. Jensen (arbejder paa Akkumulatoren). Hen paa Eftermiddagen forsvandt de tyske Beskyttere et Øjeblik, hvilket Demonstranterne benyttede sig af til et Forsøg paa at faa "Damen"s Frisure bragt i Overensstemmelse med den for Øjeblikket herskende Mode for Feltmadrasser. Nu rykkede det danske Politi til Undsætning og førte Familiens Damer i Beskyttelsesarrest, hvor de nu er unddraget den danske Harme indtil videre.

Faderen fortsætter uantastet sit forræderiske Forehavende at udpege gode Danskere for Gestapo.

Hørt paa Gaden: Vi staar fast, trods alt!

NOTER FRA BYEN. 50 tyske SS blev i Forgaars holdt tilbage i Nyborg. I Gaar blev de sendt til Odense.

Politiforstærkninger er ankommet fra København – Aarhus – Aalborg – Vejle – Nederslev – Nykøbing F.

Det er officielt oplyst, at 25 Odenseanere er blevet saaret af Nazibanditterne.

Torsdag Morgen var der tyske Vagter paa Bagermestrenes Brødfabrik. Svaret var prompte Arbejdsnedlæggelse.

"TRODS ALT"s Særnummer modtoges overalt med stormende Begejstring. Det samme kan ikke siges om det Opraab, der udsendtes i Gaar underskrevet af Folk, som ikke havde søgt Føling med den odenseanske Befolkning.

Hvorfra har "Socialdemokraten"s Redaktør Rasmus Hansen faaet Mandat til at deltage i disse Forhandlinger?

Man hører alt for faa Sange i Odense i disse Dage!

"TRODS ALT"s Oplag er saa store som Forholdene tillader, men ikke tilnærmelsesvis saa stort, som vi kunde ønske det.

Igaar saa man flere Steder bebjrtede Mennesker staa paa Trappestenene og læse "TRODS ALT" højt!

Vaskeriet Thor paa Klostærbakken bærer efter Sigende Præg af, at Thors Hammer har været i Sving. Paa Langelinie 27 sidder de sørgende Efterladte og spekulerer paa, at deres kære Beskyttere nok alligevel kan komme til kort.

Hvis Borgmester Werner vil indlægge sig nogen Fortjeneste, maa han fremføre Kravet om Mødeforbudets Ophævelse og Ansigt til Ansigt med Fyens Befolkning redegøre for de allerede førte Forhandlinger.

Hvis Ærinde gaar de Folk der taler mod Generalstrejken?

Odenseanerne har ved Generalstrejken indskrevet sig i Historien. Efterskriften maa være: "De stod fast!"

En Bager her i Byen fik som alle andre Bagere Besked fra Værnemagten om at standse alt Brødsalg. Det gjorde han ogsaa, idet han forurede sit Fugbred væk.

Forretningsmeddelelse. Undervægtsbageren i Billesgade er paa Grund af indtrufne Omstændigheder ikke leveringsdygtig foreløbig

GRIBER RIGSDAGEN IND I ODENSE-STREJKEN ?

Begivenhederne i Odense har i det øvrige Land fremkaldt stormende Begejstring. De to Byer Odense og Esbjerg har i Forening for Alvor højst Modstandens Fane mod de tyske Undertrykkere. De Begivenheder der er udspillet i Odense har paa uskuelig Maade belært alle om, hvad der venter dem, hvis de paa en eller Maade har bidraget til at forsøde Tilværelsen for de blodtørstige Banditter. Situationen har i den Grad rystet "Herrefolket", at "Bestet" allerede i Gaar traadte i Forhandling med Regeringen, for at faa denne til at afblæse Strejken.

Det simple, men absolutte Krav, som Befolkningen har stillet, har fuldstændig taget Pusten fra den stedlige Kommandant. Denne repræsenterede ved Gaarsdagens Forhandlinger "Herrefolket". Og det eneste denne Herre havde at tilbyde ved Forhandlingen, var Truslen om forøget Terror.

Gadebilledet i Odense var derfor ogsaa i Gaar præget af ovennævnte Herres Syn paa Sagen. Byen var oversvømmet med Politi fra alle Egne af Landet, og de tyske Overfaldsmænds Vogne kørte ustanselig rundt i Gaderne for at forsøge at fremprovokere Muligheder, som kunde give dem Afløb for deres sadistiske Tilbøjeligheder. Alt dette kan imidlertid ikke skræmme det danske Folk. Det staar fast i Kampen.

Odenseanerne maa ved sin beslutsomme Holdning uvægerlig virke inspirerende paa Regering og Rigsdag. Og saafremt disse i de kommende Dage skal træffe Afgørelse om Generalstrejken videre Forløb, maa de solidarisere sig med det danske Folk for stadigvæk at kunne leve som et kultiveret Folk i et frit Danmark!

S t ø t "T R O D S A L T" !

Giv "TRODS ALT" videre, ogsaa andre skal læse det!

oooo Særnummer Lørdag den 21. August 1943 ooooooo

TRODS ALT

oooo Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense ooooo

NEJ!
STREJKEN FORTSÆTTER-

Tyskerne har ikke genindført "normale Tilstande i Odense"

Uden Arbejdernes og Befolkningens Vidende og Vilje har en Samling Forhandlere uden Mandat og uden Kendskab til Forholdene tilladt at kommandere Odensearbejderne i Arbejde paa, uden saa meget som at oplyse om de Betingelser, som man er gaaet ind paa.

Dette er den usleste Kapitulation! Dette er Forræderi!

Det er Nazisten, Politidepartementschef Eivind Larsen og Lammehalen for særlige Anliggender Troels Hoff, der har fikset det Forræder-Forlig sammen med Tyskerne. Betingelserne er, at Tyskerne skal holde sig inde et Par Dage for saa at fortsætte paa den gamle Maner igen! De Fanger, som Tyskerne har taget, og som ligger blodige og bevidstløse paa Sygehuset og Kasernen, skal forblive i Bødlernes Klør. Den blodtørstige Kommandant, som har Odense til Slagmark, bliver siddende.

Nej og atter Nej! Det var ikke derfor, vi gik i Strejke!

Og ydermere: Den elendige Kapitulation søges gennemtrumfet netop i det Øjeblik, hvor Arbejderne i de andre danske Byer er ved at træde i Sympatiaktion med os. Dette er Kendsgerninger, selvom vor Løgneradio fortier det, ligesom den lyver om "normale Tilstande". Og saa skulde vi føje os, netop i det Øjeblik! Nej og atter Nej - saa kender man ikke ödenseanske Arbejderes Solidaritetsfølelse og Standhaftighed!

Det var altsaa derfor, at man ikke vilde høre Arbejdernes Mening! Det var derfor alle Strejkemøder blev opløst!

Kapitulanterne skulde have Ro til at snigløbe og desorganisere Arbejdernes magtfulde Aktion. Intet gjorde man for at styrke Strejkefronten, for at sørge for Forsyninger og støtte de Strejkende. Alle Tanker, alle Handlinger drejede sig om det ene: Hvordan skal vi liste Kapitulationen overfor Tyskerne igennem?

Hvad er det for Folk, der snigløber Generalstrejken? Den ene Red. Rs. Hansen, hvis Kapitulationsbestræbelser vi alier de igaar nævnte . Resten er Folk, der ikke kender til Tyskernes Ugerninger, som Strejken drejer sig om. Werner var i København i de Dage, og Resten er Københavnere.

Nej og atter Nej! Vi strejkede for at faa Lov til at færdes paa Gaderne uden at forstyrres af Fasibøller. Vi maatte gøre det, vi kunde ikke andet. Derfor kan vi heller ikke kapitulere.

Vi staar paa vor soleklare Ret. Det er os, der staar paa vor Ret af 9. April. Hele Danmarks Befolkning staar paa vor Side og er villig til at kæmpe sammen med os. Vi kan ikke, vi vil ikke svigte vor helligste Idealer, vor Frihedskærlighed og vor Danskhed. Vi staar fast!

Fasthed og Sammenhold var det, der bar os gennem Generalstrejkens 3 Dage. Fasthed og Sammenhold vil bære os videre frem.

Tyskerne væk fra Gaderne!
Giv Tyskernes mishandlede Fanger fri!
Hold sammen og hold ud!

VI KAPITULERER IKKE!

De noble Herrer, som har forsøgt at desorganisere den vellykkede Aktion fik til deres lyske Foretagende venligst stillet den tyskkontrolleret Radiofoni og Politiets Højtalervogne. Et bedre Bevis for, hvis Interesser disse Personer tjener, gives ikke. Hensigten med Proklamationen i Radioen er at faa Arbejderne i andre Byer, som er traadt i Sympatiaktioner til atter at gaa i Arbejde. Ialt strejker Arbejderne i 37 danske Byer. Arbejderne hos B. W., København traadte Fredag Morgen i Sympatistrejke.

Denne Spekulation vil ikke lykkedes. Rigsdagen er indkaldt og har igaar Aftes drøftes Situationen. Vi maa paa anstændig Maade give dem en Chance for at vise en dansk Holdning. Husk, at saafremt vi kapitulerer vil vi faa indført den mest haardhændede Naziterror! Vi maa og skal staa fast!

NYT. De indtil nu indløbne pasliddelige Efterretninger beretter, at ialt 40 Personer er indlagt paa Amtssygehuset. De har alle svære Læsioner, desuden er mange blevet behandlet paa Skadestuen og bragt til deres Hjem. Hvor mange vides ikke.

Vi nævner en af Bøllernes mest bistialske Handlinger. 2 unge Mennesker, som blev anholdt af Tyskerne selv, blev ført ud paa Kasernen og mishandlet paa det frygteligste. De unge Mennesker var saa tilredte, at Tyskerne maatte udlevere dem til Amtssygehuset. Det Syn, der mødte de tilstedeværende, kan ikke beskrives. Det virker derfor nærmest uhyggeligt at høre, at man paa Mødet, hvor Generalstrejken blev afblæst, stod en Række Fagforeningsmænd op og fordømte i skærpe Ord de Handlinger, der er blevet udført mod Bøllernes hjemlige Medhjælpere. Her er det dog døde Ting det er gaaet ud over, men at danske Personer overlades til Banditternes forgodtbefindende, det har de Herrer Fagforeningsmænd intet imod. I Kapitulationskravet forlangte man ikke engang de fangne Danskere udleveret fra Tyskerne!

Den tyske Officer, som ved Banegaarden saarede danske Børn, blev efter at have tømt Magasinet, slaaet ned ved Palaishotellet. Denne Bandit har altsaa faaet efter den tyske Recept. Han var Gestapoofficer og havde polsk Børneblod paa Fingrene. Han skulde til Norge, men tager antagelig Omstigningsbillet direkte til Helvede!

I Gaar indtraf paa Jernbanegade et uhyggeligt Optrin. En tysk Overfaldskommando kom kørende ned ad Gaden. Nogle Borgere som stod paa Gaden, kom ikke hurtig nok væk og 3 Mand blev stukket ned med Bajonetterne. Tillidsmænd maatte sørge for Ambulancer.

I Bolbro huserer et Vilddyr, som ikke giver sine tyske Læremestre noget efter i Raahed og Brutalitet. Manden skyder paa fredelige Forbipasserende. Ovennævnte Herre hedder H.V. Petersen og bor Dybdevej 19 St. Han er let at kende, idet han bærer Forræderuniform.

Et meget haardnakket Rygte vil vide, at danske Kvinders Beredskabskvinder er faldet Odenseanernes Aktion i Ryggen, ved paa Bristol at have tilberedt og serveret Mad til de Politibetjente, som er kommet her til Byen. Paa det Grundlag D. K. B. er startet er det en utilladelig Handling og lignende maa ikke gentage sig! Vi gør opmærksom paa, at det er et Rygte.

Folkets Dom over Forræderne!

De sidste Dages Begivenheder har faaet det Had, som i flere Aar har været undertrykt hos Folket til at slaa ud i lys Lue. Her er tænkt paa det Had, hvis Flammer har lagt Feltmadrassernes og Landsforrædernes Hjem øde.

Vi finder Anledning til at knytte nogle Kommentarer til disse Begivenheder. Vi sympatiserer og anerkender den Dom, som Folket selvstændigt har fældet og eksekveret over Landsforræderne, hvis disse til fulde er skyldige.

Vi har i "TRODS ALT" hængt Feltmadrasserne ud til en haardt tiltrængt Udluftning. Paa samme Maade har vi hængt andre Mennesker ud, som havde glemt deres Danskhed og været Undertrykkerne behjælpelige med at underkue og undertrykke vort Land. Dette Arbejde vil blive fortsat til Tyskerne er ude af Landet og Danmark igen er frit. Vore Kammerater er tit blevet angrebet og chikaneret af disse noble Landsmænd og mange af vore Folk hensidder idag i Fængslerne, fordi de er blevet angivet af disse elendige Individer. Utallige Kammerater er blevet overfaldet og skamslaaet af de revolverbevæbnede Frikorpsfolk. Men vi maa paa den skarpeste og mest indtrængende Maade advare mod at uskyldige bliver ramt. Vi finder det absolut forkasteligt at straffe de Feltmadrassers Forældre (bl. a. ved at ødelægge deres Bohave), naar disse ikke sympatiserer med Tøsernes landsskadelige Adfærd.

Folkets Domfældelse hviler paa et strengt men retfærdigt Grundlag og retter sig mod enhver, som forbryder sig mod det kommende frie Danmark.

NOTER FRA BYEN. Ved Redaktionens Slutning erfarer vi følgende: Paa et Møde iaftes for samtlige Tillidsmænd i Dansk Smede og Maskinarbejderforbund vedtoges det med alle Stemmer mod to at fortsætte Strejken. Denne Meddelelse kan faas bekræftet ved at ringe til Smedenes Kontor.

Malersvend Chr. Hansen, Aalykkevænget 7 er ikke Stikker.

En Generalstrejke i Nyborg er afsluttet Fredag Aften med fuldstændig Sejr for Arbejderne.

Dette maa være en manende Appel til os, om ogsaa at føre vor Kamp til Sejr!

Særnummer Søndag den 22. August 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

ORGANISATION SKAL DER TIL!

Bagholdsangrebet blev afværget. Generalstrejken 4 Dag blev ført til Ende i Ro og Fasthed. Modstandsfronten staar ubrudt. Det selvbestaltede Udvalg af Pavser, som vilde tvinge de odenseanske Arbejdere til ydmygt at bede Nazisterne om Forladelse, har udspillet sin Rolle. Arbejderne har nu selv maattet tage Sagerne i sin Haand.

Det selvbestaltede Udvalgs Skalten og Walten har været kostbar for den odenseanske Befolkning. I 3 Dage har det rastløst været paa Tærne for - ikke at bringe Strejken til Sejr, men for grundigst muligt at desorganisere Generalstrejken. Dette er klart for hele Odense.

Men for at en Strejke - og især en Generalstrejke - skal kunne bringes til Sejr er det først og fremmest Organisation, der skal til. Derfor krævede vi fra første Færd Afholdelse af et almindeligt Arbejdermøde og Valg af et Strejkeudvalg. Strejkeudvalgets Opgave var det at fremlægge de odenseanske Arbejderes Krav og repræsentere dem overfor Myndighederne. Det skulde holde Befolkningen oplyst om Forhandlingernes Gang. Det skulde sørge for at de nødvendige Forsyninger af Fødevarer naaede frem. Det skulde kort sagt tale og handle paa Arbejdernes Vegne.

Intet af dette sørgede det selvbestaltede, pavelige Udvalg for. Tværtimod: Ved Møde- og Færdselsforbud forhindrede man Arbejderne i at komme sammen og drøfte Forholdene. Man nægtede Arbejderne enhver Oplysning om Forhandlingernes Gang. De Masser, der søgte til Møder blev drevet ud i Forstæderne af Politiet med den uundgaaelige Følge, at den retfærdige og kogende Harme mod Nazisterne og alt deres Værk gav sig haandgribelige Udslag overfor det Udskud, som har givet sig Nazibanditterne i Vold. Befolkningens Forsyning, især med Kød, bekymrede man sig ikke om, men tillod nok saa flot, at der paa Banegaarden

stod flere Vognladninger Kød og raadnede op, skønt de kunde have bragt Glæde i mangt et lille Arbejderkøkken. Man det gav man Fanden i, for man haabede, at Sulten vilde tvinge Arbejderne til Ydmyghed.

Paa denne nedrdrægtige Maade har man desorganiseret Arbejdernes Aktion! Det Udvalg, som saa flot udtalte sig i Arbejderbevægelsens Navn, bærer det fulde Ansvar for det Præg, som de første 3 Dage havde. Først nu kan Arbejderne selv komme til Orde.

Hele Lørdagen viste Befolkningen, at naar folkefjendske Forbud ikke hæmmer dem, saa forstaar den at gøre sig gældende i Ro og Orden. Men der staar nye Opgaver for. Det gælder Opretholdelsen af et ansvarligt Strejkeudvalg, som kan tage alle de Opgaver op, som det desorganiserende Udvalg lod ligge. Nu maa der tages fat!

Hele Landet følger med Sympati og Spænding vor Kamp for vore Rettigheder, især de fynske Byer, som staar saa nært knyttet til os. De stoler paa, at vi holder ud og ikke lader os knække, og vi skal ikke skuffe dem.

Kravene er nu som før: Tyskerne væk fra Gaden om Aftenen og Frigivelse af de Fanger, som mishandles paa det grusomste udepaa Kasernen. Og vi fører Kampen ved roligt at holde ud og staa fast. Vort Sammenhold skal ingen knække!

Regeringserklæringen

Den Erklæring, som Scavenius med mere eller mindre Billigelse fra forskellig Side udsendte igaar, virker som blodig Ironi paa den odenseanske Befolkning.

Man klager over "Modtagelighed for formodede Fornærmelser". Er det de nazistiske Bøllers sadistiske Støvlesparken paa faldne Danskere, man kalder "formodede Fornærmelser". Det er i saa Fald en ikke unaturlig "Formodning". Er der da ingen Grænser for hvilke Taabeligheder, man kan skrive i en officiel Erklæring?

Ydermere slaar Regeringen sig vældig paa Brystet og erklærer at det tilkommer den og den alene at "værne danske Rettigheder". I Odense spørger man stilfærdigt: Hvorfor gør den det da ikke?

Set paa Gaden i Odense igaar: Arbejdsminister Kjærbøl og Gestapochef Kannstein.

NU ER DET NOK!

Den Medfart de tyske Haandlangere her faaet her i Byen, glemde sikkert aldrig. De mange Steder, hvor Bohavet blev hældt ud af Vinduerne og derefter straks blev bytte for Flammerne, lyste Viden om og var et synligt Udtryk for den spontane Harme, som Situationer havde skabt.

Disse Handlinger har nu naaet deres Højdepunkt og maa nu høre op. Nu gælder det om, at Strejken faar et heldigt Forløb og alle Kræfter maa mobiliseres for denne retfærdige Sag. Derfor maa alt, som har Karakter af Hærværk høre op.

Vi fordømmer og advarer mod de Folk, som i "DE FRIE DANSKE"s Navn opfordrer til væbnet Opstand. Tiden er ikke inde til dette, og at komme med denne Slags Paroler i Øjeblikket er absurd.

Vi maa ogsaa paa det bestemteste advare mod de Personer, som benytter de nuværende Tilstande til at komme Naboer tillivs, som de har et Horn i Siden paa og ikke kan sammen med, ved at udspredte Rygter om, at denne eller hin er Nazist.

Denne Form er absolut lige saa forkastelig som den Feltmadrasserne udfører. Og vi undlader heller ikke at meddele, at saadanne uansvarlige Mennesker for Eftertiden vil blive betragtet som Landsforrædere.

Et gammelt Ord siger, at intet er saa galt uden det er godt for noget. Dønningerne fra den Medfart Forrræderne fik i Odense vil naa ud over hele Danmark og give Stof til Eftertanke og sikkert hos adskillige bevirke, at deres tyske Fornemmelser vil være kølnet betydeligt i Fremtiden.

Nu maa alle Kræfter sættes ind paa at naa et godt Udfald af Strejken, og man maa staa fast paa det simple, men retfærdige Krav: Tyskerne væk fra Gaderne om Aftenen!

Midlet til at naa dette Maal er en organiseret og ansvarlig Strejkeledelse. Ro, Disciplin og Orden vil bringe os Sejren!

Vi erfarer nærmere om Generalstrejken i Nyborg. I Nyborg har der, som her i Byen, fundet Skyderier Sted paa Gaden om Natten fra de tyske Voldsmænd mod fredelige Nyborg-Borgere. Det der fik Harmen til at koge over var følgende: En Gadehandler stod for nogle Dage siden paa Gaden med sin Vogn fuld af Æbler. En tysk Soldat kom hen og forlangte nogle Æbler. Frugthandleren svarede, at der var udsolgt. Tyskeren trak derefter sin Revolver og tog selv. Da dette blev kendt ude i Byen gik man i Generalstrejke og Butikkerne lukkede. Aktionen afsluttes Fredag Aften med fuldstændig Sejr.

S æ r n u m m e r Søndag den 22. August 1943.

LØRDAGENS NYT. Det blev overalt besluttet at fortsætte Strejken. Ved Ørhriges Strejkemøde indtraf en beklagelig Episode, som DsF's Næstformand Einar Nielsen udnyttede mod Strejkefronten. Nogle unge velmenende Mennesker kom brasende ind under Mødet, hvilket Einar Nielsen udnyttede til at skabe Panik. I denne Situation foretoges Afstemningen, der gav et lille Flertal mod Strejken. Senere paa Dagen vedtog et Tillidsmandsmøde dog, at Panikbeslutningen ikke kunde opretholdes, og de gjorde deres Stilling afhængig af Værftet. Værftet besluttemed 80 % af Stemmerne at fortsætte Strejken, saa at Strejkefronten paany stod fast og ubrudt.

Arbejderne paa Vand-, Gas- og Elektricitetsværket har anmodet os om at meddele, at de staar fuldt solidarisk med de strejkende Arbejdere, men Strejkeudvalget har imidlertid bedt dem om at fortsætte Arbejdet af Hensyn til hele den odenseanske Befolkning.

En vellykket Sabotagehandling er udført Natten til Lørdag mod Plums Konservesfabrik ved Havnen.

Samme Nat er der udført et Attentat paa Banelinien ved Eiby Viadukten. 3 Skinner blev sprængt.

SVENDBORG. Natten til Lørdag er udført en heldig Sabotagehandling mod et af Tyskerne lastet Skib i Svendborg. Skibet er nu forvandlet til en Undervandsbaad.

MIDDELFART. I Middelfart er udbrudt Storstrejke. Tyskerne optræder der paa deres sædvanlige provokerende Maade og har Fredag Aften skudt paa en Arbejder fra Kabelfabrikken. Arbejderne er Lørdag Morgen traadt i Strejke og Butikkerne har lukket.

Ved Redaktionens Slutning erfarer vi, at den uforfærdede, heltemodige Maskinarbejder, der crosrede et Maskingevær fra de tyske Banditter, er død af sine Skudsaar Lørdag Middag.
Nærmere i Morgen.

HUSK! "TRODS ALT" er Byens eneste Dagblad !

GIV BLADET VIDERE!

Særnummer Mandag den 23. August 1943

TROD'S ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

SAMLING OM STREJKEUDVALGET !

Det er Odenses Arbejdere, der i Spidsen for hele Byens Befolkning har ført an i den storslaaede Aktion, som har vakt Beundring og Begejstring blandt alle Venner af dansk Frihedsvilje. Vide Landet over følger man med Spænding Radioens Meddelelser om "Aflysninger i Odense". Vi har slaaet det største Slag for Fædrelandet siden den 9. April, og det har først og fremmest Arbejderne paa de større Virksomheder Æren for.

Derfor var det ogsaa det helt rigtige, at Arbejderne efter Femmandsudvalgets æreløse Død, gik i Gang med paa organisationsmæssig Maade at vælge Repræsentanter til et ansvarligt Strejkeudvalg. Kun og alene et saadant Udvalg er i Stand til at tale og handle paa de Strejkendes Vegne, efter at de faglige Ledere havde besluttet at bøje sig paa ganske uværdige Vilkaar.

Det er derfor Samling om Strejkeudvalget, der skal til. Kun Strejkeudvalget er i Stand til at føre from til en gunstig Afslutning. Det vil organisere Arbejdernes Modstandskraft ved at sætte ind for en Ordning af Forsyningerne af Levnedsmidler. Det vil tage Spørgsmaalet op om Aabning af Strejkekasserne og en Ordning med Arbejdsgiverne, saa der kan udbetales a conto-Bidrag til de Strejkende, saa der atter kan komme lidt Penge i de smaa Hjem, hvad der er en Betingelse for Udholdenheden. Den vil henvende sig om Støtte til Bønderne, der som alle ærlige Danske nærer Beundring for vor Kamp. Den vil med dette som Grundlag, støttet paa Enighed og Solidaritet blandt Arbejderne og i Befolkningen, kunne staa fast indtil Kravet om en virkningsfuld Tilrettevisning af Haziballerne er gennemført.

Men det er en selvfølgelig Nødvendighed, at Strejkeudvalget

(Fortsættes paa Bagsiden)

SØNDAGENS NYT. Arbejderne paa Vesuv Kulstøber har afholdt Møde Søndag Formiddag, hvor man skabte et Strejfond paa ca. 4000 Kr. Endvidere fik man organiseret Tilførsel af Levnedsmidler fra Landet. Samme Dag udbetalte Fabriken samtlige Arbejdere hver a conto 50 Kr.

Det meddeles, at et af Nazismens Ofre, Ernst Møller Christensen, Jens Benzonsgade 19, som var angivet til det tyske Politi af en Landsforræder, der boede i samme Gade, blev anholdt i sit Hjem og gennempryglet paa bestialsk Vis i Forældrenes Paasyn. Han blev derefter ført til Kasernen, hvor Mishandlingen fortsættes.

Den modige Dansker, som forsøgte at erobre et Maskingevær fra de tyske Banditter.

Maskinarbejder Vilhelm Jensen
Ejbygade 7

skal begraves Onsdag den 25. ds. Kl. 12 fra Kirkegaardskapellet.

Odenses Bys Befolkning vil sikkert vise denne sin heltemodige Søn den sidste Ære.

FAABORG. Den lagnagtige Meddelelse Fredag Aften i Radioen bevirkede, at Sympatistrejken der i Byen ikke kom til Udbrud. Nu efter at Meddelelse om, at Strejken fortsætter i Odense vil Sympatistrejken blive sat i Kraft.

BOGENSE. Fra Bogense meddeles at ogsaa der optræder Banditterne med Kugler og Krudt. Der er mod Befolkningen blevet afgivet ca. 20 Skud. Nærmere i morgen.

NYBORG. Vi bør en Rettelse til Meddelelsen igaar angaaende Generalstrejken i Nyborg. Episoden vi omtalte, hvor en Byssker truede en Ekspedient til at udlevere sig Varer, var Aarsagen til en ny Arbejdsnedlæggelse i Lørdags.

Giv Bladet videre!

STØT "TROD'S ALT" !

Det er desværre endnu ikke alle Betjente, der har forstaaet at deres Pligt er "at gaa over paa Befolkningens Side", som det blev sagt paa Stadionsmødet.
Smed Chr. Marchauer, Eriksgade 18 blev Torsdag Aften anholdt paa Gaden og alvorligt mishandlet, bl. a. er hans ene Øre fuldstændigt slaaet i Stykker, ligesom hans Ryg har lidt overlast. En anden Kammerat fik den ene Arm vredet af Led.

Oste-Thor Nielsen, Nørregade, viste sig igaar uden for den tyske Kasernes Grund, dog ikke alene, men tromlende paa Ladet af en Bil med 5-6 Tyskere. Anledningen var, at han skulde afhente en Kuffert paa sin tidligere Bopæl, og dette kunde naturligvis ikke ske uden nye Provokationer mod Danskerne. Da man fik Øje paa den tapre Revolverskytte fra Nørregade og hans tyske Beskyttere opstod der naturligvis en voldsom Pibekoncert blandt de Folkemasser, som Nazi-Osten paraderede forbi. Straks sprang Tyskerne ned og truede med Pistoler og jog Folk bort. Først efter Politiets Indskriden kunde Tyskerne naa Kasernen med deres dyrebare Last.

Rasmus Hansens Kamp mod Strejken gav sig ogsaa Udtryk i, at han vilde have de trykte Aviser ud fra Lørdag. Han vilde nemlig saa gerne bringe den officielle Meddelelse om, at der herskede "normale Tilstande i Odense", som jo ikke forefandtes i Odenses eneste Dagblad, "TRODS ALT". De andre Blade vilde dog ikke være med til dette Strejkebryderi.

STREJKEKASSERNE MAA AABNES. Det maa være Kravet, som skal lyde overalt i de kompetente Generalforsamlinger, naar der i de kommende Dage skal tages Stilling til Dækning for det Tab, som Strejken har medført. Danske Arbejdere har i Aarevis samlet Millioner i Strejkekasserne. Da Strejkeforbudet kom, stilledes der adskillige Steder Forslag om Likvidering af disse Kasser. Dette skete imidlertid ikke og Motiveringen der blev givet var, at der nok engang vilde blive Brug for disse Penge.

Nu er der altsaa indtruffet en gyldig Grund for disse Kassers Aabning, og da Pengene er Medlemmernes egne, kan de selvfølgelig ogsaa disponere over disse.

Ligeledes maa der paa de enkelte Bedrifter gøres Forestillinger over for Virksomhedernes Ledere for at faa udbetalt et Beløb a conto til hver enkelt Arbejder. Saadan kunde Arbejdsgiverne vise deres danske Sindelag.

Ved Sammenhold og Udholdenhed er Sejren vis!

(Fortsat fra Forsiden)
bestaar af virkelig ansvarlige Repræsentanter for Arbejderne. Derfor maa Valget af dem foregaa paa Fabrikkerne og i Organisationerne og ikke blandt dem, der tilfældigt befinder sig til Møde paa Stadion. Mødet paa Stadion har været et spontant og kraftigt Udtryk for Arbejdernes straalende Kampvilje, og de har vist, hvor roligt og værdigt Arbejderne samles, naar de kun er underkastet deres egen Disciplin, men det er ingen Hemmelighed, at Mødets i deres Organisation og Tilrettelæggelse ikke svarede til Arbejdernes Forventninger og til den Tidhu, hvormed Befolkningen samlet er gaaet til Kamp for sine Rettigheder som frie danske Borgere.

Men nu, hvor Oprydningsarbejdet efter det desorganiserende Fammandsudvalg er til Ende, staar der et ansvarligt Strejkeudvalg som Arbejderne maa slutte Kreds om. Derfra lyder Arbejdernes Stemme i Dag!

Enigheden og Sammenholdet indenfor Arbejderklassen saavel som i hele Befolkningen har været vort Vaaben gennem de 5 Dages Generalstrejke, som allerede er fuldført. Folket har lært sin egen Styrke at kende. Enighed og Sammenhold er ogsaa Vejen videre frem.

Tyskerne raser over hver Dag, de maa savne den Krigsproduktion, som Odenses Arbejdere ellers tvinges til at levere dem, og de er klar over, at nu er det Skrap, der lyder, at det er det danske Folk, der nu taler sit eget Sprog og ikke underdanige Scavenius-Fraser.

Vi maa og skal vise, at det er Danskerne, der er Herrer i denne By! Vi maa og skal have befriet de ulykkelige Ofre i Nazisternes Klør!

Staa sammen og staa fast!

FÆLLESORGANISATIONEN INDKALDT.

Det erfares ved Redaktionens Slutning, at Fællesorganisationen er indkaldt til Møde Mandag Kl. 10.

Paa Generalstrejkens 6. Dag finder man det altsaa endelig formaalstjenligt at indkalde denne Forsamling, som man for enhver Pris vilde undgaa paa Strejkens første Dage, hvor der var Røster nok for et Møde.

MIDDELFART. Den unge Mand, der forleden Nat blev skudt paa Gaden af en Tysker, hvilket gav Anledning til Generalstrejken, er nu død af sine Saar.

Særnummer Tirsdag den 24. August

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

STREJKEN ER ENDT -

Trods Kapitulanternes Bagholdsangreb viste vi: Det kunde nytte!

Generalstrejken er endt. De 6 Dage vil Odenses Arbejdere sent glemme. Vi stod i forbitret Kamp for vort Land og vor Frihed. Vi bøjede ikke Nakken for vore Undertrykkere. Vi lærte Ven og Fjende at kende.

Strejken er endt, men den blev ikke sluttet paa en Maade, som stod i rette Samklang med det prægtige Kampmod og Sammenhold, som prægede hele Byens Befolkning under Striden. Kampens Førelse og Kampens Byrder hvilede først og fremmest paa Arbejderne, men det var ikke Arbejderne, der sluttede Kampen. I det skjulte spandt Kapitulanter og rene Tyskervenner deres Intriger, der afholdtes Møder og Forhandlinger med Ministre, Storborgere og Folk, hvis Mandat ingen kender. Arbejdernes valgte Repræsentanter maatte intet vide og maatte ikke spørges. Saadan stillede man Arbejderne overfor en fuldbyrdet Kendsgerning.

Kapitulanterne havde drevet deres Spil. Da de ikke kunde klare sig i aaben Kamp, lumskede de sig til deres Maal. Først da alt var afgjort, indkaldte man Fællesorganisationen, som burde være hørt med det samme, mens man rystede af Angst for at stille sig Ansigt til Ansigt med Arbejdernes ansvarlige Strejkeudvalg. Saadan saaede man Splittelsens Sæd og desorganiserede Strejkeudvalgets Bestræbelser. Werner, Rs. Hansen, Einer Nielsen & Co havde udført deres Værk!

Vi glemmer ikke, hvad der er sket! Vi stod i Kamp for vores simple Ret som Danske, Bekymringen bredte sig blandt vore Undertrykkere, og saa var det vore egne, der snigløb os!

Vi forstaar og billiger Strejkeudvalgets Erklæring, hvor man under Protest afblæser Generalstrejken. Med den Situation, som Kapitulanterne og det anonyme borgerlige Forhandlingsudvalg

havde skabt, var der ingen anden Vej - denne Gang.

Enheden var vor Styrke i Kampens Dage, og denne Enhed maa bevares til de Tider, som kommer. Derfor er det nødvendigt at afblæse. Splittelsens Sæd maa ikke slaa Rod, men Arbejderne har lært af Begivenhederne og vil en anden Gang vide at sætte Splittelsesmænd og Desorganisatorer paa Døren og selv tage Ledelsen i sin Haand fra første Færd.

Men selv paa Trods af alle Forhindringer og Bagholdsangreb har Arbejdernes uimodstaaelige Kraft tvunget Tyskerne paa Retræte og gjort en Indsats for ordnede Forhold i Byen. Tyskernes Fanger er blevet frigivet - de fleste har maatte overføres til Sygehuset. Tyskerne bliver holdt væk fra Gaden endnu nogle Dage. Selv om dette ikke nær er det Krav, som vi gik i Strejke for, saa er det dog bevist, at Fortsættelsen af Strejken ud over Formandsmødet uværdige Kapitulation paa hemmelige Betingelser, var et vigtigt Skridt. Det kunde nytte!

Vi har, som før sagt, slaaet det største Slag for Danmark siden den 9. April. Odense Arbejdere og hele Befolkningen har ved deres stolte og uforfærdede Holdning vundet sig Respekt og Hæder overalt. Vi viste Danskhedens sande Ansigt, og vor Aktion er til Opmuntring og Støtte for alle modstandsvillige Kræfter i Landet. Vi har slaaet fast, vist vi har Vilje, vist at vi har Kraft.

Strejken er endt. Nu ved man at odenseansk Frihedsvilje er mere end Ord, og skulde det blive nødvendigt endnu engang at gøre dette klart, saa møder vi saa snart der bliver kaldt!

SVENDBORG. Arbejderne paa Værftet nedlagde Mandag Kl. 11½ Arbejdet for at vise sin Sympati med Odense og faa de tyske Soldater væk fra Gaderne Kl. 19. Tillidsmændene paalagt at søge Kontakt med andre Virksomheder for at faa udvidet Strejken. Tyske Marinere har ryddet "Toldbodhus" for danske Gæster. Politiet saa passiv til. Det kunde ikke befatte sig med det. Flere Episoder: Arbejder slaaet ned af tyske Marinere. Politiet var til at begynde med meget agressive. Tekstilarbejderne har igaar sat sig i Forbindelse med Fællesorganisationens Formand og enedes med ham om, at hvis taalelige Forhold med Tyskerne ikke var opnaaet til idag Kl. 3 standser alt Arbejde i Svendborg.

EFTER STREJKENS AFSLUTNING burde Arbejdsgiverne i praktisk Handling vise, at Danmarks Frihed og Uafhængighed ogsaa er deres Maal og at de Ofre, som man tit giver Udtryk for i Skaaltaler, er andet end store Ord. De strejkende Arbejdere maa derfor kunde forvente, at man yder dem økonomisk Støtte.

Strejken har fra første Færd været ført helt og holdent paa et nationalt Grundlag. Det har for Arbejderne ikke været noget økonomisk Spørgsmaal, naar det gjalt Kampen for Danmarks Frihed og det samme venter vi nu fra Arbejdsgivernes Side.

Vi henleder opmærksomheden paa, at Frihedskæmperen,

Maskinarbejder Vilhelm Jensen
Eibygade 7

skal begraves Onsdag den 25. Kl. 12 fra Kirkegaardskapellet.

Det maa være en Selvfølgelighed, at alt Arbejde hviler fra dette Klokkeslet.

Ved Redaktionens Slutning meddeles, at Smedenes Møde i Forum var besøgt af ca 2000 Medlemmer. Ejner Nielsen gav en Redegørelse for den foreliggende Situation. Man kunde mærke paa Einer Nielsen, at han stod overfor en virkelig Arbejderforsamling, og han glemte at fortælle Smedene den historiske Udredning, han gav paa Fællesorganisationens Møde. Det gjorde han sikkert ogsaa klogt i at undlade!

NYBORG. Strejken i Nyborg begyndte paa Støberiet Fredag Morgen og bredte sig hurtigt til Byens øvrige Virksomheder. Fredag Aften søgte Befolkningen til Havnen, hvor der spontant blev arrangeret et Møde. Kl. 23 slaar Politiet ned paa Befolkningen. Enkelte Betjente gik helt amok. Der foretages nogle Arrestationer.

Lørdag Morgen Møde paa Havnen og der blev valgt et tre Mands Udvalg til at lede og organisere Strejken. Tyskerne begaar Overgreb paa Torvet. Butikkerne lukker Kl. 12. En Demonstration fra Havnen til Støberiet blev standset af tysk Militær.

Møde med Politimesteren og den tyske Oberst. Der blev stillet følgende Krav, som blev opfyldt. 1. Politiet ændre sin Optræden. 2. Krav til Værnemagten. (Indkøb, Afvæbning af tyske Soldater, tyske Patrouljer bliver fjernet). 3. De danske Soldater faar samme Rettigheder som Tyskerne.

Paa et Møde om Søndagen af Tillidsmændene besluttedes det at genoptage Arbejdet Mandag.

Særnummer Tirsdag den 24. August 1943.

Hvem kender efterhaanden ikke Rasmus Hansen? Ikke fra den gode Side altsaa, men som Underskriver af dumme Opraab og som Strejkebryder overfor Odense-Arbejdernes Generalstrejke. Naturligvis kunde denne store Mand ikke lade Strejken afslutte uden paany at gribe Lejligheden til at dumme sig eftertrykkeligt. Det skete paa Fællesorganisationens Møde igaar.

Han klagede ynkeligt sin Nød: Arbejderne havde ved at strejke berøvet ham hans Blad og i Stedet for læste de allesammen "TRODS ALT", og de var tilmed enige med "TRODS ALT" og gav Udtryk for de samme Meninger, som stod i dette Blad. Saa det var jo rent forfærdeligt. Derfor væltede Rasmus H. sig i de voldsomste Trusler og optraadte nu ogsaa som Provokatør. Var det Rasmus Hansens Mening at bede Thulesen om at sørge for, at han ikke kunde blive generet af illegal Konkurrence? Det var i alt Fald den Maade, Forsamlingen forstod Rasmus Hansens Brølen paa, og det var derfor den kaldte Provokatøren til Orden.

Da Rasmus H. efterhaanden havde jokket lovlig meget rundt i Spinaten, sprang DsF's Næstformand Einer Nielsen til og kvarmede løs i en Time efter alle Kunstens Regler. Det var naturligvis ikke Tyskerne, det gik ud over, men Kommunisterne. Og det endda i historisk Belysning, for derved at undgaa at tale om det foreliggende Emne: Generalstrejken. Belysningen var dog ikke saa historisk, at han kom ind paa dengang han selv kaldte sig Kommunist, men det var jo ogsaa før de fede Ben vinkede, og den Tid kan Einer Nielsen aabenbart ikke huske mere.

VI VIL IKKE TALE BCD. Saafremt dette Spørgsmaal skulde blive bragt paa Dagsorden, maa de ansvarlige Generalforsamlinger øjeblikkeligt indkaldes. Det Sammenhold odenseanske Arbejdere har vist i den nu afsluttede Konflikt, giver os klare og tydelige Anvisninger paa hvad der maa gøres, saafremt Arbejdsgivernes Danskhed ikke staar i Forhold til hvad Situationen kræver af os alle.

Støt "TRODS ALT" økonomisk!
Giv Bladet videre!

Nr. 13 September 1943

TRODS ALT

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Odense

DE KUER ALDRIG OS!

Ingen Panik: Trods Terroren udfører vi vort Arbejde paa dansk.

Ingen tvivler længere paa det danske Folks Frihedsvilje. Hele Verden ved nu, at det sande Danmark ikke er Spytslikkere som Scavenius, Judas'er som Thune Jacobsen eller pengegridske Pjalte som Gunnar Larsen. Det sande Danmark, Frihedens og Retsindighedens Danmark, har talt, saa det er blevet hørt til den fjerneste Afkrog. Det har talt gennem den storslaaede Strejkebevægelse, der som Ild greb om sig fra By til By, det har talt gennem de modige Sabotagehandlinger, og det har talt gennem den menige danske Soldats og Mariners tapre Holdning overfor en dræbende Overmagt.

Endnu staar det ikke klart, hvordan det er kommet til de seneste Begivenheder, men alt tyder paa, at Tyskerne er gaaet frem efter en forud tilrettelagt Plan – en Plan som det danske Folk har bragt til at briste. Gennem deres Mishandling af fredelige danske Borgere paa Gaderne vilde de skræmme os i et Muschul, og naar saa Folket var kyst væk, vilde de henvende sig til Regeringen og faa den til at føje en ny Skændselsgerning til sine mange tidligere: De danske Myndigheder skulde sætte Landet paa Krigsfod med en eventuel Befrielsens Invasion, de skulde med tysk Hensynsløshed og tyske Metoder forfølge alle Frihedskrafter i Danmark, og de skulde give Udplyndringen af Landet en ny Omdrejning. Ikke uden Grund regnede Tyskerne med " en venskabelig Ordning" med Scavenius og hans Regering.

Forhandlingerne med Scavenius var allerede begyndt, men saa med eet skar en vældig Stemme gennem de slette Ord paa Christiansborg. Det var det danske Folks rene og uforfalskede Røst: Generalstrejke i Esbjerg, Generalstrejke i Odense, i Middelfart, i Byborg, i Aalborg, i Aarhus, i Fredericia, i By efter By. Folket havde ikke ladet sig skræmme!

Tyskerne saa til deres Rædsel, at de Ministre og de Ledere, som de havde stolet paa som Redskaber til at sætte tysk Vilje igennem, var Personer uden Magt og Indflydelse i det danske Folk. Dermed brast Grundlaget for hele Best-Politiken, den Politik der gik ud paa at lade Danskerne selv undertrykke og udplyndre deres Landsmænd til Fordel for Tyskerne, saa at Tyskerne paa den Maade baade fik større Udbytte af Landet og sparede Besættelsestropper, saa de kunde anvendes andetsteds – altsaa netop den Politik, som fik de Folk, der stod midt i Kampen for deres Frihed, til at se paa dansk Fredsvilje om ikke med Foragt saa dog med Tvivlen.

Scavenius Regeringen, som Tyskerne havde regnet med som en Pisk mod det danske Folk, viste sig kun at være et vissent Straa- uden Kraft. Tyskerne stillede nye uhyrlige Krav, men Regeringen erkendte sin Afmagt og tav.

Saa kom Undtagelsestilstanden. Tyskerne skulde have "Arbejdsro" til at finde nogle Quislinge og indrette deres Undertrykkelse paa en ny Maade.

Allerede det første Punkt i Undtagelsestilstandserklæringen røbede Tyskernes Frygt. Det var Kravet om, at alle danske Embeds og Tjenestemænd skulde blive paa deres Plads og udføre de indsatte tyske "Kommisærers Ordrer." Tyskerne kan ikke klare sig uden at det danske Embedsmændsapparat arbejder for dem. Uden dansk Politi, danske Skatteopkrævere, danske Post og Jernbanefunktionærer, dansk Administration overhovedet magter Tyskerne slet ikke at undertrykke og udplyndre Landet, og de ved det! Hidtil har Regeringen faaet Administrationen til at fungere efter tysk Ordre nu skal Tyskerne selv til det. De kender fra alle andre undertrykte Lande, hvor vanskeligt det er, og de ser nu med Betænkelighed og Uro paa Følgerne af deres Raaheder overfor den Danske Befolkning.

Da Regeringen var sat ud af Spillet, gik den. Men Scavenius og hans Følgesvende som havde levet i Usseldom og Ynkelighed som Tyskernes Tillidsmænd overfor det danske Folk, valgte ogsaa at dø i Skændsel. Deres sidste Ord for saa vidt Radio og Presse taler sandt var en Erklæring, som var mere end overflødig, hvori Befolkningen og specielt Statstjenestemændene opfordres til "gnidningsløst" at staa til Disposition for de nazistiske Voldsmænd. Men Folkets Holdning bestemmes nu engang ikke af en æreløs Ministers Erklæringer, men af vor Pligt som frie danske Mænd!

En saa god dansk Handling viste Flaadens Chef, Admiral Vedel, som ifl. den svenske Radio gav Ordren om at samle de danske Krigsskibe eller dele dem til Sverige. Den modsatte Stilling, den lumpneste og usleste som tænkes kan, tog Københavns Politidirektør Ivan Sthamer, som om Mandagen opfordrede Betjentene til at aflægge mundtlig Troskabsløfte til v. Lanneken! Politiet nægtede dog, hvad der havde tysk Boycottelse af Stationerne til Følge.

Den Fasthed og det Sammenhold, som den danske Befolkning ikke mindst i vor By viste under Strejkebevægelsen, skal nu staa sin Prøve, og der maa i denne Situation især lyde en Opfordring til Embedsmændene, der nu arbejder under tysk Kommando: Lad jer under ingen Omstændigheder tvinge til at handle mod jeres danske Samvittighed. Gør I det, er det uundskyldeligt Landsforræderi, og det er en Forbrydelse, som Odenses Befolkning som bekendt ikke lader passere ustraffet. Husk at Tyskerne i Virkeligheden ikke kan undvære jeres Tjenester. Følg den danske Flaades og ikke Scavenius og Stærms Eksempel! Især maa Politiet huske, at mange af de bedste danske Mænds Liv og Frihed afhænger af om I optræder dansk. Alle maa udføre deres Arbejde dansk!

Den nazistiske Terror hviler nu over Danmark, men det er af Svaghed og Angst for den nære Undergang, at de har grebet til disse Midler. Den danske Befolkning har med roligt Overlæg afventet, hvad de tyske Politiforanstaltninger indebar, men den har ikke bøjet sig og har ikke i Fortvivelse opgivet alt. Frihedskampen gaar videre.

Vi ønsker stadig væk ikke at arbejde for Tyskerne, og hvor mange Maskingeværer de end raader over, saa kan de ikke forhindre at der sker Uheld under Arbejdet, saa Produktionen forsinkes eller forhindres eller saa Varerne bliver ubrugelige. Vi ejer stadigvæk Metoder til at gøre Tyskerne klar over, at det kommer til at svie til dem selv, naar de gør Arbejdsforholdene uudholdelige paa danske Virksomheder. Selv overfor den blodigste Terror maa vi vise Fasthed og Sammenhold, Underkastelsen vil blot give frit Løb for Mordmorderne. Jo vildere de raser, des mere indædt og forbitret fortsætter vi med at berøve Tyskerne Udbyttet af vort Land.

For Øjeblikket gaar en Bølge af Arrestationer over Landet. Der arresteres paa maa og faa i alle Kredse af Befolkningen, blandt Folk af alle politiske Anskuelser. Tyskerne har derved indrømmet, at de staar i Kamp med hele det danske Folk. De, der i sin Tid mente at kunne ofre Kommunisterne for at frelse sig selv, har nu erfaret, at Forfølgelsen

af Kommunisterne kun er en Forløber for Terroren mod hele Folket. Men naar Tyskerne nu lader det gaa ud over os alle, saa maa Svaret ogsaa være, at vi alle slutter os sammen for hurtigst muligt at bringe de tyske Bødler til Fald.

Under Generalstrejken lærte vi, hvor meget et fast Sammenhold formaar. Først da visse store Arbejdsgivere og en Klat saakaldte Arbejderpolitikere faldt Strejkefronten i Ryggen, maatte Kampen indstilles. Det maa ikke ske igen! Man maa haabe, at ogsaa disse Folk har draget lære af Begivenhederne og indordner sig under det danske Folks enige Front mod de tyske Banditer Dette gælder ogsaa de udvalgte Personer, der vil skyde Ansvaret for de nuværende Tilstande over paa Kommunisterne, Christmas Møller-Folkene eller andre gode Danske. Nej! Ansvaret hviler paa Tyskerne og paa dem alene. De begyndte Terroren paa vore Gader, de begyndte at huserer som vilde Dyr og vil nogen lette deres Ansvars Byrde, saa begaar han "Begunstigelse af Fjenden", saa begaar han Forræderi!

Det danske Folk har intet at fortryde i sin Holdning overfor den nazistiske Banditisme. Havde vi ydmygt og fromt fundet os i Nazismen, saa havde vi selv fraskrevet os Retten til at leve som et frit Folk, og vore Forhold var kun blevet endnu uslere. Men da vi mandigt rejste os alle som een, saa gjorde vi en Handling som gav Genlyd over hele Verden. I en Uge fik Tyskerne ikke deres Udbytte af vor Arbejdskraft, mens alle undertrykte Folk opmuntredes og støttedes ved at faa at vide, at nu havde ogsaa det danske Folk taget Kampen op. Alle den frie Verdens Radiostationer fortalte om vor Indsats og nyt Mod kom til vore Brødre ved Fronterne og i de besatte Lande, ikke mindst i Norge. De har hørt om vor Kamp, og de glemmer os ikke.

Vi er ikke alene! Vi kæmper vor Kamp Side om Side med de store allierede Armeer, med alt hvad der er af hæderligt og godt i Verden. Ogsaa for vor Befrielse kæmper den sejrrige Røde Arme, der netop nu tilføjer Tyskerne saa svære og blodige Slag som ingensinde før. Ogsaa for vor Befrielse samler de engelsk-amerikanske Hære sig til den 2. Front, som maa komme. Vi har en Verden med os. Vi er med i den store Kamp. Og vi holder ud!

Lad der saa blot komme hvad der vil. Sammenhold og Fasthed er vor Parole. Vi sværger ved Mindet om dem, der faldt i Kampen: Aldrig, aldrig skal de kue os!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Byledelsen, Odense, august 1943: Afskrift

Kammerater,

Når vi nu efter generalstrejken skal søge at vurdere stillingen. må vi slå fast, at generalstrejken har været en ildprøve for vort parti og heldigvis en prøve, som partiet bestod. Det viste sig, at opbygningen af partiet er rigtig, og at vort fordelingsapparat virker efter sin hensigt. Vi har den opfattelse, at disse strålende dage i den Odenseanske arbejderklasses historie har løftet vort parti opad og fremad, og vi vil nu på det kraftigste appellere til alle partiets medlemmer om at være os behjælpelige med at høste de politiske resultater i denne store kamp.

Strejkedagene viste, at muligheden for at styrke vort parti ved at drage større kredse ind under dets indflydelse i høj grad er tilstede. Partiet er arbejderklassens løftestang, hvis vi alle tar fat med friske kræfter, kan vi nu gøre denne løftestang længere og stærkere.

Dette kan ske, hvis vi skaffer os flere nye partimedlemmer, mange flere sympatiserende og en deraf følgende bedre økonomi. Igangsættelse af studiekredse og et langt større salg af litteratur end hidtil.

NYE MEDLEMMER: Ved hvervningen af nye medlemmer må vi fortsætte den hidtil fulgte linie med at få gode solide arbejdere ind. Alle de stærkt sympatiserende må forelægges en optagelsesbegæring. Alle partikammeraters koner må, såfremt de sympatiserer, gennem afdelingen opfordres til at træde ind i partiet. Husk at gøre opmærksom på, at der er møde- og arbejdspligt. Gør også rede for vor fortrinlige illegale organisation, som beskytter os.

NYE SYMPATISERENDE: Generalstrejkens dage viste en umådelig interesse og behov for vort blad "Trods Alt". Skønt det blev delt ud åbent og frit mange steder, er vi ikke vidende om nogen anmeldelse mod vore kammerater, hvilket viser, at vort parti idag er fastere forankret i arbejderklassen end nogensinde før. Interessen og behovet er sikkert lige så stor idag, og vi må dristig gå til den opgave og skaffe mange flere sympatiserende. Vi husker sikkert allesammen mange af de arbejdere, som viste interesse i de dage, og dem må vi se og komme i forbindelse med. Der må på afdelingsmødet lægges en plan om hvorledes der skal gås frem. Hver kammerat må pålægges at skaffe en eller flere sympatiserende.

Meget vigtigt er det, at alle partiets medlemmer er klar over, at det er en meget vigtig opgave at passe sympatiserende med materiale, og at det forlanges, at det omgående uddeles, så de får indtryk af, at der er orden i partiet.

Til de af vore medlemmer, som står i bedriftsgrupperne, vil vi sige, være klar over, at netop I har de største muligheder og de allerbedste forudsætninger for at løse de opgaver, som partiet her pålægger os alle. I færdes daglig iblandt de arbejdere, som vi ønsker skal danne kærnen i vort parti og hovedsagelig består af, udnyt denne mulighed ved at udsøge de bedste og bring dem i forbindelse med vort parti.

Kredsen af sympatiserende må og skal være langt større idag. Mange gode arbejdere er idag ved at befri sig for de socialdemokratiske skyklapper. Lad os række dem en hjælpende hånd.

STUDIEKREDSE: Efteråret er begyndt, og hvis det er muligt på grund af forholdene, må studiekredsarbejdet igang over hele linien. Det er et meget nødvendigt led i partiets arbejde. Gennem studiekredse kan man skole de nye partimedlemmer og sympatiserende. Afdelingen må drøfte og planlægge dette vigtige arbejde og rekvirere studiekredsledere. 4-5 mand er passende i en studiekreds.

LITTERATUR: Litteraturen har den seneste tid været vort smertensbarn. Skønt det har været muligt at få litteratur, har salget været alt for lille, i den senere tid næsten intet. Det er let at indse, at dette er i højeste grad forkert. Teorien, Marx, Lenins og Stalins værker viser os vejen frem og er grundlaget for hele partiets arbejde, og må selvfølgelig studeres af hver eneste partikammerat efter bedste evne. Vi må i afdelingen organisere arbejdet således, at alle sympatiserende bliver besøgt jævnlig og forevist forskellige bøger, hvoraf de kan gøre sit udvalg. Afdelingen må sørge for, at der på en let måde bliver adgang til, for de nye partikammerater, at erhverve sig den kommunistiske

litteratur som forefindes, således at et selvstudium kan påbegyndes samtidig med deltagelse i eventuelle studiekredse. En liste over de bøger, som kan skaffes bør ligge fremme med hvert eneste afdelingsmøde.

- 2 -

ØKONOMIEN: Økonomien i vort parti er god og viser fra måned til måned, med ganske enkelte undtagelser, en ret stærk stigning, hvilket beviser et stabilt arbejde i afdelingerne. Strejkemåneden viste f.eks. en fordobling af indtægterne fra forrige måned. Men vi må ikke hvile på laurbærrene. Det store behov for vort blad må give sig udslag i langt mere økonomi. Vi må også være klar over, at partiets stilling idag er så stærk, at det ikke kan tillades en partikammerat at rekvirere et større antal blade, som han så lægger ud på trappegangene. Det må organiseres af afdelingen så hvert eneste blad giver penge. Kun i enkelte tilfælde, hvor vedkommendes økonomi er dårlig, kan det tillades, at det uddeles gratis. Alle partikammerater bør, ad frivillighedens vej, opfordres til at yde sit ugentlige bidrag til garantfonden. Distrikter og afdelinger må vise initiativ ved bortlodninger, amerikansk lotteri og lignende.

"Trods Alt" vil herefter udkomme ca. hver 14.dag og derigennem være en hjælp til bedre økonomi.

Når vi udsender denne appel, er det i forvisningen om, at alle partikammerater vil deltage i løsningen af disse opgaver. Vi er af den opfattelse, at de kan gennemføres, som alle tidligere opgaver er gennemført. Derfor på med vanten kammerater, vi venter på resultaterne.

Med kammeratlig hilsen

- Byledelsen

26/8-43

Kammereter!

Mødet paa Sommariva i Aftes havde følgende Forløb:
Fællestillidsmanden aabnede Mødet. Resumerede Tillidsmandsmødet om Eftermiddagen forelagde en Resolution udarbejdet af Tillidsmændene angaaende Faretillæget og anbefalede at gaa i Arbejde Dagen efter, oplyste at Han havde faa Telefonbesked fra Kbh. at Regeringen var gaaet igang med at behandle de af Arbejderne i Helsingør rejste Krav. Oplyste endvidere at han havde faaet Politikommisær Madsens Garanti for at alle tyske Tropper blev trukket væk fra Værftet og Gaderne. Fællestillidsmanden blev mødt med stor Modvilje af den Tretusindtallige Forsamling og havde stort Besvær med at faa sagt det han vilde. Resumeet af Diskussionen var at alle ønskede ikke at gaa i Arbejde før Kravene var opfyldt selvom de fleste Talere ikke udtrykte sig helt klart men i Vendinger lod forstaa at Arbejdet skulde nedlægges indtil en af vore Folk klart og tydelig udtalte Arbejdet ikke kunde paabegyndes før Resultatet fra Regeringen forelaa, saa kom der Hul paa Byllen. Bølgerne gik højt. Forslag indløb i Massevis. Dirigenten kunde ikke holde Ro paa Forsamlingen som ustandselig raabte"vi gaar ikke i arbejde" "lad os faa en ny Tillidsmandsinstitution" "lad os faa en ny Dirigent"
Forslagene kom under aftemning . Forslaget fra os om ikke at gaa i arbejde før Kravene var opfyldt blev vedtaget med overvældende Majoritet. Men nu rodede Dirigenten saadan rundt i det at det hele blev eet Virvare. Forslag blev sat under afstemning igen, Folk sprang op paa Platformen imellem hinanden og talte uden Dirigentens Tilladelse og i den store Forsamling som var ved at tabe Taalmodigheden og saa smaat var ved at forlade Mødet lykkedes det Tillidsmændene at kuppe Forsamlingen til at Vedtage et Forslag som gik ud paa at blive hjemme Torsdag, genoptage Arbejdet Fredag og afvente Regeringens Svar i seks Dage . Dersom Resultat ikke forelaa da at gaa i Strejke. Herefter var det umuligt at standse Forsamlingen som var paa Vej ud.
Vi har derfor udsendt vedlagte Opraab. Stemningen er overvejende for ikke at gaa i Arbejde. Der er ikke sket større Begivenheder udover et Par Ruder er blevet knust i Nat. I Dag er en Dansker slaat ned af Tyskerne paa Nordhavnen. Alle vore Folk er i Aktivitet, men det er ligesom der ventes paa et eller andet som kan udløse Spændingen. Tyskerne viser sig ikke paa Gaderne og Politiet forholder sig passive.

Raport følger dersom Situationen tilspidses.

Med kammeratlig Hilsen
H.H.

Vedlægger Udklip fra"Helsing Dagblad" som lige er Udkommet.

Rapporten fra Aalborg (ligekommet):

Mandag d. 23

Vangsteds begravelse. Kl. 1. ligefremalt stille, alle butikker lukkede
Kl. 1.3o titusinder foran Ansgarkirken og vejen, hvor forsamlingen synger salmer.
Kl. 1.45 to pistolskud foran kirken. En tysk flyver kredser over menneskehavet.
Kl. 2.1o en af politiets højtalervogne opfordrer folk til at gaa hjem, da den dræbte er begravet tidligt om morgenen. Det tyske militær vil ellers overtage ordenstjenesten og om fornødent skyde med skarpt. Højttalerne havde endnu ikke endt meddelelsen, før tyskerne sprang frem fra alle sider og kom farende paa lastvogne med pistoler, geværer og maskingeværer, som de afsikrede. 2 minuter efter begyndte skydningen
Kl. 2.15-3o "Kristine"s (tysker-kafe) vinduer er smadres. En tysk bil stenes. En feltmadras og en nazist bankes foran kirken. En tysk personvogn væltes. Der skydes hyppigt.
Kl. 2.3o Vesterbro og Bispensgade afspærres.
Kl. 2.45 politiet kaldt til andre bydele, folk færdes atter i bispensgade. En tysk militærpatroulie gaar gennem gaderne med maskinpistole og slaar løs paa sagesløse med knytnæver.
Kl. 2.5o tanks og en panservogn gennem gaderne. Tankssoldater patroullierer til fods og slaar løs paa alle ogsaa kvinder og børn.
Kl. 3 5ymennekser ramt foran "Kristine". Flere tyske forretninger faa vinduerne smadret. Skydning paa hjørnet af Algade og Boulevarden.
Kl. 6 18 mennesker indlagt paa hospitalet, deraf 1ó med skudsaar.
Skydningen fortsat til ud paa natten.

Tirsdag morgen. En arbejder paa Nordal skudt ned paa vej til arbejdet. Nordal traadt i strejke. Værftet og talrige andre virksomheder s sympatistrejker. Dagen begynder dog roli ere end i gaar. Butikkerne aabner.

Det danske politi har optraadt roligt.

d tte var Krogh' s ord, vedlagt en liste over nogle ofres navne.

; - - - - -

Sander kender episoden, hvorved Vangsted blev dræbt. Kort omtalt i e løbeseddel, som S. havde med til Kbh.

Her i Aarhus alt roligt endnu. Man har forgæves ventet det store tyske skib "Monte rosa", der sædvanligvis kommer fra Norge. Denne gang skulde det medbringe 2oo norske officerer. (Af 5oo, var 3oo stukket af) Havnearbejderne har paa forhaand nægtet at losse skibet. Man er forberedt paa evt. generalstrejke om nødvendigt. Vi er i nøje kontakt med K.P. her.
Efter jernbanesabotagen vilde tyskerne have indført undtagelsestilstand, men veg tilbage da politimesteren kunde fortælle dem, at han var underrettet om, at der i saa fald blev generalstrejke omgaaende.
Har Sander husket at fortælle, hvor tyskerne har været ophidset over ungdommens tilraab: Hamburg ist kaput" o.l. til tyske officerer. Enkelte er idømt hefte herfor. Den tyske forbindelsesofficer major Kruse, der er en meget impulsiv herre, har overfor politimesteren

fremført,at det var saa grov en fornærmelse af den tyske officersære,at han vilde give ordre til,at officererne straks skulde skyde.Herpaa svarede politimester Hoeck,at han syntes det var en voldsom reaktion.Kruse spurgte da,om H. ikke mente at en dansk officer vilde føle sig fornærmet ved et lignende tilraab. Herpaa fremførte H.,at danskerne altid søgte at udmaale en straf,der stod i rimeligt forhold til forseelsen.[illegible] G.D. har ladet tilflyde politimesteren meddelelse om,at hvis tyskerne begynder at skyde under disse forhold,vil Major Kruse være den første,vi skyder paa.

Holger Eriksen.

23-6: Arbejderne paa de store Arbejdspladser langs Jyllands Vestkyst havde i Dag nedlagt Arbejder for at demonstrere i Anledning af Begravelsen i Aalborg. For nogle Dage siden gik Nitterne paa Frederikshavn Skibsværft i Strejke. I Dag har Værftets øvrige Arbejdere sluttet sig til Strejken. Endvidere har Arbejderne paa Frederikshavns Jernstøberi og Maskinfabrik, der ejes af B& W, og Arbejderne paa Ford Motorkompagni i Frederikshavn nedlagt Arbejdet, Saa at sige hele den i Vendsyssel stationerede Kystpolitistyrke er i Eftermiddag blevet dirigeret til Aalborg sammen med Udrykningsmandskaberne fra Byerne i Vendsyssel.

24-6:

Strejkesituationen er i Dag forværret betydelig, idet der er udbrudt Generalstrejke i Frederikshavn, Aalborg og Fredericia. Da Arbejderne i Morges begav sig til Rørdal blev der skudt, og dette var den direkte Aarsag til, at Arbejdet blev nedlagt, Antallet af saarede og tilskadekomne i Alborg fra i Gaar og i Dag opgives til 20-25. I Frederikshavn er der en haardt saaret. I Fredericia begyndte Strejken med, at 400 Ekstraarbejdere ved Banerne nedlagde Arbejdet med det Resultat, at Godstrafikken mellem Jylland og Øerne ad Banerne har maattet standse.

Hidtil foreliggende Meddelelser fra Frederikshavn gaar ud paa, at Situationen er meget alvorlig, Spektaklerne begyndte i Gaar i Forbindelse med Begravelsen i Aalborg. Ved Middagstid cyklede en Række Mennesker rundt til Byens store Virksomheder, bl.a. Skibsværftet, Jernstøberiet, Flyveplassen og de store Anlæg ved Pikkerbakken og fik Arbejderne til at nedlægge Arbejdet. Samtidig gik andre rundt til de handlende i Byen og bad dem lukke Butikerne, hvis de ikke vilde ha Ruderne slaaet ind. Den

2

Aalborg.
stillingen blev fulgt i stort Omfang. Senere paa Eftermiddagen begyndte der en Række Sammenstød mellem danske Borgere og tyske Soldater, og en Episode paa Byens Hovedgade, hvor der blev kastet en Urtepotte ned paa en tysk Soldat, resulterede i, at der blev skudt med skarpt. En Mand, der var ved at barbere sig, vilde se ud ad Vinduet, Han blev ramt i Hovedet og er dødelig saaret. Andre er lettere saaret. Fra i Morges var Byen lammet af GS. Nogle unge Mennesker trængte i Formiddagens Løb ind i Byens Vandtaarn og lukkede af for Vandet, men det blev hurtigt bragt i Orden igen. I Formiddagstimerne blev der skudt i Gaderne, og der ankom et Troppetog til Byen. Soldaterne med opplantede Bajonetter tog Opstilling paa Gadehjørnerne samtidig med, at en større Styrke af Flyvemaskiner

begyndte at drøne lavt hen over Byens Tage, Ved Middagstid var der relativ Ro i Byen, men man frygter ny Uro til Aften. Arbejderne har stillet visse Karv, som de forlanger opfyldt, før de genoptager Arbejdet. Forhandlingerne herom foregaar i København. Der meldes ogsaa om Uro i Skagen, der dog tilsyneladende ikke er af særlig alvorlig Karakter. I Hjørring var der i Aftes Sammenstimlen i Gaderne, hvor unge Mennesker klippede Haaret af nogle Pigebørn.

25-8: I Frederikshavn har Generalstrejken fortsat hele Onsdagen. Ogsaa Butikkerne holdes lukkede. Der herskar forholdsvis Ro i Byen. Det kniber stærkt med Levnedsmidler. En Del Ruder er slaaet ind. Forhandlinger har endnu ikke ført til noget Resultat. I Skagen blev Arbejdet nedlagt i Middags, Der er knust nogle Spejlglasruder. I Hjørring er alt roligt Der har i Nattens Løb fundet Rudeknuserier Sted,

3 Skagen: 25-8 Over hele Byen Sammenstød mellem tyske Tropper og Civilbefolkningen. 25 8 Arbejderne erklærer Generalstrejke, Ligeledes Generalstrejke i Stationsbyen Hørby mellem Hjørring og Sæby. I Skagen Arbejdet genoptaget 28-8

Sæby: 25 -8 Generalstrejke. Alle Butikker lukket. 27 Arbejdet genopt

Fredrikshavn". 23 Strejke i hele Byen. Tyskerne kører gennem Gaderne i Panservogne, og med Maskingeværer. 24 Voldsomme Sammenstød. En ung Mand dræbt, Rangerpersonalet paa Banen beskudt, hvorefter Arbejdet nedlagdes. Herefter Generalstrejke omfattende Blade, Banker, Butikker o.s.v. Tyske Fly kredser hele Tiden over Byen og beskyder Gaderne med Maskingeværer. 25 Forhandlinger mellem tyske og danske Myndigheder, Arb Fællesorg, har vedtaget en Res. med en Række Krav, der er tilstillet Værnemagten og underskrevet af Byraadet. Kravene er: Ingen tysk Militær paa Gaderne mellem 19 og 7. Skolerne frigives, og de skadeliste tilkendes Erstatning. Henunder Aften besatte Tyskerne Arbejdernes Fællesbageri og Lindholm Strand Mejeri. Arbejderne svarede med omgaaende at lukke Vand og Elektricitetsværk. 26 Der arbejdes paa Nedsættelse af et Velfærdsudv. af Repræsentanter for Byens Institutioner og Foreninger, 27 Generalstrejken fortsætter paa 5 Døgn.

Brødenrslev 27 Uro og Strejker i stort Omfaang.

Hjørring 23-8. Samtlige Arbejdere ved de større Arbejdspladser lansg Vestkysten bl.a. ved Bloknus, Kettrup og Løkken er gaaet i Strejke.

I

Særtryk af " F o l k e t s K a m p "
(Frederikshavn-Udgave)

Modstandsfronten mod Landets Undertrykkere er naaet Frederikshavn. Fremprovokeret af de nazityske Voldsmetoder har Byens Befolkning beslutsom og enig betraadt den passive Modstandsvej.

Vi opfordrer Befolkningen til ikke at vige for de Krav der af de ledende Faktorer er stillet til den tyske Værnemagt, og at drage Omsorg for, at deres valgte Talsmænd ikke indgaar paa noget Kompromis. Alle hidtidige Strejker rundt i Landet er endt med Sejr for den danske Befolkning.

Ogsaa Frederikshavnerne maa og skal føre denne Aktion til sejrrigt Resultat.

Kravene er følgende:

Intet tysk Militær paa Gaden efter Kl. 19, ligesom de sorte Landsforrædere skal fjernes.
"Forsamlingsgaarden" skal rømmes af Tyskerne, saa Arbejderne faar Lokale til Møder.
Desuden maa der kræves, at de Skoler, der er besat af Tyskerne, frigives, og at Tyskernes Forlangende om Udlevering af Ørnevejens Skole afvises.

Forstærk Aktionen og drag Omsorg for, at alle drages med ind i Kampen mod Voldsmændene. Bl.a. maa de Folk, som arbejder direkte for Værnemagten fjernes fra Arbejdspladserne. Lad os give hinanden Haandslag paa at denne Aktion mod Voldsmændene ikke afsluttes før de stillede Krav bliver indfriet til Punkt og Prikke.

Frederikshavn, den 26. August 1943.

LØBESEDDEL FRA FRIT DANMARK.

Som den første Sejr i Kampen kan vi notere, at den stedlige Kommandant er blevet afskediget og forflyttet til en mindre vigtig Post i Aalborg. - Grunden hertil er, at han ikke har vist sig sin Stilling voksen under disse Forhold, idet han har forsøgt at skærpe Modsætningsforholdet mellem Befolkningen og det tyske Militær.

Vi opfordrer Arbejdere og Borgere til at hjælpe hinanden mest muligt under de vanskelige Forhold, og til at holde ud, indtil de stillede Krav er opfyldt.

Der er truffet den Overenskomst mellem de danske Myndigheder og den tyske Værnemagt, at de tyske Soldater skal holdes inde indtil Kl. 16. - Til denne Tid bliver der lukket et stort Hold ud, og disse skal være inde Kl. 18,oo, hvorefter et mindre Hold bliver lukket ud til Kl. 2o,oo.

Vi opfordrer indtrængende til, at alle Danskere holder sig borte fra Hovedgaden i Tiden fra Kl. 16,oo til Kl. 2o,oo. - Tyskerne har nemlig ikke noget større Ønske end at vise deres Magt for saa stort et Publikum som muligt. - Det vil ærgre Tyskerne at skulle promenere i tomme Gader. - Skal De nødvendigvis ud, benyt da fortrinsvis Sidegaderne. - Hold Dem ogsaa borte fra Vinduerne til Gaden. -
Det bedste vil være at rulle ned til Gaden i Tiden fra Kl. 16 - 2o.

I g n o r e r T y s k e r n e.

Læs dette - og lad det hurtigt gaa videre.

FRIT DANMARK.

FOLKETS KAMP

S_T_R_E_J_K_E_R_N_E.

tager til over alt i Landet..........

STREJKERNE hører nu til de daglige Foreteelser i DANMARK. "FOLKETS KAMP" fremhævede i sin sidste Udgave: AT I DAG ER INGEN STREJKER TABTE. HIPA-Folkene, den Del der repræsenterer SOCIALDEMOKRATISMEN, og som bestaar af Mennesker, der ved enhver Lejlighed gaar rundt og fortæller, at Strejker tabes altid, har ikke haft meget udbytte af deres Agitation. Det har de HIPA-Folk heller ikke, der løber rundt med Loven i Haanden og søger at standse Strejkerne ved at raabe, at de er forbudte ved Lov. Paa Trods af Stauning-Regeringens Strejkeforbud, paa Trods af de tyske Bajonetter tager Strejkerne til overalt i Landet. Vort Parti hilser med Begejstring enhver ny Strejke, der gennemføres, og vi giver den hele den Kraft og Styrke, der staar til vor Raadighed. Strejkerne vil faa afgørende Betydning for vort Lands fremtidige Skæbne.

Strejkerne er et vigtigt Led i Kampen for Freden, de gør Dagene for Krigen færre, de bringer Hitlerismens Bagland til at vakle, Krigsproduktionen naar ikke frem til Fronterne i rette Tid, hvilket betyder, at Hitlers Krigsmaskine svækkes og er lettere at knuse, saa Dagen for Genvindelsen af Danmarks Frihed og Selvstændighed er nærmere.

I de første Dage af August udbrød der Strejke i Odense paa Staalskibsværftet. Aarsagen var, at de tyske Okkupanter begik Overgreb mod Arbejderne, naar de med skarpladte Geværer skulde passe paa, at Arbejderne udførte deres Arbejde rigtigt. Dette blev for meget for Arbejderne, som med det samme som Protest mod denne Provokation nedlagde Arbejdet, men blev paa Arbejdspladsen. "Sit down"-Strejken skabte stor Sympati i hele Odense, en hel Del Virksomheder gik ud i Sympatistrejke med Værftsarbejderne, blandt dem Thriges Fabrikker, hvilket betød, at Storstrejken var en Kendsgerning.

Strejken sluttede med en fuldstændig Sejr for de strejkende Arbejdere.

I AALBORG var det Værftsarbejderne, der gik i Spidsen og viste Vejen fremefter. I denne Uge har Arbejderne paa Cementfabrikken "Rørdal" fulgt Værftsarbejdernes Eksempel og faaet en Del af deres Krav gennemført.

Strejkerne har givet Bevis for, at det kan nytte at kæmpe - at Kampen giver Resultater. Den mindste Indrømmelse til det arbejdende Folk i Dag har Betydning. Enhver Forbedring gør vort Folk stærkere, og Okkupanterne og deres Følgesvende bliver svagere og dermed lettere at tilintetgøre, og dette er en Betingelse for vort Lands Frihed.

Onsdag den 11.August gennemførte det arbejdende Folk i Esbjerg en Generalstrejke mod de Undtagelsestilstande, Okkupanterne havde erklæret mod Byen. Generalstrejken var total. Postvæsenets og Jernbanernes Funktionærer sluttede op i Kampen, alle Fabrikker og Værksteder var standset, alt arbejdende Liv var lagt stille. Ingen Dagblade udkom...

Denne magtfulde Indsats kunde de fascistiske Okkupanter ikke staa for. Efter et Døgns Generalstrejke blev de tvunget til at ophæve Undtagelsestilstanden.

De Politistyrker, der fra hele Landet var udkommanderet til Esbjerg, blev tvunget til at trække sig tilbage. Der blev gennemført Udgangsforbud mod de tyske Tropper, der ikke maatte forlade deres Kvarter fra Kl. 20 til næste Morgen.

Eksemplet fra Esbjerg har givet Bevis for, hvilken Vej der skal følges i Kampen mod vort Lands Undertrykkere. ER VORT FOLK SAMMENSVEJSET TIL EN KÆMPENDE ENHED, DA ER GRÆNSERNE FOR OKKUPANTERNES UNDERTRYKKELSE ogsaa naaet. Da kan det danske Folk med oprejst Pande gaa Fremtiden i Møde paa lige Fod med hele den frie Verden i dens Kamp mod Fascismen...

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

DE TYSKE FASCISTERS SØMBESLAAEDE STØVLER FORETRÆKKES FOR SMAABØRN.

Boligproblemet har i Aalborg forlængst udviklet sig til en Katastrofe. Hundreder af Familier lever i de elendigste Huler i Byens Baggaarde, mens tyske Soldater flotter sig med de bedste og mest moderne Lejligheder i Byen. Vi kender endda nogle Værter der støtter Tyskernes Jagt efter Lejligheder ved at nægte at leje ud til Familier med Smaabørn. Det er f.Eks. sket i en Ejendom, hvor over 50 Nazister logerede.

oooooooooooooooooooooooooooooo

FOLKETS KAMP

S Æ R N U M M E R Tirsdag den 24. Aug. 1943.

TYSK TERROR OG TYSKE PROVOKATIONER I AALBORG.

Natten til Onsdag den 18. August 1943 blev der udkæmpet en Kamp mellem danske Patrioter og de tysk-fascistiske Landrøvere.

De danske Patrioter var i Rold Skov for at modtage Vaaben og Sprængstoffer fra et engelsk Fly. Materialet skulde bruges i Kampen for Danmarks Frihed og Selvstændighed. Da de danske Patrioter var paa Vej mod Aalborg med den værdifulde Ladning, blev de overfaldet af en Deling fascistiske Okkupanter, der beskød dem med Maskingeværer. Danskerne brugte de Vaaben, der var for Haanden. Under den ulige Kamp blev

NIELS ERIK VANGSTED

saaret, det er senere fastslaaet, at de tyske Fascister har dræbt Vangsted med to Pistolskud i Hjertet, da man saa, at han ikke var død. Det lykkedes Tyskerne at tage INGENIOR SØRENSEN fra Aalborg til Fange, da han havde opbrugt sin Ammunition. En Mand, der ikke har mere Ammunition, kan de fascistiske Røvere nok ordne, hvilket her viste sig. SØRENSEN blev næsten mishandlet til Døde af de bestialske Fascister, og han blev efter Mishandlingen indlagt paa Farndrup Sygehus.

Da Befolkningen i Storaalborg blev bekendt med, hvad der var sket i Rold Skov, rejste der sig en vældig Harme mod de tyske Fascister, og hele Folket gav Udtryk for den største Sympati og Ærbødighed for NILLS ERIK VANGSTED, der var faldet i Kampen for vort Lands Frihed og Selvstændighed. Over hele Byen gik man nu i Gang med at forberede en storstilet Begravelse for den dræbte Frihedskæmper, der faldt for DANMARKS SAG.

Alle Fabrikker, alle Arbejdspladser, alle danske Institutioner og Forretninger bestilte Kranse med sigmerede Baand og forskellige Inskriptioner, f.Eks. "Tak for din Indsats", eller "For de gamle, der faldt, er der ny overalt, de vil møde, hver Gang der bliver kaldt." Kransene var i røde og hvide Farver, samt i rødt, blaat og hvidt.

Denne storslaaede Sympati og Deltagelse med en Frihedskæmper var for meget for Regeringen og for de tyske Røvere. Thune Jacobsen forlangte, at Begravelsen skulde finde Sted tidlig Mandag Morgen den 23. Aug. 1943, den var ellers fastsat til Kl. 13,30. Det lykkedes ikke Regeringen i første Omgang at faa Kravene gennemført, da Myndighederne i AALBORG kendte Stemningen i Byen. Det paastaas nu, at Dr. Best selv kom til AALBORG og forlangte, at Begravelsen skulde finde Sted Kl. 8 Morgen ellers vilde , hvis man fastholdt den planlagte Tid, Gaderne blive ryddet af de tyske Soldater. Regeringen og de fascistiske Røvere fik nu deres Krav gennemført. Myndighederne udsendte en Meddelelse om, at Begravelsen havde fundet Sted Kl. 8.

Da dette blev almindeligt bekendt, opstod der en voldsom Harme mod denne Provokation. Mange Arbejdere forlod spontant deres Arbejdsplads, som øjeblikkelig Protest mod dette Overgreb. Alle Arbejdspladser, Fabrikker og Værksteder blev Kl. 12 lagt stille - de fleste danske Forretninger blev lukket til Ære for den dræbte Frihedskæmper og som Demonstration mod de fascistiske Røvere.

En ny Provokation mødte Aalborgs Befolkning, da den ved Middagstid drager ind mod Ansgarskirken for at deltage i Begravelsen. Gaderne er da fyldt med tyske Tropper, der med Tanks og Militærbiler bemandet med Soldater er klar til at skyde mod den civile Befolkning, saa snart det mindste Vink bliver givet. Det danske Politi er holt sat ud af Spillet. Dette enestaaende Brud paa Løfterne af 9.April 1940, om at Tyskerne ikke vilde blande sig i Danmarks indre Anliggender, udløste en voldsom Harme blandt hele Befolkningen, og dette gav sig Udslag i, at Folk spontant haanede de tyske Fascister, som svarede med at skyde paa den frodelige Civilbefolkning. Der blev en Del saaredo. Disse blev hentet af Ambulancerne og indlagt paa Hospitalet. Mod denne Terror svarede Folk med at molestere de Forretninger, der hellere sælger til de tyske Okkupanter end til det danske Folk. Ligeledes blev Tyskerne Kvindebekendtskaber taget under Behandling. De tyske Fascister fortsatte med deres Terror til langt ud paa Natten, hvert Øjeblik hørtes der Skyderi overalt i Byen.

I Dag til Morgen den 24. August tog Arbejderne ved Aalborg Værft paa Arbejde. Paa Vejen ved Værftet kom to Arbejdere kørende i den rigtige Side af Vejen. I samme Side kørte en Tysker, der ikke vilde vige. De to Arbejdere kom med Vredesudbrud mod Tyskeren, der blev rasende paa Arbejderen og begyndte at skyde.

---------- FOLKETS KAMP ------- den 24. AUGUST 1943 ------FOLKETS KAMP --------

UDSENDT AF KOMMUNISTISK PARTI I NORDJYLLAND.

Arbejderne forlod deres Cykler, og Tyskeren forsøgte at trampe Hjulene i Stykker, hvilket ikke lykkedes, og da han gav sig til at skyde igen, ramte han den ene af de to Arbejdere fra Rørdal, saa han styrtede og Blodet flød ud over Vejen. Han blev i Ambulance ført til Hospitalet.

Da denne Handling blev bekendt paa Værftet, forlod Arbejderne øjeblikkeligt Værftet. Arbejderne paa Cementfabrikken RØRDAL fulgte Eksemplet. Hele den arbejdende Befolkning i STORAALBORG maa følge Eksemplet fra Værftet og Rørdal og gaa ud i Strejke mod denne Provokation og Terror, som de tyske Okkupanter udøver mod Aalborgs Befolkning. Det maa forbydes Tyskerne at færdes efter Kl. 19 paa Gaderne og Terroren maa ophøre øjeblikkeligt og POLITIMYNDIGHEDEN OVERGIVES TIL DANSKERNE, SKOLERNE SKAL RØMMES AF TYSKERNE og de TYSKE TROPPER SKAL UD AF BYEN TIL DERES BARAKKER OG AALBORG ERKLÆRES FOR EN ÅBEN BY.....

TIRSDAG EFTERMIDDAG.

G-E-N-E-R-A-L-S-T-R-E-J-K-E-.

Generalstrejken er total. Alle Arbejdspladser, alle Fabrikker og Værksteder har fra i Dag Kl. 12 nedlagt alt Arbejde, alle Forretninger er lukkede. Ingen Dagblade udkommer. Hele Folket har rejst sig i enig Protest mod den Terror, som de tyske Fascister i Gaar og i Dag har udøvet mod AALBORGS Befolkning.

I Dag Kl. 16 afholdtes der Møde for alle de strejkende i Haandværkerforeningen. Lokalerne kan ikke rumme alle dem, der vilde give deres Harme Luft mod de tyskfascistiske Landrøvere... De strejkende Masser fylder Gange og Gader udenfor Bygningen. Overalt i Byen udtaler Folk deres harmdirrende Protest mod de Provokationer og Terrorhandlinger, der er øvet mod STOR-AALBORGS Befolkning. Det er paa nuværende Tidspunkt ikke muligt at faa opklaret, hvormange Dødsofre Terrorhandlingerne har kostet det danske Folk. FOLKETS KAMP skal saa hurtigt bringe Tallene. ESBJERG og ODENSE viste, hvilken Vej vort Folk skulde følge i Kampen mod vore Undertrykkere. STOR-AALBORG er fulgt efter. Ogsaa det øvrige Land vil understøtte og gaa ud i Sympatiaktioner med de tyskfascistiske Landrøvere.

Strejkemødet: Formanden for Fællesorganisationen indledede og meddelte, at Organisationerne havde afholdt Konference med de tyske Myndigheder og man var her blevet enige om, at følgende Krav skulde blive opfyldt:

1) AT POLITIMYNDIGHEDEN SKULDE OVERTAGES AF DET DANSKE POLITI
2) AT TYSKERNE IKKE MAA HAVE ADGANG TIL GADERNE FRA I DAG OG INDTIL LØRDAG DEN 28. Kl. 24. uden under Kommando.
3) DE DANSKERE, DER I GAAR VAR ARRESTERET, SKULDE OVERGIVES TIL DE DANSKE MYNDIGHEDER OG PRØVES AF DANSKE DOMSTOLE OG DØMMES AF DEM.

Forsamlingen var fuldstændig Modstander af disse minimale Krav, som Tyskerne øjeblikkeligt kunde tænke sig at gaa med til. De strejkende, der havde Ordet krævede, i første Række, at Skolerne blev rømmet af Tyskerne og at disse blev henvist til de Barakker, der i Øjeblikket staar tomme. Endvidere blev det krævet fra de enkelte Talere, at Frikorpsmændene skulde afvæbnes.

HERTIL MAA FØJES DET VIGTIGSTE AF ALLE KRAV: DE MILITÆRE ANLÆG BORT FRA BYEN OG AALBORG ERKLÆRET FOR "ÅBEN BY".

MØDET fortsattes i Grusgraven, hvor der var mindst 25 000 Mennesker samlet. En Repræsentant for Fællesorganisationen talte og meddelte, at der næsten hele Dagen havde været forhandlet med de tyske Myndigheder om de Krav, det arbejdende Folk ønskede gennemført. Han nævnede et af Kravene, som han betegnede som ufravigeligt, nemlig at de tyske Vagtposter skulde fjernes fra Gaderne. Forsamlingen reagerede voldsomt mod denne sparsomme Beretning. Fra Forsamlingen hørte man Raab om, at SKOLERNE SKAL RØMMES AF DE TYSKE RØVERE, OG AT DEN TYSKE TERROR MAA BRINGES TIL OPHØR. STREJKEN FORTSÆTTER.

oooooooooooooooooooooooooooooooo

HILSEN TIL NIELS ERIK VANGSTED.

De beste.

Døden kan flamme som kornmo,
klarere ser vi enn før,
hvert liv i dets hvite smerte:
det er de beste, som dør.

xxxxxxxx

De levende styrer verden.
Enn flokk blir alltid igjen,
de uundværlige flinke,
livets næstbeste menn.

De beste blir borte i fengslet,
sopt vekk av kuler og sjø.
De beste blir aldri vår fremtid,
de beste har nok med aa dø.

xxxxxxx

De vil ikke sørges til døde,
men leve i mot og tro.
Bare i dristige hjerter,
strømmer de fallnes blod.

(Nordahl Grieg)

FOLKETS KAMP

SÆRNUMMER DEN 25. AUGUST 1943 SÆRNUMMER DEN 25. AUGUST 1943

GENERALSTREJKE i STORAALBORG.

Fra Tirsdag Middag den 24. August 1943 er alle Hjul i STOR-AALBORG standset. Det arbejdende Folk i AALBORG og NR.SUNDBY har givet de fascistiske Landrøvere et værdigt Svar paa Provokationerne og Terrorhandlingerne den 23. August. Den Draabe, der fik Bægeret til at flyde over, var, at Regeringen og de tyske Okkupanter ikke tillod, at Befolkningen i AALBORG gav NIELS ERIK VANGSTED en værdig dansk Begravelse. Det er almindeligt bekendt, at de tyske Fascister er Landrøvere, men at de ogsaa var Ligrøvere, fik Folket dog først Bevis paa Natten til den 23. August, da de tyske Fascister gennem deres Bagmænd tvang ERIK VANGSTEDS Forældre til at udlevere deres døde Søn. Ikke bare det, men de skændede ogsaa den Dødes Grav ved at røve en Del af de signerede Baand og Kranse, som var givet til ERIK VANGSTED. Det danske Folk taalte ikke, at man krænkede Gravfreden omkring en af de bedste Sønner vort Land har fostret.

Nordens Folk har altid i Ærbødighed givet deres døde en værdig Begravelse, og særlig for de Mænd, der ofrede Livet i Kampen for Folkets Frihed og Selvstændighed.

Det danske Folk har en Periode ladet Okkupanterne plyndre og udsuge, ladet dem faa det bedste vort Land kunde frembringe uden nogen virkelig Protest eller afgørende Indsats. STREJKERNE, de direkte Aktioner mod Okkupanterne, Generalstrejkerne i Esbjerg og Odense og nu her i STORAALBORG - denne Udvikling har skabt et Vendepunkt i FOLKETS KAMP og denne Udvikling vil fortsættes over det ganske Land.

I AALBORG har Myndighederne uden at kalde Folket til Hjælp ganske roligt udleveret de største Skoler til Kasserner for de fascistiske Tropper. Det maa bemærkes, at det er de bedste Tropper, som er indkvarterede paa Skolerne, for at de kan være under den civile Befolknings Beskyttelse i Tilfælde af Luftangreb her i Omraadet, idet man gaar ud fra, at de allierede ikke angriber Maal, der i overvejende Grad er beliggende i tætbefolkede Omraader. Ud fra disse Betragtninger kræver Folk i Dag, at Skolerne rømmes af tyske Tropper. Danske Børn skal igen have Adgang til at opnaa tilfredsstillende Skolegang. De Skoler, der findes i Dag, er endda under normale Forhold alt for stærkt belastede og kan paa ingen Betingelser være til Raadighed for de tyske Fascister.

I AALBORG er der Bolignød. Det skyldes ikke mindst, at de bedste Lejligheder er til Raadighed for tyske Officerer, der helst skal være i saa stor Sikkerhed som mulig, og derfor er spredt overalt i STORAALBORG. De vigtigste Kommandocentraler findes i Byen for paa den Maade at være beskyttet. Fascisterne har i den seneste Tid beslaglagt Sauers Marker, som ligger lige i Byens Hjerte. De tyske Fascister opfører ogsaa deres store Militærbarakker inde i Byen. AALBORGS Befolkning skal ikke ofres i en Krig, de hverken har Lod eller Del i, hvilket vil blive Tilfældet under de nuværende Omstændigheder ; hvis de allierede sætter et Storangreb ind. Man kan ikke forlange, at de allierede skal skaane de civiles Liv, naar de bruges som Skjold for de tysk-fascistiske Landrøvere, derfor stiller Folket i Dag det Krav, at TYSKERNE SKAL UD AF BYEN OG AALBORG ERKLÆRES FOR EN ÅBEN BY.

Vi vil paa det kraftigste advare Folk mod Kapitulanterne, der findes blandt dem, som forhandler med vort Lands Undertrykkere. Under Mødet i Haandværkerforeningen den 24. ds. kunde man høre Forhandlere, der var rede til at kapitulere med det samme. Kapitulanterne kom med Bemærkninger om, at naar Arbejderne blev sultne, kom de nok paa andre Tanker. Hertil maa vi sige, at det arbejdende Folk halvsulter hver Dag og nu er rede til at føre Kampen til Sejr.

GENERALSTREJKEN I STORAALBORG har afgørende Betydning for vort Lands fremtidige Skæbne. Det danske Folk foretrækker at bringe Ofre for Danmarks Fremtid. Det vælger at kæmpe for vort Lands Frihed og Selvstændighed. Det vælger ikke i Længden at skulle halvsulte eller terrorisere af de fascistiske Landrøvere. Det vælger Kamp og ikke Kapitulation..... Vort Folk er ikke af ringere Stof end de øvrige Folk i de af Tyskerne okkuperede Lande. Det danske Folk vil i sin fremtidige Kamp bevise, at det kæmper paa lige Fod med hele den frie Verden for at tilintetgøre Hitlerismen. SÆT IKKE HJULENE I GANG FØR FOLKETS BERETTIGEDE KRAV ER OPFYLDT. STAA SAMMEN SKULDER VED SKULDER OG MAND VED MAND TIL SEJREN ER VUNDET

FOLKETS KAMP — den 25.August 1943 — FOLKETS KAMP

Udgivet af KOMMUNISTISK PARTI i Nordjylland.

Indlagte paa Kommunehospitalet.
Her er den første Liste over saarede. Listen er sluttet Kl. 18 Mandag den 23. Aug.

Overtjener Bech, Hotel Phoenix.....Skud i Maven.
Birthe Christensen, 12 Aar, Langelandsgade 10..Skud i højre Skulder
Leif Olsen, Ny Kastetvej 9.....Skud i Underben
Anna Margrethe Nielsen, 23 Aar, Roberbansgade 16.....i Underben
Niels Chr, Vestergaard .....Skud i Overarm
Marinus Andersen, Landevejen 43, Nr. Uttrup ...Skud i Underarm
Eigil Knud Jensen, 18 Aar, P.Paghsgade 19..... Slaaet i Ansigtet, Hjernerystelse.
Malte Skinbjerg, Vesterbro 119 .....Brosten i Panden, Hjernerystelse.
Kaj Brune Petersen, 17 Aar, Roberbansgade 11....Skud i Underben
Knud Vittrup, 25 Aar, Maren Turisgade 1.....Skud i Underben
Jens Christensen, Biersted.....Skud i Underben
Vilhelm Thorkild Stahlhut, Ryesgade 9 A.....Skud i Lysken.

Desuden er ambulant behandlede:
Eric Bjørn Larsen, Sverrigsgade 13.....Slaaet over Ryggen med Geværkolbe
Alfred Andersen, Skorping.....Metalsplinter i Laaret
Rita Nielsen, 13 Aar, Ryesgade 7 A....Gennemskudt Læg.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Da Folk Tirsdag Aften (den 24.Aug) passerede hjemad fra Modet, hvor de havde faaet fortalt, at Tyskerne havde lovet at rømme Gaderne, blev en tusindtallig Menneskemængde beskudt med Maskingeværer paa Vesterbro. Tyskerne skød fra Omraadet mellem Wehrmachtsheim og Tyren. Den tætpakkede Menneskemængde kunde overhovedet ikke undslippe. Mange kastede sig ned med Projektilerne hvinende lige over Hovederne. En Mængde Mennesker blev saaret. Et Forlydende vil vide, at fire Danskere blev dræbte. Vi skal hurtigst muligt bringe nye Oplysninger.

oooooooooooooooooo

TILLIDSMANDSMØDET I HAANDVÆRKERFORENINGEN 25.Aug.(Onsdag)

Forhandlingerne er afbrudte med Værnemagten . Strejken fortsætter. Formanden for Fællesorganisationen udtalte, at Arbejderne ikke vil forhandle saalænge de tyske er paa Gaderne i AALBORG. Man havde forberedt, at Brødforsyningen til Aalborg skulde sikres, saa Bagerne fik Lov til at fortsætte Arbejdet, men i Dag til Morgen blev alt det bagte Brød røvet af de tyske Okkupanter. Fire Lastbiler kørte det bagte Brød fra Fabrikken. Det vil derfor være formaalsløst, at Bagerne fortsætter Arbejdet. Organisationerne maa nu uden om Okkupanterne drage Omsorg for, at der skabes Udvej for Brød til STORAALBORGS Befolkning. De kommunale Institutioner fortsætter stadig deres Virksomhed. Vi finder ikke, at dette er nødvendigt. Særlig maa vi fraabede os, at Skatteopkræverne, Opkræverne for Lys-Vand og Gas fortsætter deres Virksomhed. Der er Ting, som skal betales, men Skatter og Regninger paa Lys og Gas maa ikke opkræves..

Det meddeltes, at Tyskerne truer med Undtagelsestilstand fra i Aften Kl. 20. (Ved Redaktionens Slutning er Undtagelsestilstanden en Kendsgerning) FORMANDEN ERKLÆREDE, AT DER IKKE VILDE BLIVE OPTAGET FORHANDLINGER MED OKKUPANTERNE, FØR UNDTAGELSESTILSTANDEN VAR LIKVIDERET. Nu maatte Tyskerne komme til os, før der skulde forhandles. Vi vil med al Kraft understøtte dette Standpunkt, men igen-advare mod Kapitulanter, der maaske kunde tænke sig at afslutte Forhandlinger med Tyskerne uden om alle Tillidsmændene i Aalborg.

Endvidere vil vi fremhæve, at det arbejdende Folks Svar paa Undtagelsestilstanden kan kun være, at alt lægges stille, ogsaa Lys, og Gas. De Institutioner, saasom Sygehuse, Alderdomshjem o.s.v. maa nu tage Reservelageret i Anvendelse. Har man ikke et saadant Lager, maa det omgaaende tilvejebringes. Lignende Forberedelser vil det være rigtigt for hele Folket at tage.

Vi Opfordrer de Forretninger, der har Varer, der anvendes i en almindelig Husholdning (Slagter, Købmand, Bager, Mælkeudsalg) til at genaabne deres Forretninger, saaledes at det kæmpende Folk i Storaalborg kan faa de mest nødtørftige Fornødenheder til Livets Opretholdelse. Endvidere henstiller vi til de handlende, hvis der nu skulde være smaat med Penge, at man da overfor gamle Kunder yder den størst mulige Kredit. Hele Folket maa i denne Kamp være solidariske. Det gælder Danmarks Fremtid. Det gælder Danmarks Frihed og Selvstændighed. Slut Rækkerne til Sejren er vundet.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

LAD FOLKETS KAMP GAA FRA HAAND TIL HAAND. GIV BLADET VIDERE. ALLE MAA LÆSE FOLKETS KAMP.

FOLKETS KAMP

SÆRNUMMER DEN 26. Aug. 1943. SÆRNUMMER DEN 26. Aug. 1943

TYSKERNE HAR ERKLÆRET UNDTAGELSESTILSTAND.

Undtagelsestilstanden er nu en Kendsgerning i STOR-AALBORG. Ved Forhandlingerne med Tyskerne den 24.ds. lovede den Øverstkommanderende for de tyske Tropper her i Omraadet, at han ikke vil tillade, at der den Dag kom tyske Soldater paa Gaderne.

Som meddelt i Gaar var der et Kampemøde i Grusgraven for alle strejkende. Da Folket forlod Mødet blev det meget hurtigt belært om, at Løfterne fra Hitlers Lakajer intet betyder. Flere Steder i Gaderne hvinede Maskingeværsalverne mod den hjemaddragende Befolkning. Nye Ofre faldt for de fascistiske Kugler.

Terroren fortsætter, det er ikke bare de voksne, men ogsaa Børnene rammes af Hitlers Kugler. Vi bragte i Gaar Listen over en Del saarede, og blandt dem var der en lille Pige paa 13 Aar. Hun havde faaet Skulderen knust af et Riffelskud fra en af de sorte Banditter. Disse sorte Banditter nøjes ikke med at skyde paa Gaderne, men fra deres Motorcykler og Biler, sender de deres Salver ind ad Vinduerne, ind i Hjemmene mod værgeløse Kvinder og Børn.

Undtagelsestilstanden blev erklæret i Gaar Eftermiddags, men der var kun en ringe Del af Befolkningen, der fik det at vide. Lidt før Kl. 2o blev der sendt Tropper ud i forskellige Dele af Byen, Med deres Geværer belærte de Folket om, at Undtagelsestilstanden var en Kendsgerning. Fascisterne begyndte nu en systematisk Rydning af Byens Gader. Motorcykler og Biler fløj som Raketter gennem Gaderne. Var der nogen, som ikke hurtigt nok kom ind i Gangdøren, blev der omgaaende aabnet Ild mod dem.

Folket har krævet, at den fascistiske Terror standses. Dette Krav lyder nu med fornyet Styrke. Sammen med alle de øvrige Krav maa der nu tilføjes et nyt:

UNDTAGELSESTILSTANDENE MAA UBETINGET OPHÆRE, FOR NYE FORHANDLINGER KAN OPTAGES. Det rette Svar til Tyskernes Undtagelsestilstande maa være, at J E R N - B A N E R N E S F O L K nu standser hele Transporten.

Som Svar paa Undtagelsestilstandene har der været rejst Krav om, at Lys og Gas skulde standse. Kravet er i første Række fremmet, fordi Tyskerne har truet med at besætte de kommunale Værker, d.v.s. at Arbejderne her vilde blive tvunget til at arbejde med Fascisternes Bajonetter i Ryggen og efter Tyskernes Ønsker..

De tyske Fascister bruger alle Midler. De Arbejdere, der ikke naaede at komme ud fra Flyvepladsen i Mandags, har Tyskerne nu interneret paa de forskellige Pladser. De skal arbejde i Dag under tyske Militærkommandoer. Undtagelsestilstandene i Aftes udløste en voldsom Harme blandt hele Byens Befolkning. Særlig de fascistiske Troppers brutale Fremfærd udløste harmdirrende Vredesudbrud mod de sorte Banditter. Undtagelsestilstanden vil betyde, at hele Stor-AALBORGS Befolkning staar endnu fastere end tidligere. De nye Overgreb mod den kæmpende By vil ikke formaa at svække den Kampvilje, der i de sidste Dage har gennemsyret hele AALBORGS og Nr. SUNDBYS Befolkning.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

M O R D E N E .....

TIRSDAG DEN 24.AUGUST om Aftenen skød de fascistiske Tropper, da Folk fredeligt gik fra Grusgraven syngende Fædrelandssange, paa Masserne paa Vesterbro med Maskingeværer og kastede Haandgranater. Der dræbtes tre Mennesker og saaredes 13, saa Tirsdagens samlede Tabsliste ser saaledes ud:

D R Æ B T E :

Arbm. Erik Larsen, Langelandsgade 4, skudt paa Vej til Arbejde (Rørdal
Maskinarbejder Poul Mathiasen, Nordvestvej, Lindholm.
Mejerist Knud Andersen, Valshave Mejeri, Løgstrup.
Aage Christensen, Nytorv 18, Aalborg.
Ingemann Rasch, V. Strandvej 8, Lindholm.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

S A A R E D E :

Havnearbejder Madsens 12 Aars Dreng, Poul. Skud i Benet.
Gunnar Jensen, Vonsylsgade 3o, Vejgaard. 2 Skud i Benene.
Gravermester O. Pedersen, Nytorv 18, Skud i højre Arm.

(Listen fortsættes.)

UDGIVET AF KOMMUNISTISK PARTI I NORDJYLLAND

LISTEN OVER DE SAARede FORTSAT: Erik Larsen, Christiansgade 50 (Benet) Sofus Jensen, Ryes- [illegible], Vesterg. 87, Mr. Sm[illegible], Th. Pavelle, Vestergade 10 [illegible] Børge Larsen, Vestergade 87, Mr. S., Børge Poulsen, Engvej, [illegible], Rolandsgade 15, Børge Olsen, Ny Kastetvej 2, (Laaret), Fru Margit Rasmussen, Højskolehjemmet (Benet), Robert Nielsen, Paghsgade 29, (Ryggen), Valdemar Torp, Løkkegade 16 (Laar) Børge Kjær, Kattesundet 12, (Ryggen), Bogholder Egon Andersen, Kjellerupsgade 25, Leif Olsen, Ny Katetvej 9 (Benet), Birthe Christensen, Langelandsgade 10, Johanne Christiansen, [illegible] 61, Sigfred Salversen, Nørregade 24, M.S., Knud Petersen, Søndergade 2, M.S., Børge Poulsen, Engvej 18, Mølholm, Oluf Sørensen, Absalonsgade 21, Niels Chr. [illegible], Jfr. Anegade 7, Tage Larsen, Vestergade 12, Magda Karper, Strandvej 7, Peter Simonsen, Fjordsgade 7, Anna Nielsen, Sjællandsgade 29, Anders Jørgensen, Kayerødsgade 34.

ALTSAA i alt 5 DRÆBTE og 29 SAARede. (Sluttet Torsdag Kl. 18.)

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

SABOTAGEN OG MODSTANDEN OVER DANMARK:

FREDERIKSHAVN: Generalstejke fra Mandag den 24. Alt er lukket. Ogsaa Vandværk. Der er skudt fra tyske Jagere mod Civilbefolkningen i Gaderne. Tyske Patrouiller i Gaderne. Ingen Post udgaar. Den 23. Aug, skød Tyskerne paa Befolkningen. 1 dræbt - 2 saarede.

FREDERICIA: Generalstrejke. Kun Transit-Persontog gennemføres.

SVENDBORG: Generalstrejke. Tyske Marinesoldater har skudt paa Befolkningen.

NIBE.: Optræk til Generalstrejke. Kvinderne har forladt Muslingekogeriet. Forretninger, der handler med Tyskerne, har faaet Ruderne knust.

KOLDING: Eksportstaldene og en Tømmerhandel brændt.

VIBORG.: Støtøjsfabrik brændt. Den 25. sprængtes Phillipsens Værksteder i Luften.

SILKEBORG: Banelinjen SILKEBORG-Resenbro afbrudt (Sabotage)

KORSØR: Tyske Tropper skyder i Gaderne. En er saaret. Forræderforretninger har faaet Vinduerne knust.

HOLBÆK og SLAGELSE: Stor Uro i Befolkningen.

HJØRRING: Uroligheder. Tyskerne skyder i Gaderne. To-tre saarede. En af dem livsfarligt.

NYKØBING M.: Tyskernes Marketenderi afbrændt.

NYBORG og MIDDELFART: Strejkerne fortsætter.

ODENSE: Man venter Demonstrationer ved Begravelsen af de danske, der under Generalstrejken dræbtes.

SKAGEN: I Skagens Havn er sænket et Skib af danske Patrioter.

KØBENHAVN: I Forum var der indkvarteret 500 Tyskere. Der er store Demonstrationer ved Lodberg og Idrætshuset. Demonstrationer paa Raadhuspladsen. Den 25. Aug. Tyskerne skyder paa Axeltorv. En Del saarede. Tyskerne skyder ogsaa paa Raadhuspladsen og paa Hovedbanegaarden. Strøgrestauranten "Mariehønen" sprængt i Luften.

oooooooooooooooooooooooooooo

GENERAL-STREJKENS GANG I AALBORG.

Endnu har ingen Skruebrækkere vist sig. Hele Folket staar sammen som en Enhed. Strejkekomiteen arbejder energisk paa at løse alle de Spørgsmaal, som skal løses under en Generalstrejke. En af de største Opgaver, som ubetinget maa løses, er Levnedsmiddelforsyningen til Byen. Komiteen har forhandlet med de handlende, der normalt sørger for Fremskaffelsen af Levnedsmidler. De har alle stillet sig velvilligt og solidarisk med den kæmpende Befolkning og vil gøre, hvad der er muligt for at skaffe de mest fornødne Varer til Veje og sørge for, at Forsyningerne kommer de strejkende til Gode. Der er forhandlet med Møllere og Slagtere og Bagerne. Endvidere er der mange, der selv har henvendt sig til Strejkekomiteen for at yde den Hjælp, det er muligt. Ogsaa fra Landet er der indløbet Meddelelse om, at der er slagtet Kvæg disponibelt. Slagtermestrene har lovet, at foretage Slagtning og sørge for, at Kødet kommer i de rigtige Hænder. Fiskerne fra Havnebyerne vil ogsaa hjælpe. Hele Folket er med i Kampen, og saadan skal det være, men Sympati er ikke tilstrækkelig, der maa handles og arbejdes hver Dag. Strejkekomiteen er ikke i Stand til alt. Derfor maa alle, der kan yde en hjælpende Haand ikke holde sig tilbage, men udrette, hvad der er muligt.
Der skal indsamles Penge. Der skal fremskaffes Varer af alle Arter: Kartofler, Grøntsager, Frugt o.s.v. Endvidere gentager vi til de handlende, der vil sørge for, at de strejkende faar de nødvendige Varer, erindrer, at Pengene er smaa og give Kredit.

Vort Lands Undertrykkere vil gøre alt for at knægte det danske Folk. Vi ved at det ikke vil lykkes. Hele Landet er med i Kampen. Overalt rejser Folket sig til bevidst Kamp mod de tyske Landrøvere. Det danske Folk er overbevist om, at vort Lands Selvstændighed og Frihed kun kan genvindes gennem maalbevidst Kamp.

SÆRNUMMER 4. SÆRNUMMER 4.

FOLKETS KAMP

SÆRNUMMER den 28.AUG.1943 SÆRNUMMER LØRDAG den 28. Aug. 1943

GENERALSTREJKENS OFRE.

Vi kunde i Gaar meddele Navnene paa de fem Landsmænd , der var de første Generalstrejkedages Ofre. De faldt som Ofre for Nazibødlernes Kugler i den Kamp, der nu rejser sig som en Springflod over hele Landet. De tyske Fascister har ved Hjælp af deres Vaabenmagt kunnet forhindre, at Stor-AALBORGS Befolkning fik Kendskab til, hvilken Dag Ofrene for Naziterroren skulde begraves. Det vil derfor ikke være muligt for den strejkende By at give disse Landsmænd en værdig Begravelse. Aalborgs og Nr.Sundbys Indbyggere er i Dag paa Grund af de tyske Bajonetter forhindret i at gennemføre dansk Tradition og dansk Sædvane ved at begrave de døde paa nordisk Vis.

Folket i Nordjylland vil paa en Maade finde de Veje, der skal følges, for at hædre de dødes Minde. De efterladte vil blive husket. Der vil blive rejst et værdigt Mindesmærke for de faldne, men det bedste Minde, der vil blive givet de faldne, er, at Aalborgs Nørresundbys Befolkning i en sammensvejset Enhed vil føre Generalstrejken til en sejrrig Afslutning.

I Dag er det blevet oplyst, at to af de haardest saarede er afgaaet ved Døden. Overtjener Beck, Hotel Phoenix, der blev skudt ned af en rasende Underofficer, der var gaaet amok, da en snollet Flaske var blevet kastet paa Gaden i Nærheden af en tysk Lastbil. Tyskeren jog en Geværkolbe gennem Glasdøren, for ind og skød den intetanende Tjener i Maven. Endvidere er Stahlhut afgaaet ved Døden.

oooooooooooooooooooooooo

DET KÆMPENDE DANMARK.

AALBORG og NØRRESUNDBYS Befolkning staar ikke alene i Kampen. Overalt i Danmark gennemføres der Strejker og Generalstrejker som Protest mod de tyske Fascisters Terror og Provokationer mod det danske Folk. Fra hele Danmark indløber der Beretninger om direkte Aktioner mod de fascistiske Okkupanter. Ringen vil snart være sluttet, saa vort Land indgaar som et værdigt Led i hele den frie Verdens Kamp for at knuse Hitlerismen.

Frederikshavn sluttede op i Generalstrejkens Rækker samtidig med Stor-Aalborg. Vi hilser Frederikshavnerne Velkommen i de kæmpendes Rækker. De har lige som vi rettet en indtrængende Appel til Jernbanefolkene om ikke at tøve med at slutte op i de strejkendes Rækker. TRANSPORTEN SKAL LÆGGES STILLE. I Fredericia er Generalstrejken en Kendsgerning. Herfra meldes det, at kun Transit-Tog (Person) kan gennemføres ved Fredericias Banegaard. LÆG HELE NORDJYLLANDS JERNBANENET STILLE. Dette er den kæmpende nordjydske Befolknings Appel til Jernbanefolkene her.

oooooooooooooooooooo

E N D Ø D S D O M .

Ingeniør Sørensen, Aalborg er dødsdømt af de fascistiske Domstole . Han er efter at være mishandlet ført til Aarhus. Her blev han af Fascisterne dømt til Døden. Det paastaas nu, at Dommen er fuldbyrdet. Da Aarhusarbejderne hørte om Dødsdommen, svarede de med Generalstrejke, saa der er stadig Mulighed for, at Ingeniør Sørensen ikke er henrettet endnu.

oooooooooooooooooooooo

M O D S T A N D S F R O N T E N S M E D E S .

DEN 26. AUGUST.

AARHUS : Mittens Tømmerlager nedbrændt. Jernstøberierne har lidt nogen Skade. Det oplyses, at en Del Brandhaner paa Gaderne var ødelagte. Bombeattentat paa Oliemøllernes nye Kontor.(Brunsgade). Store Virksomheder strejker. Butikker lukk.

FREDERIKSHAVN: Generalstrejke. Tyskerne har beslaglagt et Bageri og et Mejeri, og lader nu tyske Soldater arbejde der. En Mand skudt i Ryggen.

SKAGEN: Generalstrejke.

SÆBY : Generalstrejke. Alle Butikker lukkede

Nr. Sundby: Andelssvineslagteriet er blevet beslaglagt af Tyskerne.

AALBORG: Brødfabrikken i Nørregade er beslaglagt af Tyskerne.

---------- FOLKETS KAMP ------SÆRNUMMER 4; den 28.AUG.1943----------FOLKETS KAMP ----------

Udgivet af Kommunistisk Parti i Nordjylland.

KØBENHAVN: En Kabelbrønd, som er beliggende ved den af Tyskerne beslaglagte Skole ved Nyboder, er blevet ødelagt.
Tyskerne terroriserer Gaderne. De er endog bevæbnede med 37 m/m Maskinkanoner. 150 Mennesker arresteret af det danske Politi. 2 Personer er saaret.
VIBORG og HERNING: Bomber mod Reparationsværksteder for tyske Biler.
HELSINGØR. Demonstrationer. To Mand dræbt af de tyske Fascister.. Tyskerne har overtaget Polititjenesten en Periode Torsdag Aften.
Køge : Løbesedler med tysk Tekst opfordrer tyske Soldater til Oprør.
SVENDBORG: Strejken fortsætter.
FREDERIKSHAVN : Politiet er blevet beskudt i Dannmarksgade og paa Havnen. Tyskerne bliver nu lukket inde undtagen i Perioden Kl.16-20.
HJØRRING: Demonstrationer.

FREDAG den 27.AUG.
SKIVE: Skyderi i Gaderne.
FREDERIKSHAVN: Strejken fortsætter, men Gaderne er nu rolige.
AALBORG : De sa lede danske Tab er nu opgjort til 41 saarede og 7 dræbte.
ÅRHUS: Generalstrejke.
Vejle, KOLDING og HADERSLEV: Generalstrejke.
FREDERICIA og HADERSLEV. Kampe i Gaderne.
ODENSE: Strejkerne fortsætter.

oooooooooooooooooooooooo

E T G O D T E K S E M P E L .

I et Kompleks her i Byen, som bebos af 18 Familier, er man blevet enige om, at de, der har Kolonihaver, skal forsyne de andre med Grøntsager . De Beboere, der kan betale, skal, de andre fritages. En god dansk solidarisk Gerning til Efterfølgelse.

oooooooooooooo

NORGES FRIHEDSSENDER KALDTE I DAG

Fredag den 27.Aug. paa Danmark. Hallo, Hallo Danmark. Vi takker det danske Folk og de danske Patrioter for deres Indsats mod vor fælles Fjende, de tyske Naziforbrydere.
LEVE NORGE ..... LEVE DANMARK ..... LEVE ET FRIT NORDEN .....

oooooooooooooooooooooo

KAN DER BLIVE "NORSKE TILSTANDE" HER I DANMARK .....?

Der er nogen, som i Dag gaar og spørger: Udvikler den nuværende Kamp sig ikke til at vi faar "norske Tilstande"her i Danmark ? Hertil maa vi sige, at norske Tilstande,som de er under Quislingadministrationen, kan ikke tænkes her. Hvorfor? Fordi Kraften er gaaet af Hitlers 5.Kolonne her i vort Land. Fascisterne har kun en meget ringe Indflydelse, hvilket bedst ses af den officielle Meddelelse fra Tyskerne, der gaar ud paa, at de fascistiske Tropper har taget 40 Familier under deres Beskyttelse. Saaledes var Situationen ikke i Norge, da Hitler havde nedkæmpet vort norske Broderfolk efter mange Ugers Kampe. Da det norske Folk var nedtrampet; havde Hitler indtaget Frankrig, Holland og Belgien, Efteraaret forud nedtrampet Polen. Efter denne Udvikling var der god Grund til at arbejde paa for Hitlers 5.Kolonne. Der var ikke saa faa civile Kræfter blandt Nordmændene, da de mente,at Fascisterne og Hitleristerne vilde blive Verdens Herskere, som tilsluttede sig Forræderpartiet. NU er der ingen civile Myndigheder, der med Kraft vil understøtte et Hitlerdiktatur i Danmark. Hele Verden vender sig i Dag med Afsky fra Hitlerismens Blodregimente, og de fascistiske Lander er paa Tilbagetog paa alle Fronter.

oooooooooooooo

STREJKENS GANG .....

Stemningen blandt den strejkende Befolkning i Stor-AALBORG er enestaaende. Særlig vil vi fremhæve Kvindernes Stilling til Situationen. Overalt er det Kvinderne der med stor Energi tilrettelægger Forholdene i Hjemmene. Dreger Omsorg for Fremskaffelse af Fødemidler. Er der ikke saa meget som tidligere at spise, bliver det forhaandenværende fordelt paa en tilfredsstillende Maade. Vi ved, at Strejkekomiteen arbejder under Højtryk for at skaffe Levnedsmidler frem til den kæmpende Ey. Vi opfordrer dog alle, der kan, om selv at gøre en Indsats, for at skaffe Mad. Vi anbefaler i den Udstrækning det er muligt at sende Børnene ud paa Landet til Familie eller Bekendte, og vi understreger, at alt maa gøres for at Enhedsfronten med Landmændene maa skabes for at en virkelig national Enhed i Kampen for vort Lands Frihed kan skabes. Dan Indkøbsgrupper for Indkøb af Landbrugsvarer fra Omegnen og organiser selv Transporten. Sluk RØKLERNE. STOR-AALBORG STAAR IKKE ALENE, HELE DANMARK ER VED AT SLUTTE OP I KAMPEN.

SÆRNUMMER 5. SÆRNUMMER 5

FOLKETS KAMP

SÆRNUMMER SØNDAG den 29. AUG. 1943. SÆRNUMMER SØNDAG den 29. AUG. 1943

UDGIVET AF KOMMUNISTISK PARTI I NORDJYLLAND

DE TYSKE FASCISTER ERKLÆRER UNDTAGELSESTILSTAND I HELE DANMARK.

TYSKERNE KRÆVER 16 000 DRITLER SMØR. DER ER TAGET GIDSLER I ODENSE.

DANMARK er nu kommet med i hele den frie Verdens Kamp mod Hitlertyranniet. Overalt i Landet kæmper man nu Skulder ved Skulder som en samlet Enhed mod de tysk-fascistiske Landrøvere. I saa godt som hele Danmark raser Generalstrejken. Omkring Aarhus er al Jernbanetrafik standset, saaledes at rejsende herfra til Jyllands største By ikke kan komme frem, hvilket vil sige, at AARHUS er noget længere fremme end os, hvad Generalstrejkens Effektivitet angaar, idet Jernbanefolkene der har sluttet op i de kæmpendes Rækker. Vi er overbeviste om, at det ikke vil vare længe, før Jernbane-folkene i Nordjylland følger Eksemplet fra AARHUS og tilslutter sig den nordjydske Befolknings Appel om, at lægge hele Nordjyllands Jernbanenet stille.

I VEJLE, KOLDING og Haderslev er Generalstrejken ogsaa meget effektiv. I HADERSLEV har der været aaben Kamp mellem Byens Befolkning og de tyske Okkupanter. Denne By har altid været dansksindet og kæmper nu med tifold Styrke for Danmarks Sag.

Tyskerne svarer i Dag, Lørdag, med at erklære Undtagelsestilstand i hele Landet. Endvidere stiller de nu Krav om, at der omgaaende herfra skal leveres 16 000 Dritler Smør. Samtidig har Okkupanterne taget Gidsler i Odense og truer med indføre Dødsstraf for Sabotage omgaaende. Strejkekomiteen i Aalborg har holdt Møde, saavidt vi ved staar Strejkekomiteen fast og svarer Nej til Tyskernes uhørte Krav. Hele det kæmpende AALBORG vil eenstemmigt slutte op om Strejkekomiteens Standpunkt og samlet fortsætte Strejken til Okkupanternes Krav er trukket tilbage.

oooooooooooooooooooooo

GESTAPOS FORHØRSMETODER.

Hver Dag bliver der foretaget Arrestationer dels af de tyske Fascister og dels af det danske Politi. Aarsagen til disse Arrestationer er Feltmadrasserne. Disse Fruentimmer har ikke blot krænket vort Lands Ære ved at være Danmarks Undertrykkere til Behag, men nu er de ogsaa blevet Provokatører og Angivere. De Angiver gode danske Borgere, som har givet dem en velfortjent Afklapsning for den Plet, de har sat paa det danske Folks Ære ved at være til Forlystelse for Landets Fjender De arresterede overgives nu til Gestapos Mishandlinger. Fascisternes er ukendte i et Kulturland som Danmark. Nu har det praktiske Liv givet ikke saa faa danske Belæring om, hvilke raffinerede Metoder, der anvendes for at faa Folk til bekende. De arresterede bliver sat ned i Gestapos Kældere, som er fyldt med Vand i en passende Højde. Her skal Arrestanterne staa, indtil de gaar til Bekendelse. Der er ikke saa faa, der har staaet i Vandet baade i tolv og fjorten Timer. En Del har kunnet modstaa denne Tortur, men ikke saa faa er faldet for saadanne Forhørsmetoder. Saaledes er de Velsignelser Hitler havde tiltænkt et nyordnet Europa. Nyordningstilhængernes Antal formindskes hver Dag. Hitlerismens Tilhængere er paa Tilbagemarch over hele Fronten. I Hitlers Bagland Danmark har hele Folket rejst sig til enig Kamp mod Europas Nyordnere.

oooooooooooooooo

TYSKERNE HAR BESLAGLAGT SLAGTERIET I NR. SUNDBY.

Fredag beslaglagde Tyskerne Aalborg Amts Andels Svineslagteri. Alt hvad Slagteriet havde af Flæsk. Bevæbnede tyske Fascister bød om Morgenen tidligt ind til Direktør L. Hauges og Fruen, medens de laa og sov. De stak deres Maskinpistoler i Maven paa de intetanende Mennesker og forlangte Nøglerne til Slagteriet udleveret. Derefter rovede de alt, hvad der fandtes paa Slagteriet, og man kan i Dag erfare, at en Del af Flæsket er bragt ud til Wiencken, der forhandler det under tyske Bajonetters Beskyttelse.

SIDSTE NYHEDER:

I Dag Kl. 2 (Lørdag) har der været afholdt Møde i Statsraadet, der har man taget Stilling til det Ultimatum, som Dr. Best kom med fra Berlin Onsdag. Man mener, at Tyskerne har forlangt Svar inden Lørdag Kl. 16,30. Tyskerne truer med at indføre tvungen Arbejdstjeneste i hele Landet. (Fra Mandag)

AARHUS. Lørdag Kl. 15 meddeles det, at der skydes voldsomt i Gaderne. En Del af Byen er afspærret, og overalt ser man Tanks bemandet med de sorte Banditter. Folket har svaret med at lægge Jernbanerne stille.

RANDERS: Skandia-Arbejderne strejker. Ligeledes er der Strejke ved Randers Havn. Kun et Spørgsmaal om Tid for større Aktioners Udløsning.

AALBORG: I Undtagelsestilstandens første Nat under de voldsomme Skyderier blev en Sygeplejerske skudt, da hun gik til sit Arbejde, Hun er nu død. I Nr. Sundby saaredes en Sygeplejerske i Benene.

FREDERIKSHAVN. Tyskerne har beslaglagt et Bageri og Slagteriet.

SKAGEN: Tyskerne er lukket inde.

S T R E J K E N S - G A N G - I - A A L B O R G.

Den strejkende Befolkning i AALBORG og NR. SUNDBY haster travlt gennem Byernes Gader og er indstillet paa at føre Kampen til Sejr. Alle er nu ved at finde en Opgave, der umiddelbart kan løses. Ogsaa andre end de strejkende er med i Kampen. Saaledes har en Slagter og en Grønthandler alliereret sig og sammen hentet Forsyninger fra Landet henholdsvis Grønsager og Slagtervarer, saaledes at flere hundrede Familier bliver forsynet med det mest nødvendige. Slagteren opkøbte Svin og Kvæg paa Stedet, foretog Slagtningen og bragte Varerne ind til den kæmpende By. Der har ogsaa rundt omdannet sig kollektive Grupper, som i Fællesskab vil løse lignende Opgaver, som her er nævnt. Vi vil dog advare SORTE-BØRS-JOBBERE, der forsøger at udnytte Varemangelen, saaledes var der en Herre, som forsøgte at sælge Tobak til Overpris. En Gruppe Mennesker fik hver en Pakke Cigaretter, men Prisen var 8 Kroner. Han fik den normale Betaling for Cigaretterne, SORTE-BØRS-JOBBERNE maa vises Vintervejen. Ligeledes kan nævnes, at der paa Torvet kom en handlende og solgte Kartofler til 34 Øre Kiloet, hvilket er omtrent det dobbel te af den normale Pris. Den handlende blev pebet ud af Torvet.. SULTEN-CARLSEN har aabnet igen bag Tagpappet, hvor der i Smug sælges til Okkupanterne. Det er kun Undtagelser, der paa den Maade udnytter Varemangelen. Strejkekomiteen vil ret hurtig gennem sit Arbejde sikre, at der kommer Varer nok til Aalborg.

oooooooooooooooooooooooo

GENERALSTREJKERNES BETYDNING.

Det er vigtigt ..., at alle Danske er klar over, hvor umaadelig Betydning, man maa tillægge den Kamp, der nu føres i DANMARK. Ikke bare er Tyskerne i langt højere Grad end før henvist til at benytte Forbindelsen med Norge over Danmark, efter at Sverrig har afbrudt Transitforsendelserne af Tropper og Materiel. til Norge. Navnlig Jylland spiller her en afgørende Rolle for en tysk Opmarch i Norge. mod en allieret Invasion. Kampene i Danmark betyder, at den direkte Kampfront mellem de to Brødrefolk nu er sluttet. Danmark indtager nu igen en fremtrædende Plads i de alliredes Bedømmelse af de okkuperedes Landes Modstand.. Generalstrejkerne har bevist Solidariteten og Samhørigheden i det danske Folk. Strejkernes Betydning for DANMARKS Fremtid kan ikke overvurderes. Hvis ikke det danske Folk nu havde kæmpet og overfor den frie Verden vist, at vort Land var rede til at slutte op i hele den frie Verdens Kamp mod Fascismen, saa vilde vi være blevet slaaet i Hartkorn med Hitlers Vasallande, Ungarn og Rumænien o. l. Det gør vi ikke nu. Med denne Kamp, som Danmark i Dag fører og vil fortsætte med at føre, rykker vi roelt ind i de alliredes Rækker, og vi kan med Rette vente efter Krigen at blive behandlet paa lige Fod med den frie Verdens sejrende Nationer. Dermed faar vi Andel i de oversøiske Produkter, som vi nu alle længes efter : Tobak, Kaffe, Krydderier, Chokolade og utallige andre Varer, som ellers efter Krigen vilde være blevet holdt tilbage, indtil DANMARK kunde præstere kontante Betalingsmidler, hvilket vilde have været meget vanskeligt efter 3 Aars Udsugning af tyske Fascister.

oooooooooooooooooooooooooooo

FOLKETS KAMP maa gaa fra Haand til Haand. FOLKETS Kamp er Budstikken i en Kamptid,

oooooooooooooooooooooooooooo

SÆRNUMMER 6 SÆRNUMMER 6.

FOLKETS KAMP

SÆRNUMMER DEN 30.AUG. 1943. SÆRNUMMER DEN 30. AUGUST 1943

D A N M A R K er nu i Krig med TYSKLAND.

REGERINGEN AFSAT . KONGEN INTERNERET PAA SORGENFRI. DEN DANSKE FLAADE SENKET.

F O R T S Æ T D E N P A S S I V E K A M P P A A F A B R I K K E R O G A R B E J D S P L A D S E R .....

Vi erfarer i Dag, Søndag, at mange Fagforeningsformænd i Dag personligt og ved Opslag har henvendt sig til de fagorganiserede Medlemmer om fra Mandag den 31. September 1943 at genoptage Arbejdet paa alle Fabrikker og Arbejdspladser. Af Hensyn til det arbejdende Folks Enhed gaar vi ogsaa ind for at Arbejdet genoptages fra ovennævnte Tidspunkt, idet vi erkender, at den overvældende Indsats fra tysk Side af Tropper og Materiel gør det umuligt for AALBORGS Befolkning at fortsætte Kampen i Form af Generalstrejke. De nye Kampformer maa bestaa i at arbejde saa lidt som muligt og i at levere saa daarligt Arbejde som muligt. Hver enkelt Danske maa personligt finde sin Plads og tage sit Ansvar i Kampen, der gaar videre.

oooooooooooooooooooo DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
I NORDJYLLAND.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

LISTE OVER GIDSLER, SOM TYSKERNE HAR TAGET I AALBORG SØNDAG, DEN 30.AUGUST 1943.

Alf Schøtz-Christensen, Stifttidende,---Redaktør Thyge Lassen, Amtstidende---
Redaktionssekretær Levinsen, Stifttidende---Antikvitetshandler Levin, Algade-----
Landsretsagfører Svanholm (Kons.Byraad)---Landsretss. Utoft Hansen (Ungdomssamvirket)
------ Stoustrup ---------- -- Alfred Sørensen.
Direktør Lockey, Reklamebureauet---Folketingsmand Robert Stærmose, Støvring.
Fabrikant Georg Dam, Hasseris--- Købmand Jens Bech, Algade-----Privatdetektiv
Matthiessen (D.S.B.), Kriminalbetjent Matthiessen, Teknisk Afdeling., Direktør
Tarp, Hasseris., Tjener Chr. Olsen.

oooooooooooooooooooooo

Redaktionen sluttet 9.Sept.

GIV FOLKETS KAMP VIDERE.....

GLEM, HVOR DU FIK BLADET FRA.....

MUSK AT GIVE DIT BIDRAG TIL

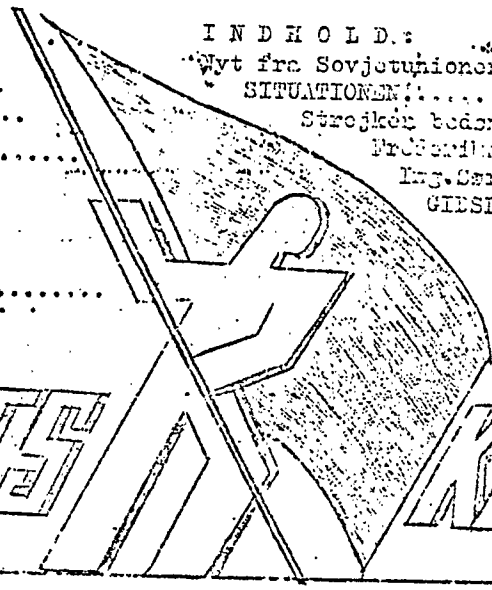

F O L K E T S K A M P .....

I N D H O L D :

Nyt fra Sovjetunionen.....Side 2
SITUATIONEN.....Side 3.
Strejken bedømt af Arbejdere..Side 4.
Frederikshavn .....Side 5.
Ing.Sørensen in Memoriam - 7.
GIDSLERNE I KØBENHAVN..- 8.

FOLKETS KAMP

2.Aarg. Nr.11.1943 Udgivet af KOMMUNISTISK PARTI I NORDJYLLAND.September 1943.Nr.11.

G E N E R A L S T R E J K E R N E .

FOLKETS KAMP udkom daglig i den Uge, da hele Folket i AALBORG og Nr.SVEDBY rejste sig til en gigantisk Kamp mod vort Lands Undertrykkere ved at lægge hele det arbejdende Liv stille. Vort Blad har hver Dag i Kampugen taget Stilling til Begivenhedernes Gang og givet Vejledning i de Spørgsmaal, der skulde løses. Vi vil derfor ikke i Enkeltheder gennemgaa den blodige Uges Forløb, men hellere beskæftige os med, hvilken Betydning Generalstrejkerne her og i det øvrige Land har for DANMARK nu og i Fremtiden.

DANMARK er med eet Slag kommet op paa Højde i Kampen med de Nationer, der nu i Aar har ført deres forbitrede Kamp mod Undertrykkerne. Vort Land er ved de Ofre, Generalstrejkerne har kostet, blevet ligeberettiget med de Lande, der med Vaaben i Haand kæmper for at tilintetgøre Fascismen i dens tyske Skikkelse. Hele den frie Verdens Presse omtaler i Dag Danmark med den største Anerkendelse, hvilket betyder, at Danmark ikke mere vil blive slaaet i Hartkorn med Hitlers Vasalstater, men i Fremtiden blive betragtet som et Folk, der kæmper Side om Side med de allierede Nationer for at knuse Hitlers Voldsherredømme.

Generalstrejkerne har bevist, at der er Grænser for vort Folks Taalmodighed, at det er rede til med alle Midler at kæmpe for Nationens Frihed og Selvstændighed. Generalstrejkerne har sammensvejset det danske Folk til en kæmpende Enhed. Hitlers Bajonetter vil ikke formaa at svække denne Enhed, selv om hans Lakajer her i Landet udlover store Belønninger til de Danskere, der vil give Oplysninger om danske Patrioters heltemodige Kamp mod de fascistiske Landrøvere. Generalstrejkerne udløste det Had, der gennem snart 4.Aars tysk fascistisk Okkupation var samlet i det danske Folk. Det vil igen, naar Situationen kræver det, bruge Generalstrejkens Vaaben mod Hitlers Røverregimente. Dette Vaaben skulde ogsaa hele vort Folk have taget i Anvendelse, da v.Hanneken den 29.August kastede Danmark ud i den militære Undtagelsestilstand. Her i Nordjylland var denne Udvej ikke mulig, idet Generalstrejken havde varet i 6 Dage.Fascisterne havde i den Tid besat de vigtigste Ernæringsinstitutioner. Overalt var der Mangel paa Næringsmidler, flere tyske Tropper var trukket til de kæmpende Byer. Endelig var Flertallet indenfor de faglige Ledere gaaet ind for at optage Arbejdet Mandag den 30. August. Staaende overfor disse Kendsgerninger og af Hensyn til det arbejdende Folks Enhed gik vort Parti i Nordjylland ind for, at Fabrikkerne, Værksteder og Arbejdspladser skulde besættes, og nye Kampformer i Krigsindustrien skulde tages i Anvendelse.

Generalstrejkerne skabte en virkelig national Enhed i det danske Folk. Hæren og Flaaden kæmpede sammen med Folket, Regeringen stod fast og nægtede at modtage de tyske Krav. Hele Folket er nu i Krig med de tysk-fascistiske Landrøvere. Det vil ikke være muligt for v.Hanneken at faa dannet nogen dansk Regering. Generalstrejkerne har bidraget til at gøre Krigen kortere. Vort Folks Kamp har faaet Hitlers Bagland til at ryste, og har bidraget til, at Antikominternpagten efterhaanden gaar i Opløsning. Vort Folk kan gennem Generalstrejkens Resultater uden Bekymring se Fremtiden i Møde. Det vil med endnu større Anstrengelser samle Styrke til det Slag, der skal kæmpes for at slaa de fascistiske Bander ud over vort Lands Grænser.

NYT FRA SOVJET

PETJORAS FLODOMRAADE - RAAVARERNES ELDORADO.

Blandt tredie 5-Aarsplans store Projekter, som nu er blevet forsinket af Krigen, var ogsaa Realiseringen af Storvolgerprogrammet, som bl.a. omfattede Anlægget af en kunstig Sø, der skulde forbinde Volgas østlige Diflod-Kama med Petjora (som løber mod Nord). Petjoras Opland vilde dermed faa direkte Forbindelse med Volga, det kaspiske Hav og gennem Kanalsystemet med Østersøen..... Petjora er en vældig Flod. Den udspringer i de nordlige Uralbjerge, og dens Flodområde dækker ialt 320 000 km². (Som Tyskland) Paa sin Vej gennem det nordlige Sovjetland passerer den vidtstrakte Stepper og Urskove. Indbyggerantallet langs dens Bredder er næppe 100 000, skønt Petjorabækkenet rummer store Mængder af Raastoffer.

Allerede i 1850 opdagedes rige Kullejer. Den udødelige Zarregering udrettede imidlertid intet. Først under Sovjetregeringen er disse Kullejer blevet udnyttet. Længst oppe i Europas nordøstlige Hjørne findes i Dag et kæmpemæssigt Kulcentrum. I 1932 brød man de første 10 000 Tons Kul. I 1938 var Produktionen allerede naaet op paa 500 000 Tons, og i Dag er Produktionen sikkert mange Gange større. Dette Kulgrubecentrum er nu forenet med Flodhavnen Ust-Usa ved Hjælp af en 450 km. lang Jernbane gennem Ødemarkerne. Der findes ogsaa Olie. Ikke alene Raaolie, men ogsaa olieførende Skiferlag og Sandlag. Man har beregnet, at disse Oliesskiferlag har en meget stor Dybde, og at de rummer mere end en Milliard Tons Olie. Raaoliekilderne anslaas at rumme 50 Millioner Tons Olie, og der er her opstaaet et nyt stort Oliecentrum ved Tjibia. I Sovjetunionen regner man med, at hele den europæiske Del af Unionen vil kunne forsynes med Olie og Kul fra disse Områder.

Desuden findes i Petjorabækkenet rige Lejer af Jernmalm, Bly, Zink, Guld, Radium og radioaktive Stoffer. De vældige Skove udgør en anden af Petjorabækkenets Naturrigdomme. Skovene omfatter 14 Mill.ha., deraf 9 Mill.ha. Granskov, 3,3 Mill. ha. Fyrreskov og 1,7 Mill. ha Ceder, Sølvgran og Løvskov.. De værdifuldeste Skovdistrikter ligger imidlertid omkring Flodens øvre Løb, men da dette er tilfrosset de 270 Dage om Aaret, kan kun ca. 10-15 % af den aarlige Tilvækst kunnet udnyttes. Dette Forhold vil imidlertid snart være ændret, idet man for Tiden er ved at forlægge Flodens øvre Løb ca. 150 km. mod Vest, hvorefter Floden vil udmunde i den isfri Indigabugt.

Saaledes udnyttes Sovjetunionens Rigdomme gennem Nyanlæg og gigantiske Arbejder selv under Krigens vanskelige Forhold. Dette er en af "Hemmelighederne" ved Sovjetunionens Styrke og Overvindelighed. Her træder privatkapitalistiske Interesser ikke hindrende i Vejen for Udnyttelsen af Landets naturlige Rigdomme.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Partisanerne er dygtige Vaabensmede.....

I den Røde Hærs Blad, Krasnaja Svesda, findes en Skildring af, hvorledes Partisanerne i Hviderusland selv fremstiller Størstedelen af deres Vaaben. I en Partisanafdeling konstruerede Ingeniør D. ti forskellige Slags Haandgranater af tomme Konservesdaaser, Træ, Jernaffald og Sprængstoffer fra tyske Granater. Partisanerne gennemprøvede alle ti Slags, og man bestemte sig for den mest egnede Type, som derefter fremstilledes i "Seriefremstilling". Før Krigen var Partisanen D. en dygtig Vaabensmed. Da Partisanafdelingen organiseredes, var det langtfra alle, der havde Maskingeværer. D. konstruerede derefter et Maskingevær, som han fremstillede i Masseproduktion i en Landsbysmedie. De nødvendige Materialer erobrede man fra Tyskerne. Dette Vaaben har nu under næsten hele Krigen fungeret udmærket.

Mange Partisanafdelinger fremstiller selv deres Miner, beregnet til Infanteri Tanks, Broer, Biler, Levnedsmiddeldepoter o.l. De kalder dem beskedent "Overraskelser" Partisanen K. har konstrueret en saadan "Overraskelse", som har forvoldt Tyskerne de største Bekymringer, og de har forgæves søgt at finde ud af dens Konstruktionshemmelighed. Man ved med Sikkerhed, at to tyske Sagkyndige blev tilkaldt for meget nøje at undersøge Minen- men Undersøgelsen sluttede brat med, at de begge røg i Luften.

oooooooooooooooooo

NYT FRA SOVJETUNIONENS VAABENSMEDIE.....

I Sydural, Sovjetunionens Vaabensmedie, er Produktionen af Raajern, Stål o.s.v. i det første Halvaar af 1943 mere end fordoblet i Sammenligning med samme Periode 1942. Fabrikationen af Automobilmotorer var i Juli 1943 2 1/2 Gange større end i Januar. I Tjeljabinsk er i det sidste halve Aar bygget nye Kraftværker med en Kapacitet paa 140 000 K.W. Kulproduktionen i Ural er steget 65 % i 1.Halvaar 1943.

SITUATIONEN

ITALIEN ER TVUNGET I KNÆ.

Onsdag den 8.September overgav ITALIEN sig uden Betingelser. Vaabenstilstanden traadte i Kraft øjeblikkeligt. Marskal Badoglio opfordrede den italienske Hær til at sætte sig til Modværge, hvis Tyskerne skulde forsøge at besætte italienske Stillinger..... De fleste havde vel nok ventet, at denne Kapitulation vilde være kommet paa et noget senere Tidspunkt. I Øjeblikket er Situationen i Italien yderst forvirret, men en hurtig Tilbagetrækning af de tyske Styrker synes bydende nødvendig for den tyske Hærledelse. Man har talt om Posletten, som det Sted, hvor den tyske Modstand skulde organiseres, men en Tilbagetrækning helt til Brennerpasset turde være det sandsynligste, idet en tysk"Polinie" vilde have yderst faa og saarbare Tilførselslinier samtidig med, at de to største Byer Milano og Turin vilde blive Nøglestillinger i det tyske Bagland. Disse to Byer er Centre for antifascistiske, revolutionære Strømninger i Arbejdermasserne. Endvidere er det tvivlsomt,om det vil lykkes Tyskerne at drage de 9 Panserdivisioner, der befinder sig i den italienske Støvle til Posletten,før de allierede kan lukke Trafikken ved Landstigninger ved Livorno.

Spørgsmaalet om Invasion paa Balkan bliver med Italiens ynkelige Sammenbrud aktuelt. Folkekrigen paa Balkan vil blusse op, og der synes allerede at være skabt Landstigningsmuligheder for de allierede paa den dalmatiske og græske Vestkyst af de jugoslaviske og græske Friskarer. Ungarn, Bulgarien og Finland synes alle at være tilbøjelige til at søge Fred med de allierede efter den seneste Udvikling. Begivenhederne umiddelbart forud for Kapitulationen var en langsom men uimodstaaelig engelsk Fremrykning paa Calabriens Nordkyst. De allierede udnyttede deres Overlegenhed til Søs og i Luften til at foretage Landstigninger bag Modstanderens Linier, saaledes at Fremrykningen mod Tyskernes forberedte Stillinger tværs over Halvøen fra Spezia til Rimini fremskyndedes mest muligt. Foreløbig havde dog kun yderst smaa Styrker fra begge Sider været i Kamp.

Hvad Oprettelsen af en virkelig anden Front angaar, var Churchills Tale i Quibeck meget forsigtig og Roosevelt har ligeud erklæret, at det, der blev planlagt i Casablanca nu var fuldført..

Men hvad enten den anden Front kommer eller ikke, saa er det krigsafgørende Slag i Gang paa anden Maaned paa Østfronten. Næsten ligesaa sensationel som det italienske Sammenbrud var den Røde Hærs Erobring af STALINO. Denne By, som Tyskerne ved deres Fremmarch i Ukraine kaldte "Perlen i det russiske Ruhrdistrikt", ligger i Hjertet af et meget vigtigt Industriområde, Donbass. Hele den tyske Front i dette Afsnit synes at smuldre uhjælpeligt hen under den veldige Røde Hærs Hammerslag. Tyskerne finder paa stadig nye Navne paa deres Tilbagetog: Elastisk Forsvar (Udtrykket først anvendt ved El Alamein), Snurretopslag, Frontforkortninger o.lign. Den sidste Betegnelse er særlig heldig, for Fronten er i Dag efter alle "Forkortelserne" faktisk ca. 150 km længere end for 2 Maaneder siden. I store Træk gaar den i Dag (d.9) fra Tsjudovo paa Banen Moskva-Leningrad mod Syd langs Floderne Volkhov og Lovat til Velikie Lukie . Derfra mod SØ vest om Dorogobusj og Jelnja, tæt Øst om Karasjev, derfra mod SV over Navlja til Batsjmatsj. Her har den Røde Hær passeret Desna og overskaaret Banen fra Gomel mod Syd. Her er en meget alvorlig Udvikling for Tyskerne i Gang, idet Sovjettropperne næsten har naaet Udkanten af de bundløse Rokitnosumpe, der strækker sig langt ind i Bjelorusland. De truer her med at overskære Forbindelsen mellem den tyske Nord og Sydfront, idet Jernbaner og Veje over Sumpene er faa og har en ringe Trafikkapacitet.. Fronten gaar derefter mod SØ over Byerne Lebedin,Senkov, Valki og Merefa til den trafer Donetzfloden. Efter de sidste Meldinger er Tyskerne allerede jaget ud af 2/3 af Donetzbassinet. Fronten gaar i Dag omtrent i Retningen Nord-Syd-Vest for Byerne Kramatorsk, Artemovsk og Gorlovka. Fronten naar det Asovske Hav midtvejs mellem Taganrog og Mariupol.

S I T U A T I O N E N herhjemme.

DANMARK har nu endelig fundet sin Plads i de kæmpende Nationers Rækker. Generalstrejkerne viste ikke alene Arbejderklassens Kampaand og Kampvilje, men ogsaa hele det danske Folks Enighed og sluttede Front mod Tyskerne. Undtagelsestilstanden har skabt Klarhed over Situationen. Okkupanterne har ikke mere Regeringen Scavenius som Skærmbræt mellem sig og det danske Folk. Masken er revet fra deres Ansigt. Tyskerne maa selv tage Ansvaret for deres Terrorregimente: Dødsstraf, Anholdelse af Gidsler, hensynsløs Brug af Skydevaaben mod fredelige Folk paa Gaden, o.s.v.

Hvad Nytte har det været til, spørger saa maaske de forsagte, "var det Ofrene værd"? Ofrene har været store, men de har ikke været forgæves.

(Fortsat Side 4)

Det danske Folk er blevet svejset sammen til en ubrydelig Enhed.. Hannekens "snedige" Trick: Kun at tage borgerlige Gidsler for at faa [illegible] mellem Klasserne, har helt forfejlet sin Virkning. Den tyske Krigsprodu[illegible] i Danmark har lidt følelig Afbræk som Følge af Sabotagen, Strejkerne og den voksende Uvilje blandt Arbejderne. Desuden, og det er ikke det mindst vigtige af det hele, binder Uroen i Danmark ikke saa faa tyske Tropper herop[illegible], Tropper, der er hærdt Brug for andetsteds.

Jernbaneattentaterne besværliggør Trafikken til og fra Norge, som jo nu ikke mere kan føres over Sverrig. Svenskerne tager i det hele taget mere og mere aabent Parti mod Tyskerne. Ikke sandan at forstaa, at Sverrig agter at træde ind i Krigen paa de alliereedes Side, men Landets Neutralitet hævdes nu kraftigere end før, da Tyskland stod stærkere. Samtidig er der stærke Kræfter i Gang for at drage Finland ud af Krigen. Repræsentanter for Finlands og Englands Fagforeninger mødtes i Stockholm for at drøfte Fredsmulighederne, og paa enhver Maade støttes fra svensk Side den finske Opposition Kamp for at tvinge Regeringen til at søge Fred med de allierede. Den finske Rigsdag har holdt hemmelige Møder for at tage Stilling til et aabent Brev, som 33 kendte frisindede Finner har sendt Regeringen med Krav om Undersøgelse af Fredsmulighederne. Hidtil er der ikke kommet noget ud af disse Bestræbelser, men nu da Italien er faldet fra, griber Finland sikkert ogsaa Chancen.....(Sluttet d. 9. Sept. 1943)

NAZIJUNKEREN HAR KASTET MASKEN:

Der er øjensynligt ingensomhelst Grænser for, hvor høj Grad af Perfiditet denne storsnudede Nazijunker i København, v.Hanneken, vil tillade sig. Han har den eminente Frækhed at henholde sig til Haag-Konventionens Regler for Landskrigsførelsen. Han har uden at blinke i sit utaalelige Tyskerhovmod tilsidesat en hvilkensomhelst af denne Konventions Bestemmelser, naar det passede ham. Og saa drister han sig til at anføre Konventionen som Støtte for sine Overgreb og Løftebrud, formodentlig i Haab om, at Folk ikke kan skaffe sig Underretning om denne Konventions Indhold. Lad os se paa et Par af Konventionens Bestemmelser:

§ 45. Det er forbudt at tvinge Befolkningen paa et besat Territorium til at aflægge Ed til den fjendtlige Stat. Nogle Timer efter Undtagelsestilstandens Indførelse kaldtes samtlige højere Embedsmænd i Centraladministrationen sammen og blev aftvunget Løfte om Loyalitet mod Tyskerne.

§ 47. Privat Ejendom kan ikke konfiskeres. I Dag Torsdag bringer Bladene en Erklæring om Konfiskation af privat Ejendom fra Chefen for de tyske Landrøvere.

§ 50. Ingen kollektiv Straf, hverken pekuniær eller anden kan paalægges Befolkningen paa Grund af individuelle Handlinger, for hvilke de ikke kunde betragtes som solidarisk Ansvarlige. For faa Dage siden blev Odense tildømt en Bøde paa en Million kroner, fordi nogle enkelte Mænd havde mattet slaa en løsgaaende Nazist ned.

§ 56. Kommunens Ejendomme, der er indrettet til Undervisning, behandles som privat Ejendom (Jvf.§ 46). Man maa indrømme, at der hører nazistisk Frækhed til at tage denne Konvention til Indtægt. Alligevel skal vi være glade for Nazifyren. Han har nemlig begaaet den Dumhed at citere Haag-Konventionens Regler for Krig til Lands i sin Erklæring om Undtagelsestilstand. Det betyder, at Tyskland betragter Danmark som fjendtligt Territorium, det vil igen sige, at Danmark er i Krig med Tyskland og altsaa nu en af de allierede Nationer. Det var noget ganske andet end at figurere ved Rumæniens og Ungarns Side paa Antikominternpagten ved Fredsforhandlingerne.

Rækkevidden af denne enkelte lille juridisk tekniske Finesse kan blive umaadelig for vort Land.

RUNDSPØRGE PAA ARBEJDSPLADSERNE.

FOLKETS KAMP har henvendt sig til Arbejderne paa nogle store Fabriker for at faa noget at vide om, hvordan Udgangen af Generalstrejken bedømmes i Arbejderkredse.

En Værftsarbejder udtaler: Paa Værftet er der Enighed om, at Generalstrejken fik et Forløb, som Aalborg Arbejdere som Helhed kan være stolte af. Kampaanden er levende, der har været en Stemning som aldrig før. Paa 3-4 Timer var alle Aalborgs Arbejdspladser lagt stille. Selv Flyvepladsernes Arbejdere, der har særlig vanskelige Forhold under Fjernovervagtens Opsyn, var blandt de første til at reagere trods mange (forts.Side 5)

ARBEJDERNE OM GENERALSTREJKEN (fra S. 4)

Trusler om Afskedigelse. Det viste sig ogsaa ret hurtigt, at Fjernemagten ikke kunde undvære den store Arbejderstab.
Trods Terror, Undertrykkelse og Undtagelsestilstand kan de ikke vriste Modet fra os.

DER VIL SNART TRODS ØJEBLIKKETS RO BLUSSE EN KAMP OP, SOM DE TYSKE SOLDATER SKAL KOMME TIL AT STAA FORSVARSLØSE OVERFOR. DEN VIL BRYDE DERES MORAL ENDNU DYBERE NED, END DEN ER I FORVEJEN.

VI HAR EN UKUELIG VILJE, OG DEN VIL HJÆLPE OS TIL BEFRIELSEN FOR KRIGSFORBRYDERNES AAG.

En Arbejder paa RØRDAL udtaler til vor Korrespondent:

Største Delen af vi Arbejdere paa Rørdal er af den Opfattelse, at Generalstrejken har været en Sejr for det danske Folk. Vi tvang Velviljens Maske fra Nazibødlernes Ansigt. Nu ved hele Verden, at ingen dansk Mand mere har Ansvaret for den Undertrykkelse, der finder Sted, men alene de tyske Nazister. Nu ved de allierede, hvor det danske Folk staar, nemlig Skulder ved Skulder mod Krigsforbryderne. Det er en Befrielse for os. Kampen kostede en Del Ofre, men disse har ikke været bragt forgæves. Vi har faaet et Vartegn i Kampen. Vi kæmper videre i de faldnes Aand. Hævnen vil komme, og den vil komme snart. Nu maa det være Slut med Søndags- og andet Overarbejde. Nu maa der for Alvor arbejdes langsomt, daarligt og unøjagtigt. Mestre og Ingeniører og Tegnere o. s.v. maa komme med i den 3. Front. Det er nemlig umuligt for Tyskerne at sætte en "Blodhund" til Kontrol af hver Arbejder, saa der er et stort Felt, hvor der kan arbejdes for Naziforbrydernes Nederlag. Naar vi faar vor Frihed tilkæmpet, maa der gøres op med de danske Landsforrædere. SLUT OP I KAMPEN. VIDERE TIL SEJR FOR DET DANSKE SAMFUND.

En ældre Socialdemokrat har vi ogsaa talt med:

Han gav først sin Begejstring for Krigens Forløb Udtryk i en Berømmelse af den glimrende RØDE HÆRs Fremmarch, der uimodstaaeligt har tvunget Tyskerne til et flugtlignende Tilbagetog paa den ukrainske Front.

Ja, vi har jo tit diskuteret Politik, siger han, og vi har været uenige om mangt og meget, men jeg er i den sidste Tid kommet til at se noget anderledes paa Tingene. Optøjerne - som han udtrykte sig- var den Opruskning, vi alle trængte til. Nu kommer det an paa os alle sammen. Ingen ærlig Dansker har længere Lov at sige: Hvad rager det hele mig ? Vi maa alle være med til at fremskynde det nazistiske Tysklands Fald. Dog saa vidt muligt uden at sætte Livet paa Spil, føjer han til.

I Haab om, at han vil forstaa mig, siger jeg til hans sidste Bemærkning: Nej, det skulde vi helst have i Behold, saa vi kan kæmpe med i denne Krigs sidste og for Arbejderne afgørende Fase---det arbejdende Folks Kamp.....

En Arbejder i en anden af AALBORGS Storindustrier, C.W.Obel, udtaler:

Vi hader Tyskerne. Vi hader Nazismen. Vi vil arbejde mod Krigen. Vi ønsker snarlig Fred og Frihed. Alle ved, at Nazisterne har krænket vort Folk, udsuget Produktion og Varelagre og frækt tilsidesat alle skriftlige Aftaler. Tyskerne har selv paadraget sig det danske Folks Modstand ved deres ryggesløse Politik. Derfor maatte Generalstrejken komme. Den var effektiv og lammende i By efter By, Det var en stor Sejr for det danske Folk, her var alle Befolkningsklasser med. Det danske Folks Stilling blev en Gang for alle fastslaaet for den frie Verden. Terroren over Danmark viser, at Tyskerne har forstaaet deres definitive Nederlag i Danmark. Fængslinger, Gidsler, Koncentrationslejre, Standret og Dødsdom er nu Tyskernes eneste Argumenter. Nu er al Talc om Danmarks Villighed til at samarbejde i det nye Europa forstummet.

Der skal ikke Generalstrejkes i Tide og Utide, men der vil komme en Dag, hvor Tyskerne skal faa Naadestødet i Danmark med en vældig total Generalstrejke, naar den rammer dem føleligst. Folk maa berede sig. Skaffe sig Forbindelser paa Landet til Levnedsmiddelforsyninger, slutte sig sammen til Løsning af Forsyningsspørgsmaalet. De forretningsdrivende maa lade værdifulde Varer forsvinde fra Butikkerne, og levere dem ad gedulgte Kanaler til de danske Kunder. For Arbejderne er Stillingen klar. Vi arbejder kun lige for vor Families Eksistens, holder blot Sulten fra Døren--- det er Parolen.

::

NU GÆLDER DET....NU MAA DU IKKE SVIGTE... GIV FOLKETS KAMP VIDERE... DET ER DIG,DER HAR ANSVARET FOR DETTE KOSTBARE NUMMER AF FOLKETS KAMP... SVIGT IKKE NETOP NU...

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

F R E D E R I K S H A V N .....

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

K A M P E N .....

Den frederikshavnske Befolknings ugelange Kamp mod Besættelsesmagten var af et Omfang, der med eet Slag slog alle pessimistiske Tendenser til Jorden. Fra Mandag Middag laa alle Bedrifter stille. I Butikkerne drejedes Nøglerne om. Enhedsfronten mod Undertrykkerne var en Kendsgerning.

Det var en Bys enige og beslutsomme Rejsning mod de forhadte Nazister. Et spontant Udbrud af opsamlet Harme. Organiseringen af Strejken kunde have været mere effektiv. Mange Aars pacifistisk Fagforeningspolitik havde i Begyndelsen lammet noget af den gamle Kampvilje, men næste Gang skal Organisationen klappe, og der kommer et "næste Gang", naar Tyskerne har allermest Brug for Ro i Danmark.

(Fortsat Side 6.)

FREDERIKSHAVN (Fortsat fra Side 5)

De frederikshavnske Arbejdere manglede den faste Ledelse af den Generalstrejke som hele Befolkningen sympatiserede med. Der blev ikke gjort en Indsats for at standse Arbejdet paa Banerne. "Ansvarlige" fralagde sig Ansvaret for de spontane Henvendelser til Banernes Folk.

Arbejderne kan drage en Lære af visse Folks Holdning i den Situation.. Nu er der ikke Brug for Kapitulanter. Slut op i maalbevidste Organisationer, som sætter en Ledelse i Spidsen, der vil tage Kampen op med de forhadte Undertrykkere. Den kommende Kamp maa organiseres nu , det danske Folk har taget sin Skæbne i sin egen Haand- hele det danske Folk. Ingen Kapitulant maa taales. Arbejderne har valgt en ærefuld Kamp, og de kræver en Ledelse af denne Kamp, som ikke viger, men staar fast i Benidstheden om, at et enigt Folk staar som en ubrydelig Mur bag sine udvalgte Førstemænd i Kampen.

Det vil staa som et Lyspunkt i en mørk Tid for Danmark, naar Historien engang skal skrives, at de danske Arbejdere og med dem hele den øvrige Befolkning efter næsten 4 Aars Undertrykkelse rejste sig til heroisk Modstand mod en til Tænderne bevæbnet Modstander. Danske Arbejdere vil atter fylde et Blad i Historiens Bog.

Der er skabt Klarhed. Arbejderne staar i Dag ved Maskinerne, knurrende i Had mod Undertrykkerne. De ved, at de er Trælle nu. Og de ved ogsaa, at Trælleaaget kan og skal kastes af. Ved Maskinerne bliver i Dag de Vaaben skabt, som skal hjælpe at drive Nazisterne ud af vort Land. Den frederikshavnske Arbejderbefolkning giver sine Klassefæller over det ganske Land Haandslag paa, at vi vil kæmpe ved deres Side, naar Kampen skal føres igen, og vi lover, at Kampen næste Gang skal blive omhyggeligt forberedt og planlagt.

oooooooooooooooooooo

DER ER STADIG FOLK HER, SOM IKKE

er blevet klogere. Blandt disse er Lærer Cramer, som ynder at fortælle Børnene smaa Solstraalehistorier til Forherligelse af den tyske Fascisme."Det er ikke Tyskernes Skyld, naar de myrder løs paa den danske Befolkning. Det har de russiske Bolsjeviker Skylden for, idet de har ødelagt Tyskernes Nerver med deres hensynsløse Krigsmetoder paa Østfronten" I det hele taget gør Herr. Cramer alt for at paavirke Børnene i nazistisk Retning. Heldig vis er han et isoleret Fænomen indenfor den frederikshavnske Lærerstand, som nu glædeligvis skaber skaber den formodne Kulde omkring Nazisagen.

oooooooooo ooooo

Forleden passerede en tysk Patrulje forbi Hammilers Fabrik. De saa der det skrækindjagende Syn af en Lærling, der ugenert tyggede sin Smørrebrødspose. Soldaterne trængte ind paa Fabrikken og forlangte Drengen udleveret til Stenhuggeriet. Det lykkedes Fabrikkens besindige Arbejdere at befri Drengen, men Voldsmændene undlod ikke, før de forsvandt at overfalde Lærlingen med brutale Slag. Patruljen havde Pistolerne truende parat og Haandgranaterne klare til Angreb. Episoden indtraf, da der skulde være skabt saakaldt Ro i Byen.

oooooooooooooooo

Mælkehandler PETERSEN, Ny Torv, stod forleden efter Lukketid i sin Butik og ordnede Mælken til næste Dags Salg, da en tysk Officer trængte ind og forlangte Varer. Petersen gjorde opmærksom paa, at det var over Lukketid., men Tyskeren gik straks til Angreb og saarede Mælkehandleren i Panden med sit Sidevaaben, saa denne faldt besvimet om.

oooooooooooooooo

DEN BLODIGE UGE I FREDERIKSHAVN.

Der udsendtes daglig Særtryk af FOLKETS KAMP i saa stort Oplag, at sikkert de fleste Frederikshavnere havde Lejlighed til at læse det. Vi gengiver her fra Nr. 4 Listen over de saarede Ofre for de tyske Voldsmænd:

Karl E.Jensen...Skud i Panden(Blind paa et Øje)
Poul E.Pedersen..Stiksaar i Nakken
Erik Kristensen..Skudsaar i Benene.
Tømrer Kai Jensen..Skud i Ryggen
Harry Behrens ..Skud i Siden.
Orla Eriksen...Stiksaar i Ryggen.

Disse er behandlet paa Sygehuset, men desuden er mindst 15 Mennesker tilføjet mere eller mindre svære Læsioner.

ooooooooooooo

Fællesbageriet, som hele Tiden har bagt Brød til Tyskerne, blev straks besat af Nazitropper, da Arbejderne nægtede at Arbejde videre.

Ligeledes Berliner-Nielsens Slagterbutik, der en af Generalstrejkens første Dage fik sit sorte Stempel i Form af en knust Rude. Berliner-Nielsen er helt gaaet over paa Værnemagtens Parti.

ooooooooooooo

Det uundgaaelige Rudeknuseri gik i et enkelt Tilfælde ud over en uskyldig, idet Bertha Axelsens Butik for Sygeplejeartikler ved en Fejltagelse fik en Sten gennem Ruden. Den var uden Tvivl tiltænkt Naboen --- Thorsen, Ostebørsen.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

S K A G E N .....

Fredag, den 3., da Tyskerne skulde have overtaget Lodsdamperen "Skagerak", blev den sænket af en dansk Patriot. Samme Dag blev et dansk Depot for Sprængstoffer sendt i Luften, hvorved en Remise gik med samt et Par Biler.

I det hele taget arbejder Sabotørerne ivrigt i Skagen. Et finsk og et tysk Skib er sænket i Havnen og en Del Biler ødelagt.

Forbindelsen med Skagen har naturligvis været afbrudt, saa Oplysninger naar kun ufuldstændigt og langsomt frem.

NYT I EN NØDDESKAL.....

STREJKE PAA AALBORG HAVN TVINGER NAZISTERNE TIL YNKELIGT TILBAGETOG....

For et Par Dage siden, altsaa kun en Uge efter Tyskernes vilde Trusler om Dødsstraf for Strejke, standsede Havnearbejderne i Aalborg Arbejdet paa en af de tyske Dampere. Aarsagen til Strejken var, at Tyskerne havde sat en til Tænderne bevæbnet Deling Soldater i Gang med at overvaage, at Havnearbejderne udførte deres Arbejde. Denne Trafik havde ingen tidligere vovet at byde Havnearbejderne. Hele Styrken forlod derfor og saa prompte Arbejdet og tog Plads oppe paa Kajen.

Der indledtes nu Forhandlinger med Myndighederne. Arbejderne krævede, at de tyske Soldater skulde fjernes fra Arbejdspladsen, før Arbejdet kunde genoptages. Efter nogle Timers Forløb foretog Tyskerne den "planlagte" Tilbagetrækning, hvorefter Havnearbejderne genoptog Arbejdet.

Mod en enig Arbejderfront kan Tyskerne intet stille op.

ooooooooooooooooo

DANMARK I KRIG MED HITLERS TYSKLAND.

Med de militære Undtagelsestilstande af 29.August 1943 er vort Land nu i aaben Krig med Hitlers tredie Rige. Regeringen Scavenius er afsat. Kongen og Hæren er interneret, tilligemed Hundreder af andre gode danske Mænd og Kvinder. De maa nu dele Skæbne med de Kommunister og andre danske Borgere, som nu snart i 2 1/2 Aar har været kastet i Koncentrationslejr. Haag-Konventionen er nu blevet Grundlov for Danmark, og med nazistisk Foragt for al Retfærdighed har de tyske Landrøvere forlængst krænket samtlige Bestemmelser.

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

DET ER DIN PLIGT AT SENDE DETTE BLAD VIDERE TIL EN VEN. FORTEL INGEN HVOR DET KOM FRA.

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

POUL EDVIND K. SØRENSEN

FØRSTE DANSKE STATSBORGER DØMT TIL DØDEN OG SKUDT.

Den første danske Patriot er dømt til Døden, og Dommen er fuldbyrdet ved Skydning. Poul Sørensen er ikke mere. Han faldt paa Ærens Mark. Han ofrede sit unge Liv for Danmarks Frihed og Selvstændighed. Hans Navn vil overgaa i Historien, som den første, der under den fascistiske Okkupation er dømt for patriotiske Handlinger og skudt af de fascistiske Bander. Poul Sørensen tilhørte den revolutionære Bevægelse og kæmpede med Liv og Sjæl for Smaakaarsfolks Sag. Han kæmpede til sin Død for en bedre Samfundsordning, der vilde bringe Lykke og Fred til hele den frihedselskende Verden. Han erkendte, at dette Maal kunde ikke naas paa anden Maade end ved fuldstændigt at knuse Hitlerismen, hvilket ogsaa var en Betingelse for at genvinde Danmarks Frihed og Selvstændighed. Poul Sørensens Offer er ikke forgæves. Nye Tusinder vil melde sig under de kæmpendes Faner og løse de Opgaver, som Døden tvang ham bort fra. Ingeniør Poul Sørensens Minde vil blive bevaret for Eftertiden som Symbolet paa en fast og tapper Frihedskæmper. Han faldt for Danmarks Sag, for Danmarks Frihed og Selvstændighed.

HAN FALDT FOR VOR SAG——

Han faldt for dig.

HORSERØD.

Natten til den 29.August er 97 Kommunister i Horserødkoncentrationslejren flygtet. Flere Hundrede maatte blive tilbage i Lejren. Tyskerne angreb de flygtende med Maskingeværer og Tanks. Hovedparten af de flygtede Kommunister er velankommen til Sverrig.

oooooooooo

DE NATLIGE TYVERIER.

Mange danske Havejere bliver i denne Tid berøvet Frugten i Kolonihaverne. Ejerne af Kolonihaver i Aalborg har nu oprettet en Vagttjeneste ved Haverne.

Efter Aviserne at dømme mener Havejerne, at det er Børn, der stjæler Frugt om Natten. Tror de da virkelig, at nogen Far vil tillade et Barn at løbe ude, naar Mørket er faldet paa, naar enhver ved, at Tyskerne skyder sindsygt til højre og venstre, naar de hører den mindste Lyd efter Tidspunktet for Udgangsforbudets Indtræden.

Nej, der er ingen Tvivl om, hvor Tyvene skal findes. Led i de tyske Barakker, der er Forbryderne.

oooooooooooooooooooo

BUTIKKERNE SKAL PLYNDRES, SIGER HANNEKEN.

Et af Nazijunkerens sidste Dekreter i Dagbladene gaar ud paa, at de tyske Soldater kan rekvirere (ogsaa til privat Brug) alt, hvad de lyster i de danske Butikker. Forretningerne er forpligtet til at levere, alt hvad der findes i Butikken. Vi maa opfordre alle Butiksindehavere til at skjule deres Varelagre. Send Varerne ud under Haanden efter Bestillinger, eller lad Danskerne hente ved Bagdørene, saa den danske Befolkning sikres de gode Varer.

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

DE DANSKE BLADE ER TVUNGET TIL AT LYVE OM ALLE FORHOLD. DEN ILLEGALE PRESSE KAN FORTÆLLE SANDHEDEN. BRING BLADENE VIDERE. FOLKETS KAMP SKAL SLIDES OP AF SNESEVIS AF HÆNDER. HVERT ENESTE KOSTBART NUMMER. DU HAR ANSVARET FOR DETTE EKSEMPLAR. SVIGT IKKE PAA DETTE AFGØRENDE TIDSPUNKT.

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

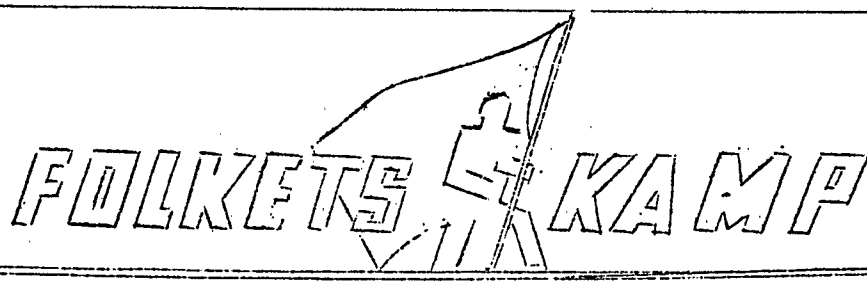

BEGIVENHEDERNE EFTER DEN 29. AUGUST.....

Det er klart, at vor Nyhedstjeneste under de forhaandenværende Forhold ikke virker saa hurtigt og prompte, som under "normale" Forhold. Vi kan dog her bringe forskellige Kendsgerninger, som dels er hentet fra den svenske Presse dels indhentet paa anden Vis.

GIDSLERNE, som Naziforbryderne har sat fast, og som de truer med at lade undgælde for kommende Uro i Landet, ser ud til at være udpeget af de danske Nazister. De er i alt Fald næsten alle før eller senere blevet angrebet med de sædvanlige svinske Midler i "Forræderlandet" eller den endnu mere ondsindede Sprøjte "Nationalsocialisten".Her er Navnene: PROFESSORERNE: Albert Olsen,Jørg.Jørgensen,Fl.Hvidbjerg,A.Lundsgaard,Hal Koch og Warburg. REDAKTØRERNE: Carl Jensen(Berl.),Thalbitzer og Stein (Borsen),Hasager,Sabroe og Steffensen (Pol.) Moos (Berl.) Bladel.,Arboe Rasmussen (Ekstrab.),E.Christiansen Soc.) Knud Secher (Fyens Stift), Hakon Stephensen (Pol) samt Gunnar Nielsen. ENDVIDERE Fritz Schyberg,, Kjeld Abell, Dr,phil.A.Henriques, Højskoleforstander Hans Lund, Rødding, Peter Freuchen, Rektor Torsting, Ordrup Gym., Pastor Gunnar Engberg, Falch Hansen, Kaj Munk, Overlæge Jacobi,Odennse,Professor Chiewitz, Instruktør Per Knutzon, Samuel Besekow, Else Skouboe og Lulu Ziegler. FØLGENDE JØDER arresteredes: Overrabbiner Friediger, HRS. Carsten Meyer, Max Rothenburg, Grosserer Moses Metz, Direktør Benny Dessau. Følgende POLITIKERE: Konservative: Fibiger, Ole Bjørn Kraft, Aksel Møller, Ingeniør Foss, Kaptajn Westermand og Poul Hjermind og Finnemand Brun. DANSK SAMLING: Arne Sørensen, Poul Holt, Robert Stærmose. SOCIALDEMOKRATER: Hartvig Fritsch, Hedtoft Hansen, Peder Nørregaard. K.U.:Clemmensen,Bartkjær, Simonsen, Adan Møller og Tage Goldschmidt. FAGFORENINGSFOLK: Peter Andersen (Form. for D.S.& M.F.), Josef Andersen (Skrædderne) Ernst Berg (Sekr. i D.S.F.) og Kaj Lindberg (Sekr.i D.S.F.) I Aarhus arresteredes følgende: Professor Ernst Frandsen(Foreningen Norden), Prof.Frants Blatt, Prof.Stender Pedersen (Kendt Sovjetven). Professor Blinkenberg, Lærer A. Grønborg, Bibliothekar Carl Thomsen, Landstingsmand Malchau, Folketingsm. Ingeniør Kier, Redaktør Martin (Aarhus Amtst.)Frugthandler N. Nielsen og Ostehandler Knud Larsen.

Vi har tidligere offentliggjort Navnene paa de fængslede i AALBORG. Over hele Landet er der foretaget 600 Arrestationer- flere befrygtes. Herr Best udtaler om Arrestationerne "Ja, vi agter ikke at anklage d'Herrer for noget. Vi vil blot sikre os deres Personer, indtil Danmark igen falder til Ro" Det kaldes andre Steder at tage Gidsler.

Det næste Tyskerne foretog, var at skærpe Censuren uhyre. Der er oprettet et Censurkontor under Udenrigsministeriet. Her sidder Repræsentanter for Ritzau og Fjernemagten og censurerer alt- ogsaa de københavnske Blades Overskrifter.. Provinsbladene handler under Trusel om meget store Straffe for tysk "Ret". Forud for Indførelsen af denne Censur maatte Pressen stille hos Dr. Best. Fyren udtalte her, at det var den danske Presse, der havde dryppet Gift i det danske Folk. Han beskyldte Pressen for at have givet det Udseende af, at Tyskerne ikke vidste, hvad de vilde, og at de stod paa svage Fødder. "Og", sluttede Nazifyren,"nu kan vi ikke længere taale denne Haan fra dette latterlige lille Land." Han sagde endvidere, at man hidtil havde "henstillet" til Pressen, nu fik man Befalinger.

Vi ved allerede, hvad dette vil sige. Bladene er komplet latterlige for enhver dansk Læser, og efter at Nazisterne har overtaget alle Udsendelser fra den danske Radio til Nazipropaganda, lytter Folk som til en "munter Udsendelse". Navnlig Udsendelsen "Kommentarer" umiddelbart efter Radioavisen er kostelige.De samler hver Aften en henrykt Skare. Udsendelserne skrives af Harald Tandrup, der har solgt sin forhutlede "Sjæl" til"Forræderlandet"for en Aarsløn paa 40 000 Kr. "Brug-mig-til-alt-Tandrup" har alle Dage været Fals. Har formaar med de enkleste Virkemidler at gøre sig i en storslaaet Grad til Grin. Overalt ser man Folk stikke Hovederne sammen og skoggerle over Tandrups sidste Kommentar.

Naa, Tyskerne kan diktere Pressen, hvad den skal skrive, men de kan jo ikke tvinge os til at læse den. Nu er mere end nogensinde den illegale Presses Udbredelse af uhyre Betydning. Sig os, hvad du ved med Sikkerhed, og hjælp os at faa vort Blad ud til saa mange som muligt. Giv Bladet videre, saa har du gjort en Indsats for vor fælles Sag.....

FOLKETS KAMP

2. Aarg. Nr. 12. 1943 Udgivet af KOMMUNISTISK PARTI I NORDJYLLAND. September 1943. Nr.12

"F O L K E V I L J E N"

For nogle Dage siden begyndte et nyt illegalt Blad "Folke Viljen" at udkomme her i Nordjylland. Vi hilser med Glæde dette nye Blad velkommen i de kæmpendes Rækker.

Denne Velkomst bydes som en Bekræftelse af det Tilbud, som vort Parti fremkom med i Juni Maaned: TIL FÆLLES KAMP FOR FASCISMENS NEDERLAG - FOR DANMARKS FRIHED"

Siden den Tid har vort Folk været udsat för nye nazistiske Provokationer og Terrorhandlinger fra de tyske Landerøvere. Det danske Folk har gennem en enorm Generalstrejke i det meste af Landet vist sin Kampvilje, den danske Flaade og de danske Soldater sluttede i den Udstrækning, det var muligt op i Kampen paa Folkets Side. Denne Enhed i Kampen mod vort Lands Undertrykkere har nu fundet et Udtryk her i Nordjylland gennem de Mænds Sindelag, som har udgivet "Folke Viljen. Det hedder heri:

---- Til at begynde med var det de danske Kommunister, der var ene om at organisere Modstanden i Arbejderkredse, og mange kommunistiske Tillidsmænd satte Liv og Frihed paa Spil i dette Arbejde. Nu føler vi, at vi alle maa følge Kommunisternes Eksempel. Vi har intet Valg. Vi vil ikke bøje Nakken i Trældom og Sløvhed. De Forpligtigelser, vi som Mennesker har overfor vore Idealer skal opfyldes fuldt og helt, koste hvad det vil, - Kommunisterne er vore Kammerater, og Sovjetunionen er vor store allierede i Kampen mod Nazisme og Fascisme. Fortidens politiske Skillelinier Arbejderne imellem grundede sig paa Synspunkter, der nu forlængst er foreldede og fjernede af Kendsgerningernes uafviselige Vægt. En Samling af Arbejderinteresserne paa <u>een</u> Front vil være naturlig og ønskelig. Ledende i politiske og faglige Organisationer, Mænd, som er fast forbundne med de foreldede Synspunkter, vil tale advarende Ord mod en saadan Udvikling, men saadanne Advarsler maa overhøres. Saadanne Organisationsledere gaar Fjendens Ærinde, maaske i god Tro, men ofte for at redde eget Skind i Øjeblikket. De viser derved, at de trods Fortidens store Ord om at "kæmpe for Frihedens Sag" ikke har bestaaet deres Prøve i den bitre Virkelighed. Intet maa hindre en Samling af Kræfterne i den Skæbnekamp, vort Folk er inde i. Alle Arbejdere maa naturligvis blive i deres gamle Organisationer og Partier og være med til at befordre Nyindstillingen der. Og ude i Dagens Kamp maa enhver Kammerat, der yder sit Bidrag til Frihedskampen, støttes, uanset hvilken Partigruppe eller hvilken Aandsretning han repræsenterer. Ingen maa være i Tvivl om, at dette er rigtigt. ARBEJDERMASSERNE MAA SAMLE SIG PAA EEN FRONT OG GØRE DERES PLIGT.....

VI hilser denne Udtalelse med den dybeste Tilfredshed, og er overbeviste om, at "F O L K E V I L J E N" gennem sin Virksomhed vil blive et Led, der vil bidrage til at sammenføje det kæmpende, arbejdende Folk til en ubrydelig Kæde.

NYE MASSEARRESTATIONER I VENTE...

KOMMER TUREN NU TIL JOURNALISTERNE ? RYGTER OM, AT 75 % AF JOURNALISTFORBUNDETS MEDLEMMER SKAL ARRESTERES...

I den danske Bladverden har der i disse Dage gaaet haardnakkede og - som det synes - velunderbyggede Rygter om, at Tyskerne forbereder en Aktion mod Journalisterne. Man vil vide, at op til 75 % af Forbundets Medlemmer skal interneres. En Journalist har faaet Fingre i en Liste over Bladfolk, som Tyskerne har et Horn i Siden paa. Mange Journalister, der mener sig udsatte, har ændret Bopæl til ukendt Adresse.....

JAGTEN PAA JØDERNE ER GAAET IND.

De stakkels Mennesker stuves sammen som Kreaturer i Godsvogne og Transportdampere og sendes til Tyskland. - Selv Oldinge fra de jødiske Alderdomshjem føres bort, og Smaaborn tages fra deres Forældre. - Frygtelige Tragedier udspillet, da Gestapo-Sadisterne indledede deres Skændselsgerninger.

Med en hidtil ukendt Styrke vældede Harmen op i alle danske Sind, da Radioen Lørdag den 2. Oktober meddelte, at Tyskerne havde indledt Jødeforfølgelser i DANMARK.

Medfølelsen med de ulykkelige danske Medborgere, der er blevet Ofre for Nazi-Sadisternes Ondskab, parres med Vrede over, at de hovne prøjsiske "Herremennesker" har trampet med deres sømbeslaaede Støvler paa en af de menneskelige Egenskaber, vi sætter højest: Frisindet - denne lille Luksus, som tillader os Danske at sætte os [illegible] over Racefordomme og sligt.

Lad det være slaaet fast: D e r e k s i s t e r e r i k k e o g v i l i k k e k o m m e t i l a t e k s i s t e r e n o g e t J ø d e p r o b l e m i D A N M A R K - simpelthen fordi vi ikke her til Lands lider af ariske Mindreværdskomplekser.

Af den følgende Reportage fra FOLKETS KAMPS Hovedstadkorrespondent vil man faa et Indtryk af, med hvilken Skaansomhedsløshed Gestapobanditterne er faret frem mod vore jødiske Landsmænd:

DET VAR HITLER SEV, DER GAV ORDREN.....

Ankomsten her til Landet af 6 000 kraftige og velnærede tyske Politisoldater i lysegrønne Uniformer under Generaloberst i det tyske Politi Daluege, viste tydeligt, at noget særligt forestod. Ogsaa en vis Guenther Planck, en sadistisk Ekspert, var ankommet til København, hvor ligeledes Gestapochefen Kannstein - Thune Jacobsens personlige Ven - opholdt sig. Det hed sig, at saavel Dr. Best som v. Hanneken var imod Planerne - de har vel efterhaanden tilegnet sig lidt Forstaaelse af dansk Mentalitet - og havde opnaaet en Udsættelse paa 24 Timer. Men Hitler ønskede Jødepogromer, og hans Ord er endnu Lov.

Fredag Aften Kl. 22 indledes Aktionen, og den første Pogrom varede til Kl. 1 Nat, hvorpaa den officielle Meddelelse udsendtes gennem Ritzaus Bureau Kl. 2. Lidt før Kl. 22 blev al Telefonering hindret i København.

SELV SMAA BØRN BLEV FØRT BORT..

Der foreligger fra alle Egne af Landet Efterretninger om, hvorledes de tyske Patruljer gik frem. Som Regel bestod de af fire tyske uniformerede Folk plus en civil Frikorps- eller Schalburgmand, der viste Vej. Nogle Steder blev Dørene simpelthen brudt op med Magt. Andre Steder stormede de igennem Ikke-Jøders Lejligheder for at komme om til Bagdørene.

Adskillige Jøder havde forud anet Uraad og sov ikke hjemme om Natten, og den svenske Radio har meddelt, at adskillige Hundrede Jøder er ankommet til Sverrig, hvor der er sat et stort Apparat igang for at hjælpe dem. Der blev "kun" taget 100 % Jøder, men saavel Mænd, Kvinder som Børn i alle Alder blev bortført.

I Odense kom Tyskerne ind til en 100 % Jøde, der blev taget med. Hans Kone, der er Tjekker, men ikke Jøde, havde en Hjertefejl og [illegible] bevidstløs om. Tyskerne forbød, at der blev hentet Hjælp til Konen, før Manden var ført bort. Han fik ingen Mad med til den lange Transport.

Razziaer i de jødiske Alderdomshjem.....

Vi talte med en Mand, der havde været ude paa Langelinie Lørdag Morgen, da de første Hold Jøder blev ført ombord i Skibene. Det var, sagde han, et dødsenstrist Syn at se de stakkels Mennesker blive gennet ombord som Kreaturer. Nogle havde Overtøj paa, andre ikke. Nogle havde Mad med, de fleste ikke. Nogle havde faaet Besked om at sørge for Mad til 7 Dage.... Familierne blev skilt ad, idet Mændene førtes til et Skib, Kvinderne til et andet og alle Børnene til et tredie. Der udspillede sig hjerteskærende Scener, da Børnene blev taget fra deres Forældre. Flere af Jøderne forsøgte at flygte fra deres Bødler, men blev indhentet og mishandlet med Spark og Slag. Ved Indgangen til et af Skibene stod en brutal Politisoldat. Da han ikke syntes, at de gamle Mennesker fra de jødiske Stiftelser bevægede sig hurtigt nok, sparkede han dem.

Paa Kirkevej i Brønshøj har en Familie paa 10 Medlemmer, to gamle Mennesker, Mand og Hustru samt 6 Børn taget sig af Dage ved Gas. Direktør for Tuborg-Bryggerierne, Ejnar Dessau har skudt sig. Den elskelige Professor Kuhr, der er forgudet af sine Studenter har forsøgt Selvmord, blev indlagt paa Rigshospitalets psykiatriske Afdeling, Efter de seneste Meddelelser skal han være afgaaet ved Døden. Fabrikant, Dr. jur. Fritz Salomonsen prøvede at naa Sverrig, men kunde ikke komme frem. Gav derefter sin Kone og sine to smaa Piger Gift i Ellemosen Nord for Helsingør, hvorpaa han skar Halsen over paa sig selv. Han blev indlagt paa Hospital, men er nu vistnok afgaaet ved Døden.

GRUSOMHEDERNE MOD JØDERNE (Fra Side 2)

I København fortsatte man Forfølgelserne de følgende Dage. Bl.a. afsøgte man alle Hospitaler, Hoteller og Pensionater. Man lukkede de jødiske Stiftelser i København og førte alle de gamle af Sted. Mange af de gamle er svagelige og kan ganske givet ikke holde til de Strabadser, der hører til Prøjsernes raffinerede Aflivningsmetoder. Paa Tuborg blev den 74-aarige Fru Dessau hentet Kl. 4 om Morgenen.

I Randers hentedes hele Købmand Hertogsohns Familie. De skulde tage Mad med til 7 Dage og blev pr. Jernbane transporteret sydpaa.

I Aalborg hentedes Mineralvandsfabrikant Goldstein og hans Kone, blev stuvet ind i en Kreaturvogn, der umiddelbart før havde været brugt til Transport af Cement. Den maatte ikke rengøres. Der var ingen Siddepladser i Vognen.

ØRESUND BEVOGTES. OPFISKEDE LIG.....

Der blev skudt paa langs af Øresund, og flere Lig drev i Land. Svenske Skibe gik flere Steder helt ind til den danske Tremilegrænse og tog Flygtninge op. Flere samvittighedsløse Fiskere benyttede Lejligheden til at drive Aager. En Fisker fik 30,000 Kr. kontant, men drak sig fuld før Afrejsen til Sverrig og talte over sig, saa Flygtningene blev fanget. Han skal faa Løn som forskyldt.

JØDERNE SKAL GØRE SLAVEARBEJDE I TYSKLAND..............

Blandt de Jøder, der er sluppet til Sverrig er Professor Niels Bohr, den højtfortjente Videnskabsmand, der bragte DANMARKS Navn Ære over hele Verden. Der var tre Skibe til at sejle Jøderne fra København (Deriblandt Aarhusbaaden "Hans Broge"). Jøderne blev delt i to Grupper, de unge og arbejdsdygtige bliver sendt paa Tvangsarbejde, medens de gamle og Børnene bliver sendt til Theresienstadt i Böhmen. Her skal findes Gaskamre til Aflivning. I deres Umenneskelighed undser Bødlerne sig ikke for at skille de smaa Børn fra deres Mødre. Det blev allerede fra dansk Side Lørdag tilbudt at internere Jøderne. Forslaget havde Tilslutning fra de jødiske Organisationers Side, men blev afvist. Jødeforfølgelserne har bevirket, at selv Generaldirektør Knutzen har faaet kolde Fødder. Han har opløst den dansk-tyske Forening, men det er blevet forbudt at udsende Meddelelse herom.

DEN DANSKE FOLKEKIRKES STILLING..

En Storm af Harme over Jødeforfølgelserne har rejst sig i alle Befolkningskredse. Søndag den 3. blev der i alle Landets Kirker oplæst et Hyrdebrev, som allerede før Pogromerne gennem Departementscheferne var overrakt Best og v.Hanneken. I Hyrdebrevet, der paa samtlige Biskoppers Vegne er underskrevet af Biskop Fuglsang-Damgaard, hedder det, at den kristne Kirke anser det for sin Pligt at protestere mod Jødeforfølgelser, dels fordi de kristne aldrig vil kunne glemme, at Jesus var Jøde, og at Jødefolkets Historie rummer Forberedelsen til vore Dages kristne Forkyndelse, dels fordi Forfølgelse af Jøder strider mod den Menneskeopfattelse og Næstekærlighed, som den kristne Kirke forkynder, og dels fordi det strider mod den Retsopfattelse, som raader i det danske Folk.

HELE DEN AKADEMISKE VERDEN PROTESTERER..

Hele den akademiske Verden har nedlagt Protest. Universiteterne og de højere Læreanstalter er blevet lukket for en Uge som Demonstration. Studenterforeningens Seniorat har ved den ledende Senior, Prof. Niels Nielsen, protesteret skarpt. Alm. dansk Lægeforening har ligeledes protesteret. Kongen har ladet overbringe en personlig Protest. Ved alle Landets Skoler skriver Lærerne under paa Protestresolutioner. Gymnasiasterne i København demonstrerer og forlanger, at Rektorerne skal følge Universitetets Eksempel. Prisdirektoratets og Vareforsyningsdirektoratets Personale har sendt Protest til Tyskerne. Formodentlig følger Resten af Centraladministrationen efter.

Tyskerne har igen begaaet en Dumhed, det er alle danske enige om. Netop nu har det 3.Rige Brug for et roligt Bagland, og saa begaar de en Kæmpebrøler, der smeder alle danske endnu tættere sammen i Modstandsfronten.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

SITUATIONEN I DANMARK

EN HR. SVENNINGSEN OPTRÆDER SOM UDENRIGSMINISTER .....

Udenrigsministeriets Direktør synes at fragaa Kongen og Rigsdagen, der har sagt blankt Nej til at danne ny Marionetregering.- Stor, men resultatløs politisk Aktivitet af Dr. Best og Lakajer.- Rigsdagens Sammentræden vilde blive betragtet som en Overtrædelse af Mødeforbudet....

Situationen er gaaet i Haardknude for Tyskerne. Alle deres Forsøg paa at faa dannet en ny Marionetregering er løbet ud i Sandet, og hvis det danske Samfundsmaskineri ikke efterhaanden skal gaa helt i staa, har de ingen anden Udvej end at gøre DANMARK til "Reichskommissariat", eller hvad man nu har af Betegnelse for direkte Undertrykkelse.

(Fort.Side 4)

SITUATIONEN I DANMARK (Fra Side 3)

Jødeforfølgelserne, stigende Gestapoaktivitet og øget tysk Indblanding i alt muligt maa da sikkert ogsaa ses som en Forberedelse til Indførelse af "norske Tilstande". Vær sikker paa, at Tyskerne ikke tager dette Skridt før deres Fornøjelses Skyld..

Direktøren i Udenrigsministeriet, Svenningsen, der nu - uden nogensomhelst Bemyndigelse fra det danske Folk - optræder som Udenrigsminister, har vist sig at være en værdig Afløser for Scavenius. Den 13. September forespurgte Best hos Svenningsen, om man fra dansk Side tænkte paa at danne Ministerium. Svenningsen vidste det ikke, men lovede at undersøge. Samtidig sagde Best, at efter hans Opfattelse var der var der to Muligheder: En Fortsættelse af dansk Styre eller Indførelse af et tysk administrativt Apparat. Angaaende det første kunde Best tænke sig en dansk Fagmandsregering og med Rigsdagsmøder af rent formel Karakter (Vedtagelse af Finanslove og Bemyndigelseslove) Radio og Presse skulde fortsat være under tysk Kontrol, og tysk Politi skulde- bistaaet af det danske - behandle alle politiske Sager. Den anden Mulighed vilde bla. betyde Tilsyn i Administrationen af tyske Embedsmænd, ogsaa i Kommunalforvaltningen..

Svenningsen lod Bests Synspunkter gaa til Nimandsudvalget, som Dagen efter enstemmigt vedtog, at der ikke kunde dannes Regering paa et saadant Grundlag. Den selvbestaltede Udenrigsminister lod dog ikke dette Svar gaa videre til Best, men karakteriserede det som forbryderisk (?) fra dansk Side at indtage et saadant Standpunkt. Ved en Sammenkomst hos Dr. Munch den 15.Sept. fastslog Buhl som Formand for Nimandsudvalget overfor Svenningsen det ubetimelige i, at Svenningsen prøvede at drive sin egen Udenrigspolitik. Svenningsen forsøgte saa at paavirke Kongen, som imidlertid var blevet holdt underrettet af Buhl.

En lignende Aktion forsøgte den altid villige Tyskerlakaj, Højesteretspræsident Troels G. Jørgensen, overfor Kronprinsen. Efter en Konference med de to berygtede Nazister, Kommiteret i Statsministeriet, LRS. Rottbøl Nielsen og Dr.Jur. Popp Madsen den 16. Sept. tilstillede han Kronprinsen et Responsum, som konkluderede i, at DANMARK bør bøje sig for alle tyske Krav, og at en ny Regering er ønskelig af statsretslige Grunde. Han fik intet Svar paa denne Skrivelse.

Den 18.Sept. tilkaldte Kongen Scavenius, der raadede ham til at danne en Embedsmandsregering. Samme Aften sendte Kongen Bud efter Buhl, Fibiger, Munch, Knud Kristensen og Oluf Pedersen som Repræsentanter for Rigsdagen. De erklærede, at der ikke kunde dannes nogen Regering med Rigsdagens Støtte, og Kongens Stilling var derefter klar.

Svenningsen lod heller ikke Kongens Svar tilgaa Tyskerne. Han ønskede en ny Formulering, og 22. Sept. vedtog Nimandsudvalget at sende følgende Skrivelse til Tyskerne:

"Da man ikke er klar over, under hvilke Betingelser et Ministerium vil komme til at arbejde, mener man ikke at kunne fremkomme med noget Forslag. Opretholdes Foranstaltninger af mere eller mindre lignende Karakter som de nuværende ved Undtagelsestilstandens Ophævelse, er det ikke muligt at danne et grundlovsmæssigt Ministerium. Et Ministerium under disse Forhold vilde savne væsentlige Dele af sine forfatningsmæssige Beføjelser." Best og v.Hanneken fik Svaret samtidig.

I samme Møde erklærede Nimandsudvalget overfor Departementscheferne, at man var indforstaaet med deres Fungeren under Henvisning til Nødretsgrundsætningen, men man kunde ikke bevilge nogen Forhaandsgodkendelse af deres Dispositioner.

Andre Kræfter har ogsaa været i Virksomhed for at faa dannet en Regering. Blandt disse er Prins Axel, Ingeniør Kampmann, der var en nær Ven af Rentho Fink og den ogsaa tidligere kompromiterede Cementdirektør Styhr. Deres Bestræbelser er imidlertid strandet paa Kongens Stilling.

Som man forstaar, har Best ikke sparet sig nogen Anstrengelse for at faa os Danske til at klare de Vanskeligheder, von Hanneken har skabt. Det er heldigvis ikke lykkedes ham. Idyllen i Mønsterprotektoratet Danmark er uigenkaldelig forbi.

Rigsdagen skulde være traadt sammen den 5. Oktober, men Dr. Best havde paa Forhaand erklæret, at det i saa Fald vilde blive betragtet som en Overtrædelse af Medeforbudet.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

D E N N A T I O N A L E F O L K E F R O N T M O D N A Z I S M E N
E R N U E N K E N D S G E R N I N G .

MEDDELELSE OM DANNELSEN AF DANMARKS FRIHEDSRAAD.

Fra den Dag de tyske Tropper i 1940 besatte vort Land, har Viljen til at yde Modstand mod Nazisternes voldelige Overgreb paa vor nationale Selvstændighed og Samfundsorden været levende i det danske Folk. Efterhaanden som den tyske Indflydelse paa Landets Styre tiltog, og Værnemagten i stadig højere Grad søgte at udnytte vore Hjælpemidler i sin Krigsførelses Tjeneste, opstod der i DANMARK en Række Bevægelser og Blade, der gav Udtryk for Folkets Modstandsvilje og organiserede den danske Frihedskamp. Denne Virksomhed maatte paa Grund af vore Regeringers og vor Rigsdags Eftergivenhed

(Fort.Side5)

(DANMARKS FRIHEDSRAAD....FRA SIDE 4)

føres i Strid med Undtagelseslovgivningen, som de fremmede har gennemtvunget.

De Organer, der saaledes har ført an i Kampen mod Tyskerne, har i Arbejdet for det fælles Maal støttet hinanden, naar Lejlighed gaves, men de har ikke - som det er Tilfældet i andre undertrykte Lande - haft nogen fælles Ledelse. Efter den 29.Aug. 1943 er imidlertid Ønskeligheden af et saadant Organ blevet aabenbar, dels fordi vort Folk under de skærpede tyske Forholdsregler ønsker den aktive Kamp ført med større Kraft end hidtil, dels fordi Kampens Vilkaar er blevet saaledes strammet, at den mest effektive Organisation er paakrævet.

I Forstaaelse heraf er.

D A N M A R K S F R I H E D S R A A D

blevet oprettet og har vedtaget følgende:

1) DANMARKS FRIHEDSRAAD er dannet af Repræsentanter for de danske Bevægelser, der i Fællesskab og i Overensstemmelse med Folkets Ønsker aktivt vil bekæmpe den tyske Besættelsesmagt, indtil DANMARK igen er et frit og uafhængigt Land.

2) Raadet har optaget en Repræsentant for de frie Danske i Udlandet, hvis betydningsfulde Arbejde for Danmarks Sag vi i høj Grad anerkender.

3) Raadets Medlemmer afgiver højtideligt Løfte om i Arbejdet for DANMARKS Frihedat sætte dette Maal over ethvert Partihensyn og enhver Særinteresse.

4) Raadet vil henvende sig til Folket gennem den frie Presse, hvis Opgave det er at vise de Veje, der føre til Frihoden, og - trods vanskelige Arbejdsvilkaar - at bringe Befolkningen den ærlige Oplysning, som Tyskerne hindrer Presse og Radio i at udbrede.

5) Raadet arbejder for de demokratiske Idealer og vil bekæmpe ikke alene de ydre Fjender, men ogsaa de danske Nazister, Overløbere og Kapitulanter.

6) Raadets Opgave er at organisere Modstanden mod Tyskerne paa alle Omraader og med alle de Midler, der staar til Folkets Raadighed.

September 1943.

DANMARKS FRIHEDSRAAD.

- - SKAGEN - -

HVAD MAN OGSAA BØR VIDE :

VOGNMAND JOHS.OLSEN, BUTTERVEJ, køber Æg op til Tyskerne:- Kommunen har af Tyskerne faaet Ordre til at erstatte de Ruder, der blev knust under Strejken, men Regningen vil efter Krigen blive præsenteret de rigtige Steder.—— KØBMAND JENSEN, ØSTERBY er nu ogsaa blevet ked af Tyskernes Handel, der derefter er overgaaet til "Grosserer-firmaet" Steen og Lucassen. —— Paa den tyske Damper"Norden", der blev sænket i Skagens Havn, men nu er i Dok i Frederikshavn, er der sket Skade for 265 000 Kr. —— I Martin Juul Winthers Ejendom "Vesterport" er der Bordel for Tyskere i Kælderetagen, hvor der bor et stort Antal løsagtige Kvinder.— Fhv. Vognmand Niels Marquardsen (Æresmedlem af Marineforeningen) har indrulleret sig i Stikkernes Række ved at angive to unge Mennesker for at have stukket Ild paa et tysk Halmlæs. - - Kommandørkaptajn Michelsen er blevet frifundet, efter at han først ved tysk Underkrigsret var idømt tre Aars Tugthus for at have stukket Ild paa Skagensbanens Garageanlæg.—— Tyskerne har aflagt Besøg paa Maskinfabrikkerne i Skagen og talt Maskinerne op.—— Tyskerne har ingen Minører at sætte ind i Stedet for dem, de har interneret, og ved gl.Skagen ligger der nu 20-25 Miner som en Trusel [illegible].—— Barbor Voxnæs var, da Undtagelsestilstanden erklæredes, i København for at besøge sin"gode"Ven THUNE JACOBSEN, der havde lovet ham en Biografbevilling, men Thune J. havde i Mellemtiden faaet andet at tænke paa:——Skagenkutteren "Neptun", S.18 er blevet opbragt af Englænderne, da den var ovre ved den engelske Kyst for at hente Fisk til Tyskerne, Frederikshavnerkutteren "Betty" er ligeledes i England.——Ved Fejen Fyr er Tyskerne ved at bygge en Radiostation .-

GIV FOLKETS KAMP VIDERE....HVERT NUMMER SKAL SLIDES OP I SNESEVIS AF ARBEJDERHÆNDER.....GLEM,HVEM DER GAV DIG

F O L K E T S K A M P .

FREDERIKSHAVN

GADERNE TIL HAVNEN SPÆRRES.....

Tyskerne er nu ogsaa i Færd med at ødelægge Færdselen til Havnen, idet der for Tiden støbes Betonmure tværs over Gaderne. Der lades kun en smal Passage aaben. I Begyndelsen hed det sig, at det var Tankspærringer, men Tyskerne giver nu selv en anden Forklaring. Spærringerne skal tjene til at sinke Invasionstroppernes Forfølgelse af Tyskerne mod Havnen og give disse Tid til Indskibning. Naa, vi havde gættet det.....

ooooooooo

TYSKERNE OG KONGENS FØDSELSDAG.

Lørdag den 25. Sept. blev der for Arbejderne ved de tyske Anlæg paa Pikkerbakken oplæst en Skrivelse fra Værnemagten, hvori der truedes med Iværksættelse af Undtagelsestilstandens Straffebestemmelser i Tilfælde af Arbejdsstandsning næste Dag- Kongens Fødselsdag. Da det tilmed var en Søndag vakte det stor Harme blandt Arbejderne, men Reaktionen skulde ikke gerne give sig Udslag i mere Arbejde for Tyskerne, som det var Tilfældet her. Søndagen efter blev der nemlig af nogle Arbejdere stillet Krav om Søndagsarbejde med den Motivering, at naar de skulde arbejde paa Kongens Fødselsdag, vilde de ogsaa have Lov til at arbejde paa en almindelig Søndag. Det er ikke paa den Maade, man sinker Tyskernes Arbejde, og det skulde jo være Opgaven for alle Danske------ Ikke sandt ?

oooooooooooooooo

EN MESTER, SOM GAAR TYSKERNES ÆRINDE.

Snedkermester Chr. Nielsen paa Skibsværftet har efterhaanden udviklet sig til en habil Støtte for Tyskerne. Han udviser en særlig Iver, naar det gælder Arbejdet paa Tyske Skibe. Det burde forlængst være gaaet op for alle Danske, at sligt ikke er foreneligt med deres Landsmandsære-at gaa i Fjendesold. Men maaske føler Snedkermester Nielsen sig mere tysk end dansk. Hans nationale Følelser er maaske druknet i de Bægre, som de tyske Officerer til Stadighed spenderer paa ham paa Beværtningerne.....

oooooooooooo

EN TYSK HUND.....

Købmand P. Skov, Havnegade, og hans Frue er store Tyskervenner. Fruens Venskab er endog overmaade intimt. P.Skov maatte for nogle Maaneder siden betale 54 ooo Kr. i Bøde for ulovlig Handel med Landets Fjender. Mens han - af Mangel paa Plads paa et Drankerhjem-, opholdt sig paa Finsens Institut- dyrkede Fruen et yderst intimt Forhold med en Officer fra et Skib, som i længere Tid laa ved Værftet.

oooooooooooo

KØRSEL MED TANKS I GADERNE.

Det undrer ingen, efter hvad man hidtil har set fra den Side , at Tyskerne nu benytter Byens Gader som Træningsbaner for deres Tanks. Man er vist visse Steder for forsigtig med at kræve, at Tyskerne skal respektere visse Ting. Uden den nødtørftigste Kontrol med Styringen sætter Tankførerne fuld Fart op og molesterer Fortove og Kloakrister. For en Tid siden blev en Barnevogn, som kørtes af Kone paa Fortovet i Rimmensgade, maset ind mod Husmuren. Konens Raadsnarhed reddede Barnet.

oooooooooooo

EN FEJLTAGELSE.

Blandt de Forretninger, som under Generalstrejken ved Rudeknusning blev mærket som Tyskerbutikker, var der et Par, som ufortjent fik det onde Stempel. Vi nævnte sidste Gang en Butik i Danmarksgade- Berthe Carlsen-.

Slagter Th. Lassen i Søndergade fortjente heller ikke at blive mærket som Forræder. De, der kender ham, vil vide dette og fortsat give ham deres Søgning. Vi bringer her Berigtigelsen til en større Kreds.

oooooooooooo

I Frederikshavn og Sæby har Tyskerne stjaalet Fiskerbaadenes Radiosendere, som var deponeret hos Toldvæsenet.

oooooooooooo

EN FRIHEDSKÆMPER

EMANUEL KOCK ALVÉEN

myrdet af Tyskerne....

Lørdag den 2.Oktober blev Snedker Emanuel Alvéen, Sæby, myrdet paa sin Arbejdsplads i Lunderskov. Om Morgenen var der ankommet en Bil med Gestapofolk fra Kolding. Banditterne omringede Snedkerforretningen, trængte ind paa Værkstedet og arresterede ALVÉEN. Denne forsøgte at undslippe Morderbanden ved at springe ud af Vinduet, men en Maskingeværskytte i Gaarden tømte Magasinet i ham. Banditterne slæbte Liget med til Kolding. Begravelsen i Sæby foregik under skærpet Opsyn og i dybeste Hemmelighed. Gaderne var besat med tysk Politi og Flyvere kredsede truende over Hovedet paa Folk.

EMANUEL KOCK ALVÉEN blev 45 Aar, han var et ægte Barn af Sæby og alle kendte ham som "Manne-Alvéen", og han var den Folk henviste til, naar man spurgte til de revolutionære Ideers Trivsel paa Bjerget.

Vor myrdede Kammerat Alvéen blev Lilleløbyens Syne og Vilje til Livet.Derfor blev han hadet af Nazibødlerne.

Livs- og Frihedselskeren Emanuel Alvéen kan de dræbe, men Kampen frem mod Lyset vil blive fortsat med forøget Styrke. Det sværger vi, hans Kammerater, med Hadet brændende i os mod hans Mordere.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

KOMMENTARER TIL....

FRITZ CLAUSENS OG HOFFMANN MADSENS AFREJSE TIL ØSTFRONTEN....

Der har hidtil manglet paa Oplysninger til Forklaring af "Partiførerens" og hans Vasals pludselige Forflyttelse til Østfronten.

Vi kan bringe nogle Enkeltheder, som ikke blot forklarer de to Kumpaners Hastværk med at ryste det utaknemmelige "Fædrelands" Støv af Nazistøvlerne, men ogsaa gør indlysende for enhver NØDVENDIGHEDEN af de tos Forsvindingsnummer.. De to Herrer blev nemlig stillet overfor Valget: Tugthuset eller Østfronten - men en Sidebemærkning om, at Tugthuset eventuelt kunde blive til Skydning

Det har længe været kendt paa Dronninglundegnen, at Hoffmann Madsen har været "skidt tilpas" med Hvervet som Naziforer, Det blev særlig mærkbart efter Valget, da Bonussen udeblev og Millionbalancene fra Nationalbanken ikke mere indgik i Partikassen.

Hoffmann Madsen var i Storhedsperioden, kort Tid efter hans Ophøjelse til "Syssellæder"i Vendsyssel heroppe for at inspicere Partiet, og han optraadte da med en Mandarins Pragt og Værdighed. Bl.a. havde han en Tjener til sin Opvartning. For et Par Maaneder siden var han igen paa Egnen, og der var en synlig Forandring til det værre. Han var i Følge med selve Partiføreren, og deres Ærinde var at skrabe den lokale Partikasse til Bunden for om muligt at stabilisere Hovedkassen, hvis Indhold var formoblet til de to Herrers Privatforbrug. I Fortvivlelse over det kummerlige Resultat og det haabløse i at faa dækket Bedrageriet, drak de Pengene op, som de havde skrabet Lokalkasserne for.

Agersted Kro vil indgaa i Historien som Stedet, hvor det endelige Punktum blev sat for Fritz Clausens politiske Karriere. Den lille Dyrlæge fra Asaa fulgte ham i Faldet. I hele tre Døgn varede Drikkeorgiet paa Kroen, som ligger i en Egn, der er blevet betegnet som Centret for Nazismen i Nordjylland. "Drik og vær glad, imorgen skal du dø." har uden Tvivl været Mottoet under det makabre Gilde.

Det vides, at Hoffmann M. blev arresteret kort efter. Antagelig har hans Partifører gjort ham Følgeskab. Nu har de to Landsforrædere taget Chancen paa Østfronten, men engang til klarer Fritz den ikke der. Det gaar ikke som sidste Gang, da han løb over til Fjenden med oprakte Arme. Men ikke Soldaterne i den Røde Hær har for fin en Næse til at skille sig af med de to igen, og behandler dem efter Fortjeneste.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

BRØNDERSLEV.

Barber Louis Pedersen stod i September og talte med en Mand paa Gaden. Under Samtalen forekom Udtalelser som"De Vognmænd, som kører for Tyskerne, skulde baskes" o.s.v.

Tyskervognmændene kom forbi og hørte Samtalen. Kan gik Naziføreren Hansen, Vendia-Depotet, som tilkaldte Tyskerne, der øjeblikkeligt slæbte af med Barber Pedersen. De sagde til ham, at han vilde blive skudt som det første Gidsel.

Men Vognmand Emanuel Pedersens Tur kommer nok.....

oooooooooooooooo

SABOTAGEVAGTERNE.

De fleste af Byens Sabotagevagter er rart fredelige, men en enkelt er ondartet. DAGBERT THOMSEN lægger ikke Skjul paa sin Iver efter at tjene de tyske Herrer og glæder sig til at faa Ram paa en Saboter.

Brønderslevs Arbejdere husker den Slags.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

= HJØRRING =

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Der er Grund til at advare mod Karl Gustav Nielsen (Kalle-Pedel), Bagterpvej. Han er Stikker for Tyskerne og har angivet forskellige Hjørringensere. Ansat ved Værnemagten som Chauffør til 800 Kr. om Maaneden. Vidnede for tysk Krigsret mod en Gefreiter, der blev dømt til Døden.

PAS PAA!

oooooooooo

DET HAR MAN FOR SIN VILLIGHED, SAGDE PIGEN.

Konditor Willy Kristiansen, Springvandspladsen, hvis Konditori under hele Besættelsen har været Tilholdssted for de tyske Soldater med Tøse, opnaaede for noget siden den aldeles ufortjente Ære, at faa Forretningen lukket af Tyskerne. Byens Kommandant var blevet fornærmet over ikke at blive ekspederet kvikt nok og bestemte Butikken lukket. Kristiansen holdt demonstrativt lukket en hel Uge, for at vise hvilken drabelig Karl han var. Han fik endvidere Lokalerne frisket op med Maling, men ingen Maler er dygtig nok til at skjule den Kendsgerning, at Konditori Willy i 3 1/2 Aar har været Tyskernes og deres løsagtige Kvinders gæstfrie Tilholdssted.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

AALBORG:

Kons.Byraadsmedlem Ørum-Pedersen, Mammon og Drescher, har tjent sig en Formue paa Tyskerne

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

VI HUSKER:

Skattefoged og Værnemagtsbiografdirektør Christiansen, Lindholm. Vi kender hans Indkøb af Films til Tyskerne. En Indtægtskilde som Kommunen skulde se lidt nøjere efter.

Portner Nielsen, der indtil for kort Tid siden var saa glad for Tyskerne.(Rørdal

Befragter Hans.Chr.Jonsens Indkøb til de tyske Officerer og selvom "lille-Jonsen" faar en Forretning i København, skal vi nok finde ham——— han slipper ikke.

Det skraverede Areal er det Omraade, den Røde Hær havde befriet indtil den 15/10-43 Lodret Skravering: Befriet i Vinteroffensiven 1942-43. Vandret Skravering: Sommeroffensiven 1943. Det befriede Omraade er 500 000 Kvadratkilometer (To Gange Englands Størrelse). Kul- og Mineralfjerne i Donbass-Landet mellem Don og Dnjepr — en nogle af de rigeste i Europa. De er nu igen fast i den Røde Hærs Besiddelse. I 1937 hentede Sovjetunionen 65 % af sit Kulforbrug i Donbass (eller 67 Millioner Tons.) Kharkof har 850 000 Indbyggere. Stalino ca. 500 000. Selve Kulfeltet er paa Størrelse med Jylland. Vest for SMOLENSK er den Røde Hær kun 90 km. fra den tidligere lettiske Grænse. Truslen om Afskæring af de tyske Armeer ved Leningrad er stor. De tyske Styrker paa KRIM er faktisk afskaaret ved Melitopol. Kief er næsten omringet og synes at staa for Fald.

SITUATIONEN:

Den forløbne Maaned bragte ikke den lovede 2. Front. Tyskerne er endnu ikke blevet tvunget til at flytte Styrker fra Østfronten og vil sikkert heller ikke blive det, saalænge den engelske Hær kun kæmper paa den italienske Front. Endnu bærer den sejrrige Røde Hær den overvældende Krigsbyrde. I de sidste Dage har Luftangrebene paa Tyskland tiltaget voldsomt, men endnu synes det uklart, om man heri kan se et Fingerpeg om, at der kan ventes en Landgang i Vesteuropa. De jugoslaviske Partisaner har opmuntret af Italiens Sammenbrud forøget deres Aktivitet, og som det ser ud, under mere velorganiserede Former. Navnlig paa den jugoslavisk-italienske Grænse har de stor Indflydelse og danner en stadig Trusel for Tyskernes Etappelinier i Italien. Arbejderne i MILANO og Turin strejker trods den ubændige tyske Terror. Sardinien og Korsika er renset for Tyskere af frie franske Styrker, saa disse to Øer vil snart kunde indgaa i Beregningerne som Udgangspunkt for en Invasion af den franske Sydkyst. Den engelske Minister for økonomisk Krigsførsel oplyste i Gaar, at Tyskland nu fuldstændig har opbrugt sin Materielreserve og udelukkende er henvist til at benytte Produktionen direkte fra Samlebaandene. De vil derfor sikkert ikke blive i Stand til at opsamle en strategisk Materielreserve til offensive Formaal.

(Afsluttet 15.Okt.)

N Y T I E N N Ø D D E S K A L .....

KOMMUNISTERNE, DER VAR INTERNEREDE I HORSERØD, FØRT TIL TYSKLAND.....

Den militære Undtagelsestilstand blev for nogen Tid siden ophævet for at give det Udseende af, at vi igen fik normale Tilstande her i Landet. Der er dog langtfra normale Tilstande. Vi har faaet et nyt Terror-Organ, Schalburg Korpset, der i Fremtiden skal udøve Skændselsgerningerne mod det danske Folk. Vi er blevet Vidne til Jødepogromer . Sideløbende med dette for os ukendte Barbari er de Kommunister, der var internerede i HORSERØDLEJREN Lørdag den anden Oktober overført til Hitlers Koncentrations lejre ved DANZIG. Kommunisterne blev erklæret fredløse i Juni Maaned 1941 og siden den Tid har Hundreder af Kammerater siddet internerede. Nu er de kastet i Himmlers Fangehuller. De tysk-fascistiske Landrøvere tror paa den Maade at kunne knække Rygraden af det danske Folk. Hvor dybt Terroren mod vore Kammerater end smerter os, vil intet kunne standse den Kamp, som vort Folk mere bevidst end nogensinde fører for at hjælpe med til at knuse Hitler og hans Bander for herigennem at genvinde DANMARKS Frihed og Selvstændighed saa hurtigt som muligt.....

oooooooooo

DET BLEV DER IKKE SAGT NOGET OM.

Fredag den 8.Okt. meldte Radioavisen, at Tyskerne ved Løkken havde skudt en engelsk Flyvemaskine ned, og at Redningsbaaden - oh Ædelhed- var blevet sendt ud, idet man havde set en anden engelsk Maskine styrte brændende i Havet. Til Oplysning for de mere troskyldige skal vi gøre opmærksom paa, at den Maskine, der styrtede i Havet, var tysk. At der desuden blev skudt en tysk Maskine ned ved Hirtshals, og at der Nord for Skagen udkæmpedes en Luftkamp, hvorunder to tyske Maskiner blev skudt ned, medens en tredie nødlandede paa Stranden.

Fredag saas nordvest for Skagen et brændende Skib, som formentlig er blevet bombet af engelske Flyvere.

oooooooooo

Chefredaktør Niels Hasager ved "Politiken" er paany blevet arresteret, fordi han nægtede at underskrive en Loyalitetserklæring.

oooooooooo

Direktør C.C.Hansen, Frederikshavn, der blev angivet af "L....Grethe" for at have huset en Faldskærmsmand, er flygtet fra Vestre Fængsel sammen med Sabotør Poul Valdemar Bang Olsen. De blev hjulpet paa Flugt af Kriminalbetjent Gunnar Olsen, der slog Følge med dem til Sverrig.

"L....Grethe" er iøvrigt af sine Venner blevet anbragt i Sydtyskland.

oooooooooooo

ORTSKOMMANDANTUR i AALBORG SPRÆNGT I LUFTEN.....

Torsdag, den 14.Okt. om Morgenen sprængtes BIRCHS Hotel i AALBORG, der var belagt med Ortkommandanturens Kontorer, i Luften. Bygningens Indre blev fuldstændigt raseret. Sprængstofferne var anbragte i Skorstenen. To tyske Officerer ligger for Døden Flere Tyskere er haardt saaret.

Samtidig sprængtes en Ophalerbedding ved Aalborg Havn, som Tyskerne brugte til Reparation af Hurtigbaade, Bevogtningsfartøjer o.l.

oooooooooooo

ARRESTERET AF TYSKERNE.....

Arbejdsmand Chr.P. Andersen, Hjelmerstald er blevet arresteret.

Chauffør Niels P. Christensen, Godthaabsgade, Nr.S., og Arbejdsmand P.Otte, Mølleplads 13, Aalborg er ligeledes faldet i Kløerne paa de tyske Overfaldsmænd.

oooooooooooo

DET FORLYDER, at von Neurath skal være ankommet til København som Hitlers personlige Udsending.

TYSK STORSYN.: Tyskerne har forlangt alle danske C.B.Betjentes Hjelme inddraget og det danske Rigsvaaben pillet af dem.

PAA KOLDING Eksportslagteri slagtes 1100 Kreaturer om Ugen.

"Mein Kampf" er blevet omdøbt til "Mein elasticher Kampf".

ONSDAG DEN 6. OKT. Kl.19,20 eksploderede fire kraftige Bomber i Flyvertroppernes Værksteder paa Kløvermarksvej, der er overtaget af Tyskerne. En stor Mængde kostbart Materiel blev ødelagt. Fra den indre By at se, var Baalet lige saa kraftigt som ved Sukkerfabrikkens Brand i sin Tid.

L.S. Spytslikkeren, forhv. Folketingsmand og Naziproprietær Hartel har længe været paa Jagt efter et vellønnet Job. Nu har han fundet det: Som Kommentarfabrikant ved Radioen.

VOD HOVEDSTADSMEDARBEJDER MEDDELER OS:

Et Par Uger efter 29.Aug. skrev KONGEN til hvem kan vi ikke nævne - følgende:

....Det danske Folk maa ikke tabe Modet. Det er noget, vi skal igennem. Tilstanden nu er lykkeligere end før, da Linjerne er blevet klare. Og for mig selv er den ogsaa lykkeligere. Jeg bliver fri for at underskrive Love, som jeg nødig vil sanktionere. Jeg er blevet fri for at lefle for dem. Og vi skal nok faa et frit Danmark igen. Jeg regner mig selv for Tysklands Fange og kan som saadan ikke modtage Ministeriets Demission. Saa kan der ikke komme noget nyt Ministerium.....

Christian Rex.

FOLKETS KAMP

Allerede nu maa Arbejderne tage Stilling til Overenskomstsituationen. Medens disse Linjer skrives er en Del af Undtagelsestilstandens Bestemmelser formelt ophævet. Det ser dog ikke ud til, at Arbejdernes sociale og økonomiske med det første kan udvikle sig fuldkomment.

Det er dog givet, at Arbejdernes Lønniveau ligger altfor lavt, og at hele Lønspørgsmaalet trænger til en Revision.

Det er en Kendsgerning, at Statens Tjenestemænd mangler Dyrtidstillæg i Form af 5 Lønportioner 494 Kroner, og at hele Tjenestemandsstanden staar paa Ruinens Rand, at de kommunale Tjenestemænd og Arbejderne bliver aflønnet efter de samme mangelfulde Lønreglativer. Nævnes kan, at Arbejderne siden Krigsudbruddet har faaet forringet deres Lønninger med 50 % paa Grund af Prisstigninger og Vareforringelser. Dette i Forbindelse med Varemangelen har sat sit Præg paa hele den arbejdende Befolkning, saaledes at Sult, Nød, Sygdom forlængst har sat sit Præg paa Hjemmene. Tankerne gaar til den nært forestaaende Vinter.

Det vil ikke nytte, at det statistiske Svindelpristal viser, vi lever 4 % bedre end vi plejer. Arbejdernes Hjem og den arbejdende Befolknings Ansigter viser noget andet. I DETTE EFTERAAR VIL DER BLIVE REJST EN STORM FOR AT FORBEDRE VORE KAAR. Vi maa vise, at Menneskeliv og Menneskeret staar over - de gale Nazisters Krig. Paa Arbejdspladserne diskuteres allerede nu Formerne for den Kamp, der skal føres. Mand og Mand imellem gør man sig klart, at Generalforsamlingerne i Fagforeningerne sikkert ikke kan blive afholdt, og at det maaske vil blive vanskeligt at give Kravene den fulde Organisationsvægt. Men een Ting er alle klar over : Alle Steder maa Overenskomsterne opsiges. Klubberne paa Arbejdspladserne, de enkelte Medlemmer af Fagforeningerne maa i den kommende Tid henvende sig til sine lokale Bestyrelsesmedlemmer og kræve af disse, at de gør Hovedforbundene og D.s.F. Bestyrelse opmærksom paa, at det arbejdende Folk ønsker Overenskomsterne opsagt, og at der kræves Lønforhøjelser for at bevare Arbejderhjemmene.

oooooooooooooooooooooooooooo oooooooooooooooooooooooooooooooooo

ADVARSEL:

WILLIAM PETERSEN, der bor Løkkegade 8, AALBORG, er Nazist. Han bor hos sin Far, men er gift med en tysk Kvinde. Medlem af Schalburg- Korpset og anbragt her i Byen. Læg Mærke til ham.....

A G E R S T E D.

"GRISE-THOMAS" i Agerstad har angivet tre italienske Soldater, der var desorteret og efterlyst af Tyskerne. Han fik 400 Kr. udbetalt af Tyskerne. Egnens Befolkning har lovet ham, at det skal blive de dyreste Penge, han har tjent.....

oooooooooooooooooooooooooooo

.....GIV FOLKETS KAMP TIL EN KAMMERAT ---- FOLKETS KAMP SKAL SLIDES OP .....

Flyveblad udsendt af Land og Folk, 29. august 1943.

Søndag den 29. August udsendte Danmarks kommunistiske Parti flg. Opraab:

GENERALSTREJKE

er Svaret paa det tyske Voldskup.

TIL DET DANSKE FOLK!

Natten til Søndag har den tyske Overkommando begaaet blodigt Militærkup her i Landet.

Efter at Nimandsudvalget, Regeringen og Kongen Lørdag Eftermiddag havde afvist tyske ultimative Krav, der bl. a. gik ud paa Indførelse af Dødsstraf, Særdomstole og Arrestation af Gidsler, tog den tyske Overkommando Natten mellem Lørdag og Søndag Magten.

Der indførtes Undtagelsestilstand. Alle offentlige Bygninger blev besat. Adskillige Journalister og Rigsdagsmænd arresteret. Under Tyskernes Forsøg paa at besætte danske militære Etablissementer kom det til voldsomme Ildkampe mellem danske og tyske Soldater, bl. a. ved Artillerikasernen, Amalienborg Slotsplads, Sorgenfri Slot, hvor Kongen residerer, og Holmen, hvor det lykkedes det danske Forsvar at sprænge og sænke den danske Flaade. Adskillige danske Soldater er dræbt, ligeledes er der døde og saarede blandt Civilbefolkningen.

Med sædvanlig nazistisk Fejghed forsøger de tyske Voldsmænd at frasige sig Ansvaret for denne blodige Tilsidesættelse af de tyske Løfter af 9. April 1940 og istedet give Christmas Møller, Sabotørerne og andre Skylden herfor. Men det danske Folk ved, at denne Forklaring er Løgn i Bund og Grund. Det danske Folk ved, at det skete Overgreb er en Hævnakt overfor de Nederlag, Tyskerne led ved Generalstrejkerne i Esbjerg, Odense, Aarhus, Aalborg, Helsingør, Roskilde og flere andre Byer – Strejker, der var et enigt Folks Svar paa de nazistiske Banditters Provokationer og Terrorisering af danske Borgere.

I over 3 Aar har de tyske Magthavere traadt det danske Folks Rettigheder under Fode. De har udplyndret vort Land, gjort det til Basis for Krigen mod de allierede og udnyttet vort Produktionsapparat til Krigsformaal. Danske Statsborgere er blevet arresteret af tysk Politi og dømt ved tyske Domstole. Trods Løftet af 9. April om ikke at blande sig i Danmarks indre Forhold har de Gang paa Gang under stærke Trusler tvunget Regering og Rigsdag til Indrømmelser i Strid med Landets og Folkets Interesser.

Igennem lang Tid har Befolkningen fundet sig i de tyske Overgreb. Men efterhaanden som Tyskerne i stigende Grad skærpede deres provokatoriske Optræden og brød alle Løfter, voksede Forbitrelsen og Modstanden i alle Kredse. Med de tyske Krav i Lørdags var det Tidspunkt kommet, da ogsaa Landets Regering tvunget af Stemningen i Folket maatte sige Nej.

Svaret paa denne Afvisning fra den danske Regering, Rigsdag og Konge blev Tyskernes blodige Kup, Massearrestationer og Mord paa danske Soldater og Civilpersoner.

ØJEBLIKKELIG GENERALSTREJKE OVER HELE LANDET!

Fabrikker og Trafik maa lægges stille. Forretninger og Kontorer maa lukke. Alle Danskere i By og paa Land, Arbejdere som Borgere, maa i ubrydeligt Sammenhold træde op imod denne voldelige Knægtelse af vor Frihed og Selvstændighed. Med dødsforagtende Mod har vore Soldater overfor en overmægtig Modstander kæmpet for Danmarks Sag. Nu maa vi alle som een tage denne Kamp op. Følg Eksemplet fra Esbjerg og Odense. *Tving Tyskerne til at ophæve Undtagelsestilstanden.*

LEVE FRIHEDEN

LEVE DANMARK

Danmarks kommunistiske Parti

den 3o - 8 1943

Kammerater.

Fra og med den 29 August 1943 har Danmark ikke mere nogen lovlig Regering, og i Landet hersker nu i Realiteten norske Tilstande. Tyskerne har taget mange Gidsler og indført militær Undtagelsestilstand overalt,hvilket bl.a. ogsaa Indeholder meget strenge Straffebestemmelser,ja, endog Dødsstraf.

Denne Situation gør ikke alene vort Arbejde meget farligere men gør det ogsaa meget mere nødvendigt,og det er nu mere end nogen Sinde nødvendigt at det fortsættes ,ja endog forstærkes. Selv om Tyskerne ogsaa faar Held til igen at indsætte en endnu mere lydig "dansk"Regering end Scavenius'Regeringen, saa vil Folket bare lystre en saadan Regering endnu mindre end den anden. De sidste Ugers Begivenheder har til Fulde vist,at det danske Folk nu er begyndt at tage sin egen Skæbne i egne Hænder. De sidste Ugers storslaaede Generalstrejke i de allerfleste af Danmarks Byer har til Fulde vist Stemningen i Folket,vist,at der nu mere lyttes til de illegale Bevægelsers Stemmer end til Regringen og de faglige Spidsers Opfordringer til Ro og Orden. Medvirkende her til er naturligvis,at de allierede staar umiddelbart foranat give Hitler Dødsstødet, alle kan nu se hvor det bærer hen, men medvirkende er ogsaa vort aktive Arbejde for at sammensvejse det danske Folk og især Arbejderbevægelsen til en enig Kampfront. Det er lykkedes os i en Grad,som vist ogsaa har overrasket os selv,hvad Resultatet af Proklameringen af Generalstrejken her i Byen synes at have vist.

Som Helhed maa det siges,at Partiet i denne Situation har optraadt godt og sikkert. Paa Arbejdspladserne var det jer,der tog Initiativet til ArbejdetsNedlæggelse,og det gode Resultat skyldes for Størstedelen Partiets hurtige og præcise Handling efter Ledelsens Parole. Men det skal ikke skjules,at der ogsaa viste sig Svagheder,som vi maa tage ved Lære af. Dette er saa meget mere nødvendigt,som de kommende Tider vil stille den enkelte overfor anderledes større Opgaver,end de hidtidige.

Det maa saaledes betragtes som en Fejl,at der ikke straks efter at Generalstrejken var en Kendsgerning, fra vore faglige Folks Side ~~rettedes Henvendelse til deres Respektive Fagforeningsbestyrelser, om en Strejkeledelse~~ eventuelt ~~om~~ Indkaldelse af Generalforsamlinger. To kostbare Dage gik tabt og der holdtes hele 3 Møder,der fik et temmelig uorganiseret [illegible], og meget let havde kunnet medvirke tilat skabe Forvirringen blendt de Stejkende. Under en Situation som den,der forelaa her i Byen Torsdag den 26/8 kan spontane Møder ikke undgaaes,men de havde kunnet drejes over i organiseret Spor,hvis samtlige vore Fagforeningsmedlemmer straks havde taget Initiativet til Indkaldelse af Generalforsamlinger i deres respektive Organisationer,hvor Strejken skulde have været drøftet. I de Bestyrelser,hvor vi har Medlemmer,maatte disse have taget Initiativ til Indkaldelse af Bestyrelserne,der igen kunde have indkaldt til Generalforsamlinger,men ogsaa Indsamlinger af Underskrifter til Generalforsamling skulde straks have været sat igang. . Kort sagt: man skulde straks have sat alt ind paa i videst mulig Udstrækning at have ~~saxxaltxindxpaaxat~~ faa Strejken gjort "legal",ved at stille Fagfofeningerne bag den. Der var meget store Muligheder herfor,som Stemningen var i Byen,og det var meget nødvendigt at faa de menige Medlemmer med,for mange af de faglige Ledere (med Leonard H. i Spidsen) var sikkert indstillet paa at forraade Strejken ved bedst givne Lejlighed. Vedtagelsen af Resolutionen paa Mødet i Amaliegade Torsdag den 26 var udmærket og de deri rejste Krav helt rigtige,men det hele havde et alt for tilfældigt Præg - ogsaa Nedsættelsen af det midlertidige Strejkeudvalg - og hele Mødet burde snarest have været erstattet af et "legalt" Organ,valgt paa en legal Forsamling. Det kunde ganske vidt befrygtes,at der paa et "legalt"Møde vilde blive valgt en Ledelse,der saa det som sin Opgave at likvidere Strejken,men det vilde have været umuligt som Stemningen var i de Dage,og i saa Fald maatte vi naturligvis søge valgt et andet Strejkeudvalg.

Det kan bebrejdes Partiets Ledelse, at det ikke i Tide havde informeret Medlemmerne konkret og deres Optræden i en saadan Situation, og en saadan Kritik er maaske rigtig, men paa den anden Side, saa kan der komme Situationer, hvor Ledelsen er nødsaget til at tage hastige Beslutninger og saa stole paa, at Medlemmerne selv kan reagere rigtigt. Det er jo ikke til paa Forhaand at se, hvilke Situationer, der kan opstaa. Det er imidlertid en gylden Regel for alt vort Arbejde, at det skal have den bredest mulige Basis. Det er ikke Kup, vi skal lave nu, men virkeligt Massearbejde. Og opstaar der

[illegible] Bevægelsen i Befolkningen, og især i Arbejderklassen, maa der [illegible]valt handles pr. Konduitte, og man kan ikke altid forvente, at der kan foreligge Retningslinier for vor Optræden i Detailler i netop den foreliggende Situation.

Altsaa: Strejken Forløb har lært os, at vi maa passe i enhver Situation dristigt at benytte den Masseindflydelse vi har ogsaa rent Organisatorisk, og benytte enhver Mulighed for at faa enhver Aktion legaliseret - saa længe der er Mulighed herfor.

Har dette været nødvendigt før, saa er det det tifold nu, hvor Tyskerne har sat deres svære Skyts ind men ogsaa derved sammensvejset det danske Folks enige Modstand som aldrig før. Befolkningens Trang til at lytte til og handle efter den illegale Bevægelses Ord er nu meget meget større. Men det indeb ærer ogsaa i sig ikke alene Mulighederne men ogsaa Pligten til fra vor Side mere end før at stille os i Spidsen for i første Række Arbejderbevægelsen, hvilket igen vil sige, at vi maa have vor Masseindflydelse endnu bredere oghave den endnu videre organisaret. Vi har nu som aldrig før Muligheder for at komme paa Talefod ogsaa med de soc. Arbejdere og ogsaa med mange af de soc. Tillidsmænd - og disse Muligheder maa ikke forsømmes. Uanset om ogsaa Fagforeningerne faar Lov at fortsætte deres Arbejde som førhen, saa vil de øverste faglige Lederes Autoritet være endnu mere svækket end før, idet det nu staar klart for enhver ærlig Arbejder, at de herefter kun er tyske Haandlangere. Saa meget mere nødvendigt er det, at de lavere Instanser (de lokale Fagforeningsafdelinger, Klubberne osv.) optræder rigtigt - og det er vor Pligt at hjælpe dem dertil. Desuden er det vor Pligt efter al Evne at modvirke enhver Modløshed i Befolkningen. og især blendt Arbejderne. Strejken er ikke tabt. Deres Betydning kan tydelig aflæses af London Radio hver Dag. Og Undtagelsestilstanden kan ikke kue det danske Folk. Men for at faa dette prentet ind i Arbejderne er vi nødsaget til at gaa i Spidsen.

Kammerater !

Vi ved, at det for Fremtiden er dødsensalvorligt at udddele vort Materiale, og tale vort Sag, men det faar ikke hjælpe. Vort Materiale skal endnu bedre ud end før (men ogsaa endnu mere durkdrevent og forsigtigt), og vor Optræden paa Arbejdspladser og i Fagforeningerne maa være endnu mere aktiv end før, men ogsaa mere sikret: saaledes at forstaa, at vi maa have endnu større organiserede Masser bag os. Den opstaaede Situation maa benyttes til at komme i ogsaa organisatorisk Forbindelse med endnu flere Arbejdere, der vil hjælpe os med Uddeling, med Penge, osv.

Kun een Ting maa vi ikke gøre nu, og det er at give op, eller at gaa i Hi. Efter Tyskernes aabne Magtovertagelse her i Landet, venter Befolkningen endnu mere paa vor Indsats, og for vor egen Fremtids Skyld og for hele vort Lands Fremtids Skyld maa vi ikke skuffe Befolkningen nu.

Derfor, Svæk ikke Arbejdet, forstærk det derimod. Endnu flere Medkæmpere skal skaffes - og kan skaffes - endnu flere gode og ærlige Arbejdere skal sættes i Gang - og kan blive det. Alt afhænger nu kun af os selv. De sidste Ugers Begivenheder har lært os, hvor Befolkningen staar, men skal Folkets gode og ædle Kamp ikke løbe ud i Sandet, er det os der skal organisere den. Lad derfor ikke Tyskernes værste Trusler skræmme os, men fortsæt endnu mere modigt Arbejdet. I skal ikke spille Hassard med hverken jer selv eller Partiet, men kun lægge Hovederne endnu mere i Blød og udfinde endnu mere snedige Midler til at fortsætte vort Arbejde til Sejren en Gang inden længe er vor.

D.K.P.
Sekretareatet .

Ekstranummer udsendt af Land og Folk, 1. september 1943.

Undtagelsestilstanden

Efter 3 Dages Undtagelsestilstand begynder man nu at kunne faa et Indblik i, hvad der er foregaaet, og hvad Hensigten var. Fra Berlin erklæres det, at Undtagelsestilstanden ikke alene havde til Formaal at sikre »Ro og Orden« i Landet, *men tillige at sikre Kysterne mod Invasion.*

Efter at de norske Officerer var arresteret kunde man forudse, at der ogsaa vilde blive foretaget Overgreb mod danske Befalingsmænd, og under Dække af Undtagelsestilstanden har man nu afvæbnet den danske Hær og Flaade, interneret danske Officerer og Mandskab samt sat sig i Besiddelse af samtlige danske militære Anlæg. Hvor store Resultater, Nazisterne har opnaaet, kan ikke overses. Saa meget staar dog fast, at vor Flaade fik de ikke. Den kan de ikke anvende mod de forenede Nationer. Ca. 20 Enheder blev sænket i Københavns Havn, og et større Antal lykkedes det fra forskellige Positioner at undslippe til Sverige. I de forskellige Garnisonsbyer blev der fra Hærens Side øvet sejg og haardnakket Modstand. Der kæmpedes saa at sige overalt til sidste Patron. I Næstved skal det saaledes en Overgang være lykkedes Garnisonen at drive Tyskerne fuldstændig ud af Byen, medens Garnisonen i Svendborg holdt ud i 36 Timer.

Denne Modstand kom sikkert saare ubelejligt for Tyskerne. Allerede Søndag Eftermiddag indkaldte General von Hanneken Repræsentanter for Industriraadet, Erhvervsorganisationer og Fagbevægelsen til Forhandling og optraadte her som alt andet end Triumfator. Sagen var, at Tyskerne ikke var tilstrækkelig forberedt, og at Kuppet kun havde Chance for at lykkes, dersom Modstanden blev meget ringe.

Harmen over Tyskernes Voldskup var overalt meget stor. Paa Kontorer og Arbejdspladser i Hovedstaden etableredes praktisk talt sit-down Strejke om Mandagen. I en Række Provinsbyer synes man at have været mere konsekvent, idet det der er kommet til Generalstrejke. Nærmere Oplysninger savnes dog. Men den Omstændighed, at Undtagelsestilstanden blev lettet i København og paa Frederiksberg, men ikke i det øvrige Land, tyder ogsaa paa, at Modstanden har været mere haardnakket og forbitret i Provinsen.

REGERINGENS HOLDNING

Ogsaa om Regeringens Skæbne herskede der i de første Dage Uklarhed. Først Mandag Aften tillod Tyskerne, at det danske Folk fik Besked om, at Regeringen Søndag havde indgivet sin Demissionsbegæring. Det var dog med den største Skuffelse man erfarede, at den Regering, der endelig havde mandet sig op til at staa fast, paa Falderebet endnu en Gang bøjede sig for Tyskerne og gav deres Embedsmænd Ordre til at tjene Tyskerne underdanigt og villigt. Det var ikke just det, man havde ventet sig af en Regering, der stillede sig i Opposition til Voldsmændene.

POLITIET

Tyskerne var som nævnt klar over deres ret svage Stilling. Derfor lod de Regeringen befale og gav ogsaa selv Ordre til Embedsmændene om at forblive paa deres Pladser. Dette var dog ikke tilstrækkeligt. Saaledes kræ-

vede de, at Københavns Politi skulde afgive en Loyalitetserklæring til General Hanneken. De overlod det til Politidirektør Stamm at afkræve Politiet denne Loyalitetserklæring. Men Politifolkene sagde NEJ. Det var dog mere, end de kunde tage. Men dermed har Politiet ikke opfyldt sin Opgave. Afgørende for Folkets Bedømmelse af Politifolkene vil være, hvorledes de optræder i hvert enkelt Tilfælde. Politiet ved jo godt, hvorom det drejer sig, og de har Mulighed for at yde en stor Indsats.

DE POLITISKE FANGER

Før Undtagelsestilstanden sad der i Koncentrationslejren Horserød ca. 350 politiske Fanger. Mens Tyskerne Landet over havde travlt med at indfange Gidsler, saa en Del af de internerede Lejlighed til at flygte. Gidslerne er taget fra alle Befolkningslag. Alene i København er der af civile arresteret mere end 600. Tallene fra Provinsen kendes ikke. Blandt Gidslerne i København befinder sig fremtrædende Videnskabsmænd, Skuespillere, Forfattere og Journalister. Endvidere fremtrædende Jøder og Industrifolk, ledende Politikere fra Socialdemokratiet, det konservative Parti, det radikale Parti og Dansk Samling. Endelig skal ogsaa en Række ledende Fagforeningsfolk være blandt de arresterede. Traditionen tro nægter Tyskerne dog kategorisk at give Offentligheden nogensomhelst Besked om, hvad der er sket, men blandt de arresterede hævdes med Bestemthed at være Form. for de Samv. Fagforb., Eiler Jensen, de to Sekretærer Berg og Lindberg, Form. for Dansk Arbejdsmandsforb. Aksel Olsen, Smedeforbundets Form. Peter Andersen, Kv. Arbejderforb.'s Form. Fanny Jensen, Skræderforbundets Form. Josef Anderson, Sømændenes Form. Thomas Laursen, Typografernes Form. Hellberg samt flere andre.

KØBENHAVNSKE ARBEJDERE!

Nu har man slækket Undtagelsestilstanden i København, men dermed kan vi ikke lade os stille tilfreds.

UNDTAGELSESTILSTANDEN SKAL OPHÆVES FULDSTÆNDIGT!
GIDSLERNE SKAL LØSLADES!

Tro ikke, at Indførelse af Undtagelsestilstanden skyldtes det danske Folks Svaghed. Tværtimod var det en Anerkendelse af Folkets Styrke og Modstandskraft. Fortsæt Modstanden. *Saboter Tyskerne overalt.* Fald ikke til Ro, før Kravene er opfyldt.

De føres for Friheden af alle frihedselskende Mennesker i Verden. Danskerne maa ikke mangle i denne Kamp. Ærerløst og uværdigt vilde det være af os at vente og forlange, at *Folkene i Norge, Holland, Belgien, Frankrig, paa Balkan, i England, Amerika og Sovjetunionen* skulde bringe Blodofre i denne Kamp, hvis vi ikke selv med Liv og Sjæl gaar ind i den.

Derfor maa Kapitulanterne – enten de møder med 9. April eller 29. August – afvises og bekæmpes. Heller ikke de kluntede Forsøg paa at bagatellisere vor Kamps Betydning maa tages for gode Varer. Den militære Undtagelsestilstand tærer paa Tyskernes Kræfter og er derfor en uønsket Ting. De officielle Kommentarer i den tyskdirigerede Radio er ogsaa Vidnesbyrd om Tyskernes Svaghed og om, *hvilken Rolle* den danske Modstand spiller.

Det danske Folk maa tage Lære heraf. Den Modstandsbølge, som i Ugen til 29. August kulminerede i *Generalstrejker i alle fynske og en Række jydske Byer* og nogle Steder paa Sjælland, var et føleligt Slag for Undertrykkerne, og samtidig gav den det danske Folk Tillid til sin egen Kraft og Styrke. Men denne Kamp vilde have været meningsløs og dens Ofre forgæves, dersom den ikke nu fortsætter og udvides til Gavn for vort Land.

Landsmænd!

Lad jer ikke skræmme af Tugthus og Dødsstraf. *Husk,* de kan kun tage enkelte. *De kan hverken lade hele Folket skyde eller spærre inde!*

Lad ikke Kapitulanterne komme til Orde. Al Tale om Loyalitet og Samarbejde med Besættelsesmagten *er Landsforræderi* og bør behandles som saadant!

Lad Hitler, som har udfordret det danske Folk ved at besætte og udnytte vort Land, ved at lade sine Bander terrorisere vort Folk og nu til sidst ved at indføre den militære Undtagelsestilstand, *lad ham føle,* hvad det vil sige at være i Krig *med det danske Folk!*

Til Politi og Sabotagevagter siger vi: *Luk Øjnene for Sabotørerne,* saa Sabotagen og Ødelæggelserne kan brede sig.

Til enhver paa *Kontor,* i *Butik,* paa *Arbejdsplads,* ved *Baner,* ved *Biler,* i *Skibe,* paa Vej og paa Gade siger vi: *Ødelæg, forsink, bring Forvirring* i alt Arbejde, *der vedrører Tyskerne!*

Gener Tyskerne og skad dem paa alle tænkelige Maader!
Gør Obstruktion til Dagens Gerning!
Vis Mod og Dristighed i Kampen mod Undertrykkerne!
Ned med Hitler og hans Bander!
Leve Danmark!
September 1943

Danmarks kommunistiske Parti

LAND OG FOLK

Nr. 33 **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** September 1943

AKSEL LARSEN ER FØRT TIL TYSKLAND!

Efter i over 10 Maaneder at have siddet indespærret hos Gestapo i Vestre Fængsel er *Aksel Larsen* nu ført til Tyskland.

Det skete sandsynligvis faa Dage efter Indførelsen af Undtagelsestilstanden. Med Sikkerhed kan Dagen ikke opgives, for den sædvanlige nazistiske Fejghed har heller ikke i dette Tilfælde fornægtet sig. Ligesom man ikke — af Frygt for Reaktionen i det danske Folk — har turdet rejse Sag mod *Aksel Larsen*, endsige dømme ham, saaledes havde de fejge Hunde heller ikke moralsk Mod til at underrette blot hans Nærmeste om, hvad de havde i Sinde. I Nattens Mulm og Mørke og omgivet af den dybeste Hemmelighedsfuldhed fandt Borttransporten Sted.

Dette er altsaa, hvad der venter Gestapos nuværende og fremtidige Fanger! Det er ved saadanne Metoder, v. Hanneken haaber at kunne tilvejebringe »et godt Forhold til det danske Folk«!

Der findes kun eet Svar paa denne nye Udfordring: Forstærk Kampen mod Hitlerbanderne! Læg alle Kræfter i! Lad dem føle hvad det vil sige, at være i Krig med det danske Folk!

Nazisterne har saaet Vind over Danmark — lad dem høste Storm!

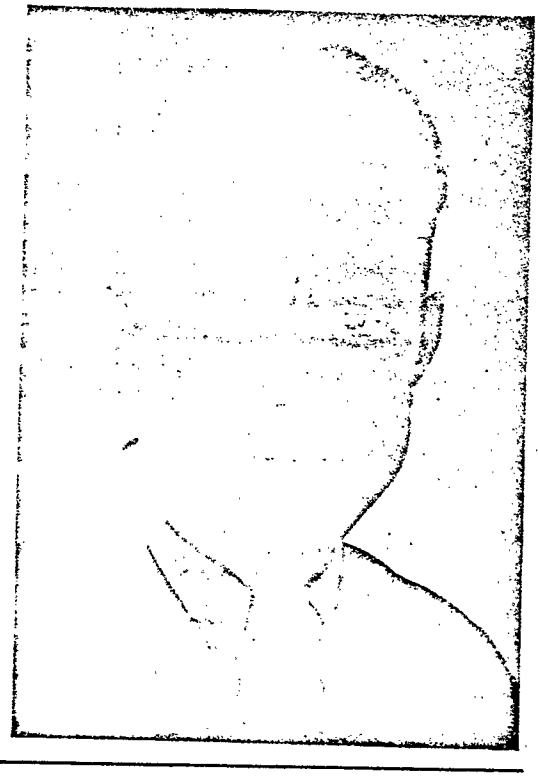

Alsing Andersen i Goebbels' Fodspor

Foranlediget af den tyske Terror har Hr. Alsing Andersen udsendt en Skrivelse til Opmuntring og Orientering for Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, dets Rigsdagsgruppe og De samv. Fagforbunds Forretningsudvalg. Den bærer tydeligt Præg af, at Hr. Andersen intet har lært og intet forstaaet af det, der er foregaaet. Derfor trasker han konsekvent frem i de Fodspor, som den ikke særligt godt gaaende Dr. Goebbels har traadt.

Dette er Skrivelsens fulde Ordlyd:

SOCIALDEMOKRATISK FORBUND

København 2. September 1943
22/600

Til

Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, Rigsdagsgruppe,
De samv. Fagforbunds Forretningsudvalg m. fl.

Naar der fra chauvinistisk og kommunistisk Side bliver gjort gældende, at den af Samarbejdspartierne siden 9. April førte danske Politik ved de sidste Dages Begivenheder har vist sin Uholdbarhed, og at Udviklingen derfor giver disse Chauvinist- og Kommunistkredse

Ret i deres Angreb særlig paa Socialdemokratiet, er det — ganske bortset fra de sidste Aars fabelagtige Svingninger i Kommunisternes Politik — en fuldkommen falsk Opstilling af Problemet og en Paastand, der ikke under nogen Omstændigheder maa staa uimodsagt, men tværtimod i Sandhedens Interesse og af Hensyn til Udviklingen paa det mest energiske maa imødegaas og tilbagevises.

Vort Formaal siden 9. April har været at gaa ind for en Politik, der kunde skaane Befolkningen for de Lidelser og Prøvelser, som en anden politisk Linje uundvigeligt maatte medføre, og som i andre Lande er blevet Krigens Vilkaar for Befolkningen. Som Landets største Parti var det vor Pligt overfor Land og Folk uanset Bagholdsangreb at give denne Politik Styrke. Ydermere maatte det befrygtes, at de Vælgere, der havde vist os Tillid, særlig kunde blive udsat ved en anden Politik, og at de og deres Hjem ved deres Levevilkaar vilde have den ringeste økonomiske Modstandskraft.

Gennem tre Aar viste vor Politik sin Berettigelse og sin Holdbarhed. Maalet at skaane Land og Folk for Krigstidens Ulykker naaedes saa vidt, at ingen anden Politik kunde have givet et blot tilnærmelsesvis lige saa godt Resultat. Og saaledes kunde det sikkert have fortsat lige til Krigens Slutning til Gavn for det danske Samfund og for hvert enkelt Medlem af vort Lands Befolkning.

Men denne Vej er blevet undermineret af Christmas Møllers Agitation i Radioen i Forbindelse med den Koalition af Chauvinister og Kommunister, der ansvarsløst og skjult har søgt at mistænkeliggøre Samarbejdets Maal og Midler og at fremkalde en anden Mentalitet i Dele af Befolkningen. De har tilsigtet at fremkalde Sabotage og Uro i Befolkningen og paa Arbejdspladserne, netop fordi de vidste, at Forholdene under Besættelsen ikke kunde bære denne Belastning. De har foregoglet dem, der hørte paa deres Tale, Luftspejlinger og Drømmesyn, der ikke stod til troende. Derfor er Ansvaret deres for den Situation, som nu er opstaaet, og de skal fastholdes paa deres Ansvar for, at det inden Krigen sluttede kom dertil, hvor vi i Øjeblikket befinder os.

Mellem de samarbejdende Partier har der ingen Uenighed været om Formaal og Fremgangsmaade for den danske Politik, der maatte staa som Samarbejdets Hovedopgave. Fra alle de medvirkende Partiers Side har man erkendt Pligten til at føre Landet og Folket gennem disse Aar paa saa lempelige Vilkaar som muligt, men uden at vige paa de Omraader, hvor Eftergivenhed vilde være en utilstedelig Fejl. En saadan Eftergivenhed og Slaphed kan til denne Dag heller ikke med Rette bebrejdes Samarbejdets Partier.

Maalbevidst og ansvarsbevidst er den Politik fulgt, som rummede Mulighed for at komme igennem. Over et Tidsrum af tre Aar har den vist sin Berettigelse som den eneste rette; i stigende Grad er den modarbejdet fra chauvinistisk og kommunistisk Side; disse Kredse har vist, hvad de var ude efter, hvorledes de søgte at svække Samarbejdets Stilling og Resultater og fremkalde den Krisesituation, der kunde skabe Mulighed for et Sammenbrud og en total Ændring i Landets og Befolkningens Vilkaar.

Overfor ethvert Forsøg paa at tilsløre eller forvanske disse Kendsgerninger er det nødvendigt at klargøre den sande Sammenhæng. De rette Synspunkter maa energisk fastholdes til Imødegaaelse af kommunistisk og chauvinistisk Agitation, overalt hvor den maatte fremkomme. Ansvaret maa have den rigtige Adresse. Arbejderbevægelsens faglige og politiske Organer har Gang paa Gang, medens Tid var, paapeget, hvad den ansvarsløse Agitation vilde føre til.

Med soc. Hilsen

ALSING ANDERSEN

/ Johs. Hansen

Saamange var Ordene. Naar vi har ofret af vor sparsomme Plads til at gengive hele Skrivelsen, skyldes det Ønsket om, at den maa fremtræde for Læseren i hele den Selvopgivelsens Aand, hvori den er skrevet. Vi kender Tonerne fra Dr. Goebbels og fra de sidste Dages Kommentarer i dansk Radio. Dette Dokument er i Sandhed »His Masters Voice«. Kun burde Alsing Andersen have medtaget, at samme Christmas Møller og Koalition af Chauvinister har fremkaldt Krigen i 1939, Landets Besættelse i 1940 og den deraf følgende Udplyndring og Terrorisering til Fremme af egne Interesser, saa havde Skæppen været fuld. Og saa naturligvis en Understregning af, at ogsaa alt dette var gjort udelukkende for at skade Socialdemokratiet.

Vi skal ikke anvende yderligere Plads til en Gennemgang af dette Tøjeri. Det er overflødigt. Det danske Folk ved, at *det var Tyskerne*, der paa alle Omraader og med alle Midler optraadte paa en saadan Maade, at vi maatte havne der, hvor vi nu er. *Det var Tyskerne*, der brød Løfterne af 9. April, udsugede og udnyttede Landet, hæmningsløst lod Nazisoldater terrorisere Folket og kynisk indførte Undtagelsestilstand som Terrorforanstaltning i By efter By. *Det var Tyskerne*, der tvang den ene danske Borger efter den anden ud af legal Politik og bort fra Dagbladsredaktionerne. *Det var Tyskerne*, der kræ-

vede Kommunisterne arresteret og Danmarks Tilslutning til Anti-Kominternpagten. Og nu sluttelig var det *Tyskerne*, der stillede de uantagelige Krav om Dødsstraffens Indførelse for efter Afslaget gennem en landsomfattende militær Undtagelsestilstand at bemægtige sig vore militære Etablissementer og afvæbne Hær og Flaade som Sikkerhedsforanstaltning overfor Invasionen.

Mens alt dette skete havde Alsing Andersen kun eet Løsen: Bøje af og samarbejde med Fjenden. Selv i denne Sommer, hvor han saa hele Folket i Jylland og paa Fyn rejse sig til Værn for de mest elementære Rettigheder, fandt han sig ikke foranlediget til at ændre Signaler. Det havde været hans og andre lønnede Lederes forbandede Pligt i denne Situation ikke alene at stille sig Side om Side med Arbejderne og Folket, men ogsaa i Spidsen. Men de sveg. *I Stedet for gik de ind for Tyskerne!*

Begivenhederne har lært det danske Folk, at vi i denne Situation maa holde sammen mod vor fælles Fjende, Nazityskerne. Men det er altsaa ikke gaaet op for Alsing Andersen og Meningsfæller. De tillader sig endog i denne alvorlige Tid at udsende et Dokument om Forholdene, *hvori der ikke findes en eneste Tøddel om Tyskernes Voldsfærd mod det danske Folk og Land.*

Saaledes, som de har afstemt deres Politik og Propaganda, kan de Herrer ikke bebrejde os, at vi slaar dem i Hartkorn med Goebbels, hvis Fodspor de saa slavisk benytter.

Den klippede Samson

Hitler har atter talt. Men hvilken Tale! Man kender slet ikke mere den stortalende Soldat. Det Smæld, der tidligere var i Talerne, naar han forkyndte for al Verden, at Sovjetunionen var slaaet til Jorden og aldrig vilde rejse sig igen, at Stalingrad vilde blive taget, eller at hvor den tyske Soldat stod, kom ingen anden, dette Smæld er fuldstændig forsvundet. Det var en mere nøgtern Herre, der dennegang stod foran Mikrofonen. Det var en Nutids Samson, der havde faaet sin Haarvækst kendelig studset af Sovjetarméerne.

Hans Tale var helt helliget Italien. Først erklærede han med Bitterhed, at Italien den 3. September 1939 ikke havde overholdt sine Forpligtelser. Senere at Tyskerne havde maattet hjælpe Italienerne og at Frafaldet intet reelt betød. Kampen mod og Afvæbningen af italienske Tropper siger dog noget andet. Ligeledes er den italienske Krigs- og Handelsflaades Overgang til de Allierede samt Spørgsmaalet om Erstatning for de italienske Troppeafdelinger ikke noget, der klares med flotte Talemaader.

Maaske har han allerede afskrevet Balkan og Italien. Bemærkningen om, at taktiske Nødvendigheder kan tvinge til Opgivelse af noget, men at der ikke herved sker Brud paa Staalringen udenom Riget, kan tydes i den Retning. Forsikringen om Staalringens Styrke har ikke mere Værdi end den om Stalingrads Erobring.

Udtalelserne om, at det tyske Folk staar bag ham, kan ikke tillægges megen Værdi. Det samme hævdede Mussolini kort før sit Fald. I den Henseende er Formaningen til Partiet mere sigende. Det hed her: Men Partiet skal være Mønstret paa ethvert Omraade! Den oplyser i Virkeligheden om, at Moralen er synkende, og den er vel ikke alene en Opstrammer til Folket, men ogsaa til Partimedlemmerne. Tilsvarende Paroler varslede Fascismens Skibbrud i Italien.

Hitlers Tale var Udtryk for, at Nazismen er mærket af den Sygdom, der kastede Fascismen til Jorden.

Terroren mod det danske Folk

Tyskerne troede, at de med den militære Undtagelsestilstand kunde opnaa det, som var mislykkedes for Best gennem Regeringen og Samarbejdspartierne. Men Tyskerne har igen maattet sande, at Knytnævepolitik ikke tvinger et frihedselskende Folk til Underkastelse, men opflammer dets Modstandsvilje og Kampmod.

Besættelsesmagten, der lider haardt under Tilstandene, har udfoldet store Bestræbelser for at vende tilbage til forholdsvis normale Tilstande, men de har mødt Modstand overalt. Forsøg paa at faa Lakajen Scavenius eller Naziagenten Hartel til at danne Regering er mislykkedes. Ikke fordi disse er uvillige til at stille sig til Tjeneste for Fjenden, men fordi de kan se, at overfor Folkets Modstand kan de ikke være Tyskerne til nogen Nytte. Samme kranke Skæbne er overgaaet Forsøgene paa at faa Generaldirektør Knutzen, Generalkonsul Yde eller Direktør Svenningsen til at overtage Ledelsen af et Administrationsraad.

Ogsaa paa anden Maade har man forsøgt at faa Danskerne til at hjælpe sig ud af Kniben. Radioavisens Kommentarer under det meget sigende Pseudonym: Kompetent Side, gammel Sønderjyde og fhv. Folketingsmand er saa tydeligt Tyskernes Leflen for det danske Folk. Heller ikke disse Bestræbelser krones med særligt Held. Efter at den nazistiske Overretssagfører Krenchel havde fortalt i Radioen hvorledes Størsteparten af Folket vendte sig med Afsky og Foragt fra Sabotagen, maatte Tyskerne nogle Dage senere indrømme, at det danske Folk i højeste Grad sympatiserede med Sabotørerne.

Som Bevis anførtes, at samtlige Passagerer i en overfyldt Sporvogn, hvorfra der var kastet en Bombe, nægtede at udpege Gerningsmanden.

For dog at faa lidt Forsoning i Gang greb man til fra tysk Side gennem Radioen den 15. September at indrømme, hvad man faa Dage forinden havde stemplet som ondsindede Bagvaskelser, nemlig Beslaglæggelsen af Cykler, og man erklærede sig nu villig til at tilbagelevere Cyklerne.

v. Hanneken kan spare sig sine Anstrengelser. Tror han, at Tilbageleveringen af de røvede Cykler kan formilde et Folk, der har set sit Land blive udplyndret, og Befolkningen blive mishandlet af overmodige Nazisoldater, set hundredevis af Politikere, Videnskabsmænd og andre gode Borgere kastet i Fængsel og Landsmænds Overflytning til tyske Tugthuse, set Soldater og Officerer internerede og Regering, Konge og Rigsdag sat ud af Spillet? Nej! Besættelsesmagten har selv villet Krigen mod det danske Folk, og de vil faa den at føle!

Der findes selvfølgelig ogsaa Subjekter, som under Skelen til egen Gevinst i denne Situation arbejder for Loyalitet overfor Tyskerne. Men deres Virksomhed er det rene Landsforræderi og bør behandles derefter. De maa ikke komme til Orde noget Steds, I Dag gælder det om at staa fast og bekæmpe Besættelsesmagten. Folket maa drage Omsorg for, at enhver Politiker, ethvert Parti fortsat siger Nej til at hjælpe Tyskerne.

Hvor de end færdes, skal de føle, at hele det danske Folk er mod dem.

Som hele Folket i Odense, Esbjerg, Aalborg og mange andre Byer lagde Samfundslivet stille som Protest mod Tyskernes Overgreb, saaledes maa nu alle i Samdrægtighed drive Obstruktion overfor Tyskerne.

Politi og Fabriksvagter maa stille sig solidarisk med Sabotørerne og ikke hindre dem i deres Virksomhed. Lad Tyskerne selv lave Rakkerarbejdet!

„Ro og Orden"

Natten til den 2. September blev Redaktør Clemmensen ved »B. T.« af et Par mystiske revolverbevæbnede Mænd, der udgav sig for tysk Politi, tvunget til at forlade sit Hjem. Næste Morgen blev hans Lig fundet ved Lundtofte Flyveplads. Det var gennemhullet af Revolverkugler.

Under lignende Omstændigheder er ialtfald endnu to Personer i de sidste Dage fjernet fra deres Hjem i København. Hverken hos det danske Politi eller hos Gestapo kan de Paarørende faa Oplysning om deres Skæbne. Det er utvivlsomt nazistiske Gangstere, der er paa Spil. I Ly af de tyske Voldsmetoder har de en stor Tid med frit Spillerum for alle sadistiske og morderiske Lyster.

De 3 Tilfælde — og der er maaske adskilligt flere, som blot endnu ikke er blevet kendt — er karakteristiske for, hvor lidt Tyskernes Ord er værd. I sin Proklamation af 29. August tilsikrer v. Hanneken alle, der ikke overtræder Undtagelsesbestemmelserne, Liv og Ejendom — og samtidig tillader han sine Agenter at optræde som modbydelige Snigmordere, som bevæbnet med tyske Revolvere og i det tyske Politis Navn bortfører og myrder danske Borgere efter Forgodtbefindende.

Aksen i Vanskeligheder

Eftersommeren har været præget af alvorlig Modgang for Aksen. Det skyldes ikke Svaghed hos den tyske Militærmaskine. Den er stadig bemærkelsesværdig stærk. Nej, det er Væksten i Sovjetunionens og dens Allieredes Kampkraft sammen med Modsætningsforholdene indenfor Aksen og dens Vasalstater, der mere og mere gør sig gældende.

Sovjethærene har efter Tilintetgørelsen af Hitlers Sommeroffensiv gennem en kraftig og vidtspændende Modoffensiv befriet Omraader af et Omfang, der er 5 Gange saa stort som Schweiz. Hermed er den Røde Hærs Kræfter imidlertid ikke udtømt. Den marcherer videre, og det er ørkesløst her at opgive Positioner, da disse forlængst vil være forældede, naar Bladet kommer Læseren i Hænde.

Kampene er yderst forbitrede. Tyskerne kæmper haardnakket om hver Fodsbred Jord. Der er intet som helst, der tyder paa, at Tyskerne af egen Vilje har bestemt sig for at forlægge Fronten mod Vest. Men den Røde Hærs Tryk er haardt, og meget tyder paa, at Tyskerne bliver tvunget til at skabe sig nye Stillinger Hundreder af Kilometer vestligere end i Fjor ved denne Tid.

Italiens betingelsesløse Kapitulation var det første Frafald i Akseblokken. Hermed er Italien ikke alene ophørt med at bekæmpe de Allierede, men har faktisk stillet sig sammen med dem i Kampen mod Tyskerne paa italiensk Jord. Hverken Mussolinis Dagsbefalinger eller tysk-japanske Erklæringer rokker ved dette Forhold. Det var de brede italienske Folkeslags Modstand overfor Fascismen og Tyskerne, der tvang Mussolini bort. Og det var i Overensstemmelse med det italienske Folks Ønske, at Badoglio lovede italiensk Medvirken til Tyskernes Uddrivelse, saasnart de Allieredes Tropper stod paa Italiens Fastland. Tyve Aars Fascistyre har belært Italienerne om, at omend Kampen

er haard og Ofrene store, saa gives der ingen anden Vej ud af Hitlers Kvælerlag.

Under Indtryk af disse Begivenheder udvides de længe kendte Revner i Forholdet mellem Hitler og Vasalstaterne. Forholdene skærpes yderligere derved, at Begivenhederne i Italien har udløst mægtige Folkebevægelser i Bulgarien, Rumænien og Ungarn mod Makkerskabet med Hitler. I Finland krævede 33 Rigsdagsmedlemmer i August, at Præsidenten skulde afskedige Linkomies og udnævne Paasikivi til Statsminister. Denne Bevægelse for at komme ud af Krigsfællesskabet med Hitler er siden fortsat med voksende Styrke. Den 15. September skrev alle finske Blade, at Finland maatte se at faa Fred!

Italien var den første Stat, der brød med Hitler. Under Begivenhedernes Pres vil andre følge efter. Tilbage er da Spørgsmaalet: Hvornaar er Hitler færdig? Herom har Formanden for Sovjetunionens Fagforeninger, Svernik, udtalt sig paa den engelske Fagforeningskongres i September. Han sagde, at hvis den lovede anden Front kom nu, saa vilde Tyskland være færdig inden Udgangen af 1943. Det samme har det sovjetrussiske Blad »Krigen og Arbejderklassen« sagt, idet det tilføjede: Krigen i Middelhavet er ikke den anden Front!

Det er altsaa England og USA, der bestemmer, om Aksen skal have Dødsstødet endnu i Aar, eller om den skal have Chancen for at tyranisere Europa ind i det nye Aar!

Hvad der gik forud for Undtagelsestilstanden

Tirret og forulempet paa alle Maader af de tyske Voldsmænd, daglig udsat for Terror og tyske Provokationer tog Folket selv med Arbejderne i Spidsen Sagen i sin Haand.

De sidste Uger af August rullede en Modstandsbølge over Landet. Efterhaanden som Tyskernes Krav og Regeringens Eftergivenhed tog til, styrkedes Folkets Modstand.

Esbjerg viste Vejen. Den 10. August svarede hele Byens Befolkning paa en Række tyske Overgreb og Provokationer med en Folkestrejke, som i Løbet af 4 Dage tvang Tyskerne til at give efter og ophæve den proklamerede Undtagelsestilstand. I *Odense* havde Arbejderne paa Staalskibsværftet allerede den 3. August ved »Siddestrejke« faaet fjernet nærgaaende Tyskere fra Værftets Grund, og disse to alvorlige Nederlag, i Esbjerg og Odense, skulde Tyskerne formentlig hævne. Ialfald tog Antallet af Provokationer og Overfald til i Odense og resulterede i, at hele Byen strejkede fra 18. August og forlangte Tyskerne fjernet fra Gaderne Kl. 19. Først Tirsdag den 24. lykkedes det Ministre, Storborgere og Folk, hvis Mandat til at forhandle ingen kendte, at faa Strejken afblæst. Arbejdernes Strejkeudvalg blev stillet overfor en fuldbyrdet Kendsgerning og maatte omend under Protest afblæse Strejken. Det var de ledende Socialdemokrater, Borgmester Werner, Rs. Hansen, Ejnar Nielsen m. fl., som var Hovedmændene i denne Kapitulation.

Imidlertid havde Strejkebevægelsen bredt sig til samtlige fynske Købstæder. I *Svendborg* var der Generalstrejke fra den 23. til den 28. August, i *Faaborg* ligeledes. I *Assens* krævedes kun een Dags Generalstrejke, den 24. August, for at faa Tyskerne til at imødekomme de opstillede Krav. I *Bogense*, *Middelfart* og *Nyborg* kom det ligeledes til Generalstrejke, skønt Fællesorganisationerne i de to sidstnævnte Byer gjorde, hvad de kunde, for at forhindre Arbejderne i at protestere mod de tyske Overgreb.

Fra Fyn bredte Strejkerne sig til det sydlige Jylland. Den 24. August kom det til Strejker i *Fredericia*, som fuldstændig lammede Godstrafikken, og kun Transittog kunde ekspederes. Ogsaa fra *Kolding*, *Vejle* og *Haderslev* meldtes i disse Dage om Strejker og Uroligheder foraarsaget af Sammenstød med Værnemagten.

Onsdag den 18. August blev en Dansker dræbt i Rold Skov under Arbejde med at bortransportere Ammunition og Sprængstoffer, som var nedkastet fra engelske Flyvemaskiner. En anden Dansker, Konstruktør Sørensen, Aarhus, blev taget til Fange og senere dømt til Døden ved tysk Standret og skudt. Begravelsen af den dræbte, Bankassistent Niels Emil Vangsted, gav Signalet til store Uroligheder i *Aalborg*. Da Tyskerne ydermere Onsdag den 25. om Morgenen ganske pludselig og uden mindste Varsel gav sig til at fyre løs paa Arbejderne, som var paa Vej til deres Arbejde paa Rørdal Cementfabrik, og herved dræbte Arbejdsmand Erik Larsen, var Bægeret fuldt. Hele Aalborg gik i Generalstrejke paa Kravet om, at Tyskerne skulde fjernes fra Byens Gader, og at danske

Statsborgere skulde overføres fra tysk til dansk Ret. Generalstrejken varede til den 28. og krævede mange baade døde og saarede.

I *Aarhus* svarede Befolkningen paa Dødsdommen over Konstruktør Sørensen med en konsekvent gennemført Folkestrejke fra Torsdag Morgen den 26. August. Den 28. udbrød der Strejke i *Randers*, anført af Arbejderne paa Vognfabrikken Scandia.

Paa Sjælland kom det til blodige Sammenstød med Tyskerne og Generalstrejke i *Korsør*, *Helsingør* og *Vordingborg*. I *København* var hver Dag præget af mindre Sammenstød, Skyderier og Arrestationer. Iøvrigt meldes der om Sammenstød med Tyskerne fra alle Egne af Landet.

Samtidig voksede Sabotagen i Omfang som ingensinde tidligere. I Juli Maaned var Antallet af Sabotagehandlinger af Betydning steget til 77, mens det hidtidige Maksimum for en Maaned var 42. I 1. Uge af August var Antallet 23, og det blev ikke mindre i de følgende Uger. Den 15. August, den Dag, den tyske Transit gennem Sverige ophørte, sprængtes store Dele af det jyske Jernbanenet omkring Aarhus, saa al Trafik maatte indstilles i flere Dage. Paa samme Tid ødelagdes en Del Lokomotiver tilhørende Aalborg Privatbaner, der transporterede store Mængder Materiel for Tyskerne. Iøvrigt rettedes Sabotagen mod alle for Tyskerne vigtige Objekter, Fabrikker, Transformatorstationer, Sportslokaler (hvor tyske Soldater skulde indkvarteres), tyske Barakker og Lagre — over hele Landet eksploderede Bomber, og Brande tilintetgjorde krigsvigtige Lagre og Maskiner.

Regering og Rigsdag, Erhvervsorganisationers og faglige Organisationers Ledere udsendte Opraab om at udvise Ro og Besindighed. Det hjalp ikke. I Flertallet af de Byer, hvor der strejkedes, forsøgte de socialdemokratiske Ledere at knække Strejkerne. Kun et Faatal Steder havde de Heldet med sig. Justitsministeriet udsendte den 26. August en Cirkulæreskrivelse til samtlige Politimestre, hvori man forklarede, at Strejkerne skyldtes »Ophidsere«, der »rejser fra By til By«, og anmodede Politimestrene om at indfange disse Ophidsere. Hverken Regering, Politimyndigheder eller de ledende Socialdemokrater syntes at have forstaaet eller villet forstaa, hvad det var, der skete. De begreb ikke eller vilde ikke begribe, at disse Folkestrejker var det danske Folks Svar til de tyske Undertrykkere, at det var tre Aars opdæmmet Harme og Fortvivlelse, som nu fik Udløsning. Overalt var Strejkerne vendt mod Tyskerne. Overalt krævedes de tyske Urostiftere fjernet fra Byens Gader, før Arbejdet genoptoges. Derfor var det muligt at samle hele Befolkningen uanset Klasse og Parti om Strejkerne. Derfor maatte saavel Regeringens som Organisationernes Opfordringer blive forgæves, thi de gik Tyskernes Ærinde.

Den 28. August overrakte Best en Række Krav til Scavenius, der bl. a. omfattede Udlevering af Sabotører, Indførelse af Undtagelsestilstand for hele Landet, Oprettelse af Særdomstole med Dødsdom som Hovedstraf samt Repressalier overfor Odense i Anledning af Drabet paa en tysk Officer. Kongen og Regeringen var enige om at afvise disse Krav. De havde omsider forstaaet, at Folket ikke længere var sindet at følge dem i deres Eftergivenhedspolitik, og Natten til den 29. August overtog Tyskerne, der længe havde haft den reelle Magt, tillige den formelle Magt i Landet. Frihedskampen var traadt ind i en ny og skærpet Fase.

En Million for et Svin!

Overborgmesteren i København har under Protest betalt den idømte Bod paa 1 Million Kroner i Anledning af Drabet paa den tyske Vagtmester. Han erklærede, at det var i Strid med Haagerkonventionens Bestemmelser, hvortil v. Hanneken svarede, at han var ked af al denne Fortolkningssnak og snart skulde lære Danskerne noget andet. Iøvrigt mener Københavnerne, at v. Hanneken maa kunne straffes for Overtrædelse af Maksimalprisloven, idet han har forlangt — og faaet — 1 Million for et Svin!!

Giv Land og Folk videre - men fortæl ikke, hvorfra det kommer!

Den tyske Udplyndring

Tyskernes Udplyndring af vort Land er velkendt. Dog vil nogle Tal fra den seneste Tid have sin Interesse, da de ogsaa er Udtryk for Bevæggrundene til Tyskernes Optræden i vort Land og overfor vort Folk.

I Septembers første Uge steg Tyskernes Gæld til Nationalbanken med 31 Millioner Kr. De to Konti: Diverse Debitorer og Clearing Konto har dermed naaet et samlet Beløb paa 3658 Millioner Kr. Det vil sige en Tilvækst paa mere end 1100 Millioner Kr. i de hidtil forløbne 8 Maaneder af 1943.

Det er et ganske enkelt Udtryk for, hvor stærkt den tyske Trang til Varer vokser, mens omvendt Muligheden for at levere Raaprodukter til Gengæld mindskes.

Til yderligere Belysning tjener, at Danmark i Juli Kvartal skulde levere for 18 Millioner RM Kvæg mod for 9,35 Mill. RM i samme Kvartal 1942. For Svin (i enhver Form) var de tilsvarende Tal 54 Mill. RM og 4,5 Mill. RM, for Spisefedt 400,000 RM og 25,000 RM og for Brugsheste 7 Mill. RM og 4,2 Mill. RM.

Nævnte Tal for Juli Kvartal vil — hvis det overhovedet er muligt — blive forhøjet for Oktober Kvartal, naar den tyske Forhandler, Dr. Walther om faa Dage kommer til København for at »forhandle«. Tyskerne vil og skal have Erstatning for Tabene i Italien og Sovjetunionen. Men det danske Folk har trods Tvang og Terror ogsaa et Ord at skulde have sagt i denne Sag. Baade i By og paa Land gælder det nu om at holde igen med saavel Produktion som Leverancer.

Tyskerne og Landkrigsretten

Siden Undtagelsestilstandens Erklæring har Tyskerne flere Gange paaberaabt sig Bestemmelserne i Haager-Landkrigsretten. Mens Erklæringen af 29. August udtrykkelig sagde »i Henhold til« Landkrigsretten, har de efterfølgende indskrænket sig til Udtrykket: »i Analogi med« Landkrigsretten. Gennemlæser man Haager-Konventionen, forstaar man, hvorfor der er denne Forskel i Udtryk; men man ser ogsaa, at Tyskernes Forordninger og Tvangsforanstaltninger er en kynisk Krænkelse af Konventionen.

I Artikel 45 hedder det saaledes: Det er forbudt at tvinge Befolkningen paa et besat Territorium til at aflægge Ed til en fjendtlig Stat. — Tysk Militær forlangte den 29. August flere Steder af det danske Politi, at det skulde afgive en Loyalitetserklæring. Det samme skal senere være sket overfor Amtmændene, hvoraf dog kun Amtmanden i Holbæk skal have føjet dem. Dette er stridende mod Aanden i Konventionen.

Artikel 46 bestemmer: Familiens Ære og Rettigheder, Personers Liv og private Ejendom saavel som religiøs Overbevisning og Gudstjenesters Udøvelser skulle respekteres. Privat Ejendom kan ikke konfiskeres. — Arrestationen af Overrabbiner Friediger og Konfiskation af Mosaisk Samfunds Ejendom er i Strid med denne Artikel. Ogsaa v. Hannekens Forordning om Konfiskation af Grund, Ejendom og Løsøre saavel som Konfiskation af Cykler og Lastbiler er et groft Brud paa denne Bestemmelse.

Artikel 50 siger: Ingen kollektiv Straf, hverken pekuniær eller anden, kan paalægges Befolkningen paa Grund af individuelle Handlinger, for hvilke de ikke kunde betragtes som solidarisk ansvarlige. — I Henhold til Tyskernes egne Erklæringer, baade fra Tyskland og gennem dansk Radio, er det ikke det danske Folk, men kun nogle enkelte, de vil ramme med Undtagelsestilstanden, hvorfor hele deres Terror afgjort forbydes af denne Bestemmelse. Bøderne til Odense og København paa hver 1 Million er ogsaa i Modstrid med Bestemmelsen.

Artikel 56 indeholder Bestemmelse om, at Kommunernes Ejendom og saadanne Etablissementer, der er indrettet til Gudstjeneste, Godgørenhed og Undervisning, til Kunst og Videnskab, skal, selvom de tilhører Staten, behandles som privat Ejendom. Enhver Beslaglæggelse, forsætlig Ødelæggelse eller Forringelse af saadanne Etablissementer, af historiske Mindesmærker, af Kunstens eller Videnskabens Værker er forbudt og skal forfølges. — Tydeligere kan det vel ikke siges, at Tyskernes Beslaglæggelse af Skoler er forbudt og skal forfølges.

Og saadan kan der fortsættes. Tyskerne har paa alle Leder og Kanter overtraadt Konventionen om Krigsførelse, og endda har de Frækhed nok til at paaberaabe sig den. Denne Frækhed kom ogsaa til Udtryk, da de i Juli Maaned i Aar protesterede mod Begrebet: Krigsforbrydere. Men deres Manøvrer vil ikke hjælpe dem. Mennesker, der saa groft har krænket baade Humanismen og Krigens Regler og ved Magt tilsidesætter ethvert Hensyn, kan af hæderlige Mennesker kun betragtes som Forbrydere, og vil, naar Tiden er inde, blive behandlet derefter.

Sabotage, mere Sabotage!

Blandt de mange, som oftest anonyme Kræfter, General Hanneken har mobiliseret for gennem Radioen at fortolke det tyske Evangelium, optraadte den 13. Sept. den tidligere radikale Overretssagfører, nu skattet Medarbejder ved Forræderbladet, Ejnar Krenchel med et Foredrag om *Sabotage*.

Hr. Krenchel talte jævnt og stille, han gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at illudere som den helt upartiske »jævne Dansker« — og Resultatet, han kom til, var — hvor mærkeligt det end lyder — selvfølgelig, at Sabotage var noget udansk, at Sabotagen var ilde set, at »Fornuften« var ved at sejre, og at det hele var aldeles formaalsløst.

Hr. Krenchel — og dermed v. Hanneken — var paa alle Punkter i Modstrid med den almindelige Opfattelse her i Landet. Sabotagen er ikke »udansk«. Den er ethvert undertrykt Folks bedste og farligste Vaaben imod Undertrykkeren, fordi man gennem Sabotagen kan ramme og lamme Krigsførelsens vigtigste Nerver. Sabotagen er ikke ilde set. Enhver, der har færdedes paa Gaden, naar et af Bragene har lydt, vil kunne bekræfte, at de dristige og modige Patrioters Arbejde nyder den allerstørste Popularitet i Befolkningen. Hvert Brag hilses med Hurraraab og tilfredse Bemærkninger som »Der fik de den!«. Sabotørerne er i nøje Overensstemmelse med det danske Folks Flertal. Gennem dem taler i Dag Modstandsbevægelsen. Og hvad det formaalsløse angaar — ja saa bevises denne Paastands Latterlighed vel bedst ved det store Apparat, man fra tysk Side sætter i Gang for at hindre Sabotagen!

Hr. Hanneken tager fejl, dersom han tror, han ved Trusler og Vold kan standse Sabotagen i Danmark. Den standser først den Dag, da den sidste Tysker er ude af Landet, og vi paany har vor Frihed og Selvstændighed. Alene de mange Sabotagehandlinger, der har fundet Sted under den skærpede militære Undtagelsestilstand, viser, hvor afmægtig Hr. Hanneken med hele sit Magtapparat staar overfor et enigt, kampberedt og modigt Folk. Vi bringer nedenstaaende en Oversigt over Sabotagen siden Indførelsen af Undtagelsestilstanden. Den er ikke komplet. For dertil har Hanneken af og til Held — at forsinke Nyhedernes Fremkomst, men han vil aldrig faa Held til at forhindre Handlingerne:

29/8 (den Dag, Undtagelsestilstanden erklæredes) Bombeattentat mod General Motors Fabrik i København (tyske Flyvemaskinmotorer). Bombeattentat mod Staalhærderiet, Lygten, København.

31/8 Dansk Damper »Vedby«, der var taget af Tyskerne til Troppetransportbaad, sænket i Københavns Havn. Hørskætteriet i Nykøbing F. nedbrændt.

1/9 Bombeeksplosioner paa Jernbanelinien Aarhus—Hasselager.

2/9 Bombeattentater mod Jernbanelinien Langaa—Silkeborg.

3/9 Bombeattentater mod 3 Transformatorer i København.

4/9 Brand i militær Bilgarage i Skagen. Dansk Lodsdamper »Skagerak« sænket i Skagens Havn.

5/9 Tybrings Krystalfabrik (Radio) i København sprængt (3. Gang).

10/9 Løbekranen paa Nørrebro Station sprængt. Citroen-Fabrikerne i København beskadiget

11/9 Hartmanns Maskinfabrik København, ødelagt.

12/9 Petersen & Wraaes Maskinfabrik sprængt. Tømmerhandelen paa Roskildevej, København (tyske Barakker) brændt. Brdr. Hansens Fabrik i Kalkbrænderihavnen (Marinemotorer) sprængt i Luften. Brdr. Emmeckes Maskinfabrik i København (Landminer) sprængt.

14/9 Elektricitetsværkernes Ingeniørplads, København (Reparation af Transformatorer) ødelagt ved Brand og Sprængning. Banelinien mellem Aalborg og Skørping sprængt.

Og dette er kun en Del af de Sabotagehandlinger, der har fundet Sted under Undtagelsestilstanden!

Lad Tyskerne føle, at vel kan de true og terrorisere, men kue os, det kan de ikke. Øv Sabotage, lav Obstruktion overalt, paa alle Maader og med alle Midler. Nazismen skal knuses, før Danmark paany bliver fri!

Tolv Timers Arbejdsdag.

Den barbariske Undtagelsestilstand har grebet ind paa mange Omraader. Hospitaler og Arbejdspladser, hvor der arbejdes i Døgndrift, har været nødt til at lave om paa Arbejdstiden. Enkelte Steder indførte man nogle Dage 2-Hold i Stedet for 3-Hold Skifte. Altsaa 12 Timers Arbejdsdag. Andre Steder har man ladet Morgenholdet Arbejde 8 Timer, Eftermiddagsholdet 5 Timer og Aftenholdet 11 Timer. For at opretholde Produktionen skiftes der Vagt efter hvert Døgn. — Denne Ordning er ganske ødelæggende for Arbejderne. Hvordan skal de faa fornøden Hvile og Søvn under saa omskiftelige Forhold? Det er klart, at saadanne Ordninger skal man ikke indgaa paa. Behager det Nazisterne at forbyde Arbejdernes Færdsel til og fra Virksomhederne om Aftenen, saa har Arbejderne kun eet at gøre: blive hjemme, til der kommer ordnede Forhold. Har Tyskerne Lyst til at lave Undtagelsestilstand, maa de ogsaa betale Prisen.

Redaktionen afsluttet d. 18. September.

TIL ALLE PARTIMEDLEMMER!

Kammerater!

Kampen for vor Frihed er traadt ind i en skærpet Fase.Folkets kraftige Reaktion mod den nazistiske Udplyndring og Nazitroppernes Terror tvang langt om længe Regering og Rigsdag til at sige NEJ til Tyskernes Krav.Tyskerne,der frygter Invasion i Danmark og hvis svage Stilling i det hele taget tvinger dem til at stille stadigt større Krav til vort Land,greb da til at sætte Kongen og Regeringen ud af Spillet for gennem militær Undtagelsestilstand at bøje Danmark under sin Vilje.

Med dette Skridt har Tyskerne erkendt,at det danske Folks Modstandsvilje og Kampkraft er en Realitet,der baade nu og under en Invasion maa regnes med.Undtagelsestilstanden er ikke alene Udtryk for Styrke hos det danske Folk,den er samtidig Udtryk for en relativ tysk Svaghed,idet Besættelsesmagten ved Hjælp af betalte Agenter og Kapitulanter forsøgte at faa Danskerne til at underkaste sig,hvorimod vi satte al Kraft ind paa at faa Folkets Uvilje mod Besættelsen til at give sig Udtryk i aktiv Modstand,hvilket ogsaa skete.

Vore Partiafdelinger og Medlemmer Landet over har ydet et stort og godt Arbejde for at rejse den nationale Modstand.Navnlig i de sidste Maaneder har Kammeraterne forstaaet at udfolde et lokalt Initiativ,hvorved den nationale Kamp er hævet til stedse højere Former.Vi vil dog gerne, idet vi udtaler denne Anerkendelse,understrege,at Partiet stadig maa have for Øje,at vor Hovedopgave maa være at vende Skytset mod de virkelig Ansvarlige: Tyskerne og Kapitulanterne.Mod disse sidste maa der sættes ind med Udrensningsaktioner.Denne Udrensning er nødvendig fordi Kapitulanterne faar større Indflydelse netop nu,hvor Tyskerne truer med Død og Tugthus.

Nu,hvor det danske Folk gennem Sabotage og Massestrejker er traadt an paa Række med de øvrige kæmpende undertrykte Folk,gælder det om at føre Modstanden videre og hæve den op til højere og mere virkningsfulde Former.Kammeraterne,der under Illegaliteten har trodset Truslen om Fængsel og Internering vil heller ikke lade sig slaa ud af v. Hannekens Terror.Vi maa frygtløst som hidtil stille os i Spidsen for den nationale Kamp.Overalt maa de lokale Omstændigheder udnyttes.Dristighed og Dødsforagt vil i mangfoldige Tilfælde tilføje Tyskerne Slag,der er tusindfold større end vore Ofre.

Den dødsmærkede Nazisme vil for at forlænge sin Dødskamp ogsaa skyde Danskere,men det vil ikke standse det danske Folks Kamp.Tværtimod.Det danske Folk vil som de øvrige undertrykte Nationer besvare Terroren med forstærket Indsats vel vidende at Hitlerfascismens Tilintetgørelse kun opnaas gennem haard Kamp.

Kammerater! I denne Sommer har Sovjetfolket og den Røde Hær gjort en Kæmpeindsats for at bringe Krigen til hurtig Afslutning. Deres Ofre,deres Mod og hele Indsats forpligter Kommunisterne i alle Lande,ogsaa i vort Land,til at øge Indsatsen for at hidføre Hitlers Nederlag.Vi maa nu vise,at vi er gjort af det samme Stof som de,at vi er værdige til ikke alene at kaldes deres Meningsfæller men ogsaa deres Kampfæller!

September,1943

Med kommunistisk Hilsen

CENTRALKOMITEEN

LAND OG FOLK

SÆRNUMMER - Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti - September

VI LADER OS IKKE KUE AF TERROR!

BEKÆMP TYSKERNE MED ALLE TIL RAADIGHED STAAENDE MIDLER!

Den 29. August satte Tyskerne Punktum for deres hidtidige Optræden i Danmark. Den Dag erkendte de aabent, at deres Udnyttelse af Samarbejdspartierne ikke mere var tilstrækkelig. Det var Slut med de "forholdsvis fredelige Metoder". Terroren tog sin Begyndelse.

Nazisternes hensynsløse Udsugning og Hitlerbandernes frække og terroristiske Optræden havde fremkaldt en saa kraftig Folkerejsning, at selv Samarbejdspartierne og Regeringen saa sig nødsaget til at sige Nej til de nye tyske Krav. Overfaldet paa de militære Etablisementer og Flaaden viser tydeligt, at de krævede Foranstaltninger sigtede videre end til Opretholdelse af "Ro og Orden". Det var et Spørgsmaal om Tyskernes Forbliven eller Ikke-Forbliven her i Landet. De frygtede det danske Folk og Militær saavel i den nuværende Situation som under en Invasion.

Det tyske Voldskup afslørede med al ønskelig Tydelighed, at Modstandsfronten omfatter hele det danske Folk. Militæret satte sig til Modværge. Flaaden sænkedes eller undslap til Sverige. Arbejdere og Funktionærer var i største Ophidselse. Hvor der ikke strejkedes regulært var der i Realiteten "Sit down Strejke". Og det gjaldt for det ganske Land. Kun Truslen om Masseskydning paa de enkelte Arbejdspladser forhindrede Udbruddet af en landsomfattende Generalstrejke.

Med Undtagelsestilstanden har Tyskerne gjort hele det danske Folk til endnu mere forbitrede Fjender. Ved Hjælp af Bøssepiber har de holdt Folket paa deres Pladser, men Arbejdet vil ikke gaa som tidligere. v. Hanneken befinder sig i en vanskelig Situation. Kongen betragter sig som Krigsfange. Scavenius-regeringen er demissioneret. Der er ikke mere noget samlende og ledende Organ for Administrationen. Scavenius' Opfordring paa Falderebet til Departementscheferne om at føre Forretningerne videre og den københavnske Politidirektør, Nazisten Stamms Tjenstvillighed er vel en Haandsrækning, men langt fra tilstrækkelig. Tyskerne ønsker en ny dansk Regering, men selv Lakajen Scavenius og Tyskervennen Hartel har bedtakket sig for at hjælpe dem ud af Kniben.

Besættelsesmagten staar overfor store Vanskeligheder. Til at overvinde dem har de kun et Middel: Terroren. Med dette vil de, som de har forsøgt i alle okkuperede Lande, tvinge det danske Folk til Underkastelse og Loyalitet. Som det er sket alle andre Steder vil de ogsaa her komme til kort. Det danske Folks og det danske Militærs Holdning, der overalt i den frie Verden har været Genstand for Hyldest og Anerkendelse, er en borgen for, at enhver er klar over sin Stilling og vil vide at handle derefter.

Det danske Folks kraftige Modstand har dog ikke aflivet Kapitulanterne.De findes stadig,selvom deres Kreds er indsnævret.Efter at de under hele Besættelsen har vaandet sig under den frie Verdens Dom og det danske Folks Foragt,har de fundet Øjeblikket belejligt til paany at rejse Hovedet.Nu hævder de,at vor Ære blev reddet den 29. August og at vi herefter loyalt skal underkaste os Tyskerne og hjælpe dem med deres Krigsførelse. Denne Opfattelse er lige saa falsk som Paastanden om,at et demonstrativt men magtesløst Neutralitetsværn var tilstrækkeligt for Danmark.Det drejer sig nemlig ikke om blot at vise en ærefuld "Demonstration".Det er Hitlerfascismens Tilintetgørelse og de undertrykte Landes Befrielse det drejer sig om.Og her er det Vaabnene,der taler.De føres for Friheden af alle frihedselskende Mennesker i Verden.Danskerne maa ikke mangle i denne Kamp.Æreløst og uværdigt vilde det være af os at vente og forlange,at Folkene i Norge,Holland,Belgien,Frankrig,paa Balkan,i England,Amerika og Sovjetunionen skulde bringe Blodofre i denne Kamp,hvis vi ikke selv med Liv og Sjæl gaar ind i den.

Derfor maa Kapitulanterne - enten de møder i 9. April eller 29. August Skrud - afvises og bekæmpes.Heller ikke de kluntede Forsøg paa at bagatellisere vor Kamps Betydning maa tages for gode Varer.Den militære Undtagelsestilstand tærer paa Tyskernes Kræfter og er derfor en uønsket Ting.De officielle Kommentarer i den tyskdirigerede Radio er ogsaa Vidnesbyrd om Tyskernes Svaghed og hvilken Rolle den danske Modstand spiller.

Det danske Folk maa tage Lære heraf.Den Modstandsbølge,som i Ugen til 29. August kulminerede i Generalstrejke i alle fynske og en Række jyske og sjællandske Byer var et føleligt Slag for Undertrykkerne,og samtidig gav den det danske Folk Tillid til egen Kraft og Styrke.Hvis denne Kamp vilde have været meningsløs og dens Ofre forgæves dersom den nu ikke fortsættes og udvides til Gavn for vort Folk.

L a n d s m æ n d !

Lad Jer ikke skræmme af Tugthus og Dødsstraf.Husk,de kan kun tage enkelte.De kan hverken lade hele Folket skyde eller spærre inde!

Lad ikke Kapitulanterne komme til Orde! Al Tale om Loyalitet og Samarbejde med Besættelsesmagten er Landsforræderi og bør behandles som saadant!

Lad Hitler,som har udfordret det danske Folk ved at besætte os og udnytte vort Land,ved at lade sine Bander terrorisere vort Folk og nu sidst ved at indføre den militære Undtagelsestilstand,lad ham føle, hvad det vil sige at være i Krig med det danske Folk!

Til Politi og Fabriksvagter siger vi: Luk Øjnene for Sabotørerne, saa Sabotagen og Ødelæggelserne kan brede sig!

Til enhver paa Kontor,i Butik,paa Arbejdsplads,ved Baner,ved Biler,i Skibe,paa Vej og Gade siger vi: Ødelæg,forsink,bring Forvirring i alt Arbejde,der vedrører Tyskerne!

Gener og skad Tyskerne paa alle tænkelige Maader!

Gør Obstruktion til Dagens Gerning!

Vis Mod og Dristighed i Kampen mod Undertrykkerne!

Ned med Hitler og hans Bander!

Leve Danmark!

September 1943,

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

oktober
Efteråret 1943

Centralkomiteen

Løbeseddel:

KRÆV OVERENSKOMSTERNE OPSAGT - KRÆV DÆKNING FOR PRISSTIGNINGERNE

Onsdag den 27. oktober begyndte De samvirkede Fagforbunds forretningsudvalg forhandlinger med arbejdsgiverne om overenskomsterne. Forretningsudvalget har ladet sig udstyre med bemyndigelse fra formandsmødet, der overhovedet ingen kompetence har i overenskomstspørgsmål.

Hermed har de faglige ledere lagt op til en gentagelse af svinestregen fra i fjor, da de på trods ad de enkelte forbunds suverænitet i overenskomstspørgsmål og arbejdernes ønsker gennemtvang uændret overenskomstforlængelse. For et usselt tillæg på nogle få øre pr. time til et fåtal af arbejdere, prisgav herrerne i Rosenørns alle enhver forhandling om enkelthederi overenskomsterne, Resultatet af denne skændige handling blev, at arbejderne endnu et år måtte arbejde under overenskomster, der på grund af utidssvarende bestemmelser længe havde trængt til forbedring.

Forræderiet virkede særligt føleligt, da der heller ikke blev givet dækning for dyrtiden. Også herfor bærer DSF's ledelse sit store ansvar. Under hele krigen har den været højst uvillig til at røre ved lønningerne. Når den endelig under arbejdernes tryk rejste krav, var de utilstrækkelige, ja skandaløst lave. Følgerne af de yderste faglige lederes optræden er, at arbejderne selv efter Statistisk Departements forfalskede pristal mangler dækning for halvdelen af prisforhøjelserne. Medregnes de øgede udgifter som følge af vareforringelserne, er der end ikke dækning for 4o pct.

Lønningernes utilstrækkelighed er endda større end procenttallene udviser. De harrige indtægter bevirker, at husmødrene hver dag må føre en fortvivlet kamp for at skaffe blot de mest elementære livsfornødenheder til familien. Vel har den tyske udplyndring sin store andel heri, men aktieselskaber og overklassen svømmer i penge og fører trods krigen en lukullist tilværelse.

Dette misforhold kan ikke fortsætte. Af hensyn til det nationale sammenhold og folkets fremtid må arbejdernes lønninger og arbejdsforhold forbedres. Selv inden for visse arbejdsgiverkredse erkendes dette. En fast optræden fra fagbevægelsen s side kan bringe de reaktionære inden for samfundet og arbejdsgiverforeningen til ligeledes at forstå det. Derfor må DSF's ynkelige of forræderiske optræden fra 1942 ikke gentages. Lederne må bringes til at forstå, at arbejderne ønsker de faglige organisationers kraft og autoritet sat ind for at få gennemført lønforhøjelser.

Forbudet mod generalforsamlinger skal ikke kunne bremse arbejdernes meningstilkendegivelser. Når forsamlingsretten tilsidesættes, må arbejdspladserne få mæle.

Fra arbejdspads og fabrik må kravene om overenskomsternes revision og

fuld dækning for prisstigningerne strømme ind til bestyrelser, forbundsledelser og DSF's forretningsudvalg.

Lad deputationer overbringe kravene, så lederne kan komme til at stå ansigt til ansigt med arbejdspladsernes folk.

Lad ledelserne klart og tydeligt forstå, at hvis organisationerne ikke udnytter mulighederne og skaffer resultater denne gang, så vil arbejderne rejse kampen for tilstrækkelige lønninger på arbejdspladserne!

Danmarks kommunistiske Parti

---

september/oktober 1943 Centralkomiteen

Til underdistriktsledelsen

Kammerater,

Kløften mellem de øverste socialdemokratiske lederes og arbejdernes indstilling er under besættelsen blevet stedse dybere. Dette kom til udtryk ved kommunevalgene, hvor arbejderne i en række kommuner med Storålborg i spidsen i stort tal stemte på faglige lister eller særlister. Men det kom endnu kraftigere for dagen ved strejkerne i august måned. I de byer, hvor der blev strejket, trådte flertallet af arbejderne, ja, hele befolkningen, bevidst op mod de socialdemokratiske lederes samarbejde med og underdanighed over for nazi-tyskerne.

Denne bevidste optræden udenom og mod de socialdemokratiske ledere, hvori talrige socialdemokratiske partimeldemmer tog levende del, måtte før eller senere give sig udslag i de socialdemokratiske partiforeninger. Alsing Andersens cirkulære er beregnet på en sådan situation og tager sigte på at give underdanige, men hjælpsomme partifæller en håndsrækning. Den vil dog ikke hjælpe meget. De socialdemokrater, der har deltaget i aktionerne mod tyskerne i endrægtigt samarbejde med kommunisterne og andre rankryggede danske, lader sig ikke påvirke af Alsing Andersens splittelsesopfordring. Tværtimod vil de forstå, at enheden mod tyskerne og folkets fjender er mere nødvendig end nogensinde. Og de første røster om nødvendigheden af arbejdernes politiske og organisatoriske enhed har da også forlængst lydt fra socialdemokratiske tillidsmænd. Men trangen til enhed har desuden allerede i enkelte byer givet sig udslag i diretke forbindelse og samarbejde mellem oppositionelle socialdemokrater og kommunister.

Vi må tage initiativet

Disse tildragelser viser, at mulighederne for en befæstelse af den enhed, som har vist sig i politisk indstilling og handling overfor de mest brændende problemer, er store. Vi skal ikke afvente henvendelse fra socialdemokraternes side, men, - som hidtil - selv tage initiativet. Partiet må overalt træde i forbindelse med socialdemokraterne. I hver eneste by må man undersøge og drøfte mulighederne herfor. Det drejer sig ikke om at sende officielle skrivelser - denne fremgangsmåde kan naturligvis også benyttes - men om at opnå føling ved personlig henvendelse til enkeltpersoner. I første række må opmærksomheden rettes mod de faglige tillidsmænd. De står arbejdernes daglige kamp nær og er under stadig tryk af arbejdspladsernes folk. Men selvsagt må enhver, der har indflydelse i parti- og arbejderorganisationer og som er gunstig indstillet opsøges.

Grundlaget for forhandlingerne

Grundlaget for drøftelserne er naturligvis de seks punkter fra vort partis enhedsfrontstilbud af juni 1943 (Udtalelsen vedrørende Kominterns opløsning - Tage)

1) Hitlers nederlag og vort lands befrielse,
2) Fælles optræden mod hjemlige nazister og landsforrædere,
3) Genoprettelse af forfatningsmæssige tilstande og frigivelse af alle politiske fanger,
4) Afskaffelse af straffelovens skærpede bestemmelser, kommunistloven og iøvrigt alle gevækster til lovgivningen, der er skudt frem i nazismens skygge,
5) Sikring af folkets levevilkår,
6) Sikring af folkeflertallets interesser bliver afgørende. Herunder forbud mod nazisterne, udrensning af fascistiske elementer i administrationen og anklage mod alle, der har forbrudt sig mod folket.

Men også rent lokale forhold - skat, gas- og lyspriser, beskæftigelse og understøttelse - bør medtages. Selvom drøftelserne i første række gælder de øjeblikkelige forhold og den nationale kamp, må man også have sig tiden efterkrigens afslutning for øje. Betydningen af arbejderklassens enhed også efter nazismens nederlag må nøje fastholdes. Af enheden afhænger ikke alene tempoet, men i nok så høj grad linierne for denkommende politiske udvikling. Derfor er vi også parat til at yde en stor indsats for denne, og lader os ikke hæmme af organisatoriske forhold, men lader utidsvarende former falde, hvis udviklingen befordres derved.

Samarbejdets former

Samarbejde mellem organisationerne - lokalt eller i landsmålestok - kommer næppe for i første omgang. De fleste steder vil der kun kunne etableres kontakt mellem vort parti og oppositionelle socialdemokratiske kredse. Og på dette grundlaf bør man ikke foretage nogle organisatoriske ændringer i vort almindelige arbejde. I sådanne tilfælde må aftalerne gælde regler for videre arbejde for enhedens tilbringelse. Dette sker ved, at der på arbejdspladser og i organisationerne optrædes på samme linie mod tyskerne og i alle spørgsmål, der angår arbejdernes forhold. I forbindelse hermed må der foretages en systematisk udrensning af alle kapitulanter fra tillidsposterne. Også socialdemokraternes indsats for at rydde enhedsmodstanderne væk fra partiledelserne hører med hertil. Denne kamp kan i mange tilfælde føres legalt både mundtligt og skriftligt.

Kun i undtagelsestilfælde vil denne proces i den nuværende situation fremmes ved opgivelse af det lokale kommunistiske blad og erstatte det med et fælles blad. Dette må kun ske, hvor der virkelig skabes bedre midler og

betingelser for kampem mod Hitler og for enheden. De kommunistiske organisationer og blade har hidtil været de bedste våben i denne kamp, og de kan ikke opgives, hvis det ikke drejer sig om samarbejde med socialdemokrater, der har betragtelige masser af de brede arbejderlag bag sig. Drejer det sig om grupper af intellektuelle skal vi naturligvis samarbejde med dem, men deres indsats på den nationale front må ydes gennem "Frit Danmark", men de iøvrigt inden for deres partifællers kreds arbejder for enheden og mod kapitulantterne. Iøvrigt må det anbefales, at socialdemokraterne udgiver flyveblade eller aviser til deres meningsfæller for at få dem til at afregne med deres forræderiske ledere.

Vi må tage dristigt fat på opgaven.

Det er vor opfattelse, at der nu kan gøres et stort fremstød for arbejderklassens enhed. Men vi må tage dristigt fat på opgaven. Mange års modsætningsforhold med deraf følgende personlig uvilje må overvindes ved, at det er os, der rækker hånden frem til dem, der også har lært af tiden og begivenhederne. Gør vi det rigtigt og fordomsfrit, kan vi allerede her under illegaliteten nå resultater, der garanterer for, at den danske arbejderklasses enhed for en konsekvent socialistisk politik bliver en kendsgerning.

Nye medlemmer.

Sideløbende med vort arbejde for enheden må vi forøge vor indsats for at skaffe vort parti flere medlemmer. Vort partis medlemstal svarer ikke til vor politiske indflydelse. Dertil kommer, at jo flere medlemmer vort parti har, desto bedre vil mulighederne blive for et resultatrigt enhedsarbejde. I arbejdet for at øge tilgangen af nye medlemmer skal man først og fremmest lægge vægt på, at det bliver gode og pålidelige elementer fra arbejdspladserne. Iøvrigt kan det anbefales, at partikammerater på de større arbejdspladser i særlig grad interesserer sig for de bedste af de sympatiserende, at man ikke nøjes med at give dem materiale, men tid efter anden samler de bedste af dem for nærmere at diskutere tidens opgaver, partiets politik og materiale. Enkelte steder har man allerede med godt resultat praktiseret denne fremgangsmøde og derved knyttet de sympatiserende nærmere til partiet og fået dem til at blive medlemmer.

Centralkomiteen.

T i l a l l e P a r t i m e d l e m m e r !

K a m m e r a t e r !

Hitlertyskland er i Sommeren 1943 kommet ud for øgede Vanskeligheder."Land og Folk" samt "Ugens Nyt" har berettet om Krigsbegivenhederne og givet Kommentarer til Udviklingen og Paroler for Arbejdet. Noget væsentligt nyt kan ikke tilføjes,men alligevel kan det være gavnligt at foretage et Overblik over Situationen og fremsætte nogle Bemærkninger om Begivenhederne omkring d. 29' August.

Tyskernes Tilbagegang paa Østfronten og i Italien skyldes ikke, at Hitlerhærene er ude af Stand til at kæmpe.Den tyske Militærmaskine er stadig stærk,og der er ikke paa Østfronten noget Tegn paa,at Tyskerne giver sig godvilligt.Tværtimod.Med Stædighed forsvarer de hver Fodsbred Jord og søger stedse at tilbageerobre tabt Terræn.Tilbagetrækningen foretages derfor af den bitre Nødvendighed og under den Røde Armes haarde Tryk.Nazisternes Terrætab saavel mod Øst som i Italien er saaledes mere Udtryk for den Røde Armes og de alliereds Troppers tiltagende Styrke end for Nazismens Svækkelse,men selvsagt indvirker Tabene paa Fronterne og Luftkrigen paa den tyske Hærs Slagkraft og Hjemmefrontens Moral,ligesom meget tyder paa,at Luftbombardementerne af Industrianlæg og Manglen paa Raastoffer vanskeliggør Fremstillingen af det nødvendige Krigsmateriel.

Hverken Hitlers Forsøg med Udvidelse af Ubaadskrigen eller Sommeroffensiven paa Østfronten er kronet med Held.Den Røde Arme knuste Sommeroffensiven og gav dermed direkte Stødet til Mussolinis Fald,til Uro og Forvirring hos Vasalstaternes Ledere samt udløste store Bevægelser mod Samarbejdet med Hitler og Deltagelse i hans Krig hos Folkemasserne.Selv i Tyskland var Spørgsmaalet om Hitlers Afgang og Indførelse af Militærdiktatur fremme til Overvejelse.Meget tyder paa,at de førende indenfor Officerskorpset ikke vilde lade Hitler falde,men foretrækker at føre "Skæbnekrigen" sammen med ham.Som Sikkerhed for disse Kredses Indflydelse paa Krigsførelsen skal Manstein og v Rundstedt sammen med Hitler udgøre et Triumvirat til Ledelse af Krigen.

Under alle Omstændigheder er Frick's Afskedigelse og Himmlers Udnævnelse til Indenrigsminister et ubedrageligt Tegn paa indre Vanskeligheder.Krigens Langvarighed,de svigtende Sejrschancer og de jævnligt skærpede Foranstaltninger til Krigens Videreførelse maa selvsagt bringe det tyske Folk i et Modsætningsforhold til Hitler og Nazismen.Nazilædernes Forsikringer om,at det tyske Folk staar samlet om deres "Fører" og at et 25' Juli er utænkeligt i Tyskland har liden Værdi.Lignende Forsikringer gav Mussolini i Juni Maaned.Det er klart,at i Tyskland - som i Italien - vil baade Folk og Overklasse indse,at de nazistiske Ledere

maa falde,for at Folket kan leve.Dannelsen i Moskva af den tyske Befrielseskomite "Frit Tyskland",der spænder over alle Kredse fra Kommunister over forskellige Partier til Personer,der for ganske nylig var Nazister, og den antihitlerske Officerskomite,er sikre Tegn paa,at Tyskernes Syn paa Hitler har ændret sig.Det er dog selvfølgelig ikke muligt at sige hvornaar eller hvordan det tyske Folk gør sig færdig med Hitler,men at det vil ske,er der ingen Tvivl om.

Hitlernazisternes Bestræbelser paa at stampe mere Materiel og Mandskab op af Jorden har ogsaa ramt vort Land føleligt.Den maanedlige Tilvækst paa Tyskernes Gældskonto i Nationalbanken er nu paa 150 Millioner Kroner (5 - 6 Millioner Kr. om Dagen!) eller dobbelt saa stor som i Fjor. De politiske Foranstaltninger til Sikring af denne Udplyndring har været Indsættelse af Scaveniusregeringen,Afholdelse af Rigsdags- og Kommunevalg samt en paa disse Valg hvilende Propaganda mod Sabotagen.

Baade Tvangsindgreb og Lefleri kom til kort.Det danske Folks Uvilje mod Besættelsesmagten var i hastig Vækst.Og under Indtrykket af Fascisternes Nederlag mod Øst og Syd samt Mussolinis Fald parredes Uviljen og Hadet med en stærk Optimisme og Modstandsbevægelsen tog kraftigt til.I samme Tidsrum blev Besættelsesmyndighederne stadigt mere graadige og uforsonlige i deres Krav,mens de hæmningsløst lod Nazisoldaterne terrorisere Befolkningen og brutalt indførte Undtagelsestilstand i By efter By,hvor Borgerne resolut havde givet Voldsmændene Svar paa Tiltale.

De ydre og indre Forhold i Forening skabte de Situationer,der udløstes i Generalstrejker i en Række Købstæder.Strejkernes Omfang er karakteristisk for Folkets Indstilling.Det var ikke Generalstrejker i Ordets almindelige Forstand,det var hele Folket,der strejkede mod Tyskerne.Bemærkelsesværdigt er det ogsaa,at Arbejdernes faglige og politiske Tillidsmænd i stort Tal sveg deres Forpligtelser overfor Medlemmerne i denne vanskelige Situation og faldt det kæmpende Folk i Ryggen og søgte at saa Splid og Forvirring,saaledes at Strejkerne kunde bryde sammen. Typiske i saa Henseende er Borgmester Werner og Redaktør Rasmus Hansen, Odense,men ogsaa DsF.s Ledelse samt en Række lokale Ledere af de faglige Organisationer begik ved Opraab og lignende nationalt Skruebrækkeri.

Uanset disse forræderiske Bestræbelser tog Strejkebevægelsen til, og det var klart,at dersom Nazitropperne agtede at forblive her i Landet, saa maatte Strejkerne afføde skærpede Foranstaltninger fra tysk Side. Skønt der ikke var nogen,som fuldt og fast regnede med,at selv en landsomfattende Strejke kunde drive Tyskerne ud af Landet,tog man alligevel Kampen op,fordi det var den eneste Maade,hvorpaa det danske Folk kunde reagere,hvis det ikke skulde forsumpe i Passivitet og miste Tilliden til egen Kraft og Styrke.Derfor veg vi som Parti heller ikke tilbage for at opflamme til disse Kampe,og Partikammeraterne stillede sig overalt beslutsomt i Spidsen.Vi gjorde det,fordi det vilde svække Tyskerne og derved forkorte Krig og Besættelse,og fordi det var en Nødvendighed og Pligt for vort Parti,hvis det skulde udfylde sin Mission som Fører for Arbejderklassens og Folkets nationale Kamp.

Overfor denne hastigt voksende Kampfront og under Indtryk af Faren for Invasion var det,at v Hanneken den 29. August erklærede den militære Undtagelsestilstand.Overalt blev denne betragtet som et Slag,der burde besvares med et endnu kraftigere Slag fra det danske Folks Side.Paa Baggrund heraf udsendte Centralkomiteen Parolen om Generalstrejke.I Aarhus og Aalborg,hvor der var Generalstrejke,gik de lokale Partiinstanser ind for Strejkens Afblæsning,og der har intet Steds i Provinsen været udsendt Strejkeparole.

Naar der ikke Landet over fra Partiafdelingerne blev udsendt Strejkeparole,skyldes dette Usikkerhed hos Partikammeraterne om,hvorvidt Arbejderne under de ændrede Betingelser vilde følge Parolen.Centralkomiteen var klar over,hvad disse ændrede Forhold vilde betyde,men var dog af den Opfattelse,at Svaret maatte være Generalstrejke.Og Centralkomiteen mener stadig,selvom det kun kom til ubetydelige Strejker;at Strejkeparolen var den rigtige Parole og var det,der skulde siges,uanset at Opfordringen og Strejkerne kunde komme til at koste Menneskeliv.

Der er Kammerater,som har gjort sig til Talsmænd for,at Centralkomiteen med denne Parole er kommet for langt foran Arbejderklassen, eftersom det ikke i København kom til Generalstrejke.Af alle de Indberetninger der forelaa,fremgaar det imidlertid,at man faktisk var indstillet paa Strejke overalt.Paa Byggepladser og mindre Virksomheder var der Strejke,mens der paa alle Virksomheder faktisk var sit-down Strejke. Det eneste,man ventede paa,var,at de store Virksomheder,saasom B & W, skulde overtage Føringen.Hvis det var sket,havde Generalstrejken været en Kendsgerning.Spørgsmaalet er saa: Havde det været muligt at faa Arbejderne paa B & W til at strejke.Vi mener ja.

Begivenhederne lærte os,at i en saadan Situation er Mod og Dristighed det,hvormed alt staar eller falder.Hertil kommer,at de øverste faglige Ledere her som overalt i Landet satte al Kraft ind paa at forhindre, at Aktioner udløstes.Naar disse Herrer nu bagefter vil hævde,at fra DsF.s Side laa alt klar til Generalstrejke,men at de trykte Meddelelser herom blev beslaglagt af Tyskerne,saa modbevises dette af den enkle Kendsgerning,at et Møde af Tillidsmænd indenfor Jernindustrien,som var indkaldt til Mandag den 30. August,blev forpurret ved Indgreb fra DsF.s Side allerede Lørdag Nat,altsaa paa et Tidspunkt hvor man var midt i Kuppet.

Det har endvidere været hævdet,at Parolen om Generalstrejke ikke naaede rettidigt frem.Det skal indrømmes,at Fordelingsapparatet ikke fungerede tilfredsstillende,hvorfor Opraabene mange Steder naaede for sent ud.Denne Side af Sagen bærer Ledelsen Ansvaret for,og den maa drage Omsorg for,at Fejlene ikke gentages.Men selv denne Side af Sagen afgør det ikke,thi selv den bedste Uddelingsorganisation vil ikke række til i saadanne Situationer.Ofte kan Situationerne ikke overses,før man staar midt i dem,og det vil da være umuligt rettidigt at opnaa Forbindelse

med alle Grene af Partiet.Derfor maa de enkelte Partikammerater i By og paa Land og i de enkelte Virksomheder være klar til at handle paa egen Haand og uden at afvente Ordre eller Tilslutning til deres Opfattelse fra højere Sted.

Skal man derfor sammenfatte Erfaringerne fra 29. August maa det blive,at Partiet ikke har været Opgaven voksen.Og Erfaringerne understreger,at naar vi gennem vort Agitations- og Oplysningsarbejde har vundet Masserne,hører vort Arbejde ikke dermed op,tværtimod stiller Forholdene saa nye og større Krav til os.Mens vi under Besættelsens og Illegalitetens første Tid skulde tage os i Agt for ikke at løbe for langt foran Masserne,men sejgt og taalmodigt hæve dem op til vort Niveau,saa bestod Opgaven i August i at lede og udnytte Massernes Slagkraft,at hæve Kampen til højere Former eller mere teoretisk,at faa Kvantiteten til at slaa om i Kvalitet.

Det danske Folk blev vel nok noget skuffet over,at der ikke skete mere den 30. August end Tilfældet var,men selvom vi imidlertid har haft lidt Tempotab,vil vi dog hurtigt som Følge af den indre og ydre Udvikling forvinde dette.

Om selve Undtagelsestilstanden har vi redegjort i Opraab fra "Land og Folk" og kan derfor her nøjes med at fastslaa,at Besættelsesmagten ikke har naaet sin Hensigt med Undtagelsestilstanden.Den har vel faaet afvæbnet Hæren,men det er ikke lykkedes at tvinge det danske Folk til Underkastelse,endsige loyalt Medarbejde.

Tyskernes Forsøg paa at tilvejebringe et samlende Organ for Administrationen er ikke kronet med Held.De har haardt Brug for det,fordi de faar mindre ud af Landet og maa binde flere af deres egne Tropper heroppe,saalænge et saadant Organ ikke findes.Men hverken Kongen eller Rigsdagspartierne har villet være dem behjælpelige med at tilvejebringe en Regering,og Embedsmændene har ikke villet danne noget Administrationsraad.

Helt uden Hjælpere er Nazityskerne dog ikke.Indenfor det konservative Parti skal saaledes en Fløj (Holger Andersen,Lange,Høst,Prins Aksel,A.P. Møller m. fl.) ivrigt gaa ind for Samarbejde med Tyskerne. Ogsaa blandt Fagbevægelsens Ledere skal der være Folk,som arbejder paa i Overensstemmelse med Tyskerne at faa dannet en Regering.Hertil kommer, at DsF.s Ledelse,der i Dagene omkring den 29. August saa villigt gik Tyskernes Ærinde,ogsaa har været Tyskerne behjælpelige med at ordne Arbejdstidsspørgsmaalet under Undtagelsestilstanden,saa den tyske Krigsproduktion led saa lidt Skade som muligt.Alsing Andersens Skrivelse,som

har været offentliggjort i "Land og Folk",tyder ogsaa paa Villighed til Samarbejde med Tyskerne.Paa et Møde,hvori deltog Rigsdagens Præsidium og Rigsdagens Samarbejdsudvalg,var Venstre med Knud Kristensen i Spidsen stemt for,at Rigsdagen skulde træde sammen - selvsagt ikke for at protestere.Derfor dækker ogsaa dette Standpunkt over Villighed til

Samarbejde med Besættelsesmagten.Det vil sige,at der endnu er Tilhængere af Samarbejdspolitiken,som ellers saa ynkeligt har vist sin Utilstrækkelighed,og som v Hanneken gav Banesaaret den 29. August.Men det Faktum,at omtalte Møde med alle Stemmer afviste Tanken om at bede Tyskerne om Tilladelse til Rigsdagens Sammentræden,tyder paa,at der indenfor Partierne ogsaa er vokset en Modstand frem mod Samarbejdspolitiken og Kapitulation.

Naar Nazisterne ikke har faaet Held med deres forskellige Planer, skyldes det,at de strander paa det danske Folks uforsonlige Holdning. Derfor har de forsøgt at gøre Folket modent for en "Løsning" ved at fremvise saavel "Gulerod som Pigkæp".Paa den ene Side smigrer de ved ganske barnagtigt i Radio"kommentarer" at fortælle,at vort Land i Tilfælde af en tysk Sejr vil blive fri for Militærbesættelsen,hvorimod en Allieret Sejr vil betyde permanent Besættelse af engelske Tropper.Senere stillede de Soldaternes Frigivelse i Udsigt og derefter ophævede de Undtagelsestilstanden.Men samtidig har de vist deres sande,brutale Fjæs frem.De har ustandselig ført Klapjagt paa danske Patrioter og tilladt Nazidanskere med tysk Støtte at foretage Kidnapping og Snigmord.De har organiseret Landets værste Udskud under Schalburg-Korpset til nye Gangsterhandlinger og eventuel Overtagelse af Politiopgaver.Ogsaa den skændige Arrestation og Deportation af Jøder,samt Overførelse til Tyskland af 143 Kommunister fra Horserødlejren og Opretholdelse af alle v Hannekens Forordninger viser de terroristiske Herrers Hensigt og udelukker enhver Tilbagevenden til de retslige Tilstande før den 29. August.

Men dermed er det ogsaa givet,at det ikke bliver muligt at drive nogen Kile ind i det danske Folk.Hadet til Nazityskerne og Forbitrelsen over deres Skændselsgerninger er under Undtagelsestilstanden taget kraftigt til.Og Lukningen af de højere Læreanstalter samt mindre Strejker paa offentlige Kontorer som Protest mod Jødeforfølgelserne viser,at det danske Folk ikke lammes,men tværtimod opflammes til Handling af den tyske Terror.

Vejen for os er derfor klar.Vi maa fortsætte med at udbygge Modstandsfronten.Passiv Modstand (Obstruktion) og Sabotage maa fortsættes og vi maa indstille os paa,at den nationale Kamp under Paavirkning af indre Forhold og den internationale Udvikling vil antage højere Former. Som højere Former kan ikke betragtes de rent sadistiske Udskejelser overfor Piger og lignende.Ved højere Former forstaas derimod Demonstrationer og Massestrejker,og videre maa det fremhæves,at det ikke var nogen Tilfældighed,naar "Pravda"s Artikel om Kominterns Opløsning nævnede,at Folkets Modstand i de mest fremskredne Lande (altsaa set ud fra den nationale Frihedskamps Synspunkt) vokser over i den bevæbnede Frihedskamp. Hermed er ikke sagt,at vi nu skal begynde at propagandere herfor.Hermed er blot understreget,at vi maa gøre os klar over,at Forholdene let og ogsaa hurtigt kan udvikle sig saadan,at det danske Folks Indsats maa være af en mere krigsmæssig Karakter end Demonstrationer og Strejker. Det er et Forhold,vi maa indstille os paa,og vi maa ogsaa gøre os klar over,at det ikke kan foregaa uden at Liv og Førlighed sættes paa Spil.

Kammerater! Vi vil ikke ved denne Lejlighed fremsætte nye Paroler. Alle Partikammerater Landet over har i de seneste Maaneder udfra de givne Retningslinjer paa udmærket Maade udfoldet lokalt Initiativ. Det er ogsaa det,som vil være paakrævet i den kommende Tid.Overalt maa enhver Anledning udnyttes til Udvidelse af Modstand og Sabotage. Løn- og Arbejdsforhold maa drages frem,og hvor Mulighederne derfor er til Stede,skal Aktioner udløses.

Vi maa styrke vor Indflydelse paa Arbejdspladser og i Fagforeninger,og der maa ved Rekruttering af Medlemmer lægges særlig Vægt paa Arbejdspladsernes Folk.

Tiden kræver,at der udvises den største Forsigtighed ved Arrangement af Møder,Salg af Mærker og Litteratur samt Fremstilling og Uddeling af Materiale.Der maa ogsaa ske Forbedring med Hensyn til Uddelingen af Materiale,saa det kommer hurtigere ud og først og fremmest bliver uddelt paa de Steder,hvor det gør mest Virkning.Letsindig Sladder blandt Partimedlemmer maa ikke finde Sted.Stikkere er paa Færde overalt.

Den Røde Armes Sejre borger for,at vi gaar en stormende og sejrrig Tid i Møde.De sidste Kampe vil blive de haardeste og kræve større Fasthed og Indsats af os end nogensinde før, men Sejren er vis.

Lad os derfor gaa til Arbejdet med den fornødne Dristighed og Mod.Derved vil vi udfylde vor Del af Opgaverne !

Oktober,1943

Med kommunistisk Hilsen

CENTRALKOMITEEN

LAND OG FOLK

Særnummer. Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti 4. Oktober 1943

T E R R O R E N   O R G A N I S E R E S

Oprørende Enkeltheder om Schalburg Korpsets Virksomhed

Gennem Ritzaus Bureau meddelte Dagspressen den 29. September om Dannelsen af en ny Organisation "til Bekæmpelse af Sabotage". Hermed var den Organisation skabt, som den berygtede Krenchel i sine Radioforedrag havde efterlyst - eller vel snarere bebudet. Krenchel havde den Skamløshed at optræde som "god Dansker", og han nægtede sig heller ikke den Flothed at "lange ud efter" Tyskerne. Mange Dage varede det imidlertid ikke, før den "nationale" Glorie gik af Hr. Krenchel, thi man aner unægtelig en vis Forbindelse med Opfordringen i den tyskdirigerede Radio og Schalburg-Korpsets Opraab.

Hvad er saa Formaalet med denne nydannede Organisation? Det siges ganske vist, at Organisationen skal bekæmpe Sabotagen, men hele Opraabet er affattet i de Vendinger, som Nazisterne altid har benyttet, naar de forberedte Vold og Terror mod Befolkningen.

Allerede før Organisationens offentlige Proklamering var den imidlertid traadt i Virksomhed som Opretholder af "Ro og Orden" i Landet. Det var Medlemmer af denne Gangster-Organisation, som i Juli og August ved deres provokatoriske Opførsel og Skyderier i Københavns Gader fremkaldte Uroligheder og Massearrestationer af sagesløse Borgere. Med Indførelsen af Undtagelsestilstanden har Banditterne faaet uindskrænket Handlefrihed.

Siden 29. August er en Række uskyldige danske Borgere bortført under mystiske Omstændigheder. Deres Skæbne er uvis. Kun om en enkelt - Redaktør Clemmensen - vides det med Bestemthed, at han er myrdet paa bestialsk Vis, idet hans Lig blev fundet i en Grøft gennemhullet af Revolverkugler. Mordet blev udført af Schalburg-Folkene Flemming Helweg-Larsen og Søren Kam, som er Næstkommanderende paa Schalburg-Skolen i Høveltelejren. Fremgangsmaaden har overalt været den samme. Nogle Personer, der udgiver sig for tysk Politi, truer med Revolver det udsete Offer til at følge med under Paaskud af, at han skal til Afhøring paa Dagmarhus. Herefter fortaber alle Spor sig i det dunkle. Hverken dansk eller tysk Politi kan give nogensomhelst Oplysning. Men alt tyder paa, at disse uskyldige Mennesker, som af en eller anden Grund har paadraget sig Terroristernes Vrede, paa ukontrollable Steder udsættes for de frygteligste Mishandlinger og Pinsler.

Vi bringer nedenstaaende en dokumenteret Fremstilling af disse Banditters Fremgangsmaade overfor en absolut sagesløs Dansker:

MAND OG KONE BORTFØRT AF UNIFORMEREDE GANGSTERE

Onsdag den 22/9 mellem Kl. 16 og 17 kørte en Bil, hvori der sad tre uniformerede og en civilklædt Mand op foran Bladstadet paa Hjørnet af Lyngbyvej og Emdrupvej. Mændene beordrede Indehaveren, Carl Blasse, op i Bilen og gav ham end ikke Lov til at lukke sit Bladstade. Derefter kørte de over til Pri-

[illegible] Lejligheden. [illegible] Kl. [illegible] hev [illegible] tyske [illegible] Hustru, Martha Blaase, ned i Bilen, hvorefter denne Kørte af Sted, [illegible] civile Person blev tilbage og raserede Lejligheden.

Alle Øjenvidner troede, det var den tyske Værnemagt, der foretog Arrestationen, og alle forholdt sig passive.

I Ægteskabet var der to hjemmeværende Børn, den attenaarige Ilse og den otteaarige Erik. For at Hjemmet ikke helt skulde ruineres tog Ilse fri fra Arbejde og aabnede allerede næste Dag Bladstadet.

Fredag den 24., da Ilse havde lukket Bladstadet, blev hun standset af en civilklædt Herre, der raat erklærede, at det kom an paa hende, om Forældrene skulde komme hjem igen. Hun skulde blot opgive Navn og Adresse paa nogle af Forældrenes Bekendte.

Samme Nat Kl.23,3o trængte 5 Mænd ind i Lejligheden. De beordrede Ilse [illegible] i en Taxa og kørte længe – maaske 2o Minutter – før de standsede. Undervejs blev Bilen gentagne Gange standset af danske Betjente, men de uniformerede Gangstere vinkede Politiet af og fortsatte Farten. Ilse førtes ind i et Værelse kun indeholdende en Seng, et Bord og et Par Stole, og her forhørtes hun i 4 Timer under alle mulige Trusler – hun skulde sendes i Koncentrationslejr i Tyskland, Hendes lille Broder anbringes paa Børnehjem, Forældrene sad i et frygteligt Fængsel og kom ikke ud, før hun havde opgivet Adresserne paa en Række navngivne Personer.

Først Kl.4.3o gav de Chaufføren Ordre til at køre den stakkelse Pige hjem.

Næste Aften kom den unge Mand igen og erklærede, at hun skulde gaa over i Lejligheden og vente, til han kom og hentede hende. Han truede med, at hun vilde blive skudt, dersom hun ikke var alene, for nu var hun under Arrest!

Nogle Tilstedeværende sørgede for, at der blev ringet efter det danske Politi. Der blev saa tilkaldt tysk Politi. Da dette kom til Stede, nægtede han at udtale sig, saalænge dansk Politi var til Stede – og han blev derefter ført bort af Tyskerne <u>for umiddelbart efter at blive løsladt!!</u>

Hans Navn er Gorm Thylstrup, og han bor paa Genforeningsplads lo[illegible].

Endnu den 26.September erklærede saavel det danske som det tyske Politi, at de intetsomhelst kendte til de forsvundne Forældres Skæbne.

<u>INGEN KAN HEREFTER VIDE SIG SIKKER</u>

Tydeligere Illustration af, hvad denne nye Organisations Arbejdsmetoder og Opgaver gaar ud paa, kan vel ikke gives. Det er en Samling Gangstere og Sadister, som med Værnemagtens Velsignelse tilsidesætter ethvert Begreb om Borgernes Retssikkerhed.

For Fremtiden kan ingen vide sig sikker, selv om han paa alle Punkter overholder v.Hannekens Forordninger, og det maa derfor være alle Danskeres Pligt at staa ubrydeligt sammen mod disse Gangsterbander.

Med Oprettelsen af denne Terror-Organisation har v.Hanneken bortryddet enhver Mulighed for at faa tilvejebragt blot et nogenlunde taaleligt Forhold til det danske Folk. Det hjælper lidet, at Hanneken i sin Proklamation tilsiger enhver Borger Sikring af Liv og Ejendom, blot Undtagelsestilstandens Forskrifter overholdes, naar han samtidig udstyrer en Bande Gangstere med Vaaben, Uniformer og Fuldmagter til at gøre, hvad der passer dem.

V.Hanneken har hermed endnu en Gang optraadt som Provokatør, og hvis "[illegible] [illegible]" herefter skulde miste Livet, saa er det ikke fordi det danske [illegible] [illegible] af Mord og Mordbrand, men kun fordi det i sin Kamp mod [illegible] [illegible] i yderste Nødværge!

[illegible] – VOR FRA [illegible] VAAB[illegible] STIKKERE OG [illegible]

LAND OG FOLK

Sørnummer. Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti 4. Oktober 1943

TERROREN ORGANISERES

Oprørende Enkeltheder om Schalburg Korpsets Virksomhed

Gennem Ritzaus Bureau meddelte Dagspressen den 29.September om Dannelsen af en ny Organisation "til Bekæmpelse af Sabotage". Hermed var den Organisation skabt, som den berygtede Krenchel i sine Radioforedrag havde efterlyst - eller vel snarere bebudet. Krenchel havde den Skamløshed at optræde som "god Dansker", og han nægtede sig heller ikke den Flothed at "lange ud efter" Tyskerne. Mange Dage varede det imidlertid ikke, før den "nationale" Glorie gik af Hr. Krenchel, thi man aner unægtelig en vis Forbindelse med Opfordringen i den tyskdirigerede Radio og Schalburg-Korpsets Opraab.

Hvad er saa Formaalet med denne nydannede Organisation? Det siges ganske vist, at Organisationen skal bekæmpe Sabotagen, men hele Opraabet er affattet i de Vendinger, som Nazisterne altid har benyttet, naar de forberedte Vold og Terror mod Befolkningen.

Allerede før Organisationens offentlige Proklamering var den imidlertid traadt i Virksomhed som Opretholder af "Ro og Orden" i Landet. Det var Medlemmer af denne Gangster-Organisation, som i Juli og August ved deres provokatoriske Opførsel og Skyderier i Københavns Gader fremkaldte Uroligheder og Massearrestationer af sagesløse Borgere. Med Indførelsen af Undtagelsestilstanden har Banditterne faaet uindskrænket Handlefrihed.

Siden 29.August er en Række uskyldige danske Borgere bortført under mystiske Omstændigheder. Deres Skæbne er uvis. Kun om en enkelt - Redaktør Clemmensen - vides det med Bestemthed, at han er myrdet paa bestialsk Vis, idet hans Lig blev fundet i en Grøft gennemhullet af Revolverkugler. Dette Mord blev udført af Schalburg-Folkene Flemming Helweg-Larsen og Søren Kam, som er Næstkommanderende paa Schalburg-Skolen i Høveltelejren. Fremgangsmaaden har overalt været den samme. Nogle Personer, der udgiver sig for tysk Politi, truer med Revolver det udsete Offer til at følge med under Paaskud af, at han skal til Afhøring paa Dagmarhus. Herefter fortaber alle Spor sig i det dunkle. Hverken dansk eller tysk Politi kan give nogensomhelst Oplysning. Men alt tyder paa, at disse uskyldige Mennesker, som af en eller anden Grund har paadraget sig Terroristernes Vrede, paa ukontrollable Steder udsættes for de frygteligste Mishandlinger og Pinsler.

Vi bringer nedenstaaende en dokumenteret Fremstilling af disse Banditters Fremgangsmaade overfor en absolut sagesløs Dansker:

MAND OG KONE BORTFØRT AF UNIFORMEREDE GANGSTERE

Onsdag den 22/9 mellem Kl. 16 og 17 kørte en Bil, hvori der sad tre uniformerede og en civilklædt Mand op foran Bladstadet paa Hjørnet af Lyngbyvej og Emdrupvej. Mændene beordrede Indehaveren, Carl Blaase, op i Bilen og gav ham end ikke Lov til at lukke sit Bladstade. Derefter kørte de over til Pri-

[illegible] over [illegible] Revolvere [illegible] i Bilen. Hverefter denne Kørte [illegible] Civil[illegible] Person blev tilbage og [illegible] Lejligheden.

[illegible]-Tjenvidner troede, det var den tyske Værnemagt, der foretog Arrestationen, og [illegible] forholdt sig passive.

I Ægteskabet [illegible] to hjemmeværende Børn, den attenaarige Ilse og den [illegible]aarige [illegible]. For at Hjemmet ikke helt skulde ruineres for Ilse [illegible] [illegible] og [illegible] næste Dag Bladstedet.

[illegible] den 21., da Ilse havde lukket Bladstedet, blev hun standset af en civilklædt Herre, der [illegible] erklærede, at det kom an paa hende, om [illegible] skulde komme hjem igen. Hun skulde blot opgive Navn og Adresse paa [illegible] [illegible] bekendte.

[illegible] Kl. 23.30 trængte 5 Mænd ind i Lejligheden. De [illegible] i en [illegible] Tid [illegible] – maaske 20 Minutter – før de standsede. [illegible] [illegible] standset af danske Betjente, men de uniformerede [illegible] vinkede Politiet af og fortsatte Farten. Ilse førtes ind i et [illegible] indeholdende en Seng, et Bord og et Par Stole, og her forhørtes hun i 4 Timer under alle mulige Trusler – hun skulde sendes i Koncentrationslejr i Tyskland, hendes lille [illegible] anbringes paa Børnehjem, Forældrene sad i et [illegible] Fængsel og kom ikke ud, før hun havde opgivet Adresserne paa en [illegible] navngivne Personer.

Først Kl. 4.30 gav de Chaufføren Ordre til at køre den stakkels Pige hjem.

Næste Aften kom den unge Mand igen og erklærede, at hun skulde [illegible] over i Lejligheden og vente, til han kom og hentede hende. Han truede med, at hun vilde blive skudt, dersom hun ikke var alene, for nu var hun under Arrest!

[illegible] [illegible] forældre for, at der blev ringet efter det danske Politi. Der blev [illegible] tilkaldt tysk Politi. Da dette kom til Stede, [illegible] [illegible] at [illegible], saasnart dansk Politi var til Stede – og han blev [illegible] ført bort af Tyskerne for umiddelbart efter at blive løsladt!!

[illegible] Navn er [illegible], og han bor paa [illegible] 10!

[illegible] den [illegible] September erklærede saavel det danske som det tyske Politi, at de intet [illegible] kendte til de forsvundne Forældres Skæbne.

INGEN KAN HEREFTER VIDE SIG SIKKER

[illegible] Illustration af, hvad denne nye Organisations Arbejdsmetoder [illegible] [illegible] [illegible], kan vel ikke gives. Det er en Samling [illegible] og Banditter, som med Værnemagtens Velsignelse tilsidesætter ethvert [illegible] og [illegible].

For Fremtiden kan ingen vide sig sikker, selv om han [illegible] [illegible] Værnemagtens [illegible] og Forordninger, og det [illegible] derfor være [illegible] [illegible] staa urokkeligt sammen mod disse Gangsterbander.

Med Oprettelsen af denne Terror-Organisation har v. Hanneken [illegible] [illegible] for at faa tilvejebragt blot at nogenlunde [illegible] [illegible] til det danske Folk. Det [illegible] [illegible], at Hanneken i sin Proklamation tilsikrer enhver [illegible] Sikring af Liv og Ejendom, blot Undtagelsestilstandens Forskrifter overholdes, naar han samtidig udstyrer en Bande Gangstere med Vaaben, Uniformer og Fuldmagter til at gøre, hvad der passer dem.

V. Hanneken har hermed [illegible] en Gang optraadt som Provokatør. [illegible] "tyske Soldater" herefter skulle miste Livet, saa er det ikke fordi det danske Folk er Tilhængere af Mord [illegible] Mænddrab, men kun fordi det i sin [illegible] [illegible] Banditter [illegible] i yderste Nødværge!

[illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] OVERFOR STIKKERNE [illegible]

LAND OG FOLK

Særnummer Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti Oktober 1943

UNDTAGELSESTILSTANDEN "AFBLÆSES"

TERROREN SKÆRPES

Onsdag d. 6/10 meddelte den tyske Øverstkommanderende, at den militære Undtagelsestilstand var ophævet fra Døgnets Begyndelse. Ved nærmere Betragtning viser det sig dog kun at være en Skueret, idet Best nu paany træder frem paa Arenaen og bestemmer, at alle de mest indgribende af Hannekens Forordninger stadig staar ved Magt. Reelt er kun Udgangsforbudet ophævet, og det er endda et Spørgsmaal, om det ikke fortsat opretholdes i enkelte Byer. Der er altsaa ikke Tale om nogen Tilbagevenden til Tilstandene før 29. Aug. Besættelsesmagten vil stadig direkte bestemme over Lov og Ret i Danmark. Ved Hjælp af deres Nazisoldater og det berygtede Schalburg-Korps vil de gennemføre en endnu grusommere Terror, end vi hidtil har set.

Jødeforfølgelserne.

De Jødeforfølgelser, som indledtes Natten til 2/10 - altsaa lige før Undtagelsestilstandens "Ophævelse" - er et talende Vidnesbyrd om, hvad vi har at vente under de "mildere" Forhold. Med bestialsk Snedighed havde Nazisterne til deres Razzia valgt en jødisk Festdag, hvor alle Familiemedlemmer ifølge deres Lære skal opholde sig i Hjemmet. Nazisternes Resultat blev derfor ogsaa stort. Skaanselsløst brød de ind i Hjemmene, sparkede Døre ud, hvis de ikke aabnedes hurtigt nok, bortførte Børn, Kvinder med Spædbørn og gamle værkbrudne Mennesker. Ja, selv Jødernes Alderdomsasyl blev ryddet. De gamle, udslidte Beboere blev brutalt stuvet paa Lastbiler og kørt til de ventende Dampere i Frihavnen. Paa Vesterbro havde man ikke Biler nok, hvorfor man bagbandt Jøderne, efterhaanden som man fangede dem og drev dem under Spark og Slag til Samlingsstedet ved Frihedsstøtten. Paa Damperne i Frihavnen stuvedes de sammen i Lastrummet paa Trehylder tømret op langs Skibssiden, Mænd, Kvinder og Børn mellem hinanden. Mandag Eftermiddag forlod Skibene København. Efter Forlydende føres Kvinder og Børn til en Lejr i Bøhmen, Mændene til Arbejdslejr i Polen. Jagten paa de Jøder, der undslap i første Omgang, er siden fortsat med uformindsket Energi.

Da Tyskerne var klar over Virkningen af disse Jødeforfølgelser i det danske Folk, søgte de at tage Brodden af dem ved at gøre dem til Forudsætning for de internerede Soldaters Hjemsendelse. Saadan skamløs Menneskehandel kan kun forekomme hos Nazister, og denne Sammenkædning af to hinanden uvedkommende Ting har da ogsaa kun øget Hadet og Foragten for Nazisterne. Forbitrelsen har givet sig synlige Udslag. Paa Studenterraadenes Foranledning lukkede alle højere Læreanstalter en Uge som Protest. Fra Embedsmændene er der overfor Tyskerne protesteret, idet man understreger, at det skete strider mod de Forudsætninger, hvorunder man har paataget sig at føre Administrationen videre.

DANMARKS FRIHEDSRAAD slaar fast, at med Jødeprogromerne har Tyskerne fuldbyrdet den systematiske Nedbrydning af dansk Retsorden; hvorfor Raadet opfordrer ethvert Medlem af dansk Administration og Politi til at afvise alt Samarbejde med Tyskerne og enhver dansk Erhvervsdrivende til at nægte, forsinke eller forringe alle Leverancer til Tyskerne.

De kommunistiske Internerede ført til Tyskland!

Endnu et Tegn paa, hvad vi har i Vente, er det Faktum, at de Kommunister, som i over 2 Aar har siddet interneret i Horserød, 2/10 overførtes til Koncentrationslejren Stutthof ved Danzig. Dette maa ses som et nyt Led i den Kamp Nazisterne søger at gøre det danske Folk værre. Men ogsaa dette sidste Overgreb vil langtfra skræmme men tvertimod banke det danske Folk endnu tættere sammen.

STAAR POLITIET NU FOR TUR?

Meget tyder paa, at Nazisterne ikke længere stoler paa det danske Politi, men vil sætte bl. a. den under Schalburgkorpset dannede Organisation ind til Løsning af politimæssige Opgaver. Betyder det, at der f.ex. medgives Politiet kommunistiske Kontrollanter, bør enhver Politimand se det som sin Opgave: intet se, høre, vide eller huske. Og bliver Nazisterne for nærgaaende, har Politiet jo som alle andre Strejken at ty til!

TERRORE[illegible] ORGANISERES

Genne[illegible] Ritzaus Bureau medd[illegible] Dagspressen 29/9 om Dannelsen af en ny Organisation "til Bekæmpelse af Sabotage[illegible] var den Organisation skabt, som den berygtede Krenchel i sine Radioforedrag havde [illegible] eller vel snarere bebudet. Krenchel havde den Skamløshed at optræde som "Go[illegible], og han nægtede sig heller ikke den Flothed at "lange ud efter" Tyskerne. Længe v[illegible] ikke, før den "nationale" Glorie gik af Hr Krenchel, for man aner uangtelig en [illegible] Forbindelse mellem Opfordringen i den tyskdirigerede Radio og Schalburg-Korpsets [illegible]

Hvad er da Formaalet med [illegible] Organisation? Det siges ganske vist, at den skal bekæmpe Sabotag[illegible], men hele [illegible] praabe[illegible] Vendinger, Nazisterne altid har benyttet, naar de forberedte Vold og [illegible] Forfølgelsen[illegible]

Allerede før Organisationens [illegible] Proklamering var den traadt i Virksomhed som Opretholder af "Ro og Orden" i [illegible] Medlemmer af denne Gangster-Organisation, som i Juli og August ved provokatorisk [illegible] og Skyderier i Københavns Gader fremkaldte Uroligheder og Massearrestationer af [illegible] Borgere. Med Indførelsen af Undtagelsestilstanden har Banditterne faaet [illegible] Handlefrihed.

Siden 29/8 er mange uskyldige danske [illegible] bortført under mystiske Omstændigheder. De res Skæbne er uvis. Kun om en [illegible] Clemmensen - vides det sikkert, at han er myrdet paa bestialsk Vis, idet hans [illegible] fundet i en Grøft gennemhullet af Revolverkugler. Dette Mord blev udført af Schalburg-Folkene Fl. Helweg-Larsen og Søren Kam, Næstkommanderende paa Schalburg-Skolen i [illegible] Lejren. Fremgangsmaaden har overalt været de samme. Personer, der udgiver sig for ty[illegible] Politi, truer med Revolver det udsete Offer til at følge med under Paaskud af [illegible] til Afhøring paa Dagmarhus. Herefter fortaber alle Spor sig, hverken dansk eller tysk [illegible] kan [illegible] nogensomhelst Oplysning, men alt tyder paa, at disse uskyldige Men[illegible] uden anden Grund har paadraget sig Terroristernes Vrede, paa ukontrollable [illegible] for de frygteligste Pinsler.

Vi brin[illegible]er nedenstaaende en dok[illegible] Skildring af disse Banditters Fremgangsmaade overfor en absolut Nægesløs Da[illegible]

Den 22/9 mellem Kl 16 og 17 kørte en [illegible] uniformerede og 1 civil Mand op foran Bladstadet paa Hjørnet af Lyngbyvej og [illegible] Mændene beordrede Indehaveren, Carl Blagse, op i Bilen og tillod ham end [illegible] ikke sit Bladstade. Dernæst kørte de til Privatlejligheden Lyngbyvej [illegible] hvor [illegible] hans Hustru, Martha Blagse, med i Bilen, som kørte afsted, mens den [illegible] Person blev tilbage og raserede Lejligheden.- Alle Øjenvidner troede, det var [illegible] Værnemagt, der foretog Arrestationen, alle forholdt sig passive.- For at [illegible] ikke helt skulde ruineres tog Ægteparrets [illegible] aarige Datter Ilse fri fra Arbejde [illegible] allerede næste Dag Bladstadet.

Fredag d. 24., da Ilse havde [illegible] blev hun standset af en Civilperson, der raat erklærede, at det kom [illegible] om Forældrene skulde komme hjem igen. Hun skulde blot opgive Navn og Adresse [illegible] af Forældrenes Bekendte. - Samme Nat Kl 2[illegible] trængte 5 Mænd ind i Lejligheden. De [illegible] Ilse ned i en [illegible] og kørte længe, før standsede. Undervejs blev Bilen flere [illegible] standset af danske Betjente, men de uniformerede Gangstere vinkede Politiet af og [illegible]. Ilse førtes ind i et Værelse med en [illegible] et Bord og et Par Stole og forhørtes her [illegible] timer under alle mulige Trusler - hun skul[illegible] sendes i tysk Koncentrationslejr, hendes [illegible] Bror, den 8-aarige Erik, anbringes paa [illegible] nehjem. Forældrene sad i et frygteligt [illegible] sel og kom ikke ud, før hun havde opgivet Adresserne paa en Række navngivne [illegible] Først Kl 4,3o fik Chaufføren Ordre til at køre den stakkels Pige hjem. Næste [illegible] den unge Mand igen og sagde, hun skulde vente i Lejligheden, til han kom og hente[illegible] at hun blev skudt, hvis hun ikke var alene. Før nu var hun under Arrest! [illegible] Tilstedeværende ringede efter Politiet, som saa [illegible] kaldte det tyske Politi. Da dette kom, [illegible] han at udtale sig, saalænge dansk Politi var tilstede. Han blev [illegible] for Forældrene efter at blive løsladt!! Hans Navn er Gorm Thylst [illegible] Søndag 26/9 erklærede saavel dansk som tysk Politi intet at [illegible] om Forældres Skæbne.

Tyskl[illegible] kan det vel [illegible] nye Organisations Metoder og Opgaver [illegible] paa, [illegible] er en Samling [illegible] med Værnemagtens Velsignelse til[illegible] Besætter ethvert Begreb [illegible] Nu kan ingen vide sig sikker mer, selvom han i alt overholder [illegible], og alle Danskere maa derfor staa u[illegible] brydeligt sammen mod disse Gangst[illegible] Oprettelsen af denne Terror-Organisation har Hærføreren forbrudt enhver [illegible] at [illegible] blot et nogenlunde taaleligt Forhold til [illegible] danske Folk. [illegible] optraadt som Provokatør, og hvis "ty[illegible] Soldater [illegible] ter skulde miste Livet [illegible] kun fordi det danske Folk i sin Kamp mod disse Banditter handler i yderste [illegible]

orl. 1/5

EN HENVENDELSE TIL DE ORGANISEREDE ARBEJDERE !: SÆRNUMMER AF "LAND OG FOLK"

A R B E J D E R N E K R Æ V E R H A N D L I N G

Hvad foretager D.s.F.-Lederne sig ?

Prøvestenen for enhver dansk Borger er i Dag Stillingen til Besættelsesmagten. Ingen kan være dansk og gaa Undertrykkerne til Haande. De, der gør det, har stillet sig selv udenfor Rækkerne. De er Landsforrædere og maa behandles som saadanne. Men ogsaa de valne og lunkne, de, der svajer som Siv for Vinden og er beredt til, næsten uanset hvad der forlanges, at bøje sig for Nazisternes Voldspolitik, tilhører – om ikke Landsforræderne – saa dog Kredse, om hvem det til sin Tid vil blive sagt, at de faldt igennem, da det danske Folk bestod sin Prøve og samlet rejste sig til Modstand mod Besættelsesmagtens Provokationer og Terror.

Folk, der sveg ...

Et gammelt Ordsprog siger, at det er i Nøden, man skal kende sine Venner. I de Uger, som gik forud for den 29. August, lærte Arbejderbevægelsen sine Ledere at kende – og nægtes kan ikke, at en Del Folk paa udslaggivende Poster sveg ikke blot deres Klasse, men hele Folket og Landet.

Arbejderne i Esbjerg, Odense og Aarhus og en lang Række andre Steder, hvor Besættelsesmagtens Voldshandlinger blev mødt af et enigt Folks samlede Modstand, kan tale med herom. I Esbjerg paatog nogle socialdemokratiske og faglige Ledere sig Skruebrækkernes Rolle i Strejkedagene og beflittede sig paa at nedbryde Modstandsfronten, men de blev vist hjem. I Odense vil "Socialdemokraten"s Redaktør, Rasmus Hansen, Borgmester Werner, Smedenes Formand, V. Jeppesen m.fl. blive husket som de Ledere, der i Kampens Dage befandt sig paa den forkerte Side af Fronten. Ja, Rasmus Hansen gik endog saa vidt, at han paa det groveste tilsjoflede de strejkende Arbejdere. I Aarhus var det Formanden for Smedeafdelingen og Fællesorganisationen Leonhard Hansen og Meningsfæller, der forsøgte at stemple enhver Arbejder, der ikke vilde affinde sig med Tyskernes Brutalitet, som Provokatør – men de led den Tort at se sig forladt af deres nærmeste Medarbejdere.

Den øverste faglige Ledelse bærer Hovedansvaret

Man siger, at som Herren er, saadan er ogsaa hans Svende, og de lokale Ledere, som manede Arbejderne til Underkastelse, er tro Disciple af det Flertal i Fagbevægelsen og Socialdemokratiets øverste Top, som under Krigen og Besættelsen stedse har givet Indrømmelser til alle de Kræfter, der har beriget sig gennem Udplyndring af Arbejderklassen. De lod Loven om Lønstop passere uden Modstand. Sammen med Arbejdsgiverne anmodede de Regeringen om at indføre effektivt Forbud mod Strejker. Og de gik ind for Revisionen af Socialloven. En farlig [illegible] Kapital i deres Virksomhed under Besættelsen er den Niddingsdaad, hvormed de under Laurits Hansens Formandsskab medvirkede ved Udrensningen af hæderlige, faglige Tillidsmænd i Henhold til "[illegible]nistloven". Det er forsmædeligt, at Folk i D.s.F.s Forretningsudvalg har været medde[illegible] [illegible] denne Klapjagt med det Resultat, at kendte faglige Ledere som Inger Gamburg og Ragn[illegible]sen fra Kvindeligt Arbejderforbund, Afd. 5, Ove Petersen fra Smedenes Afd. 15. Lud[illegible] fra Havnearbejdernes Fællesforbund, Thor Vang fra Sømændenes Forbund, [illegible] [illegible]ristensen fra Malernes Fagforening i Aarhus og Oluf Nielder fra Arbejdsmænds Afd. [illegible] [illegible]g i Dag er ført til Tyskland af de nazistiske Bestier. Det behøvede de i hvert Fa[illegible] have gjort.

[illegible]tivrighed, der har præget deres Handlinger under hele Besættelsen, forlod dem ikke i [illegible]vægede Augustdage. Paa et Formandsmøde i D.s.F. den 20. August udtalte Ejler Jensen, efter at have manet Forbunds- og Afdelingsledelser til med al Kraft at modvirke Modstandsbevægelsen, at "denne Bevægelse er af en farlig Karakter, og vi maa vende os imod dem, der uansvarligt gejler op og søger at modarbejde Organisationerne".

I Opraabet "Til Hovedstadens Arbejdere", der udsendtes kort efter Formandsmødet, er Linjen den samme. Det er Medlemmerne, man vender sig imod, og ikke Tyskerne, som ene og alene har Ansvaret for Urolighederne her i Landet. De toneangivende i den øverste faglige Ledelse har ikke villet forstaa, at 3 Aars Besættelse og Udplyndring af Arbejderne, Tyskernes Gadeterror og Brud paa givne Løfter nødvendigvis maatte skabe et Spændingsforhold mellem Undertrykkerne

og det danske Folk. Og da Tyskerne forstærkede Provokationerne og forberedte Fremsættelse af nye, ublu Krav og herigennem selv undergravede de sidste Rester af Grundlaget for den hidtidige Politik, stod Spørgsmaalet i Virkeligheden, om Landet frivilligt vilde underkaste sig Tyskernes Degradering af Danmark til et Protektorat. Folket valgte at yde Modstand, men de Ledere, som kapitulerede, valgte endnu en Gang Underkastelsens Vej.

I Timerne omkring Voldskuppet den 29. August blev denne de øverste Lederes Vilje til at fortsætte Eftergivenhedspolitikken tilsløret af en taaget og uklar Optræden. Adskillige Hypoteser blev sat i Omløb om den Stilling, Fagbevægelsen agtede at indtage, men en Kendsgerning er det, at saa sent som den 28. August, paa et Tidspunkt, da Tyskernes Planer var kendt i faglige Kredse, lod Ejler Jensen og Ernst Berg paa D.s.F.s Vegne pr. Bud udsende en Skrivelse til alle de Forbund, som havde Medlemmer beskæftiget indenfor Jernindustrien, hvori Forbundene anmodedes om straks at sætte sig i Forbindelse med deres Tillidsmænd i København og advare imod Aktioner, da det forlød, at saadanne var under Opsejling. Enhver Paastand om, at de ansvarlige for den faglige Ledelse af D.s.F. i Grunden gerne havde set, at Tyskernes Kup og blodige Nedkæmpelse af den danske Hær var blevet besvaret med Modstand fra Arbejderside, er i Modstrid med Virkeligheden og de Handlinger, de foretog sig, thi ikke blot officielt udadtil, men ogsaa indadtil i Fagbevægelsen modsatte de sig enhver Form for Aktion.

Og i Dagene efter den 29. August synes Ejler Jensen og Meningsfæller at have lagt alt andet Arbejde til Side for at hellige sig en Tilpasning af Arbejdstiden efter Udgangsforbudet, saaledes at Krigsindustriens Bedrifter med Skiftehold kunde fortsætte Produktionen uden nævneværdig Gene for Nazisterne. Takket være Arbejdernes egen Indsats paa en Del Virksomheder blev Arbejdstiden dog omlagt paa en saadan Maade, at Produktionen blev mærkbart nedsat, saaledes at Udgangsforbudet paa dette Felt blev et tvægget Sværd for Tyskerne. Men det var nu som før Medlemmerne, der i Modsætning til Ledernes Opfattelse fortsatte Modstandsbevægelsen.

Alsing Andersens Brev

Den 2. September modtog D.s.F. Alsing Andersens hysteriske Cirkulære, og fra Kontoret i Rosenørns Alle blev det omgaaende sendt videre til de tilsluttede Forbund med Anmodning om Mangfoldiggørelse og Videreforsendelse til Forbundenes Tillidsmænd. Ved deres Medvirken til Udbredelse af en saa forløjet Agitation, som ikke staar tilbage for de tyske Nazisters Agitationsnumre, har Ejler Jensen og hans Folk i Fagbevægelsen tydelig tilkendegivet, at det stadig er Kapitulationsaanden, der behersker Landsorganisationens Top. Det er forstaaeligt, at der i Kredse, hvor en saadan Stemning hersker, ogsaa findes Folk, som ikke har stillet sig helt afvisende overfor Tyskernes Bestræbelser paa at faa dannet en Lydregering.

Fagbevægelsens Medlemmer er ikke blinde for de Vanskeligheder, som enhver ansvarlig Leder har at kæmpe imod under de Tilstande, som de tyske Nazister har skabt her i Landet, men der kan ikke findes nogen Undskyldning for de faglige Ledere, som gør Alsing Andersens udanske Argumenter til deres egne. I en Tid, da hele Folket kræver, at alle, som beklæder udslagsgivende Poster i Samfundet, skal udvise Fasthed overfor Fjenden, kræver Fagbevægelsens Medlemmer af sine Ledere, at enhver Form for Mavekryberi overfor Undertrykkerne maa høre op, og at Modstandens Fane hejses indenfor alle Fagbevægelsens Instanser.

"Det mindre Ondes Politik"

Den Linje, som Alsing Andersen, Ejler Jensen og deres Meningsfæller stadig følger, fik i Aarhus før Krigen Stemplet som "det mindre Ondes Politik". I Stedet for at møde Nazismen med Fasthed og Modstand, gav man efter. Den sorteste Reaktion fik Albuerum og drev Verden ind i Krigens Rædsler. Ligesaa lidt som de ledende tyske Socialdemokrater i sin Tid ønskede Nazismens Sejr i Tyskland, ligesaa lidt ønsker Fagbevægelsens ledende Folk herhjemme, at de tyske Nazister skal gaa ud af Krigen som Sejrherrer, men ved stadig at give efter for Nazisterne understøtter de jo netop alle de Kræfter, som vil Ødelægge Demokratiet til Livs. Enhver kan jo sige sig selv, at dersom Alsing Andersens Opfattelse ogsaa havde præget Omverdenen, saa havde den tyske Nazisme forlængst vundet Krigen, og en Slavetilværelse var os vis. Som en daarlig Skipper giver han Besætningen Skylden for Forliset, i Stedet for at erkende, at det er Navigationen, der har været noget galt med. Den Erfaring, som Fagbevægelsens Medlemmer har draget af Krigen og Besættelsen, at skal vi leve, saa maa Nazismen udryddes gennem Kamp, og i Fremtiden maa alle folkefjendtlige Bevægelser kvæles i Opvæksten, den Erfaring har Kapitulanterne ikke anammet. Og deres Handlemaade og Argumentation bliver ikke mere tiltalende, naar det vides, at netop i disse Kredse talte man allerede for et Aar siden om, at vi i Danmark næppe vilde undgaa "norske Tilstande", eftersom Besættelsesmagtens Fremgangsmaade var den, efter hver ny Indrømmelse at rejse nye Krav, saaledes at man paa et eller andet Tidspunkt vilde se sig tvunget til at afvise Besættelsesmagtens Fordringer. Paa daværende Tidspunkt havde hverken Sabotagen eller Strejkebevægelsen det Omfang, den senere fik som Følge af Tyskernes Provokationer. Men det er at slaa sig selv i Ansigtet, naar Lederne, der for et Aar siden var klar over, at Tyskernes Afpresningspolitik maatte føre til skærpede Tilstande, nu efter den 29. August giver danske Borgere Ansvaret for Tyskernes Udskejelser.

Den, der ikke vil kæmpe, kan ikke være Leder !

Det danske Folks Modstandsbevægelse kan disse Folk naturligvis ikke standse. Den gaar videre og vil stadig tiltage i Styrke, indtil Sejren er vundet. Fra Arbejdernes Side ser man intet hellere, end at alle de faglige Tillidsmænd slaar ind paa Modstandens Vej. Men de, der ikke vil forstaa Tidens Bud, maa finde sig i, at Ledelsen af Fagbevægelsen glider dem ud af Hænderne.

Kampens Betingelser er haarde, her som overalt i Verden, hvor der kæmpes mod Nazismen, men ikke mindst den seneste Tids Begivenheder har understreget, at der er ingen Vej udenom, og der gives ingen Genvej til Maalet. Nazi-Bestiernes brutale Jødeforfølgelser, Deportationen af Tusinder af danske Mænd, Kvinder og Børn til det tredie Riges Koncentrationslejre og Fangehuller er saa forbryderiske Handlinger, at selv de, der tidligere tøvede, nu maa kunne se, at de nazistiske Dyr, der bærer Ansvaret for disse Handlinger, maa tilintetgøres. Skal frie Mennesker leve paa Jorden, er der ikke Plads for gale Hunde.

Det er Arbejderklassens og Fagbevægelsens Hovedopgave at føre an i Udryddelsesfelttoget mod den tyske Nazisme og dens Medhjælpere. Og Strejkebevægelserne i August Maaned viste, hvilken storslaaet Enighed i Folket, der kan opnaas, naar Arbejderbevægelsen beslutsomt fører an i Modstandsbevægelsen. Man har næppe i noget andet undertrykt Land været Vidne til en saa enig Opmarch. Paa tværs af alle Partilinjer er den nationale Modstandsfront vokset frem, og alle, Medlemmer og Tillidsmænd, indenfor Fagbevægelsen, som af Hjertet ønsker Nazismen tilintetgjort og en snarlig Afslutning paa Krigen, vil i Fremtiden bestræbe sig paa at gøre Modstandsbevægelsen endnu bredere og endnu mere slagkraftig. Til de Ledere, som hidtil har vaklet, maa det siges, at Klokken nu er faldet i Slag. Efter den 29. August gives der kun et Enten-Eller, Deltagelse i Frihedskampen og Modstanden mod Udplyndringen eller Afsættelse fra Posterne. Den, der endnu tøver, bør huske paa, at man ogsaa for sent kan faa Bugt med sin Tvivl. I den nærmeste Tid fremover vil Rækkerne blive sluttet, og da er det ikke længere Ord, men Handling, der tæller.

Ingen ansvarlig Leder behøver at nære Bekymring for, hvor han har Medlemmerne. De vil følge ham paa Modstandens Vej. Bliver han tvunget ud i Illegalitet, vil de sørge for ham og hans nærmeste Paarørende, og skulde han falde i Frihedskampen, da vil Arbejderklassen tage sig af hans Familie, som den tager sig af sine egne Børn. Herom behøver ingen - ejheller Lederne i D.s.F. at tvivle. I det Øjeblik, de vil tage Ledelsen, stod mere end en halv Million Medlemmer klar til at følge deres Raad og Anvisninger. Begriber de da ikke, at selv deres Eftergivenhed giver dem ingen Garanti for, at Gestapo ikke den Dag i Morgen kan finde paa at lade foretage Arrestationer i Rosenørns Alle, i Fagbevægelsens Hovedkvarter. Alle andre Steder har de tyske Nazister arresteret og øvet Terror ogsaa mod Folk, der saa langtfra ydede Modstand imod dem. Var det saa ikke bedre at have gjort sin Indsats i Arbejdet til Landets Befrielse og i Tide at have truffet Foranstaltninger til at føre Arbejdet videre, saaledes som den frie Fagbevægelses ledende Folk har magtet gøre det i andre undertrykte Lande, - ogsaa selvom der ikke skulde gives Arbejdsmuligheder i de officielle Kontorer.

Lad Arbejderklassens Røst lyde over Landet !

Saalænge disse Ledere sidder paa udslagsgivende Poster indenfor Fagbevægelsen, vil Medlemmerne ikke undlade at kræve dem til Regnskab for deres Handlinger. Og Kravet om, at ogsaa Fagbevægelsens øverste Ledelse skal handle i Modstandens Aand, vil ikke standse.

HJÆLP AF D.s.F. LEDERNE, at de nu, da de tyske Nazister paa Trods af alle Advarsler har iværksat Jødeforfølgelser, paa Arbejderklassens Vegne protesterer herimod og utvetydigt fordømmer Deportationen til Tyskland af Tusinder af danske Medborgere, heriblandt en Række kendte faglige Tillidsmænd.

SEND PROTESTER TIL TYSKERNE direkte fra Arbejdspladser, fra Fagforeningsbestyrelser og fra Generalforsamlinger. I den Protestkampagne, som omfatter Professorer, Embedsmænd, Studenter, Præster og mange andre Kredse af det danske Folk, maa Arbejderklassens Røst ikke mangle. Lad den lyde fra hele Landet, og lad Protestaktionen følge af Modstand og atter Modstand.

FØRT KAMPEN for Lønudligning, Risikotillæg og andre aktuelle faglige Spørgsmaal. Ved at Modstand mod alle sociale Forringelser.

INDKALD OKTOBERGENERALFORSAMLINGERNE ALLEREDE og sæt Overenskomstsituationen paa Dagsordenen. Hvis Generalforsamling ikke afholdes, fordi Tyskerne forbyder det, saa paalæg fra Arbejdsstedet D.s.F.s Forretningsudvalg i Aar at opsige Overenskomsterne og rejse Lønkrav, der giver Dækning for Prisstigningerne.

SLUT RÆKKERNE og hold dem rene for Stikkere, uanset hvilke Masker de optræder under !

STYRK DEN ENHED OG DET SAMHOLD, SOM HIDTIL HAR PRÆGET ARBEJDERBEVÆGELSENS OPTRÆDEN !

Danmarks kommunistiske Parti.

De sovjetrussiske Fagforeningers Tidsskrift "KRIGEN OG ARBEJDERKLASSEN" offentliggjorde den 1o. Okt. nedenstaaende Artikel: "Krigens Varighed".

Hr. Harry Hopkins, en kendt Skikkelse i Amerikas politiske Liv..., har for nylig i "American Magazine" publiceret en Artikel om Krigens Udsigter. Han har utvivlsomt Ret, naar han drager til Felts mod dem, der forsøger at undervurdere Fjendens Styrke og tror paa en let Sejr ".lks. ved Luftangreb alene. Men af denne korrekte Vurdering, at Fjenden stadig er stærk, drager han den Konklusion, at de Allierede endnu har to Aars vanskelig Kamp foran sig paa Krigens Fronter. Hr. Hopkins paastaar, at denne Anskuelse deles af amerikanske politiske Kredse. Han skriver, at Sejren over baade Japan og Tyskland vil være vundet i 1945, hvilket han ikke betragter som for fjernt et Tidspunkt. Saaledes skulde Krigen efter Hopkins' Mening være i alt 6 Aar; han mener, det ikke er for lang Tid i Betragtning af, at man har at gøre med saa haardnakket en Fjende som Hitler-Tyskland.

Os forekommer dette at være en temmelig ensidig Maade at se Tingene paa. Selvfølgelig kan det ud fra et snævert militært og teknisk Standpunkt synes et tiltrækkende Perspektiv, at umaadelige Hære og en eksempelløs Overlegenhed i Vaaben og Materiel bringes til Veje i Ro og Mag og da sættes ind i det afgørende Slag. Ud fra en saadan Betragtningsmaade vil to Aar endnu ikke være noget særligt langt Tidsrum. Men herved undlader man at tage visse andre Faktorer af ikke mindre Vigtighed med i Betragtning. Naar alt kommer til alt, er Krig ikke udelukkende et gigantisk Sammenstød mellem Militærmaskiner. Krig er tillige en social og politisk Foreteelse, og den nuværende Krig har radikalt grebet ind i Hundreder Millioner Menneskers Liv [illegible] et andet Aspekt, dennes daglige Tilværelse, der har ødelagt de Modsætningsforhold,

som raader i Nutidens Samfund, og jo længere Krigen varer, des mere vil den uddybe dem og skabe nye politiske Perspektiver. Det er en Selvfølge, at denne Betragtningsmaade ikke maa overses i nogen Vurdering af Krigens Udsigter, specielt hvad angaar dens Varighed.

Sovjetunionens Stilling til disse Forhold er fuldstændig klar. I over to Aar har Sovjetunionen været indviklet i en Kamp paa Liv og Død mod praktisk talt hele Hitlers Krigsmaskine. Nogle af de rigeste Egne er lagt øde af Hitlers plyndrende Bander, og et betydeligt Territorium er stadig i deres Vaand. Hver Dag, Krigen varer, betyder Døden for mange Sovjetborgere og tilføjer vort Land ikke ringe Skade. Naar dette er Tilfældet, er det næppe nødvendigt yderligere at bevise, at Sovjetunionen er levende interesseret i en hurtig Afslutning paa Krigen og i at hindre en hvilken som helst Forlængelse af Krigen.

Men hvordan staar Sagen set fra vore engelske-amerikanske Allieredes Synspunkt? Maa vi regne med, at Krigens Varighed for dem er mere eller mindre ligegyldig Sag...? Selvfølgelig ikke! En af Følgerne af en langvarig Krig i vor Tid og en Følge, som kræver alvorlig Overvejelse er, at der sker en Forskydning i den relative Betydning af de militære og politiske Faktorer, som bestemmer Krigens Forløb og Udfald. Jo længere Krigen varer, des mindre relativ Betydning faar de rent militære Faktorer, dvs. de væbnede Styrkers Operationer, som er under Regeringernes fuldstændige Kontrol, og des større relativ Betydning faar de politiske Faktorer, de sociale Modsætninger, som de krigsførende Landes Regeringer har uendelig meget vanskeligere ved at holde under Kontrol og regulerende Indflydelse.

Dette bevises af Krigshistorien. Lad os mindes Verdenskrig Nummer eet. Denne Krig varede i over 4 Aar. Hvad blev i dette Tilfælde Resultatet af Krigens Langvarighed? Et af de vigtigste Resultater af den langvarige Krig og den politiske Krise, som fulgte i dens Fodspor, var Tsarismens fuldstændige Sammenbrud i Rusland i Krigens tredie Aar, hvilket medførte umaadelige Forandringer i de forhaandenværende internationale Forhold.

8 Maaneder efter Tsarismens Sammenbrud, mens Krigen stadig vedvarede, og den politiske Krise yderligere forværredes, udbrød Oktoberrevolutionen, som skabte en fuldstændig ny Stat, Arbejdernes og Bøndernes Sovjetrepublik, der er blevet Nationernes stærkeste Bolværk i Kampen mod Fascismen.

Tilmed var disse verdenshistoriske Begivenheder ikke de eneste Følger af den politiske Krise. Der skete umaadelige Omvæltninger i andre Lande, navnlig i de besejrede Lande. Under Indflydelse af den langvarige Krig og den tyske Hærs aabenbare Magtesløshed til yderligere Modstand brød Kejsertyskland fuldstændig sammen, selv før de sejrende Nationers Hære gik ind i [illegible]....

I denne Krig er endnu flere Lande inddraget end i 1918. Det er en veritabel Verdenskrig. Krigens Ild er udbrudt løs over hele Verden, og ydermere er det en Kendsgerning, at denne Krig [illegible]es af stadig stigende Heftighed og større Ødelæggelser end 1. Verdenskrig. Og endelig har [illegible] allierede været længere Verdenskrig Nummer eet.

Naar dette er Tilfælde, kan der saa være nogen Tvivl om, at for hver Dag og Maaned, Krigen varer, tilspidses de sociale Forhold, særlig i Europas Lande? Sult og Epidemier, Hærgen og Plyndringer, Undertrykkelse, Forfølgelse og blodig Terror er Hundrede af Millioner Menneskers daglige Lod under Hitlers Jernhæl. I Polen og Tjekoslovakiet, Frankrig, Belgien og Holland, Norge og Danmark, Jugoslavien og Grækenland er Befolkningen kastet ud i uanede Lidelser, og

...er frembkaldt Følelser af umaadeligt Had, Vrede og Fortvivlelse. Herom vidner ikke alene ... jugoslaviske Partisaners heroiske Kamp og Folkehævnernes Virksomhed i Polen, Frankrig og Norge, men selv Begivenhederne i saa fredeligt et Land som Danmark. Det er en Selvfølge, at ...olkningen i de Hitler-okkuperede Lande higer med at faa Slut paa Krigen tidligst muligt og ...frygte de tysk-fascistiske Okkupanters Aag. Sovjetunionens Folk, som maa udstaa saa eksem... Prøvelser, forstaa Længslen hos Befolkningen i de okkuperede Lande, efter at forkorte Krigens Varighed og gøre en hurtig Ende paa Hitlertyskland.

Samtidig stiger Utilfredsheden med Forlængelsen af Krigen hos Tysklands Forbundsfæller, navnlig eftersom Tyskland lider flere og flere Nederlag paa Fronterne. Dette bevises særlig slaaende af Begivenhederne i Italien, hvor Ønsket om at gøre Slut paa Krigen deles af Befolkningens brede Masse.

Kun Hitler, som nu har mistet enhver Udsigt til Sejr, har nogen Interesse i at forlænge Krigen. Hopkins her utvivlsomt Ret, naar han skriver, at Hitler og hans Bande kæmper saa ...rdnakkes, fordi de frygter Masserne i Europa, frygter det russiske Folks Hævn og de Forenede Nationers retfærdige Gengældelse. Han siger endvidere, at de har god Grund til at frygte, og tilføjer, at mens de ikke længere gør sig nogen Forhaabning om at vinde Krigen, haaber de de paa at trække Krigen i Langdrag for tilsidst at kunne opnaa en Kompromisfred. Hopkins afviser med Rette den blotte Tanke om en Kompromisfred. Men det er ikke tilstrækkeligt. Det er ogsaa af Vigtighed at kuldkaste det Ønske om at forhale Krigen, som er Hitlerbandens sidste Haab...

Paa den anden Side danner Sovjetunionen, England og Amerika en mægtig politisk og militær Koalition, som nu raader over et mægtig Arsenal, vældige Hære og alle de nødvendige Vaaben til at forhindre Fjenden i at forhale Krigen. De Allierede Magter har idag alt, hvad de behøver for afgørende at forkorte Krigens Varighed, dersom de blot drager Fordel af de militære Faktorer. Det eneste, det nu gælder om, er at træffe de dertil svarende, nødvendige positive Beslutninger. Det, som idag interesserer Sovjetunionens, Englands og Amerikas Befolkning, er, at de ansvarlige Mænd nu træffer de praktiske Afgørelser og ikke yderligere forhaler dette Spørgsmaal. Det er de Allierede Landes tvingende nødvendige fælles Sag at forhindre Forhalingen af Krigen.

De danske Studenter, 1. årg., nr. 6, oktober 1943, side 1 og 2.

Fra Asken og i Ilden?

Den 29. August var et Nederlag for tysk Politik.

Tyskland havde i Best sendt een af sine dygtigste og smidigste Administratorer herop for at omdanne Landet til et Mønsterprotektorat. Det tegnede saa fint, at Berlin allerede var begyndt at udbasunere sine Resultater.

Vi havde en Regering – godkendt af en Rigsdag, der var folkevalgt under Krigen – en Regering, som inden- og udenrigspolitisk fulgte de tyske Ønsker. Man fik visse Grupper af danske Borgere (Storlandbrugets og Exportindustriens) økonomiske Interesser sammenknyttet med de tyske Interesser, ligesom man i ledende Stillinger fik anbragt Folk hvis Karriere udelukkende hvilede paa fortsat tysk Indflydelse. Man fik fjernet de mest aktive og ærlige Danske fra Administrationen, og sidst men ikke mindst, man fik koblet hele det danske Produktionsapparat for den tyske Krigsmaskine (i April Kvartal i Aar var Tilvæksten i Clearingskontoen + div. Debitorer 501,7 Mill. Kr. mod 197,3 i samme Kvartal i 1942 og hidtil højest i Januar Kvartal 1943 311,8 Mill. Kr.). Men det danske Folk var vaagent. Trods al Censur og Propaganda, trods Fængsling og Internering af Patrioter, trods Svigten og Forræderi af politiske og faglige Ledere gennemskuede det danske Folk Udviklingens Konsekvenser.

Den aktive Modstand voksede. Sabotagen tiltog. Folkestrejken gik som en Bølge henover Landet med et enigt Folks Krav til den tyske Værnemagt.

Stillet overfor dette haandgribelige Bevis paa Befolkningens Vilje og Enighed til Modstand maatte Regeringen handle. Men hvad gjorde den? Den overtog ikke Ledelsen af Folkets Kamp, men benyttede Lejligheden til at vaske sine Hænder og fralægge sig Ansvaret med en sidste Opfordring til Ro og Orden. – Det var det danske Folk og ikke Regeringen, der besejrede de tyske Planer.

Mange spørger nu: Er dette da ikke værre for os? Er dette da ikke at komme fra Asken og i Ilden? En saadan Problemstilling er forkert. Man fører ikke en Frihedskamp uden Ofre, nu er vi helt og fuldstændigt med i Kampen for vor egen Frihed.

Det afgørende ved Udviklingen er, at Situationen er blevet værre for Tyskerne. End ikke en Regering har de været i Stand til at stille paa Benene. Men det skal blive endnu værre for dem. Fra at være et Mønsterprotektorat skal Danmark blive en Byrde for Undertrykkerne. Paa alle Punkter skal de møde Modstand. Alt skal saboteres passivt og aktivt, ikke alene tyskarbejdende Fabriker og Transporter, men hele Administrationen skal gaa i en saadan Haardknude, at Tyskerne bliver ganske ude af Stand til at kontrollere vor Produktion og vort Forbrug. De er nødt til at benytte dansk Administrationsapparat og dansk Arbejdskraft. Der ligger vor Chance og Styrke. Uundværlige for Tyskerne er endvidere, ligesom under de sidste Arrestationer, de danske Nazister og Stikkere. Disse skal simpelthen udryddes. Vi er i Stand til at skabe en saadan Angst blandt disse tyske Hjælpere, at tilsidst ikke en eneste Dansker vover at røre en Finger for at hjælpe Tyskerne. Dødsstraffen er indført i dette Land. Den skal komme til at gælde Landsforræderne.

Den Enighed og Konsekvens, hvormed Strejkerne gennemføres, viser, at vi kan. I den elvte Time, nu da den endelige Sejr er i nær Sigte, er vi rykket frem i Frontlinien Side om Side med Norge, Grækenland, Jugoslavien, Frankrig, Holland, Belgien og Polen.

Hvis hver Mand gør sin Pligt og yder den Modstand, han kan, i stort og i smaat med samme Mod og Hengivenhed som vore Soldater og Marinere, da kan vi opfylde denne Plads.

De Danske Studenter, 1. årg., nr. 8, oktober 1943, side 5.

Danmarks Stemme

AF ILJA EHRENBURG

Naar jeg forestiller mig rigtig dyb Ro, tænker jeg paa Uger jeg tilbragte i Danmark. Jeg har aldrig set et mere fredselskende Land. Paa smaragdgrønne Enge græssede de berømte danske Køer, som gav det bedste Smør i Verden. Svinestierne mindede mest om de unge Pigers Soveværelser i de franske Kostskoler: Svinene levede i Hygiejne og Sundhed. Bondegaardene som laa dækkede af skyggefulde Ahorntræer, var den store Ros Arne. Paa de lige brede Landeveje og paa Gaderne i København gled Cyklisterne af Sted. Det var et Cyklernes Land. Landets Øer forenedes af Færger som endog transporterede Tog. Naar man saa ud af Kupevinduet saa man først udelukkende Bølger, men senere igen grønne Enge.

Det gamle København er meget smukt. Havet gaar ind i den danske Hovedstad, som ligner et stort Skib. Danskerne indaander fra sin tidligste Barndom Havets Luft.

Historiens Storme har for længst lagt sig i det danske Kongerige. Danmark er blevet det driftige Arbejdets Land. Dets dristige Ynglinge sysler med Fiskeri, og fanger Sild og Torsk. Andre drog til Søs med Handelsflaaden. Danske Skibe gennemkrydsede Oceanerne med Varer og Passagerer. I Odense besøgte jeg det Hus, hvor den store Eventyrfortæller skrev sine Eventyr. Det lignede et Dukkehus. Værelserne var mindre end Kahytter og man kunde ikke gaa gennem en Døraabning uden at bukke sig. Her saa Andersen gamle Hekse, og unge tapre Piger, Riddere og Trolde. Her skrev han »Nattergalen«.

Den 9. April kom Tyskerne til Danmark, de trængte ind i et værgeløst Land. Danmark havde ganske vist Soldater. De stod Vagt paa Slottet. De havde store Uniformshuer paa Hovederne, men der var ikke mange Soldater. De blev holdt for Pyntens Skyld, ikke for Krigens. Tyskerne forklarede, at de betragtede Danmark som et venligtsindet Land. De lod Danskerne beholde baade Konge, Rigsdag og Flag paa Bygningerne. De stillede Danskerne op som Eksempel for Nordmændene: »Danmark har ikke grebet til Vaaben mod os, og derfor lader vi Danskerne i Fred....« Danmark var Hitlers Alibi. Europas Tyran tillod sig den Luksus at spille Rollen som venlig Onkel i Danmark. Men det er vanskeligt for Kannibalen at spille Filantrop. Det er vanskeligt for den gamle Heks Tyskland at optræde som Eventyrets gode Fe. I fyrretyve Maaneder dyssede Tyskerne det danske Folk i Søvn, men efter disse fyrretyve Maaneders Forløb rejste Danskerne sig.

Som altid gik Sømændene i Spidsen. Efter Tragedien i Toulon blev Verden Vidne til Københavns Tragedie. Den lille danske Flaade rejste sig mod de indtrængende. Nogle Skibe naaede over til Sverrig, medens de øvrige blev sænket af deres Besætninger. Tapre Matroser aabnede Ilden mod Tyskerne for at give deres Kammerater Tid til at sænke Skibene. Det lille Danmark havde sejret over det mægtige Tyskland.

Eksplosionerne i København giver de danske Patrioter endnu større Kraft, Europas Folk hører dem. De naar endda over til det afsides liggende Amerika. De fortæller Verden – at det ikke gaar at vente længere. Naar de fredselskende Danskere uden Vaaben gaar i Kamp mod den tyske Hær, saa er Bægeret fuldt. Tiden er inde til at gøre en Ende paa Mørkets Herredømme. Tiden er inde til at brænde det gamle Troldpak. Tiden er inde til at befri Europa. Danskerne kender den Røde Hærs glimrende Indsats. Vi hjælper ikke de danske Patrioter ved at raade dem til Fornuft. Vi holder ikke Taalmodighedens Fortryllelse frem for dem. Nej vi hjælper dem ved at tilintetgøre Danmarks Undertrykkere. Eksplosionerne i København besvares af den Røde Hærs Batterier, som forfølger Tyskerne. Tanganrog blev en Grav for Danmarks Undertrykkere.

Den Tid er nær da et frit Danmark skal fejre Sejren. Da skal det med Stolthed erindre den Dag, den 29. August, da danske Sømænd, uden at tænke paa, om det var muligt at kæmpe een mod Tusind uden at regne med Modstanden, viste Verden, hvad sandt Heltemod vil sige.

Særnummer 1. November 1943

LAND OG FOLK

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

FRIHEDSKÆMPEREN

Jord- og Betonarbejder *Aage Nielsen* dræbt af Gestapo

Onsdag den 22. September arresterede Gestapo Jord- og Betonarbejder AAGE NIELSEN paa Nørrebros Runddel. Han kom for at aflevere noget Sprængstof til Mekaniker Jens Olsen, Husum, som havde anmodet Aage Nielsen og hans Kammerater om at assistere ved en Sabotagehandling mod Automobilfirmaet Lystrup, men i Mellemtiden havde forraadt Frihedskæmperne til Gestapo.

Jens Olsen fik kort Tid efter den Skæbne, han havde fortjent, og som enhver, der udleverer Danskere til de tyske Bødler, udsætter sig for. Han blev den 6. Oktober fundet i Husum Mose med et Skud gennem Hovedet.

Frihedskæmperen Aage Nielsen.

Det var en rankrygget Frihedskæmper, Gestapo takket være den usle Forræder fik i sine Klør: Aage Nielsen fødtes i et Arbejderhjem paa Nørrebro den 8. August 1918 som Søn af Maskinarbejder C. V. Nielsen.

Fra sine tidligste Aar var han levende interesseret i Samfundsspørgsmaal, og i sit korte Liv var han altid at finde der, hvor der kæmpedes mod Undertrykkelse, der, hvor Kampen for Frihed og Folkets elementære Rettigheder stod. —

Det var for ham en ganske naturlig Sag, at han i August 1936, to Dage efter at være fyldt 18 Aar, sammen med sine to Brødre Kaj og Harald som de første Danskere begav sig til Spanien for at kæmpe for Demokratiet og Folkets Sag paa det spanske Folks Side. De tre Brødre skyede ingen Anstrengelser for at opfylde hvad de betragtede som deres simple Pligt som frihedselskende Mennesker. De cyklede gennem Tyskland, men da Pengene var smaa, maatte Cyklerne sælges, og hele Turen gennem Frankrig tilbagelagdes til Fods.

I 18 Maaneder kæmpede Aage Nielsen i Spanien.

Først kom han til Nordfronten, hvor han i Centuria Thälmann deltog i Kampene ved Saragossa. Derfra forflyttedes han til en Maskingeværgruppe og deltog som Maskingeværfører i Kampene ved Madrid under Hans Beimlers Ledelse.

Under en af de seneste Kampe om Universitetsbyen var Regimentets Fane i Fare for at gaa tabt, men Aage Nielsen stormede alene frem og bjergede den.

Aage Nielsen og hans to Brødre modtog som de første i den Internationale Brigade Ordenen Bandera de Sangre (Blodets Fane).

I Spanien kæmpede Aage Nielsen sammen med frihedselskende Mennesker af alle politiske Afskygninger. Selv var han fra 13 Aars Alderen knyttet til den kommunistiske Bevægelse, først gennem Børneorganisationen, senere gennem Ungdomsforbundet og ved sin Død som Medlem af Danmarks kommunistiske Parti. Gennem sin politiske Udvikling lærte han hurtigt, hvilken Betydning Samarbejdet

mellem Folkene og i Særdeleshed Arbejderklsssens Enhed har for Kampen mod Fascismen, og i nogle Artikler i *ARBEJDERBLADET* i 1937, skrevet i Spanien, beklagede han bittert, at ledende Socialdemokrater her i Landet gik imod Enhedsfrontdemonstrationen paa 1. Majdagen. I klare og jævne Ord manede den unge Aage Nielsen til Samling. Han kunde gøre det med saa meget desto større Vægt, som han netop under Kampene i Spanien havde erfaret, hvilken Styrke Arbejderklassen og Folket besidder, naar det er enigt.

Krigen i Spanien sluttede, og Aage Nielsen vendte tilbage til Danmark — ikke for at lægge sig til Hvile, men for at fortsætte Kampen mod Fascismen.

Under hele den tyske Besættelse af Danmark har Aage Nielsen været at finde i Modstandsfrontens forreste Rækker. Tyskerne var klar over, at han hørte til deres mest uforsonlige Modstandere, og under Razziaerne i November 1942 blev han sammen med Hundreder af andre arresteret, men det lykkedes ham allerede efter 5 Maaneders Forløb paany at melde sig i Frihedskæmpernes Rækker.

Hans Bedrifter kan ikke idag fortælles i Enkeltheder. Det vilde være for værdifuldt Materiale at udlevere til Gestapo. Vi maa derfor nøjes med at fastslaa, at Aage Nielsen har været med og oftest i Spidsen for de Grupper af uforfærdede Folk, som ved deres Indsats har vundet hele Folkets begejstrede Tilslutning og Anerkendelse.

Han skildres af sine Kammerater som beslutsom og overordentlig modig. Selv ikke Gestapo formaaede at knække ham. I næsten en Maaned befandt han sig i Bødlernes Kløer og var udsat for deres mest sadistiske Forhørsmetoder. Men han gav sig ikke. Hvad han har været udsat for, ved kun Gestapo og han selv, men for os staar det fast, at hans Mund forblev lukket. Han døde uden at røbe noget som helst om sine Kammerater og sit Arbejde.

I et Brev, som hans Forældre først modtog paa hans Begravelsesdag, ser man, hvor afkræftet denne unge kraftige Mand var blevet paa mindre end en Maaned. Haandskriften var rystende og næsten ulæselig. Det stod ham klart, skrev han, at han var Døden nær — og kun derfor havde han faaet Tilladelse til at skrive dette Brev. I mere end en Uge før sin Død fik han hverken Mad eller Drikke, og da Forældrene saa hans Lig, kunde de næppe genkende ham, saa afmagret var han.

Aage Nielsen begravedes den 24. Oktober fra Vestre Kirkegaard. Begravelsen var fastsat til Kl. 13, men Kl. 8,30 meddelte Politiet Familien, at Begravelsen skulde foregaa i dybeste Hemmelighed allerede Kl. 10. Tyskerne ønskede hermed at forhindre det danske Folk i at vise en af dets Frihedskæmpere den sidste Ære, men Tyskerne forregnede sig. Længe før Kl. 13 var alle Sporvogne mod Vestre Kirkegaard overfyldt med Folk, der ønskede at deltage i Højtideligheden, og Kl. 13 var der paa Vestre Kirkegaard forsamlet en mange Tusindtallig Menneskemængde, som ved Graven paahørte Mindeord af Fagforeningskammerater og sang »Altid frejdig naar du gaar«, »Der er et yndigt Land« og »I Flugt gaar Tiden over Livets Bølge«.

Aldrig har vel sidste Vers i den gamle Salme

»Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om saa det gælder,
da er Livet ej saa svært,
Døden ikke heller«

— passet bedre end ved denne Lejlighed. Et Væld af Kranse og Blomster smykkede Graven. Paa de fleste Kransebaand stod blot det lille Ord, der her betød saa meget: TAK! — Dette lille Ord udtrykker i Virkeligheden den Følelse, som hele Folket nærer overfor sin gode Søn, Aage Nielsen.

Frihedskampen har ved Aage Nielsens Død lidt et følelig Tab, men der er ingen Tvivl om, at netop han ved sit Eksempel har bidraget til, at det Arbejde, som han maatte forlade, vil blive taget op og udført af andre.

Hans Indsats vil ikke blive glemt. Hele det danske Folk vil stræbe efter en snarlig Hævn Hævn over hans Mordere!

Danmarks kommunistiske Parti.

1917 • 7. November • 1943

Sovjetunionen viser Vejen til Hitlers Tilintetgørelse og Krigens snarlige Afslutning

Den 7. November fejrer Sovjetunionen for tredie Gang Revolutionsdagen i den antihitlerske Krigs Tegn. Trods 28 Maaneders blodig Kamp er Sovjetfolkets Sejrsvilje, Energi og Slagkraft stærkere end nogensinde.

Det svundne Aar blev en Triumfens Periode. Sejrene ved Stalingrad, Rostof, Kursk, Kharkof, Orel, Taganrog, Brjansk, Smolensk o. s. v. staar med Flammeskrift ikke alene i Sovjetunionens, men i hele Verdens Historie. Den Røde Armés Ledelse med den store *Stalin* i Spidsen har vist sig som den dygtigste og mest initiativrige i Verden. Under *Stalins* personlige Ledelse er den Røde Armé — dens Kommando, Mandskab og Materiel — i Krigens haarde Skole udviklet til at blive stærkere, end Hitlers Røverhære var i deres stærkeste Periode.

Det er et kvart Aarhundredes Politik, der nu giver sig Udslag. Grundlaget for Sejrene i Kaukasus, ved Stalingrad, Donbas og Dnjepr skabtes den 7. November 1917. Under Bolsjevikernes Førerskab sikrede Arbejderne og Bønderne hin Dag, at det russiske Folks Vilje blev Landets Lov. Produktions- og Trafikmidler samt Jorden med alle dens Rigdomme blev Folkets Eje eller kom under Folkets Kontrol, og folkefjendtlige Kræfter sattes ud af Spillet. Paa dette Grundlag løstes under Borgerkrigenes, Genopbygningens og Femaarsplanernes Aar de sociale og nationale Spørgsmaal. Paa dette Grundlag skabtes den Industri, der under den nuværende gigantiske Krig gnidningsløst og præcist forsyner den Røde Armé og Flaade med det fornødne Materiel.

Sovjetunionens Historie er et Helteepos om utrætteligt og haardt Slid under stadig Kamp med indre og ydre Fjender. Men Sovjetfolket forstod at værne sin Frihed og uskadeliggøre Folkets Fjender og deres Agenter. Med Bolsjevikerne som Ledere og Forbillede skabtes et enigt Sovjetfolk med Evne og Vilje til at udnytte Samfundets Rigdomme til Folkets Gavn og Rigets Forsvar. Derfor tog Folket i 1941 beslutsomt og tillidsfuldt Kampen op foran og bag Fjendens Linjer, som Soldater i Hæren eller som Partisaner. Derfor forøgede Folket sin Arbejdsindsats til Fordel for Hæren. Derfor satte det alle Kræfter ind for at fordrive og tilintetgøre Hitlerbanderne. Derfor afregner det skaanselsløst med enhver, der under Okkupationen har understøttet Fjenden.

Takket være Sovjetfolkets og den Røde Armés Indsats er Hundredtusinder af Kvadratkilometer Sovjetomraade blevet befriet og Millioner af Sovjetborgere revet ud af Hitlers Kvælertag. Men Indsatsen har endnu videre Betydning. Den har givet Folkene i de undertrykte Lande forøget Energi og Optimisme i Kampen mod Okkupanterne, og den har bragt Forvirring og Panik blandt de fascistiske Vasaller. Aksen staar foran sin Sprængning, og Nazismens Nederlag skimtes forude.

Som Sovjetunionen har samlet sit eget Folk til Indsats og Forsvar for egne Interesser, saaledes samler den i Dag Alverdens Folk til Kamp for Friheden, Freden og Fremskridtet. Folkene Verden over erkender i Dag, at Sovjetunionen er det forende Land i Verden. De ser hen til Sovjetunionen som Garanten for Sejren over de fascistiske Landrøvere og Kulturskændere. De omfatter den Røde Armés straalende Sejre med Beundring og Taknemlighed. Thi Folkene ønsker Krigens snarlige Afslutning. Folkene ønsker Fred. De forstaar, at enhver Afsvækkelse af Kampen betyder Forlængelse af Krigen og grænseløse Lidelser for Millioner af Mennesker. Derfor kræver de, at den anden Front snarest etableres, og derfor forstærker de undertrykte Folk deres Kamp mod Hitler.

Gennem 2½ Aar har Sovjetunionen baaret Hovedvægten af Krigens Byrder og Tab. Den Røde Armé har herunder tilføjet Hitlerhærene dødbringende Slag. Men endnu forestaar de sidste og afgørende haarde Kampe. Her maa alle frihedselskende Folk hjælpe til. Nu er Tiden inde, hvor vi maa gøre vor Skyldighed og Pligt overfor Sovjetfolket og aflaste det i Kampen for derigennem at fremskynde Krigens Afslutning.

Det danske Folks Indsats har hidtil ramt de nazistiske Undertrykkere følelig. De tyske Modforholdsregler, Undtagelsestilstand, skærpet Udbytning, Jødeforfølgelser og Deportationer er Vidnesbyrd om Vægten af Modstandsfrontens Slag. Disse Slag maa fortsættes og forstærkes. Endnu mere beslutsomt og energisk maa hele det danske Folk tage Kampen op og gennem Obstruktion, Sabotage og Modstand under alle Former virkningsfuldt yde sit Bidrag til en snarlig Afslutning af Krigen.

Idet vi lover at forstærke vor Indsats i Kampen mod den fælles Fjende, sender vi vore Hilsener til Sovjetfolket, Den Røde Armé, Flaaden og Partisanerne.

Leve Sovjetfolket, Den Røde Armé, Flaaden og Partisanerne.

Leve Sovjetunionens kommunistiske Parti og dets geniale Leder, *Stalin*.

Leve det danske Folks og Sovjetfolkets fælles Frihedskamp mod de fascistiske Undertrykkere!

Danmarks kommunistiske Parti.

Centralkomitéen.

L A N D O G F O L K - S Æ R N U M M E R

NORGE VISER VEJEN!

De norske Socialdemokraters Indstilling er en anden - mere realistisk og positiv - end den, det danske Socialdemokratis øverste Ledelse gennem Alsing Andersens forbryderiske Brev i September gav Udtryk for.

Under Besættelsen er der mellem Norges kommunistiske Parti og det norske Arbejderparti foregaaet en Række Drøftelser om Samling. Endnu er der ikke truffet nogen endelig Afgørelse, men der er opnaaet Enighed om følgende:

Grundlag for Diskussion om organisatorisk og politisk Samling.

Det forenede norske Arbejderpartis umiddelbare Hovedopgave, efter at Okkupanterne er drevet ud af Landet, bliver at sikre Genrejsningen af en demokratisk Samfundsordning i et frit og selvstændigt Norge. De nazistiske og folkefjendtlige Kræfter maa uskadeliggøres og straffes for deres Forbrydelser. Partiet maa beslutsomt tage Kampen op mod alle Forsøg paa at indføre et reaktionært Diktatur, som vil betyde et fascistisk Faamandsvælde. Regeringen, som har ledet Landets Frihedskamp, maa fortsætte sit Arbejde, indtil Landet er fuldstændigt befriet. Partiets Repræsentanter i Stortinget maa gaa ind for, at nye Valg udskrives uopholdeligt.

Det Forbund med det nationale Borgerskab, som er kommet i Stand under Krigen, maa opretholdes, til Landets Frihed og Selvstændighed er sikret. Partiet maa udbygge Kampenheden mellem alle frihedselskende Lag af det norske Folk, som er opstaaet i Kampen mod Okkupanterne, saaledes at Arbejderklassen, som i Dag repræsenterer Nationens virkelige Interesser og det sociale Fremskridt, bliver den ledende Kraft i Udviklingen. I Særdeleshed maa Partiet arbejde for, at Bønderne, Fiskerne, de Intellektuelle og Middelstanden i det hele taget bringes ind under Arbejderklassens Ledelse og sammen med denne danner det faste Grundlag gor en videre Udvikling af det norske Folkestyre til et virkeligt socialt Demokrati, hvor Folkets Husbondsret bliver en levende Realitet. Demokratiet maa udvikles paa alle Omraader og knæsættes som ledende Princip, ogsaa i det økonomiske Liv. I Arbejdet for dette maa Fagorganisationen og andre folkelige Fællesorganisationer spille en afgørende Rolle. Enhver norsk Borger maa ved Lov sikres Retten til Arbejde og Tryghed mod Nød. Kapitalistklassens Magtstilling, som er den dybeste Aarsag til Fascisme og Krig, maa indskrænkes og bringes under Folkets Kontrol. Som et første Skridt paa Vejen til dette maa Bank- og Forsikringsvæsenet nationaliseres, ligesaa alle Bedrifter og Kapitalværdier, som har tilhørt Borgere af Aksestaterne og norske Quislinge, saavel som de Kraftanlæg, som er bygget under Okkupationen. De Midler, som er indtjent af den norske Handelsflaade under Krigen, maa ikke tilfalde private Kapitalister, men maa betragtes som hele Folkets Ejendom. I sin økonomiske Politik iøvrigt gaar Partiet ind for de Retningslinjer, som er udarbejdet af Fagorganisationens Ledelse. Partiet tager Initiativet til Indkaldelse af Repræsentanter for Arbejdernes faglige Landsorganisation, Bøndernes og Fiskernes Organisationer, andre Fagsammenslutninger, Kooperationen o.s.v. til en Kongres for at drøfte det sociale og økonomiske Opbygningsarbejde, som skal give Demokratiet et nyt Indhold.

II

Organisatorisk maa Partiet bygge paa Industri og Haandværk med kollektiv Tilslutning fra Fagorganisationerne. For at sikre det indre Partidemokrati og skole Partiets Kadrer maa der organiseres Partiforeninger i Form af Arbejdersammenslutninger baade i By og paa Land. Partiet maa videreudbygge Norsk Folkehjælp som Hjælpeorganisation for det sociale Arbejde.

Til Grund for Partiets principielle Program lægges det norske Arbejderpartis Program, som blev vedtaget paa Landsmødet i 1933 med de Forandringer, som den nye Situation nødvendiggør. Forud for den endelige Udformning af Programmet maa der gennemføres en bred, offentlig Programdiskussion.

III

Paa det internationale Omraade maa det norske Arbejderparti arbejde for Dannelsen af en international Fredsorganisation, som bygger paa Kampfællesskabet mellem de forenede Nationer og tager Sigte paa at omfatte alle Verdens Nationer. Grundlaget for denne Organisation maa være fuldstændig Ligeberettigelse mellem alle frihedselskende Folk, store og smaa.

Partiet maa optage et energisk Arbejde for at faa skabt international faglig Enhed. Her maa det Forslag, som er fremsat af den norske Landsorganisation i London,

være retningsgivende. Partiet maa arbejde for international Arbejderenhed paa et socialistisk Grundlag. Partiet maa gaa ind for, at Fagorganisationen snarest muligt genoptager det nordiske Samarbejde paa det faglige Omraade. Paa det politiske Omraade maa det virke for at faa alle de nordiske Lande med i det internationale Fredsarbejde for at opbygge en ny og bedre Verden.

De norske Drøftelser vil ikke alene faa Betydning for Etableringen af Enheden i norsk Arbejderbevægelse. De maa og skal ogsaa faa Indflydelse paa Udviklingen i dansk Arbejderbevægelse. Lad os overalt paa Arbejdspladser, i Fagforeninger og i det daglige Liv tage Spørgsmaalet om Arbejderklassens Enhed op til Drøftelse paa Grundlag af de norske Resultater.

Norge har vist Vejen. Lad os følge den!

HOLD DE FAGLIGE LEDERE TIL ILDEN I OVERENSKOMSTSPØRGSMAALET!

I første Omgang fik D.s.F.s Forretningsudvalg ikke meget ud af sin Bemyndigelse vedrørende Overenskomstspørgsmaalet. Der opnaaedes ikke Enighed med Arbejdsgiverforeningen om at fravige Forhandlingsreglerne, og det bliver derefter de enkelte Fagforbund, der fremsætter Forslag til Arbejdsgiverne om Ændringer i Overenskomsterne og om Dyrtidstillæg. Det betyder dog ikke, at Formandsmødernes Linje ikke bliver fulgt. Efter alle Solemærker at dømme havner det hele til syvende og sidst i Hovedorganisationerne. Da vil det have den største Betydning, at Forbundene har fremsat Forslag til Overenskomstrevision og Krav om fuld Dækning for Dyrtiden. Overalt, hvor det har været muligt, har Arbejderne krævet, at Forbundene fremsætter disse Krav. Men selvom Ledelserne har efterkommet Arbejdernes Ønske, maa man være forberedt paa, at D.s.F.s Forretningsudvalg dropper Kravene og kører deres egen Linje og et forringet Tillæg til de lavestlønnede og nogle faa Ørers Dyrtidstillæg igennem. Derfor skal dette skal forhindres maa Arbejderne sende saa mange Deputationer og Udtalelser til Rosenørns Alle og Forbundene, at Personerne i Toppen fatter, at det nu er Alvor, at der nu skal Realiteter til, og at Fidusen fra i Fjor ikke kan gentages, uden at Medlemmerne sætter de Skyldige paa Aftægt og vælger sig nogle nye Tillidsmænd.

Fagforeningernes Generalforsamlinger er nu atter tilladt, og de maa udnyttes til en kraftig Indsats fra det ganske Land for Arbejdernes Krav. Hvor Bestyrelserne ikke selv indvarsler til en Generalforsamling, maa Medlemmerne tage Initiativet. Selvom Fristen for Indsendelse af Forslag er overskredet, har det alligevel den allerstørste Betydning, at Medlemmerne samles og tager Stilling til Situationen. Derved holder man de faglige Ledere til Ilden, og det kan faa afgørende Betydning for Overenskomsternes endelige Skæbne.

Nogle mærkelige Demokrater

Finske Socialdemokrater som Tanner og Landsorganisationens Formand Vuori synder at slaa sig for Brystet og paaberaabe sig deres Indsats for Demokratiet. Men de samme Herrer forlet, at de har billiget og er medansvarlige for Indespærringen af seks socialdemokratiske Rigsdagsmænd, der - i Modsætning til Tanner og Mannerheim - mente, at Finland ikke skulde deltage i nogen Angrebskrig mod Sovjetunionen. Det kostede saaledes Arbejderveteranen, fhv. Partisekretær Karl H.Viik, 6 Aars Tugthus, at han den 25.Juni [illegible] finske Rigsdag udtalte:

> "Jeg ved, at jeg giver Udtryk for det arbejdende Folks inderligste Forhaabninger og Krav, naar jeg udtaler, at vort Lands Politik i disse skæbnesvangre Tider bør holdes fri fra Konjunkturpolitik under Iagttagelse af Demokratiets og Freden's Principper paa en saadan Maade, at den holder overfor Historiens Dom."

I Stedet for nogle besynderlige Demokrater, der tror at kunne fremme Demokratiets Sag ved at indespærre Antifascister og alliere sig med Hitlertyskland, der har Demokratiets Udslettelse som [illegible]

GIV VIDERE - MEN GØR DET FORSIGTIGT!!!

Kameraden !

Man verschweigt uns die Wahrheit! Die Entwicklung der militärischen Operationen an der Ostfront hat zur Katastrophe für die Deutsche Wehrmacht geführt.

Seit Beginn der russischen Offensive im November betragen unsere Verluste über 600ooo Tote,über 300ooo Gefangene,über 1000ooo Verwundete.Ungeheure Massen an Tanks,Flugzeugen und Waffen aller Art fielen in die Hände der Roten Armee.Die Winterlinie an der gesamten Süd-Front wurde durchbrochen,Divisionen auf Divisionen wurde aufgerieben und die Überreste befinden sich auf der Flucht.Nirgends ist eine Schwächung der Angriffskraft der Roten Armee zu erkennen.

Vor Stalingrad verblutete eine ganze Armeegruppe von 350ooo Mann.Von diesen wurden 91ooo Mann gefangen genommen,die übrigen sind restlos gefallen.Unter den Gefangenen befinden sich 24 Generäle mit Generalfeldmarschall Paulus an der Spitze.

Am 1o. Januar forderten die Russen die Armee-Gruppe Paulus zur Übergabe auf.Trotzdem Hitler wusste,dass es keine Rettung mehr gab für die Verteidiger Stalingrads,gab er den Befehl zum Kampf bis zum letzten Mann.Hitler - er ist der Schuldige an dem Massenmord in Stalingrad.Paulus und seine 24 Generäle zogen es vor am Leben zu bleiben,sie kämpften nicht bis zum blutigen Ende.Aber mehr als 2ooooo Euren Kameraden wurden kaltblütig in den Tod getrieben.Kameraden denkt daran,wenn Ihr an die Ostfront geschickt werdet! Folgt dem Beispiel des Generalfeldmarschalles.

Kameraden! Beinahe der 3. Teil der deutschen Armee an der Ostfront ist zerschlagen,getötet,gefangen genommen.So sieht die Wirklichkeit aus.Erinnert Euch! Im letzten Winter war Hitler gezwungen zu gestehen,dass die Armee am Rande des Abgrundes gestanden hatte,In diesem Winter ist die Katastrophe schon nach 2 Monaten russischer Offensive Tatsache geworden.Kaltblütig und ohne Rücksicht hat Hitler und seine Bande im Generalstab Millionen unserer Kameraden geopfert,um seine wahnsinnigen Welteroberungspläne zu verwirklichen. v. Brauchitsch,Bock,Halder hatten gewarnt und traten von ihren Posten zurück.Hitler ist der Schuldige! Er trägt die Verantwortung für Deutschlands Katastrophe.

Kameraden es ist höchste Zeit,dass wir alle die Augen aufmachen und erwachen.Lasst uns den Tatsachen ins Auge schauen.Was wird aus Deutschland? Die männliche junge Generation geht ihrer völligen Ausrottung entgegen.Unsere Frauen werden jetzt zu unmenschlicher Arbeit in die Rüstungsbetriebe gejagt,ja unsere Kinder werden schon mobilisiert.Mit 16 Jahren werden sie an die Front,in den sicheren Tod geschickt.Unsere materielle Existens ist zerstört! Jetzt sollen 9/1o aller Kleinbetriebe geschlossen werden.Der gesamte Mittelstand ist ruiniert,die Existenzbasis des Kleinen Mannes zerschlagen.Hitler und der Krieg der Siemens,Krupp usw,der Krieg der Plutokraten hat aus Deutschland ein Toten- und Siechenhaus gemacht. Dieser Krieg hat uns allen furchtbares Unglück gebracht und droht uns allen mit der Vernichtung!!

Kameraden! Der Krieg ist verloren! Wenn wir Deutschland retten wollen,wenn Millionen unserer Kameraden am Leben bleiben sollen,dann müssen wir handeln.

Wahre nationale Haltung,das bedeutet heute den Kampf gegen Hitler und die Nazis führen.Schluss mit dem verbrecherischen Krieg, Schluss mit der Hitler-Herrschaft,Kampf gegen die SS und Gestapo, gegen die Nazi-Offiziere - dass muss die Losung aller ehrlichen Deutschen sein.

Macht die ersten entscheidende Schritte - Folgt unserem Beispiel.Schliesst Euch zusammen um die besten,klarsten Kameraden in Euren Einheiten.Bildet Soldaten-Komitees.

Fordert Aufklarung von Euren Offiziere uber die Lage an der Ostfront.

Verweigert den Abtransport an die Ostfront!
Die Stunde der Entscheidung naht heran!
Hitler und der Nazismus muss vernichtet werden -
damit Deutschland leben kann.

Soldaten-Komitee
Dänemark

Særnummer November 1943

LAND OG FOLK

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

FREMAD TIL SEJREN!

HÆVN OG DØD OVER DE TYSKE OKKUPANTER!

Stalins Tale ved Moskva-Sovjettens Fællesmøde med Partiorganisationerne og de sociale Organisationer i Moskva d. 6. November 1943

Kammerater! I Dag fejrer Sovjetunionens Folk den 26. Aarsdag for den store socialistiske Oktoberrevolution. For tredie Gang fejrer vort Land Aarsdagen for sin Folkerevolution under Fædrelandskrigens Betingelser.

I Oktober 1941 gennemlevede vort Fædreland svære Dage. Fjenden trængte frem til Hovedstaden, han omringede Leningrad til Lands, og vore Tropper var nødt til at gaa tilbage. Det krævede uhyre Anstrengelser af Hæren og af alle Folkets Kræfter at standse Fjenden og ved Moskva tilføje ham et haardt Slag.

I Oktober 1942 var Faren for vort Fædreland blevet endnu større. Fjenden stod dengang ca. 120 km fra Moskva, var trængt ind i Stalingrad og var marcheret ind i Kaukasusbjergenes Udløbere. Men heller ikke i disse svære Dage tabte Hæren og Folket Modet, men bar standhaftigt alle Prøvelser. De fandt i sig Kraften til at standse Fjenden og tilføje ham et Kontraslag. Tro mod den store Lenins Testamente, under Indsats af alle Kræfter og af Livet, forsvarede de Oktoberrevolutionens Erobringer.

Som bekendt var Hærens og Folkets Anstrengelser ikke forgæves. Kort efter Oktoberdagene forrige Aar gik vore Tropper over til Offensiv og tilføjede paany Tyskerne et haardt Slag, først ved Stalingrad, i Kaukasus og ved Dons mellemste Løb, derefter, i Begyndelsen af 1943, ved Velikije Luki, ved Leningrad og i Omraadet ved Rsjef og Vjasma.

Siden dengang har den Røde Hær ikke mere ladet Initiativet glide sig af Hænde. Dens Slag blev under hele Sommeren dette Aar stadig kraftigere, dens Kampdygtighed voksede Maaned for Maaned. Siden den Tid har vore Tropper vundet store Sejre. Tyskerne derimod lider det ene Nederlag efter det andet. Hvor store Anstrengelser Fjenden end gør sig, lykkes det ham trods alt ikke at vinde blot en enkelt nogenlunde nævneværdig Sejr paa den sovjetisk-tyske Front.

1. *Det radikale Omsvings Aar*

Det forløbne Aar, fra den 25. til den 26. Aarsdag for Oktoberrevolutionen, er Omsvingets Aar i Fædrelandskrigen. Dette Aar var Omsvingets Aar, navnlig fordi det i dette Aar for første Gang siden Krigens Begyndelse lykkedes den Røde Hær at gennemføre en stor Sommeroffensiv mod de tyske Tropper, hvorved de fascistiske tyske Tropper under vor Hærs Slag blev tvunget til skyndsomt at rømme erobret Territorium. Ikke sjældent maatte de for at redde sig fra Indkredsning gribe Flugten og efterlade store Mængder Krigsmateriel, Vaaben, Ammunitionsdepoter og saarede Officerer og Soldater paa Slagmarken.

Paa denne Maade blev vort Sommerfelttogs Resultater i anden Halvdel af dette Aar til en Fortsættelse og Fuldendelse af Resultaterne i vort Vinterfelttog ved Aarets Begyndelse.

Nu, da den Røde Hær i Sommer under Udviklingen af Vinterfelttogets Resultater har tilføjet de tyske Tropper et mægtigt Slag, kan man betragte Legenden om, at den Røde Hær ikke skulde være i Stand til om Sommeren at gennemføre en sejrrig Offensiv, som endelig begravet. Det forløbne Aar har vist, at den Røde Hær kan angribe lige saa godt om Sommeren som om Vinteren.

Som Resultat af disse Offensivoperationer er det lykkedes vore Tropper i det forløbne Aar kæmpende at tilbagelægge fra 500 km paa den centrale Del af Fronten til 1300 km i Syd *(Bifald)*, hvorved de har befriet et Territorium paa næsten 1 Million Kvadratkilometer, d.v.s. næsten to Trediedele af den Sovjetjord, som Fjenden midlertidigt havde erobret. Derved blev de fjendtlige Tropper kastet tilbage fra Vladikaukas til Kherson, fra Elista til Krivoj Rog, fra Stalingrad til Kijef, fra Voronesh til Gomel, fra Vjasma og Rsjef til Forterrænet ved Orsha og Vitebsk.

Tyskerne, som ikke stolede paa Holdbarheden af deres tidligere Resultater paa den sovjetisk-tyske Front, havde gennem længere Tid paa Forhaand bygget mægtige Forsvarszoner, navnlig ved de store Floder, men hverken Floderne eller de mægtige Befæstningsanlæg har reddet Tyskerne i dette Aars Kampe. Vore Tropper ødelagde Tyskernes Forsvar og paa kun 3 Sommermaaneder af Aaret 1943 forcerede de mesterligt 4 Flodløb, som udgjorde meget svære Forhindringer, nemlig den nordlige

Donets, Desna, Sosh og Dnjepr. Jeg taler slet ikke om saadanne Forhindringer som det tyske Forsvar ved Floden Mius vest for Rostof, og ved Floden Molotsjnaja ved Melitopol. Nu slaar den Røde Hær i sejrrige Kampe Fjenden paa den anden Side Dnjepr.

Dette Aar var Omsvingets Aar, ogsaa fordi det lykkedes den Røde Hær paa forholdsvis kort Tid at sønderslaa de fascistiske tyske Troppers mest erfarne, gamle Kadrer og rive dem op, mens dens egne Kadrer i det forløbne Aars Offensivkampe samtidig er blevet hærdet og forøget.

I det forløbne Aar har den fascistiske tyske Armé i Kampene paa den sovjetisk-tyske Front mistet over 4 Mill. Soldater og Officerer, deraf ikke mindre end 1.800.000 i døde. Desuden mistede Tyskerne i Løbet af dette Aar over 14.000 Flyvemaskiner, over 25.000 Tanks og ikke mindre end 40.000 Kanoner.

I Dag er den fascistiske tyske Armé ikke mere det, den var ved Krigens Begyndelse. Mens den ved Krigens Begyndelse besad en tilstrækkelig Mængde erfarne Kadrer, er den nu udvandet med nybagte, unge, uerfarne Officerer, som Tyskerne i største Hast kaster frem til Fronten, fordi de hverken har den nødvendige Reserve af Officerer eller har Tid til at uddanne dem.

Et ganske andet Billede frembyder den Røde Hær i Dag. Dens Kadrer er modnede og hærdede i det forløbne Aars sejrrige Offensivkampe. Dens Bestand af kampprøvede Kadrer er vokset og vil yderligere vokse, da Tilstedeværelsen af de nødvendige Officersreserver giver den Tid til og Mulighed for at skole de unge Officerskadrer og stille dem paa ansvarsfulde Poster

Det er betegnende, at i Stedet for de 240 Divisioner, som forrige Aar stod overfor os paa Fronten, og hvoraf de 179 var tyske, staar der i Aar over for os 257 Divisioner, hvoraf de 207 er tyske. Tyskerne vil aabenbart gerne kompensere deres Divisioners synkende Kvalitet ved at forhøje deres Antal, men deres Nederlag i det forløbne Aar viser, at den ringere Kvalitet af Divisionerne ikke kan opvejes ved at forhøje deres Antal.

Fra et rent militært Standpunkt var de tyske Troppers Nederlag paa vor Front ved Slutningen af dette Aar paa Forhaand afgjort gennem to Begivenheder af største Rækkevidde, Slaget ved Stalingrad og Slaget ved Kursk.

Slaget ved Stalingrad endte med Indkredsningen og Tilintetgørelsen af en 300.000 Mand stærk tysk Hær og Tilfangetagelsen af ca. en Trediedel af de indkredsede Tropper. For at faa en Forestilling om Omfanget af det blodige Slag, som udspilledes paa Stalingrads Sletter, og som er uden Lige i Historien, maa man vide, at efter Afslutningen af Slaget ved Stalingrad blev der fundet og begravet 147.200 Lig af tyske Soldater og Officerer, mens der var 46.700 faldne Sovjetsoldater og -Officerer. Stalingrad var Solnedgangen for den fascistiske tyske Armé. Efter det blodige Slag ved Stalingrad kunde Tyskerne som bekendt ikke mere komme til Hægterne.

Hvad nu Slaget ved Kursk angaar, saa endte det med Tilintetgørelsen af de fascistiske tyske Troppers 2 angribende Hoveds[illegible]rker og med vore Troppers Overgang til Modoffensiven, som saa udviklede sig til den Røde Hærs mægtige Sommeroffensiv. Slaget ved Kursk begyndte med Tyskernes Offensiv mod Kursk fra Nord og Syd. Det var Tyskernes sidste Forsøg paa at gennemføre en stor Sommeroffensiv for i Tilfælde af Sejr at genvinde det tabte. Offensiven led som bekendt Skibbrud Den Røde Hær slog ikke blot Tyskernes Offensiv tilbage, men gik selv til Offensiv og kastede i en Række paa hinanden følgende Slag i Sommerperioden de fascistiske tyske Tropper tilbage over Dnjepr. Hvis Slaget ved Stalingrad var et Varsel om den fascistiske tyske Hærs Undergang, saa førte Slaget ved Kursk denne Hær til Katastrofens Rand.

Dette Aar var endelig ogsaa Omsvingets Aar, fordi den Røde Hærs sejrrige Offensiv radikalt forværrede det fascistiske Tysklands økonomiske, militære og politiske Stilling og bragte det ind i den alvorligste Krise Det var Tyskernes Tanke i denne Sommer at gennemføre en heldig Offensiv paa den sovjetisk-tyske Front for at genvinde det tabte Territorium og afstive deres vaklende Autoritet i Europa, men den Røde Hær har forpurret Tyskernes Planer. Den har tilbagevist deres Offensiv, er selv gaaet over til Offensiv, har drevet Tyskerne tilbage mod Vest og har dermed fuldstændig pulveriseret de tyske Vaabens Autoritet.

Tyskerne haabede at kunne trække Krigen i Langdrag. De begyndte at bygge Forsvarslinier og »Forsvarsvolde« og forkyndte højlydt for Alverden, hvor uindtagelig deres nye Forsvar var. Men den Røde Hær har ogsaa her krydset Tyskernes Planer. Den har gennembrudt deres Linier og »Volde«, den fortsætter sin sejrrige Offensiv og giver dem ikke Tid til at trække Krigen i Langdrag.

Det var Tyskernes Tanke at genoprette Stillingen ved Fronten ved Hjælp af den »totale« Mobilisering, men Begivenhederne har ogsaa her krydset Tyskernes Planer. Sommerfeltoget har allerede slugt to Trediedele af de »totalt« mobiliserede, men det er ikke til at mærke, at denne Omstændighed har fremkaldt en Forbedring i Perspektivet for den tyske fascistiske Armé. Det kan være, at der kommer nok en »Total«mobilisering, men der er ingen som helst Grund til at antage, at en Gentagelse af en saadan Forholdsregel kan føre til noget andet end et totalt Sammenbrud af en vis Stat. *(Stærkt Bifald).*

Det var Tyskernes Tanke at bevare et fast

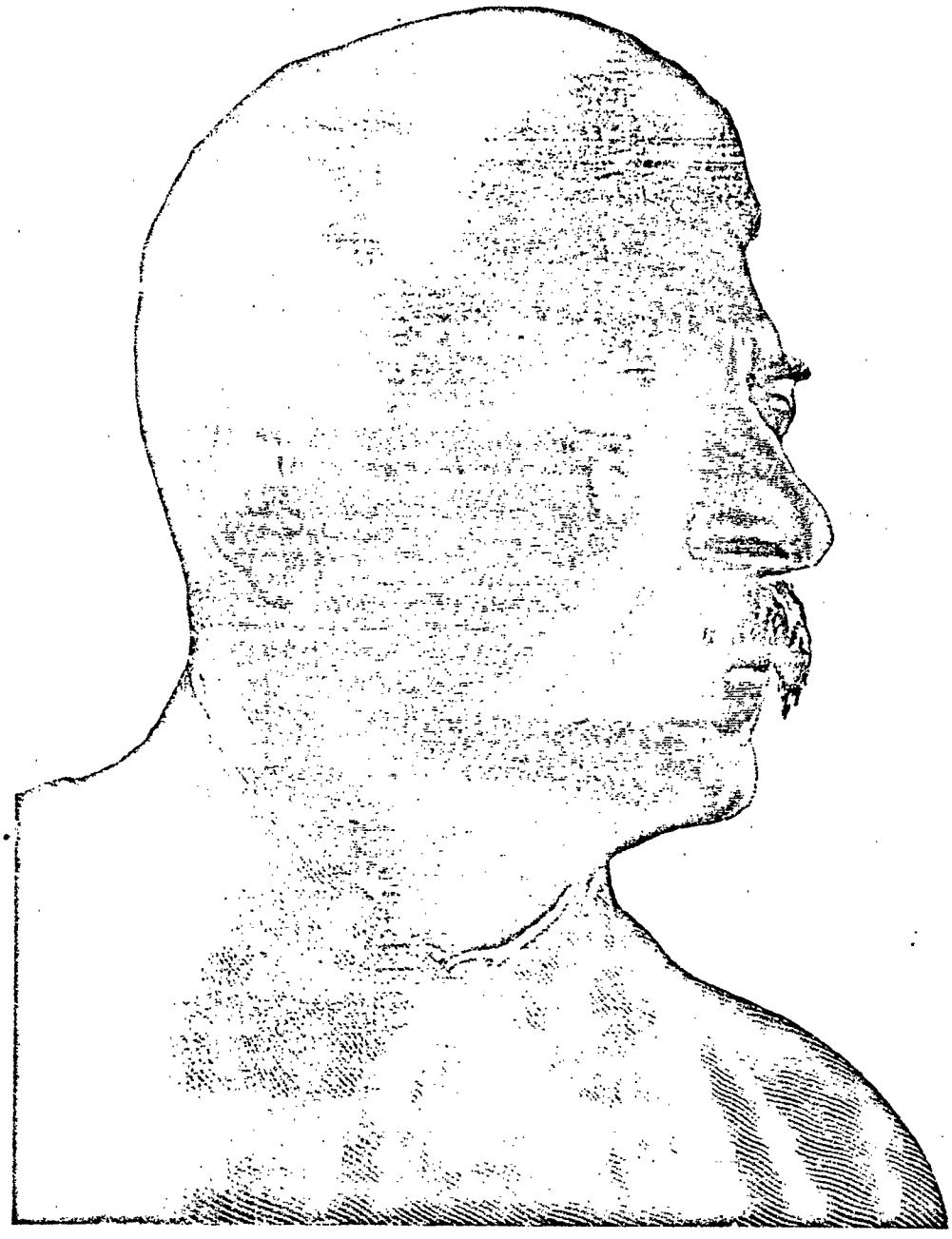

Sovjetunionens Øverstkommanderende, J. Stalin

Greb om Ukraine for at sikre sig Landbrugsproduktionen dér til deres Armé og at udnytte Donetskullene til Arméen og Jernbanerne. De har ogsaa her forregnet sig. Ved den Rode Hærs sejrrige Offensiv har Tyskerne ikke alene mistet Donetskullene, men ogsaa de rigeste Kornomraader i Ukraine, og der er ikke den ringeste Grund til at tro, at de i den nærmeste Tid ikke ogsaa mister den øvrige Del af Ukraine. *(Stærkt Bifald).*

Det er forstaaeligt, at alle disse Fejlregninger nødvendigvis maatte forværre Hitler-Tysklands økonomiske, militære og politiske Situation og faktisk ogsaa radikalt har forværret den. Det fascistiske Tyskland gennemgaar en svær Krise. Det staar foran Katastrofen.

2 *Hele Folkets Hjælp til Fronten*

Den Røde Hærs Sejre vilde være umulige uden Folkets Støtte, uden Sovjetmenneskenes opofrende Arbejde i Fabrikker og Værker, i Malm- og Kulgruber, i Transportvæsen og Landbrug. Sovjetfolket har under de vanskeligste Krigsforhold forstaaet at forsyne sin Hær med alt ubetinget nødvendigt og har uafbrudt forbedret dens Kampudrustning. Det er ikke paa noget Tidspunkt under Krigen lykkedes Fjenden at overgaa vor Hær i Vaabnenes Kvalitet. Vor Industri gav ligeledes Fronten Kampudrustning i stadig større Kvantiteter. Det forløbne Aar var ikke blot for de militære Operationers Vedkommende Omsvingets Aar, men ogsaa hvad vort Baglands Arbejde angaar.

Vi har ikke længere saadanne Opgaver at klare som Evakueringen af Bedrifter østpaa og Omstillingen af Industrien til Krigsproduktion. Sovjetstaten har nu en gnidningsløst arbejdende og hurtigt voksende Krigshusholdning. Alle Folkets Bestræbelser kunde altsaa koncentreres om at øge Produktionen og yderligere fuldkommengøre Kampudrustningen, navnlig Tanks, Flyvemaskiner, Kanoner og automatiske Kanoner. Derved har vi naaet store Resultater. Støttet paa hele Folkets Medarbejde fik den Røde Hær uafbrudt Kampudrustning, lod Millioner af Bomber, Miner og Granater hagle ned over Fjenden og førte Tusinder af Tanks og Flyvemaskiner i Kamp. Man kan med fuld Ret sige, at Sovjetmenneskenes opofrende Arbejde i Baglandet i lige saa høj Grad som den Røde Hærs heroiske Kamp vil gaa ind i Historien som en eksempellos Storbedaad, udført af Folket for at værne Fædrelandet. *(Langvarigt Bifald).*

Sovjetarbejderne, som i den fredelige Opbygnings Aar havde skabt en højtudviklet, ydedygtig socialistisk Industri, udviklede i Fædrelandskrigens Dage virkelig Arbejdsheroisme i anspændt, lidenskabeligt Arbejde for Fronten. Det er alle bekendt, at Hitler-Fascisterne i Krigen mod Sovjetunionen ikke blot raader over Tysklands højt udviklede Industri, men tillige over den ret ydedygtige Industri i Vasallandene og de okkuperede Lande. Trods dette kunde Hitler-Fascisterne ikke opretholde den kvantitative Overlegenhed i Krigsmateriel, som de havde i Krigens Begyndelse. Naar Fjendens kvantitative Overlegenhed i Tanks, Flyvemaskiner, Granatkastere og Maskinpistoler i Dag er en Saga blot, naar vor Hær i Dag ikke lider nogen alvorlig Mangel paa Kampudrustning og Ammunition, saa har navnlig vor Arbejderklasse Æren af dette. *(Stormende Bifald).*

Bønderne i Sovjetunionen, som i den fredelige Opbygnings Aar omformede det tilbagestaaende Landbrug paa Grundlag af Kollektivbrugssystemet og gjorde det til et fremskredent Landbrug, har i Fædrelandskrigens Dage lagt en saa høj Bevidsthed om Folkets Helhedsinteresser for Dagen, at det ikke har sin Lige i Landsbyens Historie. Ved opofrende Arbejde for Fronten viste de, at Sovjetbønderne opfatter den nuværende Krig mod Tyskerne som deres Livssag, som en Krig for deres eget Liv og deres Frihed. Det er bekendt, at vort Land ved de fascistiske Horders Indbrud midlertidigt mistede Landbrugsarealerne i Ukraine og ved Don og Kuban, og alligevel forsynede vore Kollektivbrug og Sovjetbrug uden alvorlige Forstyrrelser Hæren og Landet med Levnedsmidler. Uden Kollektivbrugsordningen, uden Kollektivbøndernes og Bondekvindernes opofrende Arbejde havde vi naturligvis ikke kunnet løse denne yderst vanskelige Opgave. Naar vor Hær i Krigens tredie Aar ikke lider Mangel paa Levnedsmidler, naar vort Folk bliver forsynet med Levnedsmidler og Industrien med Raastoffer, saa er det et Bevis paa Styrken og Livskraften i Kollektivbrugssystemet, et Bevis for Kollektivbøndernes Patriotisme. *(Langvarigt Bifald).*

En stor Rolle i Hjælpen til Fronten har vort *Transportvæsen* spillet, navnlig Jernbanevæsenet, men ogsaa Flod-, Sø- og Lastvognstransporten. Transportvæsenet er som bekendt det vigtigste Forbindelsesmiddel mellem Baglandet og Fronten. Man kan producere en Mængde Vaaben og Ammunition, men hvis det ikke rettidigt bliver transporteret til Fronten, kan det ende med at blive værdiløst Kram for Fronten. Man maa sige, at for den rettidige Forsyning af Fronten med Vaaben, Ammunition, Levnedsmidler, Beklædning o. s. v. har Transportvæsenets Rolle været afgørende. Naar det trods Krigstidens Vanskeligheder og Mangel paa Brændstof alligevel er lykkedes at forsyne Fronten med alt nødvendigt, saa maa man i første Række tilskrive vore Transportarbejdere og Funktionærer Æren herfor. *(Langvarigt Bifald).*

Heller ikke vor *Intelligens* staar tilbage for Arbejderklassen og Bønderne hvad Hjælpen til Fronten angaar. Sovjetintelligensen arbejder hengivent for vort Lands Forsvar, forbedrer uafbrudt Udrustningen og Produktionens Teknik og Organisation. De hjælper Arbejderne og Kollektivbønderne, de fremmer Industriens og Landbrugets Opsving, de bringer under Krigens Forhold Sovjetvidenskaben og Kulturen videre frem. Det gør vor Intelligens Ære. *(Langvarigt Bifald).*

Alle Nationer i Sovjetunionen har endrægtigt rejst sig til Forsvar for deres Fædreland. De

betragter med Rette den nuværende Fædrelandskrig som en Fællessag for alle arbejdende uden Hensyn til Nationalitet og Trosbekendelse. I Dag kan selv Hitler-Fascisterne indse, hvor haabløst dumme deres Spekulationer om Splid og Sammenstød mellem Sovjetnationerne var. Venskabet mellem Folkene i vort Land har bestaaet alle Krigens Vanskeligheder og Prøvelser og befæstes endnu mere under Sovjetmenneskenes fælles Kamp mod de fascistiske Landrovere. Det er en af Sovjetunionens Kraftkilder. *(Stormende Bifald).*

Ligesom under den fredelige Opbygning saa Aar fremtræder Lenins Parti, Bolsjevikernes Parti, ogsaa i Krigens Aar som Sovjetfolkets førende og retningsgivende Kraft. Intet andet Parti havde eller har en saadan Autoritet blandt Folkemasserne som vort bolsjevikiske Parti, og det er forstaaeligt. Under Ledelse af Bolsjevikernes Parti har Arbejderne, Bønderne og Intelligensen i vort Land tilkæmpet sig Friheden og opbygget det socialistiske Samfund. I Fædrelandskrigens Dage har Partiet vist sig som Inspirator og Organisator af den almindelige Folkekamp mod de fascistiske Landrovere. Partiet har ved sit organisatoriske Arbejde sammenfattet alle Sovjetmenneskenes Anstrengelser, og rettet alle vore Kræfter og Midler mod eet eneste Maal: Tilintetgørelsen af Fjenden.

I Krigens Tid er Partiet vokset endnu nøjere sammen med Folket. Det har forbundet sig endnu tættere med de brede Masser af Arbejdende. Det er en af vor Stats Kraftkilder. *(Stormende Bifald).*

Den nuværende Krig har med al Tydelighed bekræftet den kendte Udtalelse af Lenin, at Krigen er en alsidig Prøvelse af alle materielle og aandelige Kræfter i ethvert Folk. Krigenes Historie lærer os, at kun de Stater, som er denne Prøvelse voksen, som i økonomisk Udvikling og Organisation, i deres Troppers Dygtighed, Erfaring og Kampgaand, i Folkets Udholdenhed og Folkets Enhed under hele Krigens Varighed har vist sig stærkere end Modstanderen, kan sejre. Netop en saadan Stat er vor Stat. Sovjetstaten har aldrig været saa fast og urokkelig som nu i Fædrelandskrigens 3. Aar. Krigens Lærdomme vidner om, at Sovjetsystemet ikke blot i den fredelige Opbygnings Aar har vist sig som den bedste Organisationsform for Landets økonomiske og kulturelle Opsving, men ogsaa som den bedste Form for Mobilisering af alle Folkets Kræfter til Afværgelse af Fjendens Angreb under Krig. Den for 26 Aar siden oprettede Sovjetmagt har paa den historisk korteste Frist gjort vort Land til en uovervindelig Fæstning. Den Røde Hær har blandt alle Arméer i Verden det fasteste og paalideligste Bagland. Det er en af Sovjetunionens Kraftkilder. *(Stormende Bifald).*

Det er uden for al Tvivl, at Sovjetstaten er stærk og vil gaa endnu stærkere ud af Krigen. De tyske Landrøvere ødelægger og udplyndrer vort Land og forsøger dermed at undergrave vor Stats Magt. Den Røde Hærs Offensiv har i endnu større Omfang end før afsløret Hitlerarméens barbariske banditagtige Karakter. Tyskerne har i de af dem erobrede Områder udryddet Hundredtusinder af vore fredelige Mennesker. Som de middelalderlige Barbarer, som Attilas Horder nedtramper de tyske Umennesker Markerne, brænder Byer og Landsbyer, ødelægger Industrivirksomheder og Kulturskatte. De tyske Skændselsgerninger vidner om Svaghed hos de tyske Landrovere, for saaledes handler kun »Riddere for en Dag«, der ikke selv tror paa Sejren. Jo mere haabløs Hitler-Fascisternes Stilling bliver, des mere hæmningsløse bliver de i deres Bestialiteter og Røverier. Vort Folk vil ikke tilgive de tyske Umennesker disse Forbrydelser. Vi skal tvinge de tyske Forbrydere til at staa til Ansvar for alle deres Skændselsgerninger. *(Langvarigt, stormende Bifald).*

I de Områder, hvor de fascistiske Pogromhelte midlertidigt har huseret, forestaar der os at genopbygge de ødelagte Byer og Landsbyer, Industrien, Transportvæsenet, Landbruget og Kulturcentrerne og at skabe normale Leveforhold for de Sovjetmennesker, som bliver befriet fra det fascistiske Slaveri. Nu er Genopbygningen af de befriede Områder sat ind for fuld Damp, men det er kun Begyndelsen. Vi maa fuldkommen fjerne Følgerne af Tyskernes Huseren i de fra den tyske Okkupation befriede Områder. Det er en stor Opgave for hele Folket, men vi kan, og vi maa løse denne svære Opgave paa kortest Tid.

3. *Konsolideringen af Anti-Hitler-Koalitionen og Opløsningen i den fascistiske Blok*

Det forløbne Aar var Omsvingets Aar ikke blot i Sovjetlandets Fædrelandskrig, men i hele Verdenskrigen. De Forandringer, som i dette Aar er foregaaet i den militære og udenrigspolitisks Situation, har formet sig til Gunst for Sovjetunionen og de med os allierede Lande, og til Skade for Tyskland og dets Kumpaner i Europa. Resultaterne og Følgerne af den Røde Hærs Sejre gik langt ud over den sovjetisk-tyske Fronts Rammer. De forandrede hele Verdenskrigens videre Forløb og fik stor international Betydning. De allierede Landes Sejr over den fælles Fjende er rykket nærmere, og Forholdet mellem de Allierede, Kampfællesskabet mellem deres Arméer, er mod Fjendernes Forventning ikke blot ikke blevet svagere, men tværtimod forstærket og befæstet. Derom vidner ogsaa de historiske Beslutninger, som blev truffet paa Moskvakonferencen af Repræsentanter for Sovjetunionen, England og Amerika, og som for kort Tid siden blev meddelt i Pressen.

Nu er vore allierede Lande forenet i Beslutningen om at føre energiske fælles Slag mod Fjenden, hvad der vil føre til endelig Sejr over ham. I dette Aar blev den Røde Hære Slag mod de fascistiske tyske Tropper støttet af de Kamphandlinger, som vore Allierede foretog i Nordafrika, i Middelhavsomraadet og i Syditalien. Samtidig rettede og retter vore Allierede et grundigt Bombardement mod Tysklands vigtigste Industricentre og svækker derved i betydelig Grad Fjendens militære Kraft.

Naar man til alt dette yderligere føjer den Kendsgerning, at vore Allierede regelmæssigt har forsynet os med forskelligt Krigsmateriel og Raastoffer, kan man uden Overdrivelse sige, at de med alt dette væsentligt har bidraget til vort Sommerfelttogs Sejre.

Naturligvis kan de allierede Armeers nuværende Operationer i Sydeuropa endnu ikke betragtes som en anden Front, men det er dog altid noget i Retning af en anden Front. Det er klart, at Oprettelsen af en virkelig anden Front i Europa, som ikke mere er fjærn, vil fremskynde Sejren over Hitler-Tyskland og yderligere befæste Kampfællesskabet mellem de allierede Stater.

Saaledes viser Begivenhederne i det forløbne Aar tydeligt, at Anti-Hitler-Koalitionen er en paalidelig Alliance af Folkene, og at den er opbygget paa et fast Grundlag.

Nu er det allerede aabenbart for alle, at Hitler-Kliken ved at anstifte den nuværende Krig har ført Tyskland og dets Vedhæng ind i en haabløs Blindgade. De fascistiske Troppers Nederlag paa den sovjetisk-tyske Front og vore Alliereedes Slag mod de italiensk-tyske Tropper har faaet hele den fascistiske Bloks Bygning til at vakle, og den falder nu fra hinanden for Øjnene af os. Italien er uigenkaldeligt gaaet ud af Hitler-Koalitionen. Mussolini kan ikke ændre noget derved, thi han er faktisk ikke andet end en Fange hos Tyskerne.

Nu kommer Turen til de andre Deltagere i Hitler-Koalitionen. Finland, Ungarn, Rumænien og de andre Hitler-Vasaller har tabt Modet paa Grund af Tysklands militære Mederlag, de har definitivt tabt Troen paa en for dem gunstig Udgang af Krigen og gør sig Bekymringer om, hvordan de skal komme op af den Sump, Hitler har slæbt dem ud i. Disse Hitlers Rover-Kumpaner, der for ikke saa længe siden var villige Kreaturer for deres Skytsherre, de vil nu, da Tiden er kommet, hvor de skal staa til Ansvar for deres Røverier, prøve at redde sig ind i Buskadset – de søger et passende Øjeblik til ubemærket at slippe ud af Røverbanden. *(Latter).*

Da Deltagerne i Hitlerblokken traadte ind i Krigen, regnede de med en hurtig Sejr, og de opregnede paa Forhaand, hvad hver af dem skulde have — hvem der skulde have Kagerne, hvem det stegte Fjerkræ, og hvem Pryglene. Pryglene havde de naturligvis tiltænkt Fjenden, Kagerne og det stegte Fjerkræ sig selv. I Dag er det imidlertid klart, at Tyskland og dets Kumpaner ikke vil faa Kagerne og det stegte Fjerkræ, men at de maa tage Pryglene og dele dem imellem sig. *(Latter, Bifald).*

Hitlers Kumpaner, som ser disse lidet misundelsesværdige Perspektiver forude bryder nu Hovedet med, hvordan de med saa faa Prygl som muligt kan komme ud af Krigen. *(Latter).* Italiens Eksempel viser Hitlers Vasaller, at jo længere de udskyder det uundgaaelige Brud med Tyskerne og tillader dem at skalte og valte med deres Stater, desto større Ødelæggelser har deres Land i Vente, desto større Lidelser har deres Folk i Vente. Italiens Eksempel viser ogsaa, at Hitler-Tyskland overhovedet ikke tænker paa at beskytte sine Vasallande, men er besluttet paa at gøre dem til Skueplads for en ødelæggende Krig, blot for at forhale Timen for sin egen Tilintetgørelse.

Den tyske Fascismes Sag er tabt, og den blodige »Nyordning«, som den har oprettet, gaar sit Sammenbrud i Møde. I de okkuperede Lande i Europa modnes Udbruddet af Folkeharmen mod de fascistiske tyske Undertrykkere. Uigenkaldelig tabt er Hitler-Tysklands tidligere Prestige i de med det forbundne Lande og i de neutrale Lande. Undergravet er dets økonomiske og politiske Forbindelse med de neutrale Stater. Den Tid, da Hitlerkliken talte store Ord om Erobringen af et Verdensherredømme for Tyskerne, er forlængst forbi. Nu staar Tyskernes Hu som bekendt ikke mere til et Verdensherredømme, nu drømmer de ikke om fedt Rov — i Dag er de bange for deres eget Skind. *(Latter* og *Bifald).*

Dermed har Krigens Forløb bevist, at Forbundet mellem de fascistiske Stater aldrig har haft noget fast Grundlag. Hitler-Koalitionen er dannet paa Basis af dens Deltageres Erobringslyster. Saa længe Hitler-Fascisterne militært havde Held med sig, syntes den fascistiske Koalition at være en holdbar Forbindelse, men allerede Hitler-Troppernes første Nederlag medførte et faktisk Forfald af Roverblokken. Hitler-Tyskland og dets Vasaller staar paa Randen af Katastrofen.

De allierede Landes Sejr over Hitler-Tyskland vil rejse vigtige Spørgsmaal om Organiseringen og Genskabelsen af de europæiske Folks statslige, økonomiske og kulturelle Liv. Vor Regerings Politik i disse Spørgsmaal forbliver uændret. I Fællesskab med vore Allierede maa vi

1) befri Folkene i Europa for de fascistiske Landrøvere og være dem behjælpelig med at genskabe deres nationale Stater, som er sønderlemmet af fascistiske Undertrykkere; Folkene i Frankrig, Belgien, Jugoslavien, Tjekoslovakiet, Polen, Grækenland og de øvrige Stater, som befinder sig under tysk Aag, maa igen blive frie og selvstændige,

2) *sikre de befriede Folk i Europa fuld Ret og Frihed til at afgøre Spørgsmaalet om deres Statsform,*

3) *træffe Forholdsregler for, at alle fascistiske Forbrydere, som er Skyld i den nuværende Krig og i Folkenes Lidelser, drages til Ansvar og straffes haardt for deres Forbrydelser, hvilket Land de end maatte skjule sig i,*

4) *oprette en Ordning i Europa, som fuldstændig udelukker Muligheden for en ny Agression fra Tysklands Side,*

5) *etablere et holdbart økonomisk, politisk og kulturelt Samarbejde mellem Folkene i Europa, hvilende paa gensidig Tillid og gensidig Hjælp til Genrejsning af Økonomien og Kulturen, som Tyskerne har lagt øde.*

Den Røde Hær og Sovjetfolket har i det forløbne Aar opnaaet store Resultater i Kampen mod de tyske Landrøvere. De har bidført et radikalt Omsving i Krigen til Gunst for vort Land. Krigen nærmer sig nu den endelige Afgørelse, men det sommer sig ikke for Sovjetmenneskene at gøre Holdt ved det opnaaede og beruse sig i Resultaterne. Man kan gaa Glip af Sejren, hvis der dukker Selvtilfredshed op i vore Rækker. Sejren faar man ikke uden Kamp og Anspændelse, den maa man tilkæmpe sig. Sejren er nu nær, men for at vinde den kræves en ny Anspændelse af Kræfterne, hele Baglandets opofrende Arbejde, den Røde Hærs dristige og beslutsomme Operationer ved Fronten. Det vilde være en Forbrydelse imod vort Fædreland, imod de Sovjetmennesker, som midlertidigt er kommet under Hitlers Aag, imod Europas Folk, som vansmægter i det tyske Slaveri, hvis vi ikke udnyttede alle Muligheder for at fremskynde Fjendens Nederlag. Vi maa ikke give Fjenden noget Pusterum, og derfor maa vi anspænde alle vore Kræfter for at slaa Fjenden til Jorden.

Sovjetfolket og den Røde Hær ser udmærket Vanskelighederne ved den Kamp, vi har for os, men det er allerede klart, at Dagen for vor Sejr nærmer sig. Krigen er traadt ind i det Stadium, hvor det drejer sig om Okkupanternes fuldstændige Fordrivelse fra Sovjetjorden og om Afskaffelsen af den fascistiske »Nyordning« i Europa. Den Tid er ikke fjern, da vi fuldender Rensningen af Ukraine og Hviderusland, Leningrad- og Kalinin-Omraaderne, og da Folkene paa Krim, i Litauen, Letland, Estland, den moldauiske og den karelo-finske Republik bliver befriet for de tyske Landrøvere.

Kammerater!

For det engelsk-sovjetisk-amerikanske Kampforbunds Sejr! (Bifald). — For Befrielsen af Europas Folk fra det fascistiske Aag! (Bifald). — For den fuldstændige Fordrivelse af de tyske Umennesker fra vor Jord! (Bifald). — Leve vor Røde Hær! (Bifald). — Leve vor Krigsmarine! (Bifald). — Leve vore tapre Partisaner og Partisankvinder! (Bifald). — Leve vort store Fædreland! (Bifald). — Død over de tyske Okkupanter!

Stormende, langvarigt Bifald. Alle i Salen rejser sig og hylder Kammerat Stalin med langvarige Ovationer).

STALINS DAGSBEFALING

TIL SOVJETUNIONENS FOLK, TIL DEN RØDE HÆR OG FLAADE DEN 7. NOV. 1943

Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser! Underofficerer, Officerer og Generaler! Partisaner og Partisankvinder! Sovjetunionens arbejdende Folk!

Paa Sovjetregeringens og vort bolsjevikiske Partis Vegne hilser og lykønsker jeg jer til den 26. Aarsdag for den store socialistiske Oktoberrevolution. Vi fejrer 26-Aarsdagen for vor store socialistiske Revolution paa et Tidspunkt, da den Røde Hær vinder berømmelige Sejre over vort Fædrelands Fjender. I mere end to Aar har vort Folk nu ført Befrielseskrigen mod de fascistiske tyske Undertrykkere. For et Aar siden gennemlevede vort Fædreland svære Dage. Fjenden havde paa det Tidspunkt erobret en stor Del af vort Land. Millioner af Sovjetborgere vansmægtede i tysk Slaveri. De fjendtlige Horder stormede frem mod Volga for at omgaa Moskva fra Øst og belejrede Adgangen til Transkaukasien, men den Røde Hærs Soldater spærrede modigt Fjenden Vejen. Vore Tropper bragte de fremmede Røverhorder til Standsning, og efter at have slaaet dem tilintetgørende ved Stalingrad, kastede de dem under vældige Fremstød mod Vest.

Siden da har den Røde Hær uafbrudt haft Initiativet til Krigshandlingerne. I Vinteren 1942-43 sønderslog vore tapre Tropper de tyske, italienske, rumænske og ungarske Elitearmeer, dræbte eller tilfangetog over 1 Million fjendtlige Officerer og Soldater og befriede et uhyre Landomraade paa ca. 1½ Million Kvadratkilometer. I Sommeren 1943 tilføjede den Røde Hær Fjenden et nyt tilintetgørende Slag. I Løbet af faa Dage likviderede vore Tropper Tyskernes Sommeroffensiv og tvang dermed Hitlerfascisterne til at begrave deres Planer om at knuse den Røde Hærs Hovedstyrker og omgaa Moskva fra Orel og Kursk. Hvad mere er, den Røde Hær gik selv over til en beslutsom Offensiv, gennembrød Fjendens mægtige Forsvarslinier og kastede ham paa tre Maaneder nogle Steder 400-450 Kilometer tilbage mod Vest.

Under Sommerfelttoget fordrev vore Tropper Fjenden fra hele Ukraine Øst for Dnjepr, fra Donetsbækkenet, fra Tamanhalvøen, fra Orel- og Smolensk Omraaderne, trængte ind i Ukraine Vest for Dnjepr og erobrede Sovjetukraines Hovedstad Kief, trængte ind i Hviderusland, erobrede Adgangen til Krim og befriede over 160 Byer og mere end 38 000 Landsbyer. I det forløbne Aar har den Røde Hær frataget Tyskerne næsten ⅔ af det Territorium, I som de tidligere havde erobret, og befriet mange Millioner Sovjetmennesker fra det tyske Aag.

I det forløbne Aar har Tyskerne mistet over 4 Millioner Soldater og Officerer paa den sovjetisk tyske Front, deraf ikke mindre end 1 800 000 faldne. Paa den sovjetisk-tyske Front fandt den fascistiske tyske Hærs udsøgte Elitedivisioner deres ærreløse Endeligt, og sammen med dem begravedes for bestandigt Hitlers Planer om at erobre Verden og underkue Nationerne.

Ganske vist kæmper den tyske Armé endnu haardnakket og klamrer sig til hver eneste Stilling. Men de Nederlag, som Tyskerne har lidt siden Stalingrad, har undergravet den tyske Hærs Kampaand. Idag frygter Tyskerne Omringning som Pesten, og naar de staar i Fare for at blive omgaaet af vore Tropper, griber de Flugten og lader deres Krigsmateriel og deres saarede i Stikken paa Slagmarken.

I det forløbne Aars Offensivkampe har vore Tropper vundet rig Erfaring i moderne Krigsførelse. Vore Officerer og Generaler, har faaet Færdighed i at lede deres Tropper og mestrer nu med Held Troppeføringens Kunst. Den Røde Hær er blevet den stærkeste og mest kamphærdede moderne Armé.

Den Røde Hærs Sejre har yderligere befæstet Sovjetunionens internationale Stilling. Vor Hærs Offensiv er blevet understøttet af de Allierede Troppers Kamphandlinger i Nordafrika, paa de italienske Øer og i Syditalien. Vore Alliieredes Luftvaaben har rettet svære Bombeangreb mod Tysklands Industricentre. Der kan ikke være Tvivl om, at den Røde Hærs Slag mod de tyske Tropper fra Øst, støttet af de Alliieredes Hovedstyrkers Slag fra Vest vil knuse Hitlertysklands militære Magt og føre til en fuldstændig Sejr for Anti-Hitler-Koalitionen.

Den Røde Hær havde ikke kunnet vinde dette Aars store Sejre uden hele Sovjetfolkets Hjælp til Fronten. Sovjetfolket sætter alle Kræfter ind for at støtte sin Hær. I en endeløs Strøm gaar Vaaben, Ammunition, Levnedsmidler og Udrustning til Fronten. Ural og Kusnetsbækkenet, Moskva- og Volgaomraadet, Leningrad og Baku, Kasakhstan og Usbekistan, Georgien og Armenien, alle vore Republiker og Omraader er blevet et mægtigt Arsenal for den Røde Hær. Sovjetfolket genopbygger de Industri- og Landbrugsomraader, som er fravristet Fjenden, sætter Fabrikerne, Gruberne og Jernbanerne i Gang paany, vækker Statsgodser og Kollektivbrug til nyt Liv og stiller de befriede Omraaders Hjælpekilder til Frontens Disposition.

Vore Sejre er virkelig store. Men det vilde være naivt at stille sig tilfreds med de opnaaede Resultater. I Dag, da den Røde Hær kæmper hinsides Dnjepr og baner sig Vej til vort Lands Vestgrænse, vilde det være særlig farligt at hengive sig til sorgløs Selvtilfredshed og at undervurdere Alvoren i den forestaaende Kamp. Nu vil Fjenden med særlig Forbitrelse kæmpe om hver Tomme Jord, han har erobret, thi hvert Skridt vore Tropper vinder frem, bringer Timen nærmere, da der skal afregnes med Tyskerne for de Skændselsgerninger, de har begaaet paa vort Territorium. Kampen for den endelige Sejr over de fascistiske tyske Landrøvere vil kræve yderligere store Anstrengelser og nye Heltegerninger af Hær og Folk.

Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser! Underofficerer, Officerer og Generaler! Partisaner og Partisankvinder! I har vundet store Sejre i gigantiske Slag mod vor Dødsfjende og har dækket den Røde Hærs og Flaades Banner med ødødelig Hæder. Den Røde Hær og Flaade har nu alle Muligheder for i den nærmeste Fremtid fuldstændig at rense Sovjetjorden for de fascistiske Okkupanter. Til Opnaaelse af vort Fædrelands Sejr over de fascistiske tyske Umennesker befaler jeg:

1) Alle Menige og Underofficerer skal utrætteligt fuldkommengøre deres Kampdygtighed, strengt overholde Instruktioner og Regulativer og efterkomme deres Foresattes Befalinger, altid og overalt opretholde en mønsterværdig Orden, en fast Disciplin og en høj Grad af Organiseretned.
2) Officerer og Generaler af alle Vaabenarter skal stadig forbedre Ledelsen af Tropperne paa Slagmarkerne og Koordineringen af alle Vaaben, omhyggeligt sikre Offensivens Resultater, utrætteligt forfølge Fjendens Tropper, hurtigere udnytte Etappetjenesten og dristigere anvende Reserverne til nye Slag.
3) Hele den Røde Hær skal dristigt og beslutsomt bryde Fjendens Forsvar, forfølge Fjenden Dag og Nat uden at give ham Chance for at sætte sig fast, afskære hans Forbindelsesveje ved dristige Manøvrer, omringe og splitte hans Styrker, tilintetgøre eller fange hans Soldater, sønderslaa eller erobre hans Materiel.
4) Partisaner og Partisankvinder skal rejse Sovjetfolket til væbnet Kamp mod Hitlertyskerne og paa alle Maader forstærke Hjælpen til den Røde Hær under dens Fremrykning, ødelægge Fjendens Etapper og Stabe, redde Sovjetborgerne fra at blive dræbt eller sendt til Tyskland som Slaver og skaanselsløst udslette de fascistiske tyske Umennesker.

Kæmpere i den Røde Hær og Flaade! Partisaner og Partisankvinder! Fremad til fuldstændig Tilintetgørelse af de fascistiske tyske Landrøvere!

Leve 26-Aarsdagen for den store socialistiske Oktoberrevolution! — Leve vor sejrrige Røde Hær! — Leve vor sejrrige Krigsmarine! — Leve vore dristige Partisaner og Partisankvinder! Leve vort store Fædreland! — Hævn og Død over de fascistiske tyske Okkupanter!

Sovjetunionens Øverstkommanderende
***J. STALIN*, Marskal af Sovjetunionen**

LAND OG FOLK

„Særnummer" Afsluttet 12.12.1943

HVAD ER TEHERAN-KONFERENCENS BETYDNING?

Vi bringer nedenstaaende nogle Kommentarer fra den frie Verden.

En politisk Medarbejder i London Radio udtalte bl. a. 8.12: "Konferencen har spredt al Uvished om, hvorledes Verden vil komme til at se sé ud efter Krigen. Nu er det fuldstændig klart, at der i denne Verden hverken vil eksistere Imperialisme eller Fascisme, og at Fascismen igensinde vil kunne genopstaa paany." "New York Herald Tribune" skriver: "Teheran Pagten forkynder Tysklands Sammenbrud og skaber tillige Grundlaget for en lang Fred, som vil svare til Atlanterhavsdeklarationens Principper." "Times" skriver: "Den vigtigste Sætning i Deklarationen er den, hvori det hedder, at den grundlæggende Overenskomst om Skabelsen af en anden Front er drøftet i alle Enkeltheder," og videre: "Erklæringen om, at der hersker fuld Enighed paa det strategiske Omraade, tages i England og Amerika som Tegn paa, at Teppet snart vil gaa op for det sidste Drama i Europa." "Pravda" skriver: "Venskabet mellem de tre store Nationer er blevet hærdet og gjort stærkere, og Konferencen har uddybet Forstaaelsen mellem dem."

Beslutningen i Teheran har vakt uhyre Begejstring i hele Sovjetunionen. Typisk er et Brev i "Krasnaja Svesda" den 8/12. Det hedder heri bl. a.: "Vi Kavallerister i den Røde Hær staar i de første Rækker af de heltemodige Kæmpere, som vil bibringe Fascismen det dødbringende Slag. Vi er beredt til at udføre vor Øverstbefalende, Marskal Stalins Ordrer. Vi vil have den Lykkeat tage Del i den nær forestaaende uafvendelige Offensiv, som vil blive ført fra Øst, Vest og Syd. Denne mægtige Offensiv af de 3 Magter vil for altid gøre Slut paa Hitlerismen og befri Menneskeheden for det fascistiske Tyranni."

En Bølge af Møder og Forsamlinger er gaaet hen over Sovjetunionen, og det historiske Dokument er blevet drøftet. Hitlerherredømmets Dage er talte, lyder det med tusinde Stemmer, lyser det i alles Øjne. Men Sovjetmenneskene er Handlingens Mennesker, og derfor har alle disse Møder haft deres eget Præg. Hvert eneste Menneske spørger sig selv: "Hvad kan jeg gøre for at bringe Sejren nærmere?" Alle Talerne paa Møderne taler om de konkrete Arbejdsforpligtelser, som de og deres Arbejdskammerater paatager sig. I en snæver Gade i Baku, hvor der bor dristige Kaptajner i den kaspiske Flaade og gamle erfarne Oliearbejdere, lyder fra Højttalerne, som er opstillet i Gaderne, en klangfuld Stemme paa Aserbajdjansk. Det er den kendte Stakhanofarbejder Sari, der taler: "Aarsplanen har vi allerede opfyldt, saa vi Oliearbejdere forpligter os til at levere 10 000 Tons mere, end vi tidligere havde til Hensigt."

Saaledes taler Sovjethaglandet. Saaledes taler ogsaa Fronten. Saaledes svarer Sovjetunionens Folk paa Teheran Konferencens Beslutninger. Det er Svar i Handling.

Ogsaa herhjemme bør vort Svar være et Handlingens Svar. Forstærk Kampen mod Undertrykkerne med alle Midler og paa alle Maader. Ogsaa vor Indsats er af Betydning for den endelige Sejr over Nazismen.

J U G O S L A V I E N

Sovjetunionen har anerkendt Marskal Titos nye jugoslaviske Regering. Denne har anmodet de Allierede om at blive repræsenteret i det konsultative Raad for Europa og om Hjælp ifølge Laane- og Lejeloven, saa at den fremgangsfrit kan føre Krigen med den fælles Fjende. Forræderen Michailovitsj har fra Kairo under Trusler om Krigsretsdom opfordret alle jugoslaviske væbnede Styrker til at stille sig under hans Kommando. - Den engelske Presse beskæftiger sig indgaaende med det jugoslaviske Spørgsmaal. "Times" skriver: "Den indre jugoslaviske Situation er højst utilfredsstillende. Bruddet mellem Tito og Michailovitsj er fuldstændigt.... Man kan imidlertid ikke se bort fra, at Michailovitsj' s Styrker i længere Tid har indtaget en passiv Holdning, som kun kan skyldes Fjenden i Landet." "News Chronicle" skriver: "Siden den jugoslaviske Regering gik i Eksil, har der hersket Strid mellem dem, som ønskede et serbisk Herredømme, og dem, som ønskede fuld Ligestillelse af alle Befolkningsgrupper. Striden medførte, at det ved Omdannelsen af Regeringen ikke lykkedes at faa Repræsentation fra de forskellige Partier, men man fik derimod en Række Mennesker, hvis Holdning overfor Demokratiet altid har været tvivlsom. Den nyoprettede Befrielseskomite derimod har, selv om den har et stærkt kommunistisk Islæt, haft Held til at samle Repræsentanter fra saa at sige alle Partier og alle Nationaliteter."

Tyskerne har nu med Støtte af bulgarske Tropper sat en stor Offensiv i Gang mod det befriede Omraade. Titos Frihedshær staar i haarde Forsvarskampe i Bosnien og Sandjak. - Den tyske Gesandt i Belgrad har givet Ordre til, at 200 Gidsler skal skydes for hver tysk Soldat, der dræbes af Partisaner.

B U L G A R I E N

Konferencen i Kairo og Teheran har foraarsaget stor Uro i Landet. Det afholdes hemmelige Kabinets- og Parlamentsmøder, og alle Partier udtrykker deres Mistillid til den siddende Regering, som bebrides omdannet. Demonstrationer i Sofia krræver Fred. Engelsk Radio har rettet en Advarsel til Bulgarien saavelsom til Tysklands øvrige Vasaller, og amerikanske Flyveblade har opfordret de bulgarske Tropper til at trække sig tilbage fra Jugoslavien og Grækenland. Det meddeles fra Sofia, at der udspredes store Mængder af et Flyveblad, som indeholder den bulgarske Fædrelandsfronts Program. Det hedder heri bl. a.:"Det er det bulgarske Folks og Armeens Pligt i dette historiske Øjeblik at slutte sig sammen i en mægtig Fædrelandsfront for at redde Bulgarien. Denne Front maa ikke tillade, at Bulgarien udnyttes i Hitlers forbryderiske Krig. Den maa gennemtvinge, at de bulgarske Tropper, som benyttes til at undertrykke vort serbiske Broderfolk straks hjemkaldes. Bulgarien maa afbryde sit Forbund med Hitlertyskland og de andre Aksemagter og rense det bulgarske Omraade for tyske Fascisttropper.

Udførelsen af Levnedsmidler og Raavarer til Hitlertyskland maa indstilles, og Levnedsmidlerne maa sikres vor egen Befolkning. Det bulgarske Folks nationale Interesser maa sikres i Overensstemmelse med Atlanterhavsdeklarationen, ved venskabelige Overenskomster med andre Balkanfolk og Samarnejde med Sovjetunionen og de øvrige frihedselskende Lande.

For at disse Krav hurtigt kan virkeliggøres, maa der dannes en virkelig national Regering, som er i Stand til at gennemføre en Politik, der kan redde Fædrelandet. Den nuværende Forræderregering maa styrtes, og der maa dannes en Folkeregering, som støtter sig paa hele det bulgarske Folks Vilje.

F E R H J E M M E F R A

Til Belysning af de vanskelige Forhold, hvorunder Frihedskæmperne maa arbejde, kan vi anføre en Detaille fra Angrebet paa Riffelsyndikatets Bygning i Hellerup den 26/11. Bygningen laa badet i Projektørlys, og Frihedskæmperne maatte derfor først trænge ind paa Tuborgs Fabriker, der leverer Strøm til Riffelsyndikatet. Her tvang de Maskinmesteren til at afbryde Strømmen. Da Sabotagevagterne bemærkede, at Strømmen gik ud, ringede de straks til Politiet. Umiddelbart efter blev Bygningen angrebet fra den ene Side. Det var imidlertid et Skinangreb, for mens Sabotagevagterne affyrede deres Maskinpistoler i den Retning, hvorfra de formodede Angrebet kom, trængte Sabotørerne ind i Fabriken fra den modsatte Side, sprængte Dørene og placerede deres Bomber.

LAND OG FOLK

KØBENHAVNSUDGAVE

Særnummer Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti Afslut.21.12.43

Sovjetunionen - Tjekoslovakiet .

I den sidste Tid har der i Moskva fundet Forhandlinger Sted mellem Sovjetunionens Regering og den tjekoslovakiske Republiks Regering om Afslutteisen af en Pagt om Venskab, gensidig Bistand og Samarbejde efter Krigen. Disse Forhandlinger forløb i en Atmosfære af gensidig Hjertelighed og fuld Forstaaelse og den førte d. 12' December til Undertegnelsen af en tyveaars Pagt.Pagten omfatter 6 Punkter, hvis Hovedindhold er: 1) Sovjetunionen og Tjekoslovakiet er enedes om en fælles Politik, baseret paa Venskab og Samarbejde efter Krigen. De har forpligtiget sig til at yde hinanden militær og anden Bistand under den nuværende Krig mod Tyskland. 2) De to Lande forpligter sig til, saalænge Krigen varer, ikke at træde i Forhandling med Hitlers Regering. De maa ikke uden gensidigt Samtykke slutte Vaabenstilstand eller Fred med Tyskland eller nogen anden med det forbunden Regering. 3) De to Magter bekræfter deres Førkrigspolitik, som var baseret paa Opretholdelse af Fred og Gensidig Bistand. De tilsiger hinanden gensidig Støtte i Fremtiden, saafremt den ene af Parterne skulde blive udsat for et nyt Angreb fra Tyskland. 4) De to Parter er enedes om et snævert venskabeligt Samarbejde efter Krigen.De skal ikke blande sig i hinandens indre Anliggender, men udvikle deres økonomiske Forbindelser og yde hinanden al økonomisk Støtte. 5) Hver af Parterne forpligter sig til ikke at indgaa noget Forbund eller deltage i nogen Koalition, som er rettet mod den anden Part. 6) Overenskomsten skal snarest ratificeres. I en Protokol til Pagten hedder det: Sovjetunionen og den tjekoslovakiske Republik er enige om, at i Tilfælde af, at nogen tredie Stat, som har fælles Grænser med Sovjetunionen eller med Tjekoslovakiet, og som under den nuværende Krig har været Genstand for tysk Agression ønsker at tilslutte sig denne Overenskomst, skal der med Sovjetunionens og Tjekoslovakiets Sanktion gives en saadan Stat Mulighed for at tilslutte sig Overenskomsten, saa denne Faar Karakter af Tremagtspagt.

Politiske Kreese i London fremhæver, at Undertegnelsen af denne Pagt er en passende Lejlighed for Polen til pany at overveje sin Stilling i Østeuropa. Indbydelsen er stilet direkte til Polen. Pagten fremhæves som et nyt Bevis paa Sovjetunionens Vilje til at tage Del i Europas politik og yde sit værdifulde Bidrag til Europas fremtidige Sikkerhed og Stabilisering. "TIMES" opfordrer Polakkerne til at benytte sig af den gunstige Lejlighed. Det er den første Pagt mellem en rent europæisk lille Nation og en Stormagt med Interesser langt udenfor Europa, og Observatører i England og Amerika mener, at den udgør Kimen til en østeuropæisk Ordning. Grundstammen i Efterkrigstidens Pagt- og Alliancesystemer er den engelsk-sovjetiske Tyveaarspagt.

H E R H J E M M E F R A

BOMBER OG BRANDE: Den 6' ds. hed det i London Radios danske Udsendelse Kl. 18.15: "I den Erklæring, som den tyske Befuldmægtigede i Danmark, Dr. Best har udsendt, har man her i London især lagt Mærke til, at der nu igen fra tysk Side fremhæves, at Danmark er et for den tyske Krigsførelse vigtigt Område. Hermed er enhver tidligere Paastand om, at den tyske Besættelse

skete for at beskytte Danmark, faldet til Jorden, ligesom Grunden dermed er taget væk under Fødderne paa Dr. Bests Slutningspaatsand om, at Danmarks 3,8 Millioner Indbyggere paa ingensomhelst Maade vil kunne paavirke Afgørelsen i den saakaldte Stormagtskrig. Tyskernes egne Udtalelser viser, at den danske Modstand er et effektivt Bidrag til de Alliereges Krigsopbud, Sabotagen er nu - som Dingle Foot fra det britiske Ministerium for økonomisk Krigsførelse udtalte i Gaar - blevet et betydningsfuldt Vaaben i de Alliereges Rustkammer.

Vores Liste over Sabotagehandlinger er ikke omfattende, som mange Gange tidligere, men til Gengæld var Angrebet mod Varde Staalværk overordentlig betydningsfuldt og et af de hidtil største:

9/12 NÆRUM: Den eldste Del af Kostskolen (som Tyskerne skulde have overtaget - nemlig Gymnastiksalen - sprængt i Luften. Hovedbygningen nedbrændte som det vil huskes 6/12.

10/12 AARHUS: Bombeattentat mod Jægers Kiosker i Bruunsgade og paa Mejevej. Jæger havde til Værnemagten angivet en tysk Soldat, som havde talt nedsættende om sin Uniform.- Bombeeksplosion i Skrædderforretningen "Prima" ODENSE: Alexander Jensens Ejendom brandhærget. Jensen var Medlem af Waffen SS. - TINGLEV: 2 Rutebiler ødelagt ved Brand paa Rutebilstationen.

11/12 FREDERICIA: Bombeeksplosion i "Rømer Cafe", hvor der hovedsagelig kom tyske Soldater.

12/12 VARDE: Kl. 5 Morgen kom en Deling Sabotører - antagelig mellem 30 og 40 - til et Sted i Nærheden af Staalværket, dels i Lastbiler, dels paa Cykle. Sabotørerne, der foruden alm. automatiske Pistoler tillige var i Besiddelse af Maskinpistoler, overmandede Sabotagevagterne og Nattevagten, tvangrede dem i Beskyttelsesrum og udlagde 7-8 Sprængladninger. Staalværket er helt sat ud af Drift. Skaden er meget stor og omfatter saavel Elektroværket som det gamle Støberi med tilhørende Kompressoranlæg og andre Maskiner.

14/12 ODENSE: Brandstiftelse mod Autolakerermester Jørgensens Værksted, Næsbyhovedvej. Jørgensen arbejdede for Næsby Karosserifabrik, der for nogen Tid siden blev standset for anden Gang paa Grund af sit ivrige Arbejde for Værnemagten.

15/12 KØBENHAVN: Bombeattentat mod Andersens Smedkerværksted, Sankt Jørgensbjerg.

Fra Arbejderne paa Søren Wistofts Fabrikker har vi modtaget nogle Enkeltheder vedr. Sabotagen 10/12. Angrebet begyndte Kl. 11.25. Portvagten blev overmandet, før han rakede at se sig om, og derefter blev de forskellige Afdelinger ryddet. I Kontorerne havde Frihedskæmperne galant hjulpet Damerne i Tøjet for at fremskynde Handlingen. De tilstødende Gaarde blev rømmet for løbende Børn, og paa Gaden udenfor Fabrikken blev al Trafik standset. Eksplosionen var kolossal, og det meste af Værnemagerfabrikken lagdes i Ruiner. De, der blev saaret, kan alene takke deres Nysgerrighed herfor, idet Frihedskæmperne gjorde alt for at holde Tilskuere paa afstand og først forlod Valpladsen, da Politibilerne hørtes i umiddelbar Nærhed.

Der forkom i November mere end 300 Sabotagehandlinger, d.v.s. mere end 10 i Døgnet. Af disse var de 65 % rettet mod danske Fabriksvirksomheder, som arbejder for Tyskerne, 15 % mod Jernbaner, Veje og tyske Transportmidler, mens de resterende 20 % hovedsagelig var rettet mod private Foretagender og Beboelseshuse ejet af Nazister eller Danskere, der er Venner med Tyskerne.

HVAD VÆRNEMAGTEN FORTÆRER.

De her i Landet værende tyske Tropper har til deres Fortæring i Tiden 1/1-31/12 1943 krævet bl. a. 5 Millioner 850 Tusinde Stk. Æg. 1965 Tons Kød, 432 tons Smør, 12 100 Tons Grøntsager og 50 000 Tons Kartofler. Hertil kommer så hvad vi leverer af Madvarer til det sultende Tyskland.

LAND OG FOLK

Nummer 35 Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti Decbr. 1943

Folket yder Modstand, men Lederne -

Det danske Folks Modstand overfor Tyskerne er stadig lige stabil og sejg. Der er trods Spærretid og Forfølgelser ingen Tegn paa Vaklen eller Svaghed. Tvertimod er Tyskernes Radiokommentarer og Krenckels Radioforedrag lige ved at være det Pust, der driver Flammer op af det folkelige Hads Baal.

Paa denne Baggrund virker det ejendommeligt, at Centraladministrationen og nogle førende Politikere driver Maskepi med Tyskerne. Ni-Mandsudvalget, der oprindelig var et formidlende Organ mellem de fem samarbejdende Partier indbyrdes og mellem dem og Regeringen, tiltager sig ogsaa officielle Beføjelser og optræder som en Slags Regering. Det har saaledes anbefalet det danske Politi at hjælpe med til at fange Sabotører og Faldskærmsagenter. Stillingen var ellers den, at Landets Politimestre og Politiets Personaleorganisationers Ledelser efter 29. August havde indtaget det korrekte Standpunkt, at dansk Politi ikke kunde medvirke til at arrestere Personer, der vilde blive stillet for tysk Militærret. Denne Holdning, som langt det overvejende Flertal af Landets Politimestre konsekvent har praktiseret, betød, at Tyskerne maatte binde adskillige Soldater i Landet til Varetagelse af politimæssige Opgaver. Ni-Mandsudvalget synes imidlertid nu at mene, at Tiden er inde til at lette Tyskernes Byrder. Eller mere nøjagtigt: Dersom deres Henstilling følges, skaffer de Tyskerne Mandskab til at opretholde Undertrykkelsen og forlænge Krigen. Ganske vist lokker Ni-Mandsudvalget med, at Sabotører m. v., der bliver fanget af Danskere, vil komme for dansk Ret. Disse Mennesker har altsaa intet lært — eller ogsaa er de mere onde end antaget. Det var danske Myndigheder, som indespærrede i Hundredvis af Patrioter i Horserødlejren, det var danske Myndigheder, som arresterede Aksel Larsen og et stort Antal Sabotører — men Tyskerne tog de arresterede og indespærrede den Dag, det passede dem, og overførte dem til tyske Fangehuller. Det var Nazisterne, og ikke Danskerne, der havde størst Fordel af denne Ordning. Og denne Haandsrækning til Arbejdermorderen Hitler er Ni-Mandsudvalget altsaa parat til at yde igen!

Endnu er Ordningen ikke traadt i Kraft. Men Politiet er allerede begyndt at gaa Tyskerne til Haande. Indenfor Politiets øverste Ledelse har Nazielementer af Stamm-Typen paalagt Korpset at jage Sabotører og andre Frihedskæmpere. I København udsendes ved Mørkets Frembrud svært bevæbnede Patruljer, som har Ordre til at standse og visitere alle Trafikanter, og hvem det er paalagt at skyde enhver, der ikke maatte standse ved første Tilraab.

Utvivlsomt er det overvejende Flertal af saavel de menige Betjente som Korpsets Ledelse Modstandere af disse Metoder. Derfor opfordrer vi Politiet til at være tro mod Dansheden og Frihedskampen og til at sabotere dette Rakkerarbejde. Skulde en saadan Holdning medføre Afsked eller nødvendiggøre Overgang til Illegalitet, da skal enhver dansk Betjent vide, at han ikke vil staa overladt til sig selv, men at hele Folket staar ved hans Side og vil hjælpe og støtte ham. Og den Dag er ikke fjern, da der vil blive givet ham Oprejsning og Erstatning for Tab han har lidt. Omvendt maa alle, der optræder nidkært og skader Frihedskampen, vide, at der kommer en Dag efter denne, hvor Forbryderne skal sone deres Brøde.

Hvad Ni-Mandsudvalgets Optræden angaar, da er den yderst forkastelig. Der maa paa det skarpeste protesteres mod, at nogen Regering eller noget administrativt Organ oprettes af Danskere, saalænge Tyskerne er i Landet.

Befolkningen maa belære de Herrer Ledere om, at Skruebrækkeri paa det nationale Omraade ikke vil blive taalt!

NORGE VISER VEJ!

De norske Socialdemokraters Indstilling er en anden — mere realistisk og positiv — end den, det danske Socialdemokratis øverste Ledelse gennem Alsing Andersens forbryderiske Brev i September gav Udtryk for.

Under Besættelsen er der mellem Norges kommunistiske Parti og det norske Arbejderparti foregaaet en Række Drøftelser om Samling. Endnu er der ikke truffet nogen endelig Afgørelse, men der er opnaaet Enighed om følgende:

Grundlag for Diskussion om organisatorisk og politisk Samling.

I.

Det forenede norske Arbejderpartis umiddelbare Hovedopgave, efter at Okkupanterne er drevet ud af Landet, bliver at sikre Genrejsningen af en demokratisk Samfundsordning i et frit og selvstændigt Norge. De nazistiske og folkefjendtlige Kræfter maa uskadeliggøres og straffes for deres Forbrydelser. Partiet maa beslutsomt tage Kampen op mod alle Forsøg paa at indføre et reaktionært Diktatur, som vil betyde et fascistisk Faamandsvælde. Regeringen, som har ledet Landets Frihedskamp, maa fortsætte sit Arbejde, indtil Landet fuldstændig er befriet. Partiets Repræsentanter i Stortinget maa gaa ind for, at nye Valg udskrives uopholdelig.

Det Forbund med det nationale Borgerskab, som er kommet i Stand under Krigen, maa opretholdes, til Landets Frihed og Selvstændighed er sikret. Partiet maa udbygge Kampenheden mellem alle frihedselskende Lag af det norske Folk, som er opstaaet i Kampen mod Okkupanterne, saaledes at Arbejderklassen, som idag repræsenterer Nationens virkelige Interesser og det sociale Fremskridt, bliver den ledende Kraft i Udviklingen. I Særdeleshed maa Partiet arbejde for, at Bønderne, Fiskerne, de Intellektuelle og Middelstanden i det hele taget bringes ind under Arbejderklassens Ledelse og sammen med denne danner det faste Grundlag for en videre Udvikling af det norske Folkestyre til et virkelig socialt Demokrati, hvor Folkets Husbondsret bliver en levende Realitet. Demokratiet maa udvikles paa alle Omraader og knæsættes som ledende Princip, ogsaa i det økonomiske Liv. I Arbejdet for dette maa Fagorganisationen og andre folkelige Fællesorganisationer spille en afgørende Rolle. Enhver norsk Borger maa ved Lov sikres Retten til Arbejde og Tryghed mod Nød. Kapitalistklassens Magtstilling, som er den dybeste Aarsag til Fascisme og Krig, maa indskrænkes og bringes under Folkets Kontrol. Som et første Skridt paa Vejen til dette maa Bank- og Forsikringsvæsenet nationaliseres, ligesom alle Bedrifter og Kapitalværdier, som har tilhørt Borgere af Aksestaterne og norske Quislinge, saavel som de Kraftanlæg, som er bygget under Okkupationen. De Midler, som er indtjent af den norske Handelsflaade under Krigen, maa ikke tilfalde private Kapitalister, men maa betragtes som hele Folkets Ejendom. I sin økonomiske Politik iøvrigt gaar Partiet ind for de Retningslinjer, som er udarbejdet af Fagorganisationens Ledelse. Partiet tager Initiativet til Indkaldelse af Repræsentanter for Arbejdernes faglige Landsorganisation, Bøndernes og Fiskernes Organisationer, andre Fag sammenslutninger, Kooperationen o. s. v. til en Kongres for at drøfte det sociale og økonomiske Opbygningsarbejde, som skal give Demokratiet et nyt Indhold.

II.

Organisatorisk maa Partiet bygge paa Industri og Haandværk med kollektiv Tilslutning fra Fagorganisationerne. For at sikre det indre Partidemokrati og skole Partiets Kadrer maa der organiseres Partiforeninger i Form af Arbejdersammenslutninger baade i By og paa Land. Partiet maa videreudbygge Norsk Folkehjælp som Hjælpeorganisation for det sociale Arbejde.

Til Grund for Partiets principielle Program lægges det norske Arbejderpartis Program, som blev vedtaget paa Landsmødet i 1933 med de Forandringer, som den nye Situation nødvendiggør. Forud for den endelige Udformning af Programmet maa der gennemføres en bred offentlig Programdiskussion.

III.

Paa det internationale Omraade maa det norske Arbejderparti arbejde for Dannelsen af en international Fredsorganisation, som bygger paa Kampfællesskabet mellem de Forenede Nationer og tager Sigte paa at omfatte alle Verdens Nationer. Grundlaget for denne Organisation maa være fuldstændig Ligeberettigelse mellem alle frihedselskende Folk, store og smaa.

Partiet maa optage et energisk Arbejde for at faa skabt international faglig Enhed. Her maa det Forslag, som er fremsat af den norske Landsorganisation i London, være retningsgivende. Partiet maa arbejde for international politisk Arbejderenhed paa et socialistisk Grundlag.

Partiet maa gaa ind for, at Fagorganisationen snarest muligt genoptager det nordiske Samarbejde paa det faglige Omraade. Paa det politiske Omraade maa det virke for at faa

alle de nordiske Lande med i det internationale Fredsarbejde for at opbygge en ny og bedre Verden.

— —

De norske Drøftelser vil ikke alene faa Betydning for Etableringen af Enheden i norsk Arbejderbevægelse. De maa og skal ogsaa faa Indflydelse paa Udviklingen i dansk Arbejderbevægelse. Lad os overalt paa Arbejdspladser, i Fagforeninger og i det daglige Liv tage Spørgsmaalet om Arbejderklassens Enhed op til Drøftelse paa Grundlag af de norske Resultater. —

Norge har vist Vejen. Lad os følge den!

Hold de faglige Ledere til Ilden i Overenskomstspørgsmaalet

I første Omgang fik D.s.F.s Forretningsudvalg ikke meget ud af sin Bemyndigelse vedrørende Overenskomstspørgsmaalet. Der opnaaedes ikke Enighed med Arbejdsgiverforeningen om at fravige Forhandlingsreglerne, og det bliver derefter de enkelte Fagforbund, der fremsætter Forslag til Arbejdsgiverne om Ændringer i Overenskomsterne og om Dyrtidstillæg. Det betyder dog ikke, at Formandsmødernes Linie ikke bliver fulgt.

Efter alle Solemærker at dømme havner det hele til syvende og sidst i Hovedorganisationerne. Da vil det have den største Betydning, at Forbundene har fremsat Forslag til Overenskomsternes Revision og Krav om fuld Dækning for Dyrtiden. Overalt hvor det har været muligt, har Arbejderne krævet, at Forbundene fremsætter disse Krav. Men selv om Ledelserne har efterkommet Arbejdernes Ønsker, maa man være forberedt paa, at D.s.F.s Forretningsudvalg dropper Kravene og kører deres egen Linie om et beskedent Tillæg til de lavest lønnede og nogle faa Ørers Dyrtidstillæg igennem. Dersom dette skal forhindres, maa Arbejderne sende saa mange Deputationer og Udtalelser til Rosenørns Allé og Forbundene, at Personerne i Toppen fatter, at det nu er Alvor, at der nu skal Realiteter til, og at Fidusen fra i Fjor ikke kan gentages, uden at Medlemmerne sætter de skyldige paa Aftægt og vælger sig nogle nye Tillidsmænd.

Fagforeningernes Generalforsamlinger er nu atter tilladt, og de maa udnyttes til en mægtig Indsats fra det ganske Land for Arbejdernes Krav. Hvor Bestyrelserne ikke selv indvarsler til en Generalforsamling, maa Medlemmerne tage Initiativet. Selv om Fristen for Indsendelse af Forslag er overskredet, har det alligevel den allerstørste Betydning, at Medlemmerne samles og tager Stilling til Situationen. Derved holder man de faglige Ledere til Ilden, og det kan faa afgørende Betydning for Overenskomsternes endelige Skæbne.

Nogle mærkelige Demokrater

Finske Socialdemokrater som Tanner og Landsorganisationens Formand, Vuori, ynder at slaa sig for Brystet og paaberaabe sig deres Indsats for Demokratiet. Men de samme Herrer fortier, at de har billiget og er medansvarlige for Indespærringen af seks socialdemokratiske Rigsdagmænd, der, i Modsætning til Tanner og Mannerheim, mente, at Finland ikke skulde deltage i nogen Angrebskrig mod Sovjetunionen. Det kostede saaledes Arbejderveteranen, fhv. Partisekretær Karl H. Viik 6 Aars Tugthus, at han den 25. Juni i den finske Rigsdag udtalte:

»Jeg ved, at jeg giver Udtryk for det arbejdende Folks inderligste Forhaabninger og Krav, naar jeg udtaler, at vort Lands Politik i disse skæbnesvangre Tider bør holdes fri for Konjunkturpolitik under Iagttagelse af Demokratiets og Fredens Principper paa en saadan Maade, at den holder overfor Historiens Dom«.

I Sandhed nogle besynderlige Demokrater, der tror at kunne fremme Demokratiets Sag ved at indespærre Antifascister og alliere sig med Hitlertyskland, der har Demokratiets Udslettelse som Maal.

Schalburg-Korpset:

Alfonser, Voldsmænd, Tyve, Pak,
en Rottesværm af Ros og Rak,
krøb frem af Samfundets Kloak.

Det var et arisk Heltekor,
som myldred' frem paa Hitlers Ord
og straks tog fat paa Rov og Mord.

Hver virker i sin Førers Kald,
men snart staar Føreren for Fald,
— saa straffes hver, som straffes skal!

Moskva-Konferencen

Hitler og hans Kumpaner ønsker, at Krigen skal trække i Langdrag og derved skabe Uenighed og Splid blandt de forenede Nationer. — Tremagtsmødet i Moskva blev derfor en Streg i Hitlers Regning. Det slog Tidens Vaaben ud af Hitlers Haand.

Udenrigsministermødet gennemdrøftede nemlig de militære Problemer og betegnede Arbejdet for at faa Krigen hurtigt afsluttet som deres vigtigste Maal. Hvilke Foranstaltninger man enedes om, er selvsagt ikke offentliggjort, men Nazi-Tyskland vil komme til at føle Resultaterne i Form af svære Slag fra Øst og Vest. Dermed har Konferencen indfriet de Forhaabninger, som ikke alene Befolkningerne i de tre Lande, men Alverdens Folk nærede til den. Dette heldige Resultat er uløseligt forbundet med den Røde Hærs Sejre i denne Sommer og dette Efteraar.

Konferencen vil ikke alene faa Betydning for Krigens Forløb. Den udarbejdede ogsaa Principperne for Forberedelse af Samarbejdet mellem Nationerne efter Krigen. Der skabtes hermed et Grundlag, hvor saavel smaa som store Nationer kan virke for national Sikkerhed og Fred.

Vi Danske maa hilse dette Resultat med Glæde. Enhver Tvivl om Muligheden af et frugtbart Samarbejde mellem de forenede Nationer efter Krigen er nu bortvejret. De allierede Nationer erklærer, at der vil blive samarbejdet med Sovjetunionen efter Krigen. Denne utvetydige Tilkendegivelse maa selvsagt ogsaa faa den største Indflydelse paa Frihedskampen herhjemme. Det maa betyde, at alle, der hidtil har optraadt lidt reserveret, nu opgiver deres Betænkeligheder, saa alle Kræfter kan sættes ind mod Hitler og for Sikring af Fremskridt, Frihed og Fred.

Christmas Møller om Moskva-Konferencen

I Londons Radio udtalte Christmas Møller den 7. November bl. a.: »Betydningen af Moskva-Konferencen kan simpelthen ikke overvurderes. Hjemme i Danmark kunde man af de tyskkontrollerede Aviskommentarer se, hvor store Forhaabninger Tyskerne havde næret til dens Sammenbrud, og hvor skuffet de er over dens Sukces. Der er jo ingen Grund til at skjule, at ogsaa i Danmark har Fortidens manglende Oplysning om Sovjetunionen og Nutidens tyske Propaganda haft nogen Indflydelse paa Bolsjevikforskrækkelsen, men enhver maa dog vel idag forstaa, at Fortiden, som vi kendte den før Krigen, aldrig vender tilbage, og det er godt det samme. Denne Krig vil og skal ændre Verden og Levevilkaarene for den store Befolkning langt mere end den forrige Verdenskrig — dens Virkning var jo kun ringe. Og i Dag kan jo enhver sige sig selv, at alles Ønske — og da især de mindre Landes — maa være: *Rusland med i saa meget som muligt. Det mægtige, det sejrende Rusland med og ikke udenfor, er den eneste forstandige Politik.* —

Derfor er Moskva-Konferencen saa betydningsfuld, fordi den giver Løfte om og Tro paa en bedre Fremtid. Og derfor prises de tre Udenrigsministre for deres Bedrift«.

Krisesymptomer i Nazi-Tyskland

De mange Møder og Konferencer mellem Nazilederne er ubedragelige Tegn paa indre Vanskeligheder. Paa et af Møderne var baade Hitlers og Himlers Tale spækket med fortvivlede Trusler mod oprørske Partimedlemmer og Funktionærer. Den samme Tone anvendtes ogsaa overfor Soldaterne. Allerede i Sommer befalede Hitler at skride ind med den største Haardhed og Hensynsløshed for at hævde Disciplinen.

Større og større Kredse indenfor den tyske Hær indser, at Krigen er tabt. Det er nemlig ikke alene Moralen og Aanden, det er galt med, ogsaa Mangel paa Mandskab gør sig gældende. Erstatning kan snart kun skaffes til Veje ved Mobilisering af tidligere uduelige, syge og halve Invalider. Derved kan maaske Hærens Tal holdes oppe, men ikke dens Kvalitet. Sammenbruddet truer imidlertid ikke alene fra Hærens Side, ogsaa Produktionen er ustabil. Her er foruden opponerende Partimedlemmer og Funktionærer ogsaa de mange udenlandske Arbejdere, som maaske er den største Fare paa den indre Front. Leys og Sauckels sidste Taler lyste af Frygt for disse udenlandske Arbejdere, hvorfor de ogsaa takkede dem og sleskede for dem i et Omfang, som aldrig tidligere hørt fra en Nazileder.

Alt dette kom ogsaa til Udtryk i Hitlers Tale den 8. November. Medens han ifjor udbasunerede: »Stalingrad vil blive taget, det indestaar jeg for«, og »Hvor den tyske Soldat staar, kommer ingen anden«, saa maatte han i Aar nøjes med at forsikre: »Det umulige skal blive muligt!« For at hidføre en saadan Vending kan han kun anvise eet Middel: Fanatisme. Fanatisk Opofren af tyske Soldater ved Fronten, fanatisk Henrettelse af enhver Opposition i Hjemlandet og fanatisk Udplyndring, Forfølgelse og Nedskydning af Folkene i de besatte

Omraader, — det var det Middel, hvormed Hitler mente at kunne gøre det umulige muligt. —

Det er ingen Tvivl om, at Hitler vil være fanatisk nok til at ofre Millioner af Menneskeliv, men det kan ikke redde ham. Det kan kun udskyde Sammenbruddet. Hvad hjælper det, at Tyskerne ved hensynsløs Indsats af Menneskeliv indtager Leros eller midlertidigt tilbageerobrer Shitomir og Korosten? Det er kun Defensivhandlinger, og de formaar intet at ændre ved Krigens Slutresultat. Overalt, paa Østfronten, i Stillehavet, i Middelhavet, i Italien, har de allierede Nationer Initiativet og vil beholde det. Den Røde Hær er trods Efteraarets Regn og Pløre rykket Hundreder af Kilometer frem paa et Tidspunkt, hvor alle Eksperter erklærede, at enhver Krigshandling som Følge af Naturforholdene maa ophøre. Sovjethærens Overlegenhed i Materiel, Mandskab og Ledelse er Realiteter, Tyskerne maa bøje sig for. Ogsaa de Alliereges Luftangreb maa Tyskerne finde sig i. 10 Dage efter Hitlers fraadende Trusler om Bombning og Udradering af alle engelske Byer, maatte Tyskerne finde sig i at se det Storangreb ført igennem, der næsten har lagt Berlin i Ruiner.

Goebbels har forsøgt at redde Førerens Nimbus ved at skyde Ansvaret for Vanskelighederne over paa Victor Emanuel og Badoglio. I Dag hjælper saadanne oratoriske Udgydelser imidlertid nøjagtig lige saa lidt som Fanatisme. Det er en Kendsgerning, at Hitlers Sommeroffensiv var brudt afgørende sammen før Mussolinis Fald, ja, at det netop var Sommeroffensivens Sammenbrud, der var direkte Aarsag dertil. Italien var Hitlers mest udsatte Forbundsfælle, derfor faldt det først fra. De andre Vasalstater har senere søgt at trække sig lempeligt ud af Makkerskabet, men for dem alle gælder, at de kun ligesom Finland kan regne med eet: betingelsesløs Kapitulation.

Saaledes staar da Hitler i Dag. Indadtil isolerer han sig fra Folket. Udadtil vender Forbundsfællerne sig bort fra ham. Hvorhen han vender Blikket, øjner han kun Katastrofen. Oprettelsen af den anden Front i Forbindelse med den Røde Hærs kraftige Indsats vil hurtigt modne Krisen i Tyskland og endeligt besegle Hitlers Skæbne.

En gemen Svindler

Maa vi tillade os at præsentere en gemen Svindler, nemlig Murermester V. Sørensen, Sundevedsgade 30, for den danske Offentlighed. Denne Fyr tillader sig i Dagspressen at avertere efter Arbejdskraft til Jylland. Men henvender man sig til ham om yderligere Oplysninger angaaende Arbejdssted, Løn o. s. v., modtager man en duplikeret Skrivelse, hvori han »særdeles beklager«, at Annoncen ved en »Fejltagelse« taler om Arbejde i Jylland, medens det i Virkeligheden drejer sig om Arbejde i Tyskland.

At det ikke drejer sig om en Fejltagelse, men er regulær Svindel, fremgaar alene deraf, at Slynglen stadig ikke har følt sig foranlediget til at ændre Annoncens Ordlyd. Metoden er typisk for de nazistiske Haandlangere. Men dersom han og andre tror, at de ved svindelagtig Annoncering kan skjule deres Maskepi med Undertrykkerne, tager de meget fejl. Det danske Folk skal vide at faa Misdæderne halet frem til Beskuelse og Afstraffelse i Dagens Lys.

Afladskræmmeren Alsing Andersen

Alsing Andersen har paany vist, hvor lidet han har lært af Begivenhederne, og at han intet forstaar af det, der foregaar i Landet. Anledningen hertil var Forlagsboghandler Bjørn Erichsens Forsøg paa at købe sig Aflad.

Erichsen (Erichsens Forlag) har under Besættelsen ikke undset sig for at mænge sig med Schalburg-Banditter og Clausen-Folk. Han var saaledes en ivrig »Heiler« ved større Clausen-Sammenkomster, ligesom han ogsaa optraadte med fuld Underdanighed ved Schalburg-Mindefesten i Odd Fellow Palæet. Der er næppe Tvivl om, at den »smarte« Forlægger gjorde alt dette, mindre af Idealisme end i Berigelseshensigt, og da det gik op for ham, hvor det bar hen med al den nazistiske Herlighed, var han ikke sen til at springe fra. Men een Ting er at løbe fra Nazisterne, en anden at genvinde hæderlige Menneskers Agtelse. Erichsen regnede med at kunne gøre det ved Hjælp af sine Penge. Gennem store Annoncer i Dagspressen forsøgte han at give det Udseende af, at hans Forlag under Krigen har ført en ren og uplettet national Tilværelse. Men ikke nok med det. Ved at udgive Bogen »Per Albin Hansson« vilde han rigtig vise sin gode Indstilling. Og for at være helt

sikker paa Syndsforladelsen, meddelte han højtideligt ved en Reception i sin Villa i Ordrup, at hele Bruttoindtægten skænkede han til Dansk Boghandlermedhjælper-Forening.

Ved denne Afladsceremoni var det, at Alsing Andersen, sekunderet af Buhl og Hedtoft Hansen, var til Stede. Om det var Maden eller den celebre Vært, der tiltrak mest, skal vi lade være usagt. Men Alsing Andersen befandt sig ialtfald saa godt ved Bordet og i Selskabet, at han følte sig foranlediget til at staa op og hylde »den gæve Vært« og rørt takke ham for hans Ædelmodighed overfor de underbetalte Boghandlermedhjælpere.

Endnu har Alsing Andersen altsaa ikke fattet Folkets talrige Meningstilkendegivelser. Samme Afstumpethed lagde Boghandlermedhjælper-Foreningens Formand, der ogsaa deltog i Receptionen, for Dagen. Boghandlermedhjælperne var imidlertid i Besiddelse af betydelig mere Renlighedssans, og de bevægede omgaaende blidt, men bestemt, Bestyrelsen til uden nogen som helst Form for Tak gennem Ritzaus Bureau i al Offentlighed at afslaa Gaven. Det er lærerigt, at Medlemmerne i en Organisation, der saavel socialt som fagligt gaar sine egne Veje, paa det nationale Omraade viser fuld Solidaritet og derved offentlig fastslaar Alsing Andersens Fiasko som Afladskræmmer.

Affæren viser, at Landsforrædere ikke takket være deres Penge kan købe sig Aflad. Den burde ogsaa lære Alsing Andersen, hvis det overhovedet er muligt at lære ham noget, at han ikke i Folkets Navn kan give nogen Absolution. Han er selv en stor Synder, om hvis Skæbne der i Lighed med andres hersker megen Uvished — Uvished om, hvorvidt han havner i Helvede, eller han kan slippe med et langt og pinefuldt Ophold i Skærsilden!

Frankrigs kommunistiske Parti

er nu iflg. officiel Meddelelse fra Algier repræsenteret i den franske Befrielseskomité. — Partiet er bl. a. repræsenteret ved den Deputerede Etienne Fajon, som vil være kendt her i Danmark for sin Deltagelse i Landspartikonferencen i Odense i 1938, hvor han bl. a. talte ved det store offentlige Møde i Fruens Bøge.

Naar du har læst LAND OG FOLK giv det saa videre — men udvis Forsigtighed.

Sabotagen

Den store Kriger von Hanneken
er en imponerende Manneken.
Han lukker os inde som Faar i en Fold,
men Bomberne brager hver Nat Klokken tolv!

Hitler og Satan

Da Hitler var død og til Helvede kom,
selve Satans Krone bad han om.
»Den Krone«, sa' Satan, »kan du ikke bære.
Du er lige saa ond, men har ikke min Pære«.

Mod Tvangsudskrivning af Arbejdskraft

I November udsendtes et Spørgeskema til Landets Kommuner angaaende Beskæftigelsesforanstaltninger. Det var udsendt paa Foranledning af Tyskerne, som mente, at der udførtes meget unyttigt Arbejde her i Landet. I Slutningen af November Maaned modtog Kommunerne en Skrivelse om, at visse større »unødvendige« Arbejder skulde standses øjeblikkeligt. Kjærbøl, der ikke har kunnet skilles fra Arbejdsministeriets Bil, har trods officiel Opgivelse af Ministerværdigheden været yderst emsig for at hjælpe Tyskerne i deres Forsøg paa at inddrage dansk Arbejdskraft for tyske Krigsformaal.

Men Tyskerne har travlt. Hverken Kjærbøls Hjælp eller Administrationens Rundspørge giver Resultater hurtigt nok. De har derfor set bort fra alle Formaliteter og uden videre i Esbjerg forlangt udskrevet 800 Mand, hvilket Borgmesteren afviste. I Fredericia forlangte de udskrevet 150 Mand. Da Politimesteren svarede Nej, arresterede man ham og tilbageholdt ham i 5 Timer, indtil de danske Myndigheder fik gjort Forestillinger hos Hanneken. Borgmesteren i Fredericia undsaa sig derimod ikke for at lægge

alle Kræfter i for gennem Opslag paa Arbejdsanvisningen, ved Henvendelse til Entreprenører og lignende at skaffe Tyskerne det ønskede Mandskab. Da heller ikke disse Enkeltaktioner gav tilstrækkeligt Resultat, har Tyskerne nu hos Centraladministrationen forlangt 10,000 Mand stillet til Raadighed fra hele Landet.

Med dette brutale Indgreb i Landets og dets Borgeres Forhold har Tyskerne paany vist deres Uvederhæftighed. De erklærede den 9. April, at de kun vilde forhindre, at Landet blev benyttet til Krigsformaal, og lovede ikke at blande sig i indre Anliggender. Løgn var det, og hvis Krigen faar Lov at fortsætte, kan vi vente endnu flere og mere generende Overgreb.

Tvangsudskrivningen af Arbejdskraft maa modarbejdes og saboteres af enhver Myndighed. Virksomhederne og den enkelte Arbejder maa modsætte sig, at Arbejdskraft fjernes fra deres Fabrikker og Arbejdspladser. Forsøger Tyskerne at tage kvalificeret Arbejdskraft fra Fabrikkerne til Tyskland, maa de øvrige Arbejdere omgaaende lægge Virksomheden stille. Og for enhver Arbejder, der kommer til at arbejde direkte for Tyskerne, gælder naturligvis fortsat Parolen: Saa lidt og saa daarligt Arbejde som muligt.

Tusinder berøves Valgretten

Fra Oktober Maaned traadte Sociallovsforringelserne i Kraft i fuldt Omfang. Dette har bl. a. medført, at Tusinder af Borgere mister Valgretten. Det er Bestemmelsen om, at Reslance ved Ydelsen af Alimentation kan medføre Tab af Valgret, som nu virker.

Her er igen et Bevis paa Samarbejdspartiernes ødelæggende Politik. Folk, der paa Grund af Arbejdsløshed, ringe Fortjeneste eller store Forsørgerbyrder ikke kan betale, berøves totalt de mest elementære Borgerrettigheder. Men det er aldrig faldet de samme Partier ind, at Folk, der i Berigelseshensigt unddrager sig Betaling, f. Eks. Skattesnydere, skulde miste nogen Rettighed eller sættes paa Tvangsarbejde eller i Straffeanstalt.

Det er et af de Forhold, som skal ændres ved Valget efter Krigen.

Danmarks Frihedsraad

har under Titlen »Naar Danmark atter er frit« udsendt et Program for Tiden umiddelbart efter Krigens Afslutning. Programmet er udsendt af Organisationerne *Frit Danmark, De frie Danske, Danske Studenter, Dannevirke, Danmarks kommunistiske Parti* samt en Række andre Organisationer, som paa Grund af Forholdene ikke kan træde offentligt frem.

Skærpet Bladcensur.

Fra den 20. November er Bladcensuren blevet yderligere skærpet, særlig med Henblik paa Tvangsudskrivningen af danske Arbejdere. Det er herefter ikke tilladt at skrive om større Arbejder, der skal udføres under Krigen, uden først at indhente Censurens Tilladelse.

„Ro og Orden".

Det er efterhaanden ikke Smaating, Tyskerne har sat ind paa at holde Ro og Orden i Landet. I de fleste Byer findes saaledes følgende Kategorier af Blodhunde: Abwehrnebenstelle, Geheime Staatspolizei, Geheime Feldpolizei, Feldgendarmerei og endelig det tyske Ordenspoliti. Resultatet er ikke derefter.

KAMPEN SKÆRPES

Opmuntret af den Røde Hærs Sejre paa Østfronten vokser Frihedskampen i alle undertrykte Lande i Omfang og Styrke for hver Dag, der gaar. Det gælder ogsaa Danmark. De tyske Modforholdsregler lader ikke vente paa sig. Jo nærmere Nazisterne ser Nederlaget komme, des mere fanatisk og vildt optræder de. De undertrykte Folk maa med deres Liv betale for Friheden.

Den 22. November henrettede Nazisterne to danske Frihedskæmpere, nemlig Arbejdsmand Svend Eduard Rasmussen og Bagerlærling Marius Jeppesen. De var anklaget for Sabotage og aktiv Kamp mod Undertrykkerne. Nazibødlerne mente at kunne skræmme det danske Folk med denne Terrorhandling, men de fik omgaaende Svar paa Tiltale i Form af nye dristige Aktioner mod Værnemagt og Værnemagere.

Der hersker indenfor Værnemagten og Nazikredse her i Landet stor Nervøsitet for Øjeblikket. Man frygter Invasion. Hanneken har i den Anledning forlagt sit Hovedkvarter til Silkeborg, og i Jylland er der næppe til at spytte for tyske Soldater. Derfor virkede den Bølge af Jernbaneattentater, der satte ind Natten til den 18. November, dobbelt ødelæggende for Tyskernes Krigsforberedelser. Sabotagen var koncentreret til Egnen omkring Aarhus. Den 17. om Aftenen ødelagdes hele det elektriske Sporskifteanlæg paa Aarhus H Station, hvorefter alle Tog maatte rangeres ind, hvilket betød Forsinkelser paa op til 2 Timer. Senere paa Natten sprængtes 3 Jernbanebroer over Gudenaa, hvorefter al Trafik fra Nord til Syd og omvendt maatte foregaa over Ryomgaard, men næste Dag sprængtes ogsaa Banen Ryomgaard-Randers paa en Række Steder, og hele den Nord-Syd-gaaende Trafik maatte dirigeres om over Aalestrup-Herning-Vejle, hvilket havde til Følge, at Herning, som i Forvejen var haardt belastet af tyske Transporter og aldeles ikke indrettet paa stor Transittrafik, maatte give op. Det hele brød sammen, og Tyskerne for bandende, skældende og skydende omkring paa Herning Station, uden at det dog fremkaldte nogen Ændring til det hurtigere hos de sindige jydske Jernbanefolk. I Aarhus Havn sprængtes Radiopejlestationen og to af Ledefyrene, hvilket vanskeliggjorde Besejlingen af denne meget stærkt benyttede Udskibningshavn. Samtidig har der overalt i Danmark fundet Sabotagehandlinger Sted. De tyske Terrorforanstaltninger, Henrettelserne den 22., Afsigelsen af 7 Dødsdomme i Aarhus den 25. og 2 i Kolding den 23. samt en lang Række meget haarde Tugthusstraffe, har ikke formaaet at standse, endsige bryde Modstandsbølgen.

Dagen efter Henrettelsen af de to Frihedskæmpere i København bragede Bomberne midt paa Dagen i Lygten og ødelagde den store Transformatorstation. Om Aftenen røg Motorfabrikken »Transmotor«. Aftenen i Forvejen var det gaaet ud over den store Hangar paa Holmen, hvor 30 danske Fly henstod med afmonterede Vinger, parat til at overtages af Tyskerne. Den 24. November sprængtes i Odense DDPA's store Lager ved Havnen. To Beholdere indeholdende henholdsvis 400 000 Liter Solarolie og 10 000 Liter Petroleum ødelagdes. Ialtfald mere end 240 000 Liter Solarolie menes at være gaaet tabt.

At den Bogtrykker, som trykte Krenchels Smudspjece mod Sabotagen, har faaet sit Værksted ødelagt, turde være overflødigt at bemærke.

Schalburg-Folkene begynder at stikke deres beskidte Fjæs mere og mere frem. De huserer paa Gaderne i København saavel som i Provinsen — og flere af dem har allerede med Livet maattet undgælde for deres landsforræderiske og terroristiske Optræden. Ostehandler Nielsen, der blev dræbt i Odense, og hans Søn, som blev skudt en god Uges Tid efter, var begge ivrige Nazister og Gestapoagenter. Ellehauge Jørgensen, der fandt sin Død paa Nørrebrogade, var gemen Stikker i Gestapos Tjeneste og stod netop i Færd med at anholde en Frihedskæmper.

Krenchel kalder disse Folkets berettigede Nødværgeforanstaltninger for »Gadens Terror«. Han taler ikke med et Ord om den Terror, de tyske Soldater og deres danske Lejesvende udøver over hele Landet. Det danske Folk kender imidlertid Nazisternes brutale Fremfærd og er beredt til at værge sig, selv med Livet som Indsats. Tyskerne vil her som overalt i frihedselskende Lande gøre den Erfaring, at vel kan de skyde og mishandle enkelte, men de kan ikke udrydde hele Folket. Og endnu har Terror aldrig kunnet bremse eller kue et frihedselskende Folk.

Tryk avler Modtryk. Det danske Folk vil ære og mindes de Kammerater, som giver deres Liv i Kampen for Danmarks Frihed, og det vil vide hundredfoldigt at hævne hver dansk Frihedskæmper, som Nazisterne berøver Livet.

Giv LAND OG FOLK videre - men gør det forsigtigt!

HVIS VI VIL VINDE FREDEN,MAA VI FORBEREDE DEN UNDER KRIGEN.....

NAAR DANMARK ATTER ER FRÍT

DANMARKS FRIHEDSRAAD fremsætter en Plan for den første Periode efter Besættelsens Ophør.
Vi opfordrer til Afskrift,Mangfoldiggørelse og Udbredelse uden Udeladelse eller Ændringer.

Tilsendt Dem af Danmarks kommunistiske Parti

Spørgsmaalet om,hvad der skal ske i Danmark,naar Tyskland er besejret og Besættelsen hæves,drøftes med stor Alvor og Interesse i hele det danske Folk.En aaben Debat om dette for vort Land livsvigtige Fremtidsproblem er udelukket under de herskende Forhold,men det er nødvendigt,at man ikke staar uforberedt den Dag,vi selv skal styre vore egne Sager.

For nogle Maaneder siden traadte Repræsentanter for de frie Bevægelser,der indenfor Landets Grænser bekæmper Tyskerne,sammen og dannede DANMARKS FRIHEDSRAAD.Udover det aktuelle Arbejde er det naturligt,at Raadet maatte gaa i Gang med Drøftelser af Retningslinjer for Tiden efter Krigen,idet det her gerne vilde samle hele den Indflydelse,det raader over,til en Indsats i Tide.Raadet mener sig forpligtet til at fremlægge Resultatet af sine Overvejelser,fordi det er det eneste autoritative Organ,der for Tiden aabenlyst kan give Udtryk for sin Mening,og berettiget til at gøre det,fordi Raadet repræsenterer den store Del af Befolkningen, der fører en aktiv Kamp mod Besættelsesmagt og Nazisme og derved gør en reel Indsats for Danmarks Befrielse.

Der vil være almindelig Enighed mellem alle retsindige Danske om,at de Forholdsregler,der bør træffes i direkte Tilslutning til Generhvervelsen af vort Selvstyre,skal opfylde 3 Hovedformaal:

1. Demokratiet skal ufortøvet og uindskrænket genindføres,og dets Fremtid sikres.
2. De,der er skyldige i eller medansvarlige for,at vort Selvstyre og vort Retsgrundlag blev krænket under Besættelsen,og de,som har draget personlig Fordel af Landets Ufrihed,bør staa til Ansvar for deres Handlinger.
3. Enhver Straffeforanstaltning,der maatte blive iværksat overfor saadanne Personer,skal være i Overensstemmelse med rodfæstet dansk Retsbevidsthed og gennemføres ad lovlig Vej,saaledes at man undgaar en Selvjustits.

1) Det er næppe nødvendigt at begrunde det første af disse Punkter nærmere.Kun en meget lille Del af Befolkningen har sluttet sig til Nazismen og derigennem taget Standpunkt imod Folkeflertallets udtrykkelige Ønske om Demokratiets Genindførelse og Videreudvikling.

Den Regering,der træder til umiddelbart efter Besættelsens Ophør, faar til Opgave at genindsætte det danske Folk i dets demokratiske Rettigheder,saaledes som det nærmere skal præciseres i næste Afsnit.Et af de nødvendige Skridt i denne Retning vil være at udskrive Valg til en ny Rigsdag.Den Rigsdag,der blev valgt den 23. Marts 1943,opfylder ikke Fordringerne til en demokratisk Folkerepræsentation.Den er ikke valgt ved et frit Valg,idet alle,hvis Anskuelser om Landets Kurs afveg væsentligt

fra Regeringens,var afskaaret fra eller i høj Grad hæmmet i at give dette Udtryk,foruden at et af Partierne direkte var forbudt.Endelig er de Problemer,som Rigsdagen af Vælgerne har faaet Mandat til at løse,af ganske anden Karakter end de,der ved Krigens Afslutning vil foreligge.

Den første Regering skal udføre de Handlinger,der nødvendigvis maa udføres straks,mens andre Opgaver,der ikke kræver hurtig Indgriben,bør henskydes til efter et demokratisk Valg.

2) Ved Talen om,hvem der er skyldig i eller medansvarlige for Krænkelsen af Landets Selvstyre og Retsgrundlag,tænkes ikke paa "Krigsforbrydere",det vil sige Folk,der har forbrudt sig mod de internationale Regler for Krigsførelse og Optræden i besatte Lande (Haagerkonventionen etc.). Efter de allierede Nationers Beslutning vil disse blive dømt ved særlige Domstole i de enkelte Lande.

Derimod hersker der en utvivlsom og uomgængelig Vilje i vort Folk til,at Landet selv skal gøre op med de Landsmænd,der har været Tyskerne behjælpelige med deres Nedbrydning af vort normale Samfundsliv paa det politiske,retslige og økonomiske Omraade.Det vilde være en Krænkelse af Retsbevidstheden og derfor skadelig for en sund Fremtid,om de ikke blev draget til Ansvar for deres Gerninger.

Imidlertid raader der megen Uklarhed om,hvor Grænsen for Skyld og Medansvar skal drages,og hvilke Straffeforanstaltninger der skal bringes i Anvendelse.efter Raadets Mening kan Spørgsmaalet om Skyld og Medansvarlighed rejses overfor følgende Grupper:

I. Medlemmer af Regeringer og Folkerepræsentationer (specielt Rigsdagen),som ved deres Holdning før og under Besættelsen har medvirket til at bringe Landet under tysk Styre og Tvang.

II. Embeds- og Tjenestemænd,som ved direkte unational Optræden eller ved Slaphed og Eftergivenhed har begunstiget Fjenden.

III. Personer indenfor Presse,Kunst,Undervisningsvirksomhed,Radio og Organisationsliv,som har ydet Besættelsesmagten og Nazismen aandelig Støtte.

IV. Erhvervsdrivende,der har udnyttet Landets Nødstilstand til privatøkonomisk Vinding.

V. Nazister og deres Medløbere,som har ladet sig hverve til fremmed Krigstjeneste,som har samarbejdet med Tyskerne før og efter 9. April,har modtaget Pengeydelser fra tysk Side til antidemokratisk Virksomhed,har optraadt som Angivere eller har deltaget i Vold, Trusler og Frihedsberøvelse overfor danske Statsborgere.

3) Medens der for de første 4 Gruppers Vedkommende næppe bestaar nogen større Fare for,at Folket ved Krigsafslutningen skulde tage sig selv til Rette,viser en Række Begivenheder i Sommeren 1943,at Udsigten til Selvjustits overfor dem,der falder ind under Gruppe V,er nærliggende.Hvor forstaaelig en saadan spontan Reaktion end maatte være,er den dog i saa høj Grad stridende mod dansk Retsopfattelse,at alle besindige Borgere maa være enige om at søge denne Situation undgaaet.

Men dette kan kun ske,hvis Befolkningen paa Forhaand har Sikkerhed for,at Anklage mod de paagældende vil blive rejst,og at de ufortøvet bliver hindret i at udøve den Terror,de gennem deres nazistiske Oplæring er indstillet paa at bringe i Anvendelse,og som ganske utilsløret forberedes af de hvervede Korps.

For at undgaa blodige Revolter og Opgør indenfor Landets Grænser, men ogsaa for at sikre Gennemførelsen af de to andre Hovedopgaver,vil det være nødvendigt,at der straks efter Krigsafslutningen paa forfatningsmæssigt Grundlag skabes et Regeringsorgan,der i Overensstemmelse med Folkets Ønsker handlekraftigt kan og vil gennemføre de Forholdsregler,der er nødvendige for hurtigt at føre Landet frem til en normal Tilværelse.

Vi skal i det følgende nærmere udforme de Opgaver,der forestaar i den første Tid efter Besættelsens Ophør og begrunde vor Opfattelse af, hvorledes de bør løses.Der vil blive lagt Vægt paa at skelne mellem saadanne Forholdsregler,der af Hensyn til Landets Sikkerhed maa træffes straks,og saadanne,som ikke haster,og som derfor kan underkastes en

regulær demokratisk Behandling af en nyvalgt Rigsdag.Det er vort Haab gennem dette Arbejde at bidrage til et retfærdigt Opgør med de landsskadelige Kræfter,som Besættelsen har udløst,og til en hurtig og sikker Genoprettelse af vort normale Samfundsliv paa demokratisk Grund.

- 3 -

FORANSTALTNINGER TIL DEMOKRATIETS GENINDFØRELSE OG BEFÆSTELSE

I Tiden fra 9.-4. 1940 til 28.-8. 1943 blev der under tysk Pres,men paa vore Regeringers Foranstaltning og med Rigsdagens Tilslutning gennemført en Lovgivning i vort Land,som var i afgørende Modstrid med dansk Retssædvane og Retsbevidsthed,og som tillige i flere Henseender brød med Grundlovens Aand og Bogstav.Samtidig udfærdigedes en Række Anordninger og Bestemmelser,tils Dels i Ly af Rigsdagens Bemyndigelser til Ministeriet, der havde samme Karakter.

-Saadanne Undtagelseslove,-anordninger m.v. maa ophæves med øjeblikkelig Virkning,hvilket kan ske ved kongelig Anordning.

Det drejer sig særlig om følgende Love med tilhørende Bestemmelser:

Lov 219,1.-5.40 om skærpet Straf for visse Overtrædelser af Straffeloven.
- 388,22.-7.40,536,22.-12.41,206,9.-5.42,samt
- 14,18.-1.41 og 206,9.-5.42,der alle indeholder Skærpelser og Tilføjelser til den borgerlige Straffelov af 1930.
- 562,31.-10.40 om politimæssige Bestemmelser vedrørende militære Forhold.
- 349,22.-8.41 om Forbud mod kommunistisk Forening og Virksomhed,samt Bestemmelsen om Danmarks Tiltræden af Antikominternpagten.
- 452,11.-11.42,Bemyndigelseslov til Opretholdelse af Ro,Orden og Sikkerhed.
- 362,19.-7.43 om Aflevering af Skydevaaben og Motorkøretøjer til Politiet.

Men desuden er der paa tysk Paabud indført forskellige Særordninger, derunder specielt en "frivillig" Pressecensur,som ligeledes straks maa afskaffes.

- I Henhold til denne Undtagelseslovgivning,som først og fremmest tjener Besættelsesmagtens Interesser,er talrige danske Statsborgere dømt i Besættelsens Aar.Alle,der af denne Grund ved Krigsafslutningen endnu afsoner Straffe i Henhold til disse Love,skal øjeblikkelig sættes paa fri Fod. - Men yderligere maa der skabes Mulighed for at yde fuld Erstatning til enhver,der har lidt Tab ved at blive indsat i Arrest,anklaget eller straffet i Henhold til Undtagelseslovgivningen.Da denne er gennemført af Statens lovlige Myndigheder,vil det være Staten,der er forpligtet til at honorere Erstatningskravene efter Regler,der fastsættes af den ny Rigsdag. Med samme moralske Ret vil enhver Dansker,der efter den 29. August arresteres og straffes for tysk Ret paa Grund af nationale Handlinger have Krav paa Erstatning,der evt. ydes de Efterladte,og ogsaa disse Byrder skal bæres af Staten.Yderligere kan lignende Betragtninger gøre sig gældende overfor de Mennesker,der har sat Liv og Førlighed til under antitysk Kampvirksomhed indenfor Landets Grænser,f.Eks. ved Sabotagehandlinger.

Det er den nye Rigsdag,der skal tage Stilling til Erstatningsspørgsmaalet,men hvor det er paakrævet,maa den første Regering yde en foreløbig Hjælp.

Alle Afskedigelser,der er foretaget under tysk Pres eller paa Grund af national Virksomhed,skal annulleres,saafremt den afskedigede ønsker at genindtræde i sin tidligere Stilling.Lovmæssige Bestemmelser herom kan naturligvis kun træffes for dem,der var ansat af det offentlige,men det maa antages,at saadanne Forholdsregler vil øve en moralsk Indflydelse paa Ledere af private Virksomheder,saa ogsaa de vil føle sig forpligtet til at søge den Uret gjort god,der er forvoldt retsindige og ærlige Danske.

Hvor berettigede Erstatningskrav i Anledning af saadanne Afskedigelser ikke kan fyldestgøres paa anden Maade,bør det offentlige træde til.

Frigivelse af politiske Fanger,Erstatningsydelse og Annulering af Afskedigelser er simple Retfærdighedshandlinger overfor dem,der har lidt under den ydre og indre Tvang.At yde Oprejsning er et Led i Demokratiets Genindførelse.

- Vender man sig herefter til Spørgsmaalet om Demokratiets Befæstelse, vil Muligheden af Forbud mod nazistiske Organisationer og Blade være nærliggende. Efter alt at dømme vil Flertallet af deres Medlemmer og Medarbejdere falde ind under de Strafferegler, der senere skal omtales, men det vil efter Raadets Mening være meget betænkeligt at forbyde nogen politisk Organisation, idet dette er i Strid med Grundloven. Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til de nazistiske Korps, der dels uddannes direkte med indenlandsk Virksomhed for Øje, dels kan forventes hjemsendt fra Fronterne. Den Mulighed foreligger, at de naar Besættelsen hæves, vil udøve

individuel Terror og forsøge at modsætte sig Genindførelsen af demokratiske og ordnede Tilstande ved Vaabenmagt. Derved frembyder Korpsene en saadan Fare for Statens Sikkerhed, at de ikke alene maa forbydes, men afvæbnes og uskadeliggøres straks efter at Tyskerne har forladt Landet. Medlemmernes videre Skæbne vil saa afhænge af de Straffeforanstaltninger, der skal fastsættes bl.a. for Deltagelse i fremmed Krigstjeneste for fjendtlig Magt, og som skal omtales i det følgende Afsnit.

- Endelig er det som omtalt den første Regerings Opgave at udskrive Nyvalg til Rigsdagen, saaledes at den yderligere Udbygning af Demokratiet ligger i Folkets Haand. Der vil under en offentlig og fri Valgkamp blive Lejlighed til for Partierne at tage Stilling til de Opgaver, som vi tillægger den nye Rigsdag, samt til andre foreliggende Spørgsmaal, herunder Beskæftigelsesproblemet, som vi iøvrigt ikke her skal komme ind paa.

FORANSTALTNINGER OVERFOR SKYLDIGE OG MEDANSVARLIGE

Naar Raadet lægger megen Vægt paa et Opgør med Hensyn til de Forsyndelser, der er begaaet overfor Land og Borgere under Besættelsens Tvangssituation, skyldes det ikke noget hadsk Ønske om Repressalier, men en fast Overbevisning om, at det for Danmarks frie Fremtid er af afgørende Betydning at udskyde de Elementer af Samfundslivet, som har svigtet eller direkte angrebet vort Demokrati og vor Retsorden.

Som anført i Indledningen maa der herunder skelnes mellem 5 Grupper, hvis Forhold nu skal behandles særskilt.

I. Medlemmer af Regeringer og Folkerepræsentationer (specielt Rigsdag, som ved deres Holdning før og under Besættelsen har medvirket til at bringe Landet under tysk Styre og Tvang.

Raadet anser det for ubetimeligt paa nuværende Tidspunkt at rejse nogen Diskussion om Ansvaret for, at Danmark kapitulerede uden Forsøg paa Forsvar den 9. April. De Forhold, der førte til Beslutningen om ikke at gøre Modstand, har deres Grund i hele vor mangeaarige Forsvarspolitik, der var ført med Befolkningens Tilslutning, og det kan derfor ikke være berettiget at rejse nogen almindelig Anklage mod den Regering, som deltog i Beslutningen om Overgivelse. Derimod kan det komme paa Tale at rejse Anklage imod Enkeltpersoner indenfor Ministeriet, som har undladt at lade Oplysninger om det forestaaende Angreb gaa videre til andre Ministre og til Rigsdagen og derved har hindret en klar Forhaandsafgørelse af, om vi skulde forsvare os eller ikke.

Det maa blive den nye Rigsdags Opgave at nedsætte en parlamentarisk Kommission i Henhold til Grundlovens Frg. 45, som kan klarlægge Skyldsspørgsmaalene i denne Henseende, hvorefter man maa træffe Beslutning om, hvorvidt der skal rejses Rigsretsanklage.

Under Besættelsen indtil den 28. August 1943 var det 3 danske Regeringer og 2 Rigsdagsforsamlinger, der gennemførte Samarbejde med Tyskerne. Der blev i denne Periode foretaget afgørende Indgreb i dansk Retsorden gennem de Love, Anordninger og Bestemmelser, som er anført i foregaaende Afsnit. Og samtidig ydedes der Tyskerne en Række Indrømmelser paa det økonomiske Omraade, som svækkede Landets finansielle Stilling. Befolkningen

var afskaaret fra at give sin Mening til.Kende overfor Samarbejds- og Indrømmelsespolitikken,som Regering og Rigsdag førte,fordi enhver offentlig Kritik blev opfattet som krænkende for tyske Interesser og derfor forbudt,og fordi man ved Valget i Marts 1943 udtrykkelig meddelte Vælgerne,at de ikke ved Afstemningen skulde eller kunde tage Stilling til Regeringens Politik.Der skal ikke paa dette Sted gøres nærmere Rede for Frihedsraadets Standpunkt til de Ledendes Optræden,men det skal kort slaas fast,at Samarbejdsperioden efter Raadets Mening har været til stor Skade for vort Land,fordi det var Danske,der selv nedbrød vor Retsorden og undergravede vor Økonomi,og fordi det blev Danske,der deltog i Bekæmpelsen af den aktive Modstand mod Besættelsesmagten.Officielt blev Danmark en frivillig Hjælper paa Frontens tyske Side,medens andre besatte Lande aabenlyst satte sig til Modværge.Og det fritager ikke nogen af de styrende for Ansvar,at de handlede under tysk Tvang,thi baade Rigsdag og Ministerium som Helhed og de enkelte Medlemmer kunde have svaret Nej til tyske Krav og taget de deraf følgende Konsekvenser.

- 5 -

Men det er efter Frihedsraadets Mening det danske Folk,der skal afgøre,om den anser den førte Politik for forsvarlig eller endog berettiget, og om det med Henblik paa Fremtidens Opgaver vil give de Personer sin Tillid,som under Henvisning til "det mindre Onde" prisgav vore demokratiske Privilegier under Besættelsen.Det Opgør,der bør finde Sted mellem disse Aars Politikere og Befolkningen,er med andre Ord efter Raadets Opfattelse ikke af juridisk,men af politisk Art.Den Ændring af Forholdene,der fandt Sted ved den tyske Magtovertagelse,vil ikke kunne udviske Indtrykket af, hvad Samarbejdsaarenes Mænd bærer Ansvaret for,og det er ganske nødvendigt for Befæstelsen og Videreførelsen af den demokratiske Linje i Danmarks Fremtid,at der tages en klar Stilling til deres Handlinger.Dette kan ske gennem Valget til den nye Rigsdag efter en forudgaaende offentlig Drøftelse af Besættelsestidens Politik.

Den nye Rigsdag vil faa til Opgave at afgøre,om der skal nedsættes en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af,om Enkeltpersoner indenfor Regeringer og Rigsdag i strafværdig Grad har svigtet deres Opgave som Repræsentanter for danske Interesser til Fordel for den fjendtlige Magt. Skulde Kommissionen finde,at dette har været Tilfældet for nogles Vedkommende,vil Rigsretssag kunne rejses imod dem.

II. Embeds- og Tjenestemænd,som ved direkte unational Optræden eller ved Slaphed og Eftergivenhed har begunstiget Fjenden.

Et stort Antal af de offentlig ansatte har under Besættelsen udvist en udmærket national Holdning,idet de har søgt at forvalte tyskvenlige Love m.v. paa en saadan Maade,at det mindst muligt kom til at gaa ud over deres Landsmænd.Men enkelte Embeds- og Tjenestemænd baade i Centraladministration ,Politi,Domstole og andre Myndigheder har i Tjenesteiver eller direkte Nazisympati hensynsløst udnyttet de foreliggende Muligheder til Skade for danske Interesser og Enkeltpersoner.Denne Handlemaade er i Strid med almindelig national Moral og Retsfølelse,og det vil være betænkeligt at lade Folk,der saa tydeligt har afsløret antidemokratiske Tilbøjeligheder,fortsætte deres Embedsgerning under Landets Genrejsning.Det fritager ikke for Ansvar,at der er handlet i formel Overensstemmelse med Undtagelseslovgivningen eller efter tyske Ordrer,idet den enkelte i samme Grad som andre har haft Mulighed for at lade de paatvungne Forskrifter slumre eller nægte at adlyde Ordre.

Det vil være den første Regerings Opgave at suspendere saadanne offentligt ansatte,hvadenten de er erklærede Nazister eller blot holdningsløse Medløbere.Deres Forhold kan da tages op til nærmere Undersøgelse i Henhold til den nye Rigsdags Bestemmelse.De vil ikke kunne drages til Ansvar efter den nugældende Tjenestemandslov,fordi den Situation,Landet kom i i April 1940,ikke var forudset ved Lovens Vedtagelse.Der maa derfor skabes en ny Lovhjemmel,hvorefter de kan tiltales. - Vi skal senere i dette Afsnit behandle det almindelige Spørgsmaal om Tiltale efter Love med tilbagevirkende Kraft.

III. Personer indenfor Presse,Kunst,Undervisningsvirksomhed,Radio og Organisationsliv,som har ydet Besættelsesmagten og Nazismen aandelig Støtte.

I Ly af den eensidige Ytringsfrihed,som Besættelsesaarene bød Danmark,har adskillige Mennesker udfoldet en Paavirkning af Offentligheden i nazistisk og tyskvenlig Retning,som ikke kunde finde sin naturlige Modvægt,da det var udelukket at tage til Genmæle.Denne Propaganda tilsigtede at undergrave den nationale Modstandsvilje og den demokratiske Samfundsfølelse,men den prellede af paa Danskernes sunde Instinkter og Dømmekraft. Det kan forudses,at adskillige af de Folk,der mest aabenmundet har taget de øjeblikkelige Magthaveres Parti,vil følge deres Overløbernatur og søge tilbage i Demokratiets Rækker,men der er al Grund til at vente,at de ikke vil formaa at aftvætte det Stempel,de selv har paatrykket sig,og alene den almindelige Fordømmelse af deres Adfærd og Foragt for deres Holdningsløshed vil være tilstrækkelig til at hindre dem i at gøre sig offentligt gældende i Fremtiden.Nogen Form for direkte Straffeforanstaltninger vil derfor i Reglen ikke være paakrævet,undtagen hvor det drejer sig om Tjenestemænd;for deres Vedkommende gælder det,at man ikke med Tryghed kan lade dem deltage i Genopbygningen og Forvaltningen af Demokratiet,hvorfor en lignende Behandling som for de under Gruppe II omtalte Embeds- og Tjenestemænd,vil føles retfærdig.

IV. Erhvervsdrivende,der har udnyttet Landets Nødstilstand til privatøkonomisk Vinding.

Betydende Dele af Erhvervslivet har,medens Landet som Helhed forarmedes,taget et stærkt Opsving under Krigen som Følge af Leverancer til Tyskland og dets Forbundsfæller.Det drejer sig her navnlig om visse Fabrikanter,Aktieselskaber,Entreprenører,Handlende m.fl.,der har udnyttet den foreliggende Situation til at skaffe sig ekstraordinære Indtægter paa det øvrige Samfunds Bekostning.I Modsætning til,hvad der var Tilfældet under Verdenskrigen 1914-18,er Krigsindkomsterne nemlig denne Gang ikke fremkommet ved Betaling fra de Lande,der har modtaget Varerne,men ved at Nationalbanken paa det danske Samfunds Vegne har betalt Sælgerne de Købesummer,som Tyskland stadig skylder os.

Det er værd at understrege,at der i hvert Fald ikke før den 29. August var Tale om nogen egentlig Tvang for Industridrivende,Entreprenører og Grossister til at producere eller levere Varer til Tyskland,ligesom der for Detailhandel kun var Pligt til Salg af personlige Fornødenheder til Medlemmer af den tyske Værnemagt og paa almindelige Betingelser.Mange har forsøgt at give det Udseende af,at der forelaa en saadan Tvang.Det kan slaas fast,at dette ikke er rigtigt,men Undskyldninger fremkaldt af daarlig Samvittighed.Det fritager heller ikke for Ansvar,at Leverancerne i adskillige Tilfælde har fundet Sted efter Forhandling med de danske Myndigheder.Det kan kun paaføre disse et Medansvar.At en konsekvent national Holdning var mulig,fremgaar deraf,at en Række Erhvervsdrivende faktisk har formaaet at undgaa Leverancer til Tyskland.

Endvidere maa den Indvending afvises,at Krigsleverancerne skulde være dikteret af Ønsket om at opretholde Beskæftigelsen.De Summer,vi har anvendt til de udenlandske Kreditter,har ikke blot "opretholdt Beskæftigelsen",men forarmet Landet ved,at vore Beholdninger af Varer og Materialer er unddraget det hjemlige Forbrug og sendt ud af Landet uden Betaling.

De Fortjenester,der er udbetalt af Nationalbanken for Leverancer til Tyskland,er kun kommet en lille Del af Befolkningen til Gavn,og da ingen venter,at Tyskland efter sit Nederlag vil være i Stand til at betale de Beløb,det skylder,vil det ikke alene under Krigen,men ogsaa i Fremtiden, være det samlede danske Samfund,der skal bære Byrderne ved,at enkelte har lukreret stort.Gennem særlige Skattelove har Staten søgt at reducere Krigsfortjenesterne,men Beskatningen har under Besættelsens Tryk ikke kunnet faa den Karakter af Konfiskation,som maa synes rimelig i Betragtning af, at Fortjenesterne er opstaaet paa Bekostning af den øvrige Befolkning.

I naturlig Overensstemmelse med demokratisk Retsfølelse paa det økonomiske Omraade bør da under Efterkrigstidens frie Forhold uden Hensyn til de Følger, det kan have for den enkelte, foretages en Konfiskation af disse Krigsgevinster til Afdrag paa Nationalbankens tyske Tilgodehavende og saaledes til Formindskelse af det danske Samfunds Tab. Under Valgdebatten maa man drøfte de Retningslinjer, der herunder skal følges, hvorefter det bliver den nye Rigsdags Opgave at føre Foranstaltningerne ud i Livet.

En Konfiskation af denne Art, der virker som Fordømmelse og Straf, tænkes naturligvis ikke vendt mod den almindelige Indtægtsfremgang, der karakteriserer hele Erhverv som Følge af Prisstigninger paa deres Produkter, og som den enkelte uden selv at have tilstræbt det har deltaget i. De Personer, man ønsker at ramme, er dem, der for økonomisk Vindings Skyld ikke har vist tilbørlig Tilbageholdenhed med Hensyn til at stille deres Arbejdskraft og Produktionsanlæg til vore Fjenders Disposition. At en mere indgribende Skattelovgivning end den nugældende om nødvendigt efter Krigen maa bøde paa de Misforhold mellem forskellige Samfundsklassers økonomiske Stilling, som Krigstidens uheldige Indtægtsfordeling har medført, er en anden Sag og falder uden for denne Redegørelses Rammer.

V. Nazister og deres Medløbere, som har ladet sig hverve til fremmed Krigstjeneste, som har samarbejdet med Tyskerne før og efter 9. April, har modtaget Pengeydelser fra tysk Side til antidemokratisk Virksomhed, har optraadt som Angivere eller har deltaget i Vold, Trusler og Frihedsberøvelse overfor danske Statsborgere.

Det er overfor Personer af denne Art, at det vil være nødvendigt at tage øjeblikkelige Forholdsregler, dels for at hindre dem i at skabe

Uroligheder, dels for dermed at opfylde Folkets naturlige Krav om retfærdig Straf over Landsforræderne.

Det har for Raadet været en tungtvejende Begrundelse for overhovedet at gaa i Lag med den umiddelbare Efterkrigstids Problemer, at det herved kan yde et positivt Bidrag til Afgørelsen af, hvorledes Straffen skal ramme de skyldige af denne Art, og samtidig kan anvise den eneste Udvej for, at Danmark undgaar at styrtes ud i en Periode af individuel Terror og personlige Repressalier, naar Besættelsen hæves. Raadet har i Kraft af sin Sammensætning et meget nøje Kendskab til de Følelser og Fortsætter, der besjæler den aktive Del af Befolkningen uanset den politiske Opfattelse iøvrigt, og det er vor faste Overbevisning, at talrige Landsmænd forestiller sig et direkte Opgør med Forræderne, saafremt disse ikke øjeblikkeligt drages til Ansvar af Landets lovlige Myndigheder.

Raadets Overvejelser over, hvorledes dette kan ske, fører os ind paa en nøjere Udredning vedrørende

LOVGIVNING OG DOMSTOLE I OVERGANGSTIDEN

Vor Fremstilling har til Hensigt at forelholde Landets Regeringsmagt ved Krigsafslutningen dens Ansvar for Opretholdelsen af ordnede Tilstande i Landet, og samtidig at vise Befolkningen den værdige Maade, hvorpaa Opgøret kan finde Sted.

- Det første Skridt maa være at uskadeliggøre alle Nazister, Korpsfolk og andre, der mistænkes eller anmeldes for at have øvet Forbrydelser af den i Overskriften nævnte Art. Det næste Skridt vil være at sætte dem under Anklage efter Love, der tager særlig Sigte paa disse Forbrydelser.

Det vil være uomgængeligt nødvendigt for visse Forbrydelser at skabe nye Love og for andre at skærpe Straffen i eksisterende Lovbestemmelser med tilbagevirkende Kraft. Dette strider ikke mod Grundloven, idet det ved alle Grundlovsforslag siden 1849 bevidst er undladt at indføre Bestemmelser, der hindrer, at en Lov kan gives med tilbagevirkende Kraft. Muligheden heraf er holdt aaben netop med Henblik paa unormale Forhold. Naar en Lov normalt ikke maa have tilbagevirkende Kraft, er det Udtryk for, at den enkelte ikke skal være udsat for Vilkaarlighed ved, at efterfølgende Bestemmelser straffer ham for en Handling, som Retsordenen ikke fordømte paa Handlingens Tid; men denne Sætning skal ikke holdes fast med den Følge, at Samfundet kommer til at staa værgeløst overfor dem, der handler forkasteligt, naar Samfundet er i Nød.

Enhver Lovgivning har sin sidste Begrundelse i Retsfølelsen,men den Straffelov,vi havde den 9. April 1940,har ikke udtømmende kunnet afgrænse det strafbare Omraade ogsaa under Forhold,som Loven ikke kunde forudse.Og Lovgivningsmagten var ved Besættelsesmagtens Tilstedeværelse hindret i at ændre Straffeloven af 1930 til ogsaa at omfatte de landsforræderiske og antidemokratiske Handlinger,som Besættelsestiden medførte,og som i aller højeste Grad stred mod den almindelige Retsbevidsthed.Det vilde være mere krænkende for denne,om saadanne alment fordømte Gerninger ikke medfører Følger,end om ny Lovhjemmel gives med tilbagevirkende Kraft.

- Men det maa paa Forhaand fastslaas,at der ved Idømmelse af Straf ikke kan blive Tale om at gaa uden for de Strafarter,som gældende Straffelov hjemler,med Fængsel paa Livstid som den højeste Straf.Og ligeledes maa det slaas fast,at enhver Sag behandles i den lovlige Strafferetsplejes Former,med offentlig Tiltale og med samme Adgang til Forsvar for Domstolen som i enhver anden Sag.

Saadanne Sager,som efter Grundloven og gældende Retsplejelov er Nævningesager,skal afgøres ved Nævningeret.Men efter Raadets Mening kan man ikke lade Sagerne paadømme ved de bestaaende Domstole,fordi disse har været medvirkende til at gennemføre de tyskpaatvungne Straffeforanstaltninger,og fordi det maa forudses,at Tiltale vil kunne ramme Dommere og andre af Retsvæsenets Embedsmænd.Det vil derfor være rettest,at der til Behandling af disse Sager oprettes særlige Domstole,hvis juridiske Element bestaar af Personer,som opfylder Lovens Forskrifter for at kunne være Dommere,men at Valget ikke er bundet til de fastansatte Dommeres Kreds.

- 8 -

Det vil være rimeligt,at de her omhandlede Særlove først vedtages af den nye Rigsdag.De,der skal straffes efter disse Love,vil kunne fængsles straks paa Grundlag af deres Overtrædelser af gældende Lov (f.Eks. Straffelovens Prg. 261 om Frihedsberøvelse),og Forundersøgelsen imod dem kan gennemføres,medens den nye Lovgivning forberedes,saa at ingen kommer til at udstaa unødig lang Varetægtsarrest,fordi Domfældelsen maa afvente Lovgivningsmagtens Beslutning om Straffens Størrelse.

Efter Frihedsraadets Mening vil der være Brug for følgende Ændringer og Tilføjelser til Straffeloven:

Bestemmelserne om Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed i den borgerlige Straffelovs Kapitel 12 maa revideres og skærpes,saaledes at ingen Straf bliver mindre end Fængsel i 4 Aar.Tyskland vil være at betragte som fjendtlig Magt under hele Besættelsestiden.

Bestemmelserne i Kapitel 25 om Forbrydelser mod Liv og Legeme og i Kapitel 26 om Forbrydelser mod den personlige Frihed maa revideres og skærpes saaledes,at ingen Straf bliver mindre end Fængsel i 4 Aar.

Bestemmelserne i Kapitel 27 om Freds- og Æreskrænkelser revideres og skærpes med Henblik paa de Krænkelser af Privatlivets Fred (Prg. 264) og Forfølgelser paa Grund af Tro og Afstamning (Prg. 266),der har fundet Sted.Mindste Straf bør være Fængsel i 4 Aar.

Paragraf 128 i Kapitel 14 om Hvervning til fremmed Krigstjeneste ændres saaledes,at det ikke alene gøres strafbart at hverve,men ogsaa at lade sig hverve til fremmed (fjendtlig) Krigstjeneste,med mindste Straf ansat til Fængsel i 4 Aar.

Lov 149,2.-8. 1914,om Forbud mod fra dansk Territorium at støtte fremmed Krigsmagt,maa ændres saaledes,at der bliver Fængselsstraf ikke under 4 Aar for Deltagelse i tysk Krigstjeneste,og at Straffen kommer til Anvendelse uanset,at Regeringen ikke har kunnet udstede noget Forbud mod saadan Tjeneste.

Endelig maa der indføres en Bestemmelse om Straf for Angivere,der af Raadet foreslaas saaledes:

"Den,som ved Anmeldelse eller paa anden Maade har medvirket til, at nogen er blevet undergivet tysk Politi eller tysk Militærs Magt eller er blevet fængslet eller straffet i Henhold til midlertidige Undtagelsesbestemmelser,straffes med Fængsel fra 4 Aar indtil paa Livstid.Har Handlingen medført,at nogen har lidt Skade paa Legeme eller Helbred eller har mistet Livet,kan Straffen ikke blive ringere end for fortsætlig Tilføjelse af saadan Skade."

Det er Raadets faste Overbevisning, at en øjeblikkelig Fængsling af alle nazistiske Elementer og en hurtig Anklage og Domsfældelse efter Regler som de her foreslaaede vil være i fuld Overensstemmelse med Folkets Retsfølelse, og at en energisk Gennemførelse af disse Foranstaltninger, ja, alene Udsigten dertil, vil kunne hindre tøjlesløse og blodige Repressalier uden Lov og Dom.

OM DEN FØRSTE REGERING EFTER BESÆTTELSENS OPHØR

Efter Frihedsraadets Opfattelse er der ved Valget af den første Regerings Medlemmer et Hensyn, der maa veje tungere end alle andre: Det skal være Mænd, der nyder Befolkningens fulde Tillid, saa de virkelig med Autoritet kan gennemføre de Opgaver, vi ovenfor har opridset.

Løsningen af disse Opgaver - ikke de Personer, der skal løse dem - er det, der i første Række ligger Frihedsraadet og hele Frihedsbevægelsen paa Sinde. Det er ikke i Dag muligt at pege paa de Personligheder, som ved Krigens Afslutning vil have gjort sig fortjent til Befolkningens Tillid, og som vil have Evne til med Kraft og Myndighed at føre Landet frem til normale, demokratiske Tilstande. Men allerede nu kan fremhæves, at det bør være Mænd, der ikke paa nogen Maade er kompromitteret ved deres Optræden under Besættelsen.

Den første Regerings Funktionstid vil blive kort, idet den formentlig vil blive afløst efter Rigsdagsvalget, men dens Virksomhed vil blive yderst ansvarsfuld, fordi den falder i en urolig og farlig Overgangstid.

- 9 -

OVERSIGT OVER DE AF "DANMARKS FRIHEDSRAAD" FORESLAAEDE FORANSTALTNINGER I DEN FØRSTE EFTERKRIGSTID

Den nye Regering, som paa forfatningsmæssigt Grundlag udnævnes af Kongen umiddelbart efter Besættelsens Ophør, har følgende Opgaver:

1. Øjeblikkelig Fængsling af alle nazistiske Elementer.
2. Forbud mod de hvervede Korps, Afvæbning og Fængsling af deres Medlemmer.
3. Suspension af Embeds- og Tjenestemænd, der har begunstiget Fjenden.
4. Ophævelse af alle Undtagelseslove og Bestemmelser, der er gennemført efter tysk Ordre eller Ønske eller i tysk Interesse.
5. Frigivelse af alle politiske og andre Fanger, der er dømt efter Undtagelseslovgivningen for Udøvelse af national Virksomhed.
6. Ophævelse af Afskedigelser indenfor det offentlige, der er foretaget efter tysk Ordre eller tysk Ønske eller i tysk Interesse.
7. Snarlig Udskrivning af frie Valg til Rigsdagen, senest ½ Aar efter at Besættelsen er ophørt.

Den derefter valgte Rigsdag og den Regering, der fremgaar heraf, skal foruden de øvrige almindelige Samfundsproblemer, herunder Beskæftigelsesproblemet, tage Stilling til:

1. Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af, om Enkeltpersoner indenfor Ministerium og Administration har gjort sig skyldige i strafbare Undladelser og Fortielser af Betydning for Landets Forsvarsforanstaltninger i Dagene omkring 9. April 1940.
2. Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af, om Enkeltpersoner indenfor Besættelsestidens Regeringer og Rigsdagsforsamlinger i strafværdig Grad har svigtet danske Interesser til Fordel for Tyskland.
3. Indførelse af Lovbestemmelser mod Embeds- og Tjenestemænd, som paa Grund af Nazisympatier eller Eftergivenhed og Slaphed har vist sig uegnede til at deltage i et demokratisk Samfunds Forvaltning.

4. Fastsættelse af Erstatningsregler for Personer,der ifølge deres nationale Holdning har lidt økonomisk Tab i Besættelsestiden ved Forfølgelser,Afskedigelser eller Fængsling.
5. Fastsættelse af Regler,hvorefter Krigsgevinster kan konfiskeres til Gavn for det danske Samfund.
6. Gennemførelse af en særlig Lovgivning om nazistisk og antidemokratisk Virksomhed i Besættelsestiden.
7. Nedsættelse af særlige Domstole til Behandling af Sager i Henhold til 6.

DANMARKS FRIHEDSRAAD anmoder Dem om nøje at gennemtænke den herved fremsatte Plan,og - hvis De er enig deri - udbrede og virke for de fremsatte Synspunkter.En vidtstrakt,omend nødvendigvis stilfærdig Drøftelse vil udøve Indflydelse paa hele Befolkningens og derigennem paa ledende politiske Kredses Stilling,hvilket vil bidrage til at opfylde Raadets Hensigt: En Forberedelse til Tiden efter Besættelsens Ophør,saa der saa hurtigt,saa ublodigt og saa gnidningsløst som muligt kan blive normale,frie Tilstande i Danmark.

Vi kæmper for et sandt Demokrati

En kortfattet Redegørelse for

Hvad Kommunisterne vil!

Udsendt af
DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
1943

KRIGEN gaar mod sin Afslutning. Folkenes og de frie Nationers Indsats borger for, at Hitlertyskland vil blive slaaet til Jorden. Endnu er det for tidligt at slække Kampen. Der maa tvertimod sættes ind med forøget Kraft og Energi. Det gælder nemlig ikke alene om at vinde Krigen, men ogsaa om at fremskynde dens Afslutning. Hver Dag, hvormed den forkortes, betyder, at Tusinder af Menneskeliv og Værdier spares. I denne Slutkamp er ogsaa det danske Folks Indsats nødvendig. I Forbindelse med de øvrige undertrykte Folks og den frie Verdens Indsats vil den være af stor Betydning. Derfor maa vi bruge de Midler, et afvæbnet og okkuperet Land har. Modstanden maa øges, og Sabotagen maa skærpes.

Nazitysklands kommende Nederlag giver dog allerede nu Anledning til Drøftelser om den fremtidige Udvikling. Fælles for alle Spekulationer er, at de fortrinsvis kredser om Sovjetunionens og Kommunisternes Planer. Og det er ret naturligt. De har begge, hver paa sit Felt, været de førende Faktorer i Kampen mod Fascismen. Sovjetunionen, hvor det kommunistiske Parti under Stalins Ledelse er den organiserende og førende Kraft, har vist en umaadelig Styrke i Kampen mod Hitler. Den Røde Hærs storslaaede Sejre har fyldt Verden med Begejstring og Beundring. Den Røde Hær har vist, at den baade er i Stand til at rense Sovjetomraaderne og knække den nazistiske Militærmaskine. Jævnsides hermed har Kommunisterne i de besatte Lande raabt Befolkningen op til Modstand mod de nazistiske Okkupanter og — takket være Massetilslutning — opnaaet anselige Resultater. Man kommer derfor i Fremtiden, naar Folkenes Skæbne og Kaar staar til Afgørelse, ikke udenom Sovjetunionen og Kommunisterne.

Derfor har Folket Krav paa at faa Oplysning om, hvad Kommunisterne vil, og at bringe saadan Oplysning er Formaalet med denne Pjece. I denne Forbindelse skal der ogsaa siges nogle Ord om et ofte fremsat Spørgsmaal, nemlig:

710

Vil Sovjetunionen bruge sin militære Magt til at paatvinge andre Nationer sin Vilje?

Herpaa kan der svares et sikkert og afgjort NEJ. Saavel Lenin som Stalin har altid i deres Taler og Skrifter udtrykt Respekt for Folkenes og Nationernes Selvbestemmelsesret, og der kan ikke i Sovjetunionens indre Liv eller i dens Udenrigspolitik fremdrages en Tøddel, der strider mod disse Udtalelser. Sovjetunionen har altid respekteret Folkenes Indstilling og Beslutninger og har tilsagt ethvert Folk, der kæmper for sin Hjemstavns Frihed og Uafhængighed, Støtte og Hjælp. Vesthvideruslands, Vestukraines, Besarabiens, Litauens, Letlands og Estlands Optagelse i Sovjetunionen er i dybeste Overensstemmelse med Folkenes Selvbestemmelsesret. De førstnævnte Lande var mod Folkenes Vilje med Vold og Magt røvet fra Sovjetsamfundet efter sidste Verdenskrig. I 1939—40 var Sovjetunionen takket være den socialistiske Opbygning blevet saa stærk, at den kunde give de paagældende Folk den fornødne Støtte til at sikre deres Viljes Gennemførelse. Og hvad de sidste tre — Randstaterne — angaar, saa har de ved Beslutninger i de respektive Rigsdage, der er udgaaet af Folket ved forfatningsmæssige Valg, gennemført Socialismen og anmodet om Optagelse i Sovjetunionen. Der er altsaa i alle Tilfælde vist Respekt for Folkenes Indstilling.

Heller ikke i Sovjetunionens Forhold til Finland er der noget Brud paa dette Princip. Finland fik i 1917 uden Kamp og som den selvfølgeligste Sag af Verden sin Frihed af Sovjetregeringen. Senere maatte denne døje den Tort, at Hvidfinnerne faldt ind over Sovjetunionens Grænser og iøvrigt førte en Politik, der indebar en Trusel mod Sovjetfolkets Sikkerhed og Selvbestemmelsesret. Og da Sovjetunionen i 1939, mens Krigsskyerne samlede sig truende, saa sig nødsaget til at sikre sine Grænser og sit Land mere effektivt, stillede den finske Regering og det finske Militær sig direkte fjendtligt hertil og provokerede ved Overfald Krig. De opblæste Hvidfinner kunde selvsagt ikke klare sig. Sovjetunionen kunde uden Indskriden fra anden Side have besat Finland, hvis det havde været Planen, eller hvis det havde ønsket at gøre det. Men Sovjetunionen gjorde det ikke, fordi den som en socialistisk Stat ikke vil og ikke kan undertrykke noget Land eller Folk.

Disse Kendsgerninger er vægtige og maa give fuld Tillid til Sovjetunionen. Man kan trygt forlade sig paa, at den ikke har andre Maal og Hensigter i denne Krig end dem, Stalin gav Udtryk for i sin Tale den 6. November 1942. I denne Tale hed det:

> »Vi kæmper for vort Lands Befrielse og dermed for de undertrykte Landes Befrielse. De tysk fascistiske Okkupanter har til Hensigt at paatvinge de undertrykte Lande deres Statsform og underordne dem det tyske Herrefolk. Vi har ikke og kan ikke have saadanne Maal. Vi kæmper for Genoprettelsen af de undertrykte Folks territoriale Uafhængighed og den frie Ret for ethvert Folk til at ordne sine egne indre Forhold.«

Danmark behøver altsaa ikke at frygte nogen Indblanding i sine Forhold fra Sovjetunionens Side. Sovjetunionen er Tilhænger af, at Folkene selv ordner deres Anliggender.

Det danske Folk skal selv afgøre sin Skæbne

Det er dette Princip, danske Kommunister anerkender, og her er de i Overensstemmelse med det overvældende Flertal af det danske Folk. Kommunisterne har iøvrigt ingen Interesser, der afviger fra det danske Folks. De ønsker, at Danmark med dets Folk, dets Kultur og dets Sprog fortsat skal bestaa, thi Partiet er kærnedansk. Dets Medlemsstab bestaar af det danske Folks bedste og mest fremsynede Døtre og Sønner. Det har blot forlængst indset, at hvis det danske Folk fortsat skal bestaa og udvikle sig, saa maa der føres en anden Politik. Det har ogsaa fremhævet, at det danske Folk for sin egen Skyld maa optræde i Fællig med Folkene fra andre Lande mod de fælles Fjender. Af den Grund nærer vi stor Hengivenhed for Sovjetunionen, Folkenes og de smaa Nationers bedste Forbundsfælle. Men deraf følger ikke, at Sovjetunionen eller nogen anden Magt skal blande sig i vore indre Anliggender. Dem skal vi selv ordne. Dette betyder ikke, at Kommunisterne har ændret Stilling. Det er i Overensstemmelse med deres grundlæggende Opfattelse. De vedkender sig stadig det aandelige Slægtskab med andre Landes Kommunister. Men heri ligger ikke og har aldrig ligget noget unationalt. Socialdemokratiet og Fagbevægelsen har ogsaa internationale Forbindelser. Ingen finder dog paa af den Grund af hæfte Begrebet unational paa dem, ligesom ingen endnu af nationale Grunde har vovet at løfte en Finger mod saadanne internationale Sammenslutninger som Afholdsbevægelsen, Interparlamentarikerne, Kvindebevægelsen »Open Door« eller de forskellige religiøse Samfund.

Vi kæmper for et sandt Demokrati

Hvad Kommunisternes Maal og Midler angaar, skal vi citere et Afsnit af Partiets Formand, AKSEL LARSEN's Beretning paa Landspartikonferencen i Odense, 1938. Ordene gjaldt dengang, og de har stadig Gyldighed, baade for Dagen i Dag og Dagen, der kommer i Morgen. De lyder:

> »Lad mig da benytte Lejligheden til, som saa mange Gange før, at fastslaa, at vort Parti er et demokratisk Parti. Vi er Tilhængere af det sande og

711

virkelige Folkestyre, vi ønsker, at Folkets Flertal skal være bestemmende, og vi anser det ikke for nok, at Folket selv vælger sine Repræsentanter til Stats- og Kommunestyrelserne o. s. v., men mener, at Folket bør have Kontrolret over de valgte, at disse skal være forpligtet til at udøve Folkets Vilje, og at ogsaa Administrationen af de vedtagne Love og af Samfundets Anliggender i det hele taget ikke skal være Monopol for Overklassen, men lægges i Hænderne paa Folket selv og Folkets Børn.

Vi giver os ikke tilfreds med saakaldt »politisk Demokrati«, hvor flere af de væsentlige Forudsætninger ikke engang af Navn er opfyldt. Vi er klar over, at sandt Demokrati, saadan som det er virkeliggjort gennem den socialistiske Sovjetunions frie Forfatning, ikke kan skabes under Kapitalismen, hvor den enkelte i Kraft af Fødsel, Arv, Brutalitet eller Held faar Ret til at tilegne sig Udbyttet af andre Menneskers Arbejde og derigennem Mulighed for at skabe sig ogsaa andre end materielle Forrettigheder.

Vi tilstræber et socialistisk Demokrati, hvor alle Samfundsrigdomme tilhører Samfundet — hele Folket — og forvaltes af Samfundets Organer under Folkets Deltagelse og Folkets Kontrol, hvor der hersker økonomisk, politisk og kulturelt Demokrati.

Vi *tilstræber ikke* at naa dette Maal ved forfatningsstridige Midler, ved Voldsanvendelse, ved Mindretalskup el. lign. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forene det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk, til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskehedens og Kulturens Interesse bliver naaet. Men vi er forberedt paa, at et lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tilranet sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatallighed, af al Magt og i givet Fald ved voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets Lov. Vi kender fra Historien — saavel den danske som Udlandets — tilstrækkelige Eksempler paa noget saadant. *Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er det dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkeviljens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyret.*

Vi anser ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber en Forfatningens Demokratisering efter de Linier, jeg lige har trukket op, og forbeholder os Ret til at arbejde herfor. *Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende — omend ufuldkomne — Demokrati for at forringe det, at gøre Folket retslost, da agter vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg.*

Vi har *altid* været Modstandere af — *aldrig* været Tilhængere af Mindretalsstyre eller Mindretalsdiktatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant — hvorfra de saa end kommer.«

Som Bolsjevikerne i Sovjetunionen altid har ladet Ord og Handling svare til hinanden, saaledes har ogsaa danske Kommunister gjort det. Da Hitler med sit Kvælerlag truede med at strangulere vort Demokrati og vor Selvstændighed, satte Partiet hele sin Kraft ind paa med alle til Raadighed staaende Midler at bekæmpe Besættelsesmagten for at sikre Landets Selvstændighed og faa genindført forfatningsmæssige Tilstande. Partiet strakte berevilligt Haanden ud til alle Danske, der vilde være med i denne Frihedskamp. Og det kunde uden Betænkeligheder tilslutte sig DANMARKS FRIHEDSRAAD, da dette blev dannet.

Partiet gaar ogsaa helt og fuldt ind for Frihedsraadets Udtalelse

om, hvad der skal ske efter Hitlers Nederlag, hvilken Udtalelse er sammenfattet i følgende Hovedpunkter:

Oversigt over de af *Danmarks Frihedsraad* foreslaaede Foranstaltninger i den første Efterkrigstid

Den nye Regering, som paa forfatningsmæssig Grundlag udnævnes af Kongen umiddelbart ved Besættelsens Ophør, har følgende Opgaver:

1. Øjeblikkelig Fængsling at alle nazistiske Elementer.
2. Forbud mod de hvervede Korps, Afvæbning og Fængsling af deres Medlemmer.
3. Suspension af Embeds- og Tjenestemænd, der har begunstiget Fjenden.
4. Ophævelse af alle Undtagelseslove og Bestemmelser, der er gennemført efter tysk Ordre eller Ønske eller i tysk Interesse.
5. Frigivelse af alle politiske og andre Fanger, der er dømt efter Undtagelseslovgivningen for Udøvelse af national Virksomhed.
6. Ophævelse af Afskedigelser indenfor det offentlige, der er foretaget efter tysk Ordre eller Ønske eller i tysk Interesse.
7. Snarlig Udskrivning af frie Valg til Rigsdagen, senest et halvt Aar efter at Besættelsen er ophørt.

Den derefter valgte Rigsdag og den Regering, der fremgaar heraf, skal foruden de øvrige almindelige Samfundsproblemer, herunder Beskæftigelsesproblemet, tage Stilling til:

1. Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af, om Enkeltpersoner indenfor Ministerium og Administration har gjort sig skyldige i strafbare Undladelser og Fortielser af Betydning for Landets Forsvarsforanstaltninger i Dagene omkring 9. April 1940.
2. Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af, om Enkeltpersoner indenfor Besættelsestidens Regeringer og Rigsdagsforsamlinger i strafværdig Grad har svigtet danske Interesser til Fordel for Tyskland.
3. Indførelse af Lovbestemmelser mod Embeds- og Tjenestemænd, som paa Grund af Nazisympatier eller Eftergivenhed og Slaphed har vist sig uegnede til at deltage i et demokratisk Samfunds Forvaltning.
4. Fastsættelse af Erstatningsregler for Personer, der ifølge deres nationale Holdning har lidt økonomisk Tab i Besættelsestiden ved Forfølgelser, Afskedigelser eller Fængsling.
5. Fastsættelse af Regler, hvorefter Krigsgevinster kan konfiskeres til Gavn for det danske Samfund.
6. Gennemførelse af en særlig Lovgivning om nazistisk og antidemokratisk Virksomhed i Besættelsestiden.
7. Nedsættelse af særlige Domstole til Behandling af Sager i Henhold til 6.

712

Folket skal sikres det daglige Udkomme

Som man ser, har Frihedsraadet ikke taget Stilling til Befolkningens Levevilkaar i Almindelighed. Den kommende Regering og Rigsdag maa imidlertid vie dette Spørgsmaal megen Opmærksomhed. Folket i sin Helhed har lidt haardt under Besættelsen. Folket er blevet udmarvet, mens et Faatal af Velhavere har levet højt paa Ulykken. Hertil kommer, at Overgangen til Fredsforhold vil vælte nye og store Vanskeligheder ind over Samfundet, og at disse ogsaa vil komme til at hvile haardest paa det arbejdende Folk. Der maa derfor træffes Foranstaltninger, som ikke alene sikrer Folket mod de øjeblikkelige Vanskeligheder, men som ogsaa sigter efter at skabe sikre sociale Forhold, saa der skabes Tryghed for Fremtiden.

Vi kan ikke uden videre vende tilbage til Forholdene fra før Krigen, hvor alt var tilrettelagt til Fordel for Velhaverne, mens Folket maatte bære alle Ulemperne. Dette kom bl. a. til Udtryk ved, at Arbejdsløshedstallet svingede mellem 50- og 200 000, et Forhold, som betød Usikkerhed og Nød i Arbejderhjemmene. For Husmænd, mindre Gaardmænd og Fiskere var Tilværelsen kummerlig. Tjenestemænd, Funktionærer af lavere Grader og mindre Erhvervsdrivende indenfor Handel og Haandværk var lige saa daarligt stillet. Kort sagt: der var daarligt nok fra Haanden og i Munden. For Arbejderne truede Arbejdsløsheden med dens utilstrækkelige Hjælp, for Husmænd og Smaakaarsfolk truede økonomisk Ruin. De brede Befolkningslag havde overhovedet ingen afgørende Indflydelse paa deres økonomiske Forhold, men maatte leve under de Betingelser, som Finanskapitalen og Pengematadorerne bestemte.

Genoptagelse og Videreførelse af disse Forhold vil være aldeles ødelæggende for vort Folk og Nationen. Det kan der altsaa ikke være Tale om. Det mest rationelle vilde være Jordens, Bygningers, Fabrikers, Maskiners og Transportmidlers Overgang til Folkeeje. Naar Folket har Herredømmet over de økonomiske Forhold, vil der være nok til alle, og ingen behøver at frygte for Morgendagen. Derved kom man ogsaa ud over det Misforhold, at Størsteparten af Befolkningen, uanset Retten til at stemme paa Valgdagen, lever i økonomisk Slaveri. Diskussionerne om Fremtidens økonomiske Politik gaar da ogsaa i denne Retning. Overalt vokser den Erkendelse frem, at det ikke fremtidig kan være overladt til det enkelte Selskab eller den enkelte Arbejdsgiver at handle, som det passer i hans Kram. Det maa være Samfundet, der ud fra Folkets Tarv faar Kontrol med og Indflydelse paa det økonomiske Liv. Derfor maa man tage Problemerne op Punkt for Punkt og uden Hensyn til Pengeinteresser træffe de Forholdsregler, der sikrer taalelige Forhold for Folket.

Arbejdsløsheden

Krigsproduktionens Ophør vil medføre stor Nedgang i Beskæftigelsesmulighederne. Overalt, hvor Samfundet har Indflydelse, bør Afskedigelser forhindres eller indskrænkes til det mindst mulige. Som Modvægt mod Arbejdsløsheden maa Stat og Kommune iværksætte ekstraordinære Arbejder til tarifmæssig Betaling og paa ordinær Arbejdstid. Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal forhøjes, saa det bliver muligt at leve af den. Og det maa tages i Betragtning, at den under Krigen har været skaaret stærkt ned.

Som yderligere Bidrag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, kommer ogsaa en Indsats i Jordspørgsmaalet i Betragtning. Landboungdommen drives i stort Tal til Byerne, da der paa Landet hverken er Beskæftigelsesmuligheder eller Jord at faa til Købs. Aarsagerne hertil er, at Jordbesidderne, der har mere Interesse i en svulmende Bankkonto end i Ungdommens Ve og Vel, raader over Hovedparten af Landets Jord. Ogsaa de 10 000 Husmandssteder, der er for smaa til at give en Familie nok til Livets Opretholdelse, medvirker til at forringe Beskæftigelsesmulighederne for Ungdommen. Derfor maa der sikres Jord til det arbejdende Landbrug. Først og fremmest maa der skaffes Tillægsjord til de 10 000 indeklemte Husmænd og dernæst til nye Brug. Jorden maa tages fra Godserne, offentlig Eje og store Gaarde. Hjemmel til Ekspropriation maa tilvejebringes.

Men dette kan kun være øjeblikkelige Nødforanstaltninger. Arbejdsløsheden maa og skal helt afskaffes. Det kan kun ske ved Samfundsindgreb. Produktionen maa tilrettelægges efter Folkets Tarv, og Arbejdstiden afpasses efter Arbejdskraften. Udbytte til Ejere og Aktionærer maa komme i anden Række. Dette vil kræve drastiske Indgreb i de besiddendes hidtidige Rettigheder. Men disse Indgreb vil dog aldrig komme til at betyde nær saa meget for dem, det gaar ud over, som Afskedigelse betyder for en Arbejder eller Konkurs for en Erhvervsdrivende. De mister dog ikke deres Eksistens.

Lønningerne

Til Imødegaaelse af den værste Nød i Arbejderhjemmene vil en generel Lønforhøjelse være nødvendig, Dækning for Dyrtiden maa være den almindelige Regel. Men herudover maa der gives særlige Tillæg til de lavestlønnede. Landarbejdernes Lønninger maa saaledes bringes i Overensstemmelse med andre Arbejderes, og der maa træffes Foranstaltninger, saa der sikres Landarbejderne Helaarsbeskæftigelse. Ogsaa Principet om lige Løn for Mand og Kvinde maa føres ud i Livet.

Landbruget

De relativt gunstige Forhold for Landbruget vil ikke vedvare. Staten vil ikke kunne opretholde de taarnhøje Priser, og Afsætningsvan-

713

skeligheder og Priserne paa Verdensmarkedet vil ogsaa gøre sig gældende. Husmændene og de mindre Gaardejere har mindst at staa imod med, og derfor maa der træffes Forholdsregler, saa de sikres en Produktion, der sætter dem i Stand til at svare enhver sit. Gældsbyrden maa lettes ved Gældsnedskrivning, og konjunkturbestemt Rente maa indføres. Gældsbyrden kan ogsaa begrænses ved Oprettelse af Redskabscentraler, der for en billig Penge sikrer den bedste tekniske Hjælp. Dette vil særlig hjælpe de nyoprettede Brug, men vil ogsaa have Betydning for alle dem, der staar overfor Nyanskaffelser eller Fornyelser. Endvidere vil det betyde en Lettelse i det daglige Arbejde.

Mindre Erhvervsdrivende

Ogsaa andre Smaakaarsfolk maa sikres i Overgangstiden. Der maa gives dem Henstand med Afdrag og Renter. Gennem Staten maa der sikres Nedskrivning af Gælden, ligesom der maa drages Omsorg for, at de ikke udbyttes af Finanskapitalen. Gennem Nationalisering af Bankvæsenet maa Samfundet sørge for, at mindre Erhvervsdrivende nyder alle de laanemæssige Fordele paa billigste Betingelser, der kan gives.

Herudover maa Samfundet yde Tilskud til Anskaffelse af Maskiner og Redskaber. For Fiskernes Vedkommende Hjælp, saa flere Fiskere i Forening kan anskaffe sig Baad og Redskaber, der sætter dem i Stand til at fiske under samme Vilkaar som de velhavende Storfiskere.

Syge, Invalider og Gamle

Til økonomisk Tryghed hører ogsaa, at den enkelte er sikret i Tilfælde af Arbejdsudygtighed, enten den er forbigaaende som Følge af Sygdom eller vedvarende paa Grund af Invaliditet eller Alder. Hverken før eller under Krigen har den Hjælp, der er ydet i saadanne Tilfælde, været tilstrækkelig. Vi har Sygekasser, Ulykkesforsikring og Aldersrente, hvorigennem der aarligt udbetales Millionbeløb, men alligevel modtager den enkelte ikke saa meget, at det rækker til de nødvendigste Udgifter. Disse Ydelser maa derfor omgaaende forhøjes.

Men det er ikke tilstrækkeligt. Der maa arbejdes hen til, at ingen mister noget som helst af sin Indtægt under Sygdom. Heller ikke Tab af Arbejdsevne paa Grund af Svaghed eller Alder maa medføre Forringelse i Indkomsten. Det fornødne til Kur og Pleje maa ydes herudover.

Problemet skal ikke løses ved obligatorisk Forsikring med nye Kontingentbyrder. Disse har forlængst overskredet Grænsen for det overkommelige. Sygehjælp og Rentenydelse skal ikke være afhængig af Kontingentbetaling. Naar et Menneske arbejder, saalænge Helbred

og Alder tillader, har det ydet sit Bidrag til Samfundet, og saa maa det være Samfundet, som udreder Pengene. Dækning kan helt eller delvis tilvejebringes ved at paaligne Arbejdsgiverne Bidrag.

Udvidelse af de politiske Rettigheder

Men Mennesket lever ikke af Brød alene. Der er Goder ud over de rent materielle. Hertil hører de politiske Rettigheder. Enhver voksen Borger, der yder et Arbejde i Samfundet, maa ogsaa have Krav paa at kunne deltage i Afgørelsen af Samfundets Anliggender. Men denne Ret er forment Tusinder af vore Landsmænd. De Menige, der kæmpede for Fædrelandet den 9. April og den 29. August, havde ingen Stemmeret paa Grund af Valgretsalderen paa 25 Aar. Ogsaa mange af Frihedskæmperne er Mennesker i en Alder, hvor de ikke har Valgret til Landsting, og mange end ikke til Folketing. For begge Kategorier gælder det: Den ene Dag Nationens Helt, den næste Dag uden de simpleste Borgerrettigheder.

Lige saa uhyrligt er det, at mange Landsmænd ikke kan deltage i de kommunale Valg paa Grund af Skatterestancer, mens andre har mistet Valgretten til baade Rigsdag og Kommunalraad, fordi de har modtaget Socialhjælp gennem længere Tid.

Alle disse Indskrænkninger maa forsvinde. Ungdommen maa have Valgret og Valgbarhed. Og enhver Borger, der ikke har gjort sig skyldig i Landsforræderi eller folkefjendtlige Handlinger, maa kunne saavel stemme som vælges til offentlige Forsamlinger.

Folkets Fjender skal bastes og bindes

Der findes i Danmark Kredse, som ikke ønsker en saadan Folkets Politik, Personer, som uden Hensyn til deres Medmenneskers Skæbne kun forfølger deres egne snævre personlige Interesser. De sidder selv i økonomisk Tryghed, og gennem financiel Magt og Indflydelse griber de ind i Landets Politik. Oftest holder de sig skjult bag Kulisserne, men enkelte træder dog offentligt frem. Kendt er saaledes bl. a. A. P. Møller, Ingeniør Højgaard, Hofjægermester Schested og Gunnar Larsen, for blot at nævne nogle enkelte. Med alle mulige Midler søger de at aflede Opmærksomheden fra deres eget Ansvar og sætte Splid i Folket. Deres folkeskadelige Virksomhed er lettet dem ved, at der i Administrationen sidder Folk med en antidemokratisk Indstilling, som er mere end villige til at gaa de reaktionære Kræfters Ærinde. Og det er netop disse folkefjendtlige Kredse, som har været mest ivrige efter Samarbejde med de nazistiske Undertrykkere.

714

De, der har været længst fremme i Samarbejdet med Tyskerne, vil blive dømt for Landsforræderi og afskediget, saafremt de har offentlige Stillinger. Men til Sikring af Folkets Rettigheder og Tarv er dette ikke tilstrækkeligt. Der maa træffes Foranstaltninger, saa enhver halv- eller helfascistisk Virksomhed forhindres, og kun paalidelige Personer faar offentlig Ansættelse.

Forbud mod Organisationers og Personers reaktionære Virksomhed

Der kan ikke i Fremtiden tillades nogen organisatorisk Virksomhed af nazistisk eller fascistisk Art eller nogen Agitation for disse Idéer. Heller ikke skal nogen Enkeltperson, som vi tidligere har set det med A. P. Møller, Jørgen Sehested, Preben Wenck eller Blankensteiner, kunne tillade sig i Kraft af egne eller andres Penge at drive sit Spil med Folkestyret. I saadanne Tilfælde skal saavel de optrædendes som Bagmændenes Formuer inkasseres. Ingen skal — hverken enkeltvis eller i Flok — kunne modarbejde Demokratiet.

Antidemokratiske indstillede Personer skal ikke have offentlige Hverv

Efter Udrensningen indenfor Administrationen, Domsmagten og Lovgivningen maa der drages Omsorg for, at Efterfølgerne er paalidelige og trofaste overfor Folkets Sag. Personer, der lufter Nazisympatier eller udtaler sig ringeagtende om Folkestyret, kan ikke fremtidig indtage nogen Plads i Samfundets Tjeneste, hverken indenfor Statsadministrationen, Militær, Politi, Universitet eller Skole.

Landet maa styres ved Folket

For at sikre, at Folkets Vilje bringes til Udførelse i Folkets Aand, maa dets egne Mænd og Kvinder ind i Administrationen. Derfor maa overalt, hvor det er muligt, i udøvende og retslige Organer Lægmandssystemet bringes til Anvendelse. Love og Forordninger maa under Hensyn hertil affattes i et for Hvermand forstaaelig Sprog. Men desuden maa det arbejdende Folks Døtre og Sønner uanset Indtægt og Formue sættes i Stand til at faa den højeste Uddannelse, saa de kan bestride de største Embeder, der saa ikke udelukkende skal gives til Overklassen.

Ogsaa Tryghed mod Krig og Overfald

Men alt dette vil være ustabilt, hvis der ikke skabes Sikkerhed mod Gentagelse af det voldelige Overfald paa og Besættelsen af vort Land. Begivenhederne har lært os, at hverken Afrustning eller nok

saa kraftig Oprustning i vort Land giver nogen som helst Garanti. Isolerede formaar vi intet. Selv Lande, der er større end vort, som har en langt gunstigere geografisk Beliggenhed, og som raadede over et forholdsvis meget stærkt Forsvarsberedskab, blev løbet over Ende, fordi de optraadte enkeltvis overfor Hitlerhærene.

Dersom Europas smaa og store truede Nationer havde optraadt samlet, vilde Begivenhederne have faaet et ganske anderledes Forløb. Sovjetunionen indsaa dette og forsøgte i Tide gennem kollektiv Sikkerhed at baste og binde de krigslystne Fascister og sikre Demokratiets og de smaa Landes Selvstændighed. Men Sovjetunionens Planer blev stedse krydset af de Kredse, der hyldede »München«politiken. Disse Kredse solgte Abessinien til Italien, Østrig til Tyskland, Spanien til de to Lande i Forening. Derefter Böhmen til Hitler og Albanien til Mussolini. Resultatet blev, at de mindre Nationer sagde sig fri for enhver kollektiv Forpligtelse. Selv i den 11. Time søgte Sovjetunionen at faa Aftaler i Stand med Frankrig og England, men det var tydeligt, at Chamberlain ikke ønskede noget Samarbejde. Alle Sovjetunionens Forslag om Militæroverenskomster blev afvist, og Polen frabad sig Sovjettropper paa polsk Grund, hvilket var den eneste Mulighed for effektiv Hjælp. Skønt Europas mindre Stater var mindst lige saa interesseret i Samarbejde som Sovjetunionen, saa var deres Statsmænd ofte de første til at afvise Sovjets Forslag. Danmarks Repræsentanter dannede ingen Undtagelse. Tværtimod. De var altid blandt de mest uforsonlige overfor Sovjetunionen, mens de til enhver Tid godkendte og forsvarede Naziovergrebene mod Freden og de smaa Stater.

Fra Folkenes Side manglede det iøvrigt ikke paa Meningstilkendegivelser. De mest klartskuende havde fremhævet Faren, og deres Krav om en fast Optræden overfor Fascismen og Forsvarsforbund med Sovjetunionen fik Massetilslutning. Men Statsmændene fulgte deres eget Hovede. Og det var først, da Krigen med dens Ødelæggelser, Gru og Rædsler væltede ind over Landene, at de nødtvunget bekvemmede sig til at tage mod Sovjetunionens fremstrakte Haand. Ledende danske Statsmænd nægter dog i stort Tal stadig at deltage i dette Samarbejde. Men det danske Folk erkender, at Kampforbundet mellem Sovjetunionen og dens Allierede har været i Stand til at standse Hitler og vil knække Nazityskland.

Krigen har lært det danske Folk, at der ikke er noget Modsætningsforhold mellem dets og Sovjetfolkets Interesser. Løgnene om Sovjetunionen faldt i Krigens Løb ynkeligt til Jorden, hvorved der skabtes en hidtil ukendt Forstaaelse for Sovjetunionen. Denne Forstaaelse maa ogsaa i Fremtiden øve sin Indflydelse. Sovjetunionen, som tog det haardeste og afgørende Tag i Kampen mod Hitlertyskland, vil ogsaa i kommende Tider være Folkenes bedste og stærkeste Forbundsfælle mod Fredsforstyrrere og Imperialister.

Disse Tanker om Samarbejde mellem alle, store som smaa, de-

715

mokratiske og frihedselskende Nationer, som saa klart formuleredes sidst paa Moskva-Konferencen og ved Mødet mellem Stalin, Churchill og Roosevelt, kommer ogsaa mere og mere til Udtryk hos alle fremsynede Politikere i den frie Verden. Af Pladshensyn maa vi indskrænke os til at citere to Udtalelser, nemlig en af den amerikanske Præsidentkandidat, *Wendell Wilkie*, fremsat efter et Besøg i Moskva og en Samtale med Stalin i 1942, og en af Formanden for det danske Raad i London, Folketingsmand *Christmas Møller*, fremsat i London Radio den 7. November 1943, umiddelbart efter Afslutningen af Moskva-Konferencen.

Wendell Wilkie skriver:

»Jeg kan ikke besvare alle Spørgsmaal om Rusland, men een Ting er jeg overbevist om, og det er, at et saadant Folk ikke kan overses eller affærdiges med en overlegen Gestus. Vi kan ikke optræde, som om vi var Husmødre i en Charkuteriforretning, og sige: Det tager vi, dette bryder vi os ikke om, og plukke ud mellem Varerne. Vi har simpelthen ikke noget Valg. Rusland er et Land, som man maa regne med. Og det er derfor, jeg stadig siger til mine Landsmænd: Lad os samarbejde endnu mere intimt med Rusland nu, hvor vi er forenede i det fælles Maal, at knuse en fælles Fjende. Lad os lære alt, hvad vi kan lære af dem, og lad dem lære af os.«

Christmas Møller sagde blandt andet:

»Der er jo ingen Grund til at skjule, at ogsaa i Danmark har Fortidens manglende Oplysning om Sovjetunionen og Nutidens tyske Propaganda haft nogen Indflydelse paa Bolsjevikforskrækkelsen, men enhver maa dog vel idag forstaa, at Fortiden, som vi kendte den før Krigen, aldrig vender tilbage, og det er jo godt det samme. Denne Krig vil og skal ændre Verden og Levilkaarene for den store Befolkning langt mere end den forrige Verdenskrig — dens Virkning var jo kun ringe. Og idag kan jo enhver sige sig selv, at alles Ønske — og da især de mindre Landes — maa være: *Rusland med i saa meget som muligt! Det mægtige, det sejrende Rusland med og ikke udenfor, er den eneste forstandige Politik.*«

Allerede under Krigen har Folkenes Indsats for Samarbejde mellem Sovjetunionen og de andre Nationer efter Krigen ført til Aftaler mellem Sovjetunionen, U. S. A. og England. Alle gode Kræfter maa samles for at styrke disse Forbindelser og derigennem hindre nye Krige. En international Organisation maa skabes. Men denne maa ikke være befængt med Folkeforbundets Svagheder. Derfor maa den bygge paa Folkenes Interesser og paa Folkenes Medvirken. Lades Folkene, som har været de mest ydende i Kampen mod Fascismen, ude af Betragtning, vil en saadan Organisation være dødsdømt i Starten. Lægges der derimod Vægt paa Folkenes Interesser, og indgaar Folkets Medvirken som en fast Bestanddel, vil en saadan Organisation ikke alene kunne tjene til at holde Krigsaggressorer paa Plads, men ogsaa til yderligere at udvikle og højne Folkenes Kaar.

Danmark, der ikke ønsker Gentagelse af Besættelse og Krig, er i højeste Grad interesseret i en saadan international Sammenslutning. Thi kun gennem Samarbejde med andre Lande kan Danmarks Selvstændighed og Sikkerhed betrygges. En separat Sammenslutning af de nordiske Stater giver ingen Sikkerhed og vil snarere blive en Anstødssten end en Ophjælpning af det internationale Samarbejde. Skal de nordiske Stater fremtidig have Samarbejde, da maa det være i Overensstemmelse med og aldrig mod Sovjetunionen.

Enheden maa føres videre

Denne Politik er den eneste, der kan skaffe Folket taalelige Kaar og sikre et effektivt Værn overfor Folkefjenders Anslag imod Demokratiet og Fremskridtet. Dens Maal kan synes store og uopnaaelige. Men det er kun tilsyneladende. Det danske Folk, der har været med til at knække Hitler — Menneskehedens og Kulturens Fjende —, vil ogsaa være disse Opgaver voksent. Det er blot en Betingelse, at de Kræfter, der har staaet sammen under Frihedskampen, ikke glider fra hinanden, men fortsat holder sammen og samler alle fremadstræbende Kræfter om sig til Indsats herfor.

Begivenhederne har lært os, at det er muligt og bydende nødvendigt, at Partiskel og Partiprogrammer maa træde i Baggrunden overfor de vigtige Opgaver. Thi samlet formaar vi alt, opdelte intet, og ydermere giver en Splittelse frit Slag for Udbyttere og Despoter.

Derfor gælder det nu om, at Fagorganisationerne, Husmandsbevægelsen og alle Partier og Organisationer, der kæmper for Folkets Vel, samler sig om Opgaverne. Arbejderklassen, som udgør den betydeligste Del af Folket, maa her tage det tungeste Tag. Folkestrejkerne i Odense, Esbjerg, Aalborg, Aarhus og en lang Række andre Byer viste, hvilken Betydning Arbejderne har. Det var ikke alene talmæssigt, at dette kom til Udtryk, det viste sig ogsaa derigennem, at det var Arbejderne, der udløste Aktionerne, og det var Arbejderne, som havde de fornødne Forudsætninger for at samle Folket om sig og føre det i Kampen.

Men disse Strejker slog ogsaa fast, at

Folkets Enhed er Midlet, der sikrer Folkeviljens Sejr.

Derfor maner Kommunisterne til Enhed for Folkets, for Fremskridtets Skyld.

SOVJETUNIONEN

– EN DEMOKRATISK STAT

Sovjetunionens Forfatning sikrer Borgernes fulde økonomiske og politiske Ligeberettigelse og et i alle Forhold gennemført Folkestyre. Det hviler paa den socialistiske Ejendomsret til Produktionsmidlerne, som ophæver enhver Form for Udbytning. Sovjetdemokratiet er derfor først og fremmest et økonomisk Demokrati, der gaar ud fra den Kendsgerning, at uden Borgernes økonomiske Frigørelse kan der i Virkeligheden ikke være Tale om noget sandt Demokrati.

Heri adskiller Sovjetforfatningen sig paa afgørende og fordelagtig Vis fra de borgerlig-demokratiske Forfatninger, der formelt proklamerer Borgernes politiske Ligeberettigelse. men samtidig gør den illusorisk ved at lovfæste Privatejendomsretten til Produktionsmidlerne, der er den egentlige Aarsag til de arbejdende Klassers økonomiske Trældom og deraf følgende politiske Afhængighed. »De borgerlig-demokratiske Forfatninger,« siger Stalin, »taler om Borgernes Lighed, mer glemmer, at der ikke kan eksistere virkelig Lighed mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen, mellem Godsejeren og Bonden, naar de første sidder inde med Rigdommen og den politiske Indflydelse i Samfundet, meden de sidstnævnte hverken har det ene eller det andet, naar de førstnævnte er Udbyttere og de sidstnævnte udbyttede.«

Historien har frembragt forskellige Former for Demokrati, der alle har det fælles, at det ikke er Folket som Helhed, men kun dets herskende Klasser der sidder inde med Statsmagten. Verdens ældste Demokrati i Grækenland, der gerne af Borgerskabet fremstilles som Mønsterdemokratiet, var et Demokrati for Athens ti Tusinde frie Borgere, men ikke for de hundrede Tusinde Slaver. paa hvis bøjede Rygge det økonomiske Grundlag for Athens Storhed og Kultur hvilede.

Men ogsaa det 19. og 20. Aahundredes kapitalistiske Demokrati, som har frigjort mægtige Produktivkræfter og skabt vor Tids tekniske og kulturelle Udvikling, er i Realiteten kun et Demokrati for det besiddende Borgerskab og ikke et altomfattende Folkedemokrati. Dets økonomiske Basis er Udbytningen af de brede Folkemasser — de moderne Lønslaver. »Friheden i de kapitalistiske Lande er stadig omtrent den samme, som den var i de antikke græske Republikker: Frihed for Slaveholderne.« (Lenin)

Den borgerlige Stat er nemlig en Klassestat, der er præget af Kampen mellem Klasser med modsatte økonomiske Interesser. De borgerlig-demokratiske Forfatningers Opgave er derfor at sikre den Samfundsordning, der er gunstig for de besiddende Klasser, og den gaar ud fra, »at Statens Ledelse af Samfundet (Diktaturet) maa ligge hos Bourgeoisiet, hvilket Parti der end kommer til Magten.« Sovjetforfatningen har derimod ganske andre Maal. Den gaar ud fra at der i Sovjetunionen ikke mere ffndes Klasser, der bekæmper hinanden, at der kun findes to Klasser, Arbejdere og Bønder, hvis økonomiske Interesser falder sammen, og »at det netop er disse arbejdende Klasser, der sidder inde med Magten; at Statens Ledelse af Samfundet (Diktaturet) tilhører Arbejderklassen, at Forfatniugen er nødvendig for at forankre den Samfundsordning, der er fordelagtig for den arbejdende Befolkning« (Stalin).

Folkets demokratiske Rettigheder sikres i Sovjetforfatningen først og fremmest gennem Sovjetsystemet, der giver det arbejdende Folk den fulde Ledelse af Staten gennem deres valgte Repræsentanter.

Sovjetmagtens øverste Organ for hele Unionen er Sovjetunionens øverste Sovjet, der er den eneste lovgivende Magt for hele Unionen og vælger dennes Regering, Folkekommissærernes Raad for Sovjetunionen. Men Sovjetunionen er en Forbundsstat bestaaende af 16 suveræne, ligeberettigede Unionsrepublikker, 20 autonome Republikker samt en Række autonome Omraader. Hver af disse nationale Enheder har fuldt Selvstyre. Unionsrepublikkerne og de autonome Republikker vælger selv deres egne øverste Sovjetter, der er de eneste lovgivende Myndigheder indenfor Republikkens Omraade samt deres egne Regeringer (Folkekommissariater). Alle Valg til Sovjetterne er direkte og foregaar paa Grundlag af almindelig, lige Valgret med hemmelig Afstemning. Enhver Borger af begge Køn, der er fyldt 18 Aar, har Valgret og Valgbarhed uden Hensyn til Race, Nationalitet, Tro eller til Vedkommendes sociale Afstamning eller tidligere Virksomhed. Ifølge Forfatningens § 142 er enhver Deputeret forpligtet til »overfor sine Vælgere at aflægge Beretning om sit Arbejde og om det Arbejde, der udføres af den arbejdende Befolknings Sovjetter, og kan til enhver Tid trækkes tilbage ved Flertalsbeslutning af sine Vælgere.«

Desuden er Sovjetunionen en af de faa demokratiske Stater, der har indført Folkeafstemning (Referandum) i særlig vigtige Spørgsmaal. Denne kan foretages paa Initiativ af Sovjetunionens Øverste Sovjets Præsidium, eller naar det kræves af en af Unionsrepublikkerne.

Forfatningens Kapitel 10 præciserer nærmere Borgernes demokratiske Rettigheder. Vi skal her kort nævne de vigtigste:

§ 118 garanterer enhver Borger »Ret til Arbejde, d. v. s. Ret til garanteret Beskæftigelse og Betaling for deres Arbejde i Forhold til dets Mængde og Kvalitet.« Retten til Arbejde kendes ikke og kan

ikke praktiseres i det kapitalistiske Samfund. Kun under den socialistiske Planøkonomi, hvor Produktionskriser og Arbejdsløshed er forsvundet, og Produktionen af Samfundsgoderne derfor er i fortsat Stigen, kan Staten garantere sine Borgere denne elementære Menneskeret. Enhver Borger har desuden Ret til Hvile (§ 119). Ret til materiel Forsørgelse i Alderdommen og i Tilfælde af Sygdom og Tab af Arbejdsevne (§ 120) og Ret til Uddannelse paa Statens Bekostning (§ 121). Vi skal senere komme ind paa en nærmere Omtale af disse vigtige Rettigheder, men om deres reelle Værdi gælder det, som Stalin siger, at det er en Særegenhed ved Sovjetforfatningen, at den ikke som de borgerlige Forfatninger nøjes med at forkynde Borgernes demokratiske Rettigheder uden at bekymre sig om Betingelserne for at virkeliggøre dem, men at den ogsaa ad Lovgivningens Vej sikrer dem ved at stille de materielle Midler til Raadighed, som er nødvendige for deres Virkeliggørelse.

Kvinden har i Sovjetunionen »de samme Rettigheder som Manden paa alle det økonomiske, statslige, kulturelle, sociale og politiske Livs Omraader«, § 122. Alle Borgere er ligeberettigede uafhængig af deres Nationalitet eller Race. Enhver Propaganda rettet mod Nationer eller Racer straffes efter Loven (§ 123). Borgerne sikres almindelig Trosfrihed og har Ret til at udøve religios Kultus saavelsom antireligios Propaganda. Kirken er skilt fra Stat og Skole ligesom i en Række borgerlige Stater (§ 124).

§ 125 garanterer Borgerne Talefrihed, Pressefrihed, Forsamlings- og Demonstrationsfrihed, idet Staten stiller »Trykkerierne, Papirforraadene, de offentlige Bygninger, Gaderne, Post, Telegraf og Telefon og andre materielle Betingelser, som er nødvendige for at udøve dem, til Raadighed for den arbejdende Befolknings Organisationer.« I de borgerlig-demokratiske Lande, hvor Ytringsfriheden eksisterer, i hvert Fald paa Papiret, er den i højeste Grad afhængig af, at Pressen, Forlagene og Mødelokalerne beherskes af de besiddende Klasser, som herved kommer til at udøve en afgørende Indflydelse paa den »offentlige Mening.«

Borgernes Person, deres Bolig og Brevhemmeligheden er ukrænkelig og beskyttes af Loven. Ingen Sovjetborger kan fængsles uden en Retskendelse eller uden Statsadvokatens Billigelse (§ 127, 128). Forfatningens § 126 omhandler Foreningsretten og det kommunistiske Partis Stilling i Forfatningen. Den sikrer Borgerne Ret til at slutte sig sammen i Fagforeninger, kooperative, kulturelle, videnskabelige, Ungdoms-, Sports- og lignende almene Organisationer, men den nævner kun eet potitisk Parti, Sovjetunionens kommunistiske Parti. I Forbindelse hermed bestemmer § 141, at Opstillingen til Valgene kun kan foregaa gennem disse Organisationer og gennem de kommunistiske Partiorganisationer. Man har fra borgerlig Side stærkt angrebet, at Sovjetforfatningen ikke giver Ret til Dannelse af flere politiske Partier og betegner det som et Brud paa demokratiske Principper. For at forstaa dette Forhold maa man imidlertid gøre sig klart, at den politiske Partidannelse er et Fænomen, der er opstaaet i det klassedelte Samfund som et Udtryk for Klassernes modstridende Interesser og Kampen mellem disse. Derfor er Tilstedeværelsen af en Række indbyrdes kæmpende politiske Partier en naturlig Foreteelse i den borderlig-demokratiske Stat, men uforenelig med det socialistiske Demokrati, hvis Opgave netop er at ophæve Samfundets Klassedeling. Da der i Sovjetunionen ikke længere findes Klasser med modstridende Interesser, er Sovjetunionens kommunistiske Parti ikke noget Klasseparti i almindelig Forstand, men som det betegnes i Forfainingen: »hele den arbejdende Befolknings Fortrop i dens Kamp for at styrke det socialistiske System, og den ledende Kærne i alle den arbejdende Befolknings Organisationer.« Dette betyder selvfølgelig ikke at alle politiske Divergenser eller Meningstilkendegivelser er udelukkede. Næppe i noget andet Samfund har Kritikken friere Spillerum, men Modsætningerne afgøres paa saglig Vis og ikke ud fra politiske Intriger. Heller ikke betyder det, at kun Kommunister kan vælges til de ledende Poster, tværtimod danner de partiløse Flertal i mange Sovjetter. Hvilke andre politiske Partier skulde der iøvrigt være Brug for i Sovjetunionen? Om Partier, der repræsenterer konservative, kapitalistiske Interesser og Maal, kan der selvsagt ikke være Tale, og de tidligere liberale Partier, baade de Socialrevolutionære og de russiske Socialdemokrater, Mensjevikkerne, har historisk afsløret sig som Partier, der gik Kontrarevolutionens Ærinde. Det er det bolsjevikiske Parti, der har Æren af den socialistiske Opbygning, det er dette Parti, der har ført Folket ud af Tsarismens Trældom og Kapitalismens Udbytning under forbitrede Kampe baade mod indre og ydre Fjender. Derfor skarer Sovjetfolkenes altoverskyggende Flertal om dette Parti, og de ønsker ikke, at de tidligere kompromitterede Partier skal genopstaa og spænde Ben for Udviklingen. Det kommunistiske Partis Indflydelse beror udelukkende paa at det ejer Folkets Tillid og derfor er i Stand til at opnaa Folkets Tilslutning til de Skridt, som foreslaas. De Herrer borgerlige Demokrater, der taler saa højlydt om Diktaturet i Sovjetunionen skulde forøvrigt gaa varsomt med Dørene: »Man taler om Demokrati — men hvad er Demokrati for noget? Demokratiet i de kapitalistiske Lande, hvor der findes Klasser der bekæmper hinanden, er til syvende og sidst et Demokrati for de stærke, for det besiddende Mindretal. Demokratiet i Sovjetunionen er derimod et Demokrati for den arbejdende Befolkning, det vil sige, et Demokrati for alle. Men deraf følger, at det ikke er Sovjetforfatningen, men de borgerlige Forfatninger, der bryder Demokratiets Principper. Derfor mener jeg, at Sovjetunionens Forfatning er den eneste konsekvent demokratiske Forfatning i Verden.« (Stalin)

* * *

LÆS OG GIV VIDERE!

DANSK DAAD 1

FOLKESTREJKEN I ODENSE

18.-24. AUGUST 1943

LAND OG FOLKS FORLAG · DANMARK 1943

Odense Staalskibsværft arbejdede paa en Minestryger for Tyskerne. Værftsarbejderne i Odense er gode Patrioter, og de syntes naturligvis ikke om at bidrage til Tyskernes Krigsudrustning. Men de havde lyttet til Formaninger af Stauning, af Buhl og af Scavenius. De vidste, at det gjaldt om at opretholde Ro og Orden. Og Bygningen af Minestrygeren skred frem i Ro og Orden. Men Skæbnen vilde, at der skete en Række Uheld med Skibet. Og da det var færdigt, skete det allerværste. En Nat blev der anbragt Brandbomber i Kablernes Fællesrør og det fine Maskineri blev ødelagt. En ond Mand svømmede over Kanalen, forbi de tyske Skildvagter, og anbragte — i Ro og med den mest eksemplariske Orden — en Bombe paa Skibssiden. Den foraarsagede, at Skibet sank og lagde sig til Ro paa Bunden af Kanalen, uden at tænke paa, at det jo egentlig var værnepligtigt i Kampen for »Fæstningen Europa«.

Begivenheden satte ikke Tyskerne i godt Humør. Det var ikke frit for, at de nærede en vis Mistanke til Skibsværftsarbejderne, som jo ikke netop havde Hitlers Billede hængende paa Væggen. De besluttede sig til for en Sikkerheds Skyld at anbringe Vagtposter ombord i Skibet, da det var blevet hævet. De havde ikke læst H. C. Andersens Eventyr om Manden, der ikke kunde lide at se Degne.

719

Ellers var de maaske kommet til at tænke paa, at Skibsværftsarbejderne nok heller ikke brød sig om at se Nazisoldater paa deres Arbejdsplads. Skibsværftsarbejderne lavede en sit-down Strejke som Protest mod de tyske Vagtposter. Tyskerne prøvede at spærre Adgangen til Værftet for dem. 3500 Arbejdere i Odenses Storvirksomheder gik øjeblikkelig i Sympatistrejke, og Tyskerne trak Følehornene til sig. Efter halvanden Dags Strejke blev Vraget slæbt væk for at blive repareret et andet Sted.

De tyske Nazister provokerer.

Men Begivenheden havde ophidset Tyskerne, hvis Kommandant hed Weizs. Det betyder nok egentlig Hvid, men Weizs var ikke af Vorherres bedste Børn. Han havde efter Sigende været i Polen og ved Østfronten. Han var vant til at have med vaabenløse og værgeløse Befolkninger at gøre. Han var Specialist i at behandle polske Jøder og i at gøre ukrainske Bønder begribeligt, at kapitalistisk Udbytning var langt at foretrække for Sovjetfrihed, og at det var Vorherre selv, der havde sendt Tyskerne til Rusland, for at Russerne igen kunde faa Godsejere, der kunde tage sig af deres sande Velfærd. Weizs syntes absolut ikke om Værftsarbejdernes Opførsel. Han brød sig heller ikke om Odense, som var en lille demokratisk By, inficeret med plutokratisk jødisk Kommunisme. Maaske kedede han sig ogsaa og trængte til Morskab i den stille, danske By saalangt fra Fronten.

Kort sagt, Weizs formanede ikke netop sine Soldater til at optræde hensynsfuldt og roligt. De fik Lov til at muntre sig, og da det var Hitler-Jugend-Rekrutter, der lige var sluppet ud af Nazismens Opdrætningsanstalter, benyttede de sig ogsaa af Lejligheden. De holdt Liv i Byen, og forsømte ikke at vise Danskerne, at Tyskerne var ikke bare Verdens, men ogsaa Odenses Beherskere. Der var jævnlig Sammenstød og Uroligheder i Byens Gader.

Søndag den 15. August var der Koncert i Kongens Have. En Flok tyske Soldater gjorde deres bedste for at yppe Klammeri. Det lykkedes til envis Grad, og efter Koncerten fulgte en Del Mennesker efter Tyskerne. I Nørregade kom det til Slagsmaal, og paa Fisketorvet trak de tyske Soldater Bajonetterne og gik med Liv og Lyst løs paa Danskerne. Nogle danske Soldater var med, de trak ligeledes blank, og der udviklede sig en Bajonetkamp mellem danske og tyske Soldater. Tilsidst kom Politiet og ryddede Gaden. Flere civile var blevet saaret og maatte køres væk i Ambulancen.

Næste Dag gik det løs igen, og fra Skærmydsler udviklede det sig nu til alvorlige Uroligheder. Tyskerne gik til Angreb, saa snart de saa en Lejlighed til det, og om Aftenen maatte Politiet gribe til drastiske Foranstaltninger. Det afspærrede nogle Gader, og da det ikke hjalp, kørte Politiets Højttalervogn rundt og gav Folk Ordre til at forføje sig hjem inden en halv Time, saa Gaderne kunde være ryddede til Kl. 22,30. Tyskerne, som havde foraarsaget Urolighederne, blev derimod ikke sendt hjem. De fik Lov til at muntre sig videre.

Tirsdag Morgen udsendte Politimesteren en Formaning til Borgerne i Odense. Han opfordrede dem til i egen In-

720

teresse at opføre sig pænt og roligt og afholde sig fra Sammenstimlen og Opløb, som ikke vilde blive taalt. Særlig opfordredes Forældre til at holde deres Børn og unge Mennesker hjemme fra Kl. 18, da det kunde faa alvorlige Følger for dem at færdes ude efter dette Tidspunkt.

Det er næppe troligt, at Weizs holdt en lignende Tordentale for sine unge Rekrutter. Tværtimod er det sandsynligt, at det blev betydet dem, at de roligt kunde more sig. I hvert Fald er det jo en Kendsgerning, at jo haardere de danske Myndigheder for frem mod Borgerne i Odense, jo mere provokerende blev Tyskernes Optræden paa Gader og Stræder.

Samme Eftermiddag fik Politiet Forstærkning af Betjente fra Jylland, men ikke desto mindre samledes store Menneskemængder i den indre By, og det kom til voldsamme Sammenstød med Tyskerne. Ved Grand Hotel blev to Danske saaret af Bajonetstik. Biograferne blev lukket, og om Aftenen blev Flakhaven og en stor Strækning af Vestergade spærret. Urolighederne stilnede ikke af før Midnat. De tyske Soldater overfaldt Gang paa Gang Folk, væltede Cyklister og slog løs paa fredelige Fodgængere. Efterhaanden var Stemningen i Byen meget ophidset, og Borgerne satte sig kraftigt til Modværge. Det lykkedes i enkelte Tilfælde at afvæbne de tyske Knægte.

Ud paa Aftenen fik Sammenstødene en særlig voldsom Karakter. Tyskerne blev mere og mere desperate — i mange Tilfælde havde man Indtrykket af, at de var paavirkede af Alkohol. En tysk Soldat havde mistet sin Bajonet og gik amok. I Spidsen for en Flok Kammerater stormede han

ind i K. F. U. M.s Bygning paa Klosterbakken. En ung Mand, Jørgen Ellegaard, opholdt sig i Bedesalen, og Tyskerne styrtede løs paa ham. Han blev slaaet ned bagfra, og da det danske Politi indfandt sig, laa han bevidstløs paa Bedeskamlen foran Alteret med et frygteligt Saar i Baghovedet. To tyske Officerer stod ved Siden af ham med Revolvere i Haanden. Den unge Mand havde faaet et aabent Kraniebrud og er endnu ikke uden for Fare.

Borgerne protesterer gennem Strejke og Butikslukning.

Onsdag Morgen gik Arbejderne i Odenses store Virksomheder i Proteststrejke. Arbejdet blev nedlagt hos Th. B. Thrige, Odense Staalskibsværft, Fehr & Co., Maskinfabrikken Phønix, Frederiksbroens Jernstøberi, Mogensen og Dessau og flere andre Fabrikker. Det maatte have en Ende med den Terror, som de unge tyske Soldater udøvede i Byen. Repræsentanter for Arbejderne henvendte sig til de Handlende og foreslog dem at lukke deres Butikker. Alle fulgte Opfordringen. Ved Middagstid var alle Fabrikker i Odense standset, og alle Forretninger lukket. Kl. 14 standsede Sporvognene og lidt senere alle Rutebiler. Efter indtrængende Opfordring fra Borgmesteren vedtog Arbejderne paa de kommunale Værker at holde Driften i Gang. Men de udsendte en Erklæring om, at de stod solidariske med Byens øvrige Arbejdere.

Arbejdernes resolutte Optræden gjorde Tyskerne fuldstændig desperate. Patruljer marcherede uafladelig gennem Gaderne og skød til højre og venstre. Det var livsfarligt at færdes i Byen, og mange blev saaret. I Nørregade

721

standsede Tyskerne Maskinarbejder Vilhelm Jensen. En af dem pegede paa ham med en Maskinpistol, og Jensen prøvede at rive den fra ham og flygte. Han blev ramt af mange Geværskud i Underliv og Laar og afgik nogle Dage efter ved Døden paa Hospitalet. I Kongensgade blev en Kvinde ramt i Nakken af en Geværkugle, og i Heltzensgade saaredes en Mand i Haanden og Laaret af Kugler, der blev affyret af en Frikorpsmand, som mente, at Tyskerne trængte til Assistance. Ved Banegaarden kom en Bil med Tyskere kørende. Fra Vognen blev der kastet en Haandgranat, som slog Hul i en Mur og saarede en Mand, der gik paa Fortovet. Ogsaa paa Skibhusvej saaredes en Mand af en Haandgranat. En Mor med et treaars Barn kom kørende i Mageløs. Faderen og et større Barn cyklede sammen med hende. Da hun opdagede, at der var Opløb, forsøgte hun at vende for at køre en anden Vej hjem. Nogle Tyskere indhentede Cyklen, rev Moderen og Barnet af den og sparkede løs paa dem. Flere danske Betjente overværede det hæslige Optrin uden at gribe ind.

Mens hele Byen var i Oprør, blev der forhandlet for fuld Kraft. Statsadvokatn for særlige Anliggender var kommet til Odense og sammen med den konstituerede Politimester og de ledende Socialdemokrater førte han Forhandlingerne med Værnemagten.

Men Bykommandant Weizs ønskede ikke nogen Ordning. Nu var Tingene netop kommet i den rette Gænge, og hvorfor skulde han trække sine Tropper væk fra Gaderne? Saa beordrede Politimesteren Højttalervogne rundt i Byen.

De meddelte kort og godt, at Gaderne skulde være ryddet for Mennesker inden en halv Time.

Det var det danske Politi, som erklærede Undtagelsestilstand i Odense!

Den tyske Terror og Borgernes Svar.

Fra dette Øjeblik naaede den tyske Terror sit Højdepunkt. Værnemagtens Biler for i rasende Fart rundt i Byen og plaffede løs paa alle, som ikke i Tide fik reddet sig ind i en Port eller i en Gadedør. Ved et Sporvognsstoppested fyrede Tyskerne aldeles umotiveret paa en lille Flok Mennesker. En Dame blev saaret i Brystet og maatte køres paa Sygehuset, i Skibshuskvarteret blev en Mand saaret i Nakken, en anden fik et Skud i Knæet, en et Skudsaar i Maven, og en fjerde blev ramt i venstre Laar. Der gik Bud efter Politiforstærkning. Den skulde ikke anvendes mod Tyskerne, men mod Byens Befolkning, som ikke havde andet Ønske end i Fred og Ro at passe sin daglige Dont.

Det var nu lykkedes Tyskerne at bringe Stemningen i Byen op paa Kogepunktet. De nazistiske Butikker blev stormet, Dørene brudt op og Butikkerne raseret. Varelager og Inventar blev kastet ud paa Gaden. Det gik saa vidt, at Folkemængdens Vrede vendte sig mod de Kvinder, der stod i Forhold til tyske Soldater. Adskillige af dem fik Haaret klippet af, andre blev klædt nøgne og drevet ud paa Gaden med Hagekors malet for og bag. Det illegale kommunistiske Blad »Trods Alt«, der i Strejkedagene var Odenses eneste daglige Avis, advarede dog mod disse Ekcesser og understregede overhovedet stærkt, at Tidspunktet

722

for væbnet Opstand ikke var kommet, men at Generalstrejken var det Kampmiddel, som skulde bruges mod den tyske Terror.

Torsdag den 19. kom der nye Politiforstærkninger til Byen fra Jylland og København. Alle Forstærkningerne mødte med deres største Udrykningsvogne, og i Slutningen af Ugen var der ca. 800 fremmede Betjente i Byen. Paa Jernbanestationen havde Ekstraarbejderne nedlagt Arbejdet, og Togene kunde derefter ikke gøre Ophold i Odense.

Denne Dag kom det til en blodig Begivenhed, der fik stor Betydning under den politiske Krises Udvikling. En tysk Officer kom gaaende ned ad Vestergade. Der samledes efterhaanden en Flok Mennesker, som hujende fulgte efter ham, og Officeren blev nervøs. Han vendte sig, trak sin Revolver og affyrede et Skræmmeskud, men nu begyndte Stenene at hagle ned over ham. I Desperation affyrede han sin Revolver ind i Folkemængden og saarede to smaa Drenge. Mængden faldt over ham, og han blev bogstavelig talt revet i Stykker. Senere afgik han ved Døden. Efter Undtagelsestilstandens Indførelse krævede Tyskerne en Million Kroner i Bod af Odense By.

Nazisterne mishandler Fangerne.

En halv Snes Mennesker blev af Stikkere udpeget som Kommunister og anholdt af Tyskerne. De blev ført til Vestre Skole eller Hotel Windsor, Tyskernes Kaserner, hvor de blev mishandlet. I Forstaden Bolbro stod to unge Mænd sent paa Eftermiddagen i deres Haver, da en Fri-

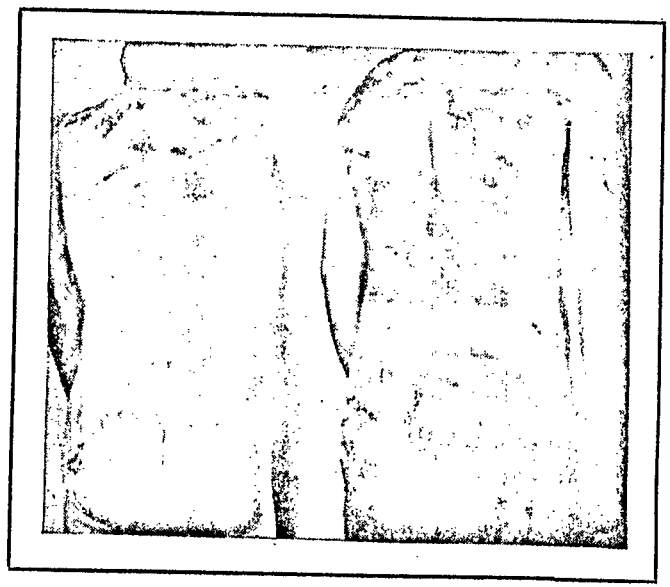

Saaledes behandlede Nazisterne deres »Fanger«.

korpsmand i Spidsen for en Flok Tyskere overfaldt dem med Hundepiske og Geværkolber og slæbte dem med til Kaserne. Her blev de gennempryglet i Timevis, til de var bevidstløse, og Huden sad i blodige Laser. Først sent paa Natten blev de givet fri. Tyskerne smed dem ud paa Gaden, og de maatte selv om, hvordan de vilde klare sig. De

723

blev kørt paa Sygehuset af Ambulancen, og Lægerne tog Farvefotografier af deres frygteligt mishandlede Rygge for at indberette Sagen til Justitsministeriet. Den nazistiske Angivers Hus i Bolbro blev flere Aftener efter belejret af en ophidset Menneskemængde, og en Aften udviklede det sig til en Kamp, hvor der udvekslede Skud til Kl. 3 om Natten.

I Dagens Løb steg Antallet af saarede Danskere til 44. Det lykkedes efterhaanden at faa Folk jaget hjem. Tyske Vagtposter var opstillet rundt om i Byen med skarpladte Geværer og Haandgranater, og Gestapofolk susede rundt i Biler med Maskinpistolerne klar til at skyde. Alligevel fortsattes Knusningen af Ruderne i de nazistiske Butikker og Afstraffelsen af Stikkerne. Ved 22-Tiden havde en Snes Mennesker, som havde faaet deres Hjem ødelagt, søgt Beskyttelse paa Politistationen.

En Række Fagforeningsmænd med Næstformanden for De samvirkende Fagforbund Einer Nielsen var nu kommet til Odense, og der blev til Stadighed forhandlet med Tyskerne.

Om Fredagen var der stadig Uroligheder i Byen, Uroligheder som udelukkende skyldtes de tyske Soldaters Brutalitet. Paa Jernbanegade sprang tyske Soldater af en Bil og overfaldt en ældre Mand og hans Søn, mens de stod fredeligt paa Fortovet. Sønnen fik et Slag i Hovedet af et Revolverskæfte og blev kørt til Sygehuset med Hjernerystelse. Paa Tolderlundsvej skød en Frikorpsmand en Mand i Skulderen. Hvert Øjeblik hørte man Ambulancerne køre gennem Gaderne paa Vej til Hospitalet med

nye Ofre for Tyskernes sadistiske Foretagsomhed. Men Befolkningen i Odense havde besluttet ikke at give efter for Vold og Terror. Ikke en Haand var i Arbejde. Fabrikkerne stod tomme. Alle Butikker var lukket. Posten blev ikke omdelt, ingen Aviser udkom, Godstrafikken var standset. Folkestrejken var fuldstændig effektiv.

Kapitulanterne tager fat.

Sent Fredag Eftermiddag udsendte Borgmesteren i Odense dette Opraab, som offentliggjordes ved Løbesedler og ved Hjælp af Politiets Højttalervogn:

»Efter at der nu er opnaaet Aftale om Genoptagelse af det normale Liv her i Byen, henstiller Byraadet indtrængende til Byens Borgere at udvise en rolig og besindig Holdning og hver for sig genoptage sit sædvanlige Virke til Gavn for Byen og dens Borgere.

Odense Byraad, den 20. August 1943.

P. B. V.
I. Vilh. Werner.

Samtidig offentliggjordes en Proklamation til Arbejderne i Odense, undertegnet af Einer Nielsen og P. Johansen fra Arbejdernes Fællesorganisation. Heri opfordrede de sammen med Folketingsmand Rasmus Hansen, Formanden for Dansk Jernbaneforbund Th. Petersen, Næstformanden i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund Vilh. Christensen og Forretningsfører Peter Andersen fra Dansk Ar-

724

bejdsmandsforbund, Arbejderne i Odense til at genoptage Arbejdet næste Dag, eftersom der nu ved Forhandlinger med Tyskerne var opnaaet et Grundlag for en Afvikling af Strejken. Proklamationen indeholdt en Advarsel mod »Rygtesmede og andre uansvarlige Elementer«.

Borgerne i Odense modtog Opraabene med Haan og Ligegyldighed. Der blev lavet Baal af dem paa Gaden, eller de blev revet i Stykker og kastet bort. Det var tydeligt, at Arbejderne stolede mere paa sig selv end paa de »ansvarlige« Socialdemokrater, hvis Virksomhed altid havde bestaaet i at bøje af for Tyskerne og for enhver Pris bevare et godt Forhold til Undertrykkerne. Strejken var opstaaet paa Arbejdspladserne, og Arbejderne agtede ikke at gaa i Arbejde, før de havde Sikkerhed for, at Tyskerne kom væk fra Byens Gader.

Lørdag Morgen gik ingen i Arbejde.

Om Formiddagen drog et Optog gennem Byen med Dannebrog i Spidsen. Folk sluttede sig til det, og snart talte Optoget 5000 Mennesker. Toget endte paa Stadion, hvor der blev holdt et improviseret Møde. I Løbet af Lørdagen holdt desuden ca. 20 Fællesklubber Møder og valgte Medlemmer til et Strejkeudvalg, som skulde føre Strejken videre.

Imens forhandlede Fagforeningslederne paa Raadhuset videre med Tyskerne. Departementschef Eivind Larsen, Direktør Svenningsen fra Udenrigsministeriet og Arbejdsminister Kjærbøl var kommet til Byen. Man var blevet enig med Værnemagten om, at Kommandant Weizs skulde give en Undskyldning for Værnemagtens uheldige Optræden, og at Tyskerne skulde trækkes bort fra Gaderne, men da man

ringede til København for at faa General v. Hannekens Billigelse, nægtede han at gaa med til dette Forlig.

Om Søndagen blev der holdt et nyt Møde paa Stadion, hvor 10.000 Mennesker deltog. Borgmester Werner og de forhandlende Fagforeningsledere havde nægtet at komme tilstede og aflægge Beretning om Forhandlingernes Gang. Paa Mødet blev de danske Krav fremsat: Tyskerne maatte fremtidig ikke vise sig paa Gaderne efter Kl. 19, de skulde fjernes fra de Virksomheder, som de holdt under særlig Bevogtning, og alle Gidsler skulde øjeblikkelig frigives. Det var de Krav, som det af Fællesklubberne valgte Strejkeudvalg havde opstillet, og som det illegale Blad »Trods alt« energisk havde gjort sig til Talsmand for. Imidlertid blev der Søndag Aften udsendt en Bekendtgørelse fra Borgmesteren, hvori det meddeltes, at Forhandlingerne med Værnemagten nu havde ført til følgende Ordning:

1) Den tyske Værnemagt er rede til at bidrage til en almindelig Afspænding og Beroligelse. Den har derfor truffet en Orlovsordning paa den Maade, at alle tyske Soldater, der befinder sig i Odense, forbliver i deres Kvarter Søndag, Mandag, Tirsdag og Onsdag, men de normale Øvelser samt tjenstlig Færden til Fods vil naturligvis blive gennemført som hidtil.

2) Det er en Forudsætning, at Befolkningen ogsaa fra sin Side yder al mulig Bistand til Bevarelse af Ro og Orden, saaledes at Muligheden for Uoverensstemmelser, der kan blive af dybtgaaende og alvorlig Karakter, udelukkes. Det forventes saaledes, at enhver af-

holder sig fra Demonstrationer og bestræber sig for at undgaa alt, som kan være egnet til at fremkalde Indtryk af, at Befolkningen ikke efterkommer Kongens og Regeringens indtrængende Opfordringer om at undgaa enhver uoverlagt Handling.

Odenseborgernes energiske Protest mod Tyskernes Overgreb var blevet Indledningen til en Række Begivenheder i næsten alle danske Byer. By efter By fulgte Esbjergs og Odenses Eksempel og krævede Tyskernes Terror standset. Hele Danmark var paa det Tidspunkt i Oprør, og Regeringen Scavenius havde for at støtte sin vaklende Stilling ladet Samarbejdspartierne vedtage et Opraab, hvorman talte om Sabotagens stigende Omfang, de tyskfjendtlige Demonstrationer og de Forsøg,der var gjort paa at bringe Jernbaner og offentlige Værker til Standsning, og hvor Regeringen og Partierne rettede en Opfordring til Befolkningen om ikke paa nogen Maade at lade sig udæske til uoverlagte Handlinger, men »bevare Ro, Besindighed og Sammenhold.«

Samtidig udsendte Arbejdsminister Kjærbøl en »Udtalelse«, hvor han vævede om Regeringens Erklæring og Borgmester Werners Bekendtgørelse, men ikke fremkom med noget somhelst nyt.

Arbejderne gik imidlertid ikke i Arbejde om Mandagen. Først da et Møde af 500 Tillidsmænd og et Møde hos Smedene med over 2000 Deltagere havde vedtaget at gaa i Arbejde igen, blev Arbejdet Tirsdag Morgen, den 24. August genoptaget.

Det af Arbejderne valgte Strejkeudvalg udsendte samme Dag følgende Erklæring:

»Vi kan ikke anerkende, at den Generalstrejke, som er iværksat af Arbejderne i Odense for at skaffe taalelige Forhold i vor By, bliver afgjort ved Forhandlinger af de saakaldte ansvarlige Ledere, som paa et givet Tidspunkt, hvor deres Ansvarlighed overfor Arbejderne var absolut paakrævet, ikke alene svigtede, men endog nægtede at foretage sig noget, den kunde give Klaring af Situationen.

Netop paa dette Tidspunkt tog Arbejderne Sagen i deres egen Haand, og i stor Udstrækning blev der nedsat Strejkeudvalg, som paa et Møde dannede deres eget Præsidium.

Paa Strejkens 6. Dag følte de ansvarlige Ledere af Fagorganisationen, at Tiden alligevel var inde til at foretage sig afgørende Skridt for at faa Strejken afblæst under Paastand af, at Værnemagten havde gjort nye Indrømmelser.

Under disse Omstændigheder skal nu det nedsatte Strejkeudvalg tage en Stilling, som Arbejderne i denne By kan være blot nogenlunde tjent med at acceptere. Vi ser desværre, som Situationen har udviklet sig, ingen anden øjeblikkelig Mulighed, hvorefter vi kan opfordre vore Kammerater til at fortsætte Strejken, men maa derfor opfordre jer alle til at genoptage Arbejdet Tirsdag Morgen, idet vi endnu engang fra Udval-

726

gets Side rejser en skarp Protest mod Fællesorganisationen, som i Strejkens første Dage kun forsøgte Desorganisation«.

Tirsdag Morgen blev Arbejdet genoptaget i alle Virksomheder. Folkestrejken i Odense var endt.

Men det, der gjorde Folkestrejken i Odense til en stor og afgørende Begivenhed, som vil huskes i Danmarks Historie, var dens spontane Styrke og nationale Karakter. Det var Folket selv, der rejste sig, fejede de smaa og store Kapitulationer tilside og satte Tingene paa Plads. Selv om Strejken ikke blev ført helt til Ende, fik den sin enorme Betydning. Den styrkede vor nationale Selvtillid, den viste os, at vi har Vaaben, der kan bruges mod Undertrykkerne, og den lærte os, hvor vor Plads er.

Og denne Plads har det danske Folk nu fundet i Rækken af de Nationer, der kæmper for deres Frihed mod den nazistiske Vold og Terror.

I Serien DANSK DAAD er udkommet:

1. Folkestrejken i Odense, 18.—24. August 1943.
2. Frihedskampen i Aalborg, August 1943.
3. En Værnemager sættes ud af Spillet. — Sabotagen mod Petersen & Wraaes Maskinfabrik, 27. Juli 1943, Kl. 0.18.
4. Mørklagt Land. — Der skaffes Vaaben.

Pris pr. Hefte: **50 Øre**

Hele Indtægten gaar til Understøttelse af Frihedskampens Ofre

727

DANSK DAAD 2

Frihedskampen i Aalborg

August 1943

LAND OG FOLKS FORLAG · DANMARK 1943

Kampen i Ro'd Skov.

Natten til den 18. August 1943 bragede Geværsalverne i Nattemørket i Rold Skov. Det var ikke Krybskytter, som var ude paa Jagt, men danske Frihedskæmpere, som sloges paa Liv og Død med tyske Soldater. Fra en engelsk Flyvemaskine var der blevet nedkastet Vaaben og Ammunition, og en Gruppe Sabotører var kørt ud i en Lastbil for at hente Forsendelsen. Maaske har en Stikker givet Tyskerne Besked, i hvert Fald blev Bilen standset og omringet af en Deling tyske Soldater, som aabnede Ilden. Danskerne forsvarede sig til sidste Patron, og da de nødtes til at standse Skydningen, sprang nogle Mænd ud af Bilen og forsvandt i Skoven. To af dem blev fanget. Den ene blev anbragt i en Bil, der tilhørte Landbetjenten fra Støvring, som deltog i Klapjagten paa sine Landsmænd. Det lykkedes den tilfangetagne at springe ud af Bilen og forsvinde ind i Skoven igen, skønt den fædrelandskærlige Landbetjent sendte et Par Revolverkugler efter ham. Man fangede ham ikke igen, skønt tyske Soldater og danske Betjente med Hunde gennemstøvede Skoven paa Kryds og Tværs.

Den anden Patriot, som Tyskerne tog til Fange, var Ingeniør Premierløjtnant Edvin Kjær Sørensen. Han blev kørt til Aalborg og taget i et forelobigt Forhor, hvorefter Ty-

728

skerne transporterede ham til Aarhus. Her blev han stillet for en tysk Standret, efter at man — det fortælles af troværdige Folk — var blevet mishandlet paa det frygteligste i det tyske Militærfængsel. Men trods Tortur nægtede han at give Oplysninger om sine Medkæmpere. Den 25. Aug. dømte Standretten ham til Døden, og han blev sendt til den tyske Afdeling af Vestre Fængsel i København. En Ansøgning om Benaadning blev afslaaet af den tyske Bøddel General v. Hanneken, og den 8. September blev der gennem Ritzaus Bureau givet Meddelelse om, at Dødsdommen var fuldbyrdet ved Skydning. Ingeniør Sørensen gik roligt i Døden, han vidste, at han gav sit Liv for Danmarks Sag.

Aalborg begraver en af sine modige Sønner

Ved Rattet i den Bil, som skulde bringe Ammunitionen til Aalborg, sad en ung Mand, gennemhullet af Kugler fra Maskingeværerne. Det var Bankassistent Niels Erik Vangsted Han var fra Aalborg, Leder af en Afdeling K. F. U. M.-Spejdere, en velbegavet og samvittighedsfuld ung Mand, som nod megen Agtelse i de Kredse, hvor han færdedes.

Naturligvis vakte Begivenheden Røre i Aalborg. Man beundrede de unge Danskeres Mod og sørgede over deres Skæbne — de havde jo givet Livet for vor fælles Sag. Mandag den 23. August skulde Vangsted begraves, og hele Aalborg havde besluttet at følge ham til Graven. Men Tyskerne ønskede ikke, at Danskerne skulde vise en god Patriot den sidste Ære. General v. Hanneken havde givet Ordre til, at der ikke maatte samles nogen Folkemængde

paa Kirkegaarden, og at Kranse til Begravelsen ikke maatte have udæskende Indskrifter. Der blev sendt et Bjerg af Kranse. En Fagmand har anslaaet Værdien af alle de mange Blomsterdekorationer til 30—40.000 Kr., og en enkelt Blomsterhandler solgte for 6.000 Kr. Blomsterhandlerne udstillede Kransene i deres Butiksvinduer, og da der var Kranse med Indskriften »Til den modige Dansker« eller »Fra R. A. F.« (»Rørdals Arbejdere og Funktionærer«) krævede den tyske Kommandant dem fjernet. Politimesteren vilde ikke lystre den tyske Ordre, og Tyskerne blev kommanderet ud i Gaderne.

Mandag Formiddag uddeltes der paa Storaalborgs Gader en Løbeseddel, som meddelte, at de danske Myndigheder for at undgaa ulykkebringende Begivenheder i Forstaaelse med den nærmeste Familje havde foranlediget, at Vangsteds Begravelse fandt Sted om Morgenen Klokken otte. Kisten var ført fra Kapellet til Kirken, og der var ikke holdt nogen Højtidelighed i Kirken. Foruden Familjen var kun Politimester Bach og Præsten tilstede. Efter en kort Bøn blev Kisten sænket i Graven, og Jordpaakastelsen foretaget. Men over Graven rejstes et Bjerg af Kranse. Der var næppe en Virksomhed i Aalborg, hvis Arbejdere eller Personale ikke havde sendt en Blomsterhilsen.

Paa det Tidspunkt, hvor Begravelsen skulde have været holdt, havde en Mængde Mennesker samlet sig foran Ansgarskirken, som var fyldt til sidste Plads. Der var nok en halv Snes Tusinde Mennesker. Der blev stillet Krav om, at der skulde afholdes en Mindegudstjeneste for den

døde. Politimesteren gav sin Tilladelse, og der blev sendt Bud efter Præsten. Mens man ventede paa, at han skulde komme, blev der sunget. Inde i Kirken sang Folk Salmer, udenfor lød de danske Fædrelandssange og »Internationale«. Hele Byen var præget af Begravelsen. Alt Arbejde var standset, alle Forretninger holdt lukket. Aalborg sørgede over Tabet af en af sine bedste Sønner.

Tyskerne overfalder Aalborgs Borgere.

Den 9. April forpligtede Tyskerne sig til ikke at blande sig i danske Forhold. Siden har Forholdene udviklet sig saadan, at vi ikke engang har Lov til at lægge vor Sorg for Dagen over dem, som Tyskerne havde skudt. v. Hanneken havde givet Ordre til, at Begravelsen af Vangsted skulde foregaa i dybeste Stilhed. Nu mødte 10.000 Mennesker ved hans Grav. Der maatte skrides ind mod denne uhørte Krænkelse af den tyske Ære. En tysk Flyver strøg ganske lavt som en Mørkets Fugl hen over Kirkegaarden. Et Par Pistolskud blev affyret. Bekjertede Mænd afvæbnede dem, der havde affyret Skudene — to tyske Officerer. Saa lød en Stemme ud over Folkemasserne — Politiets Højttalervogn. Den beordrede Folk til at gaa hjem, ellers vilde Tyskerne overtage Ordenstjenesten. Men der blev ikke givet Tid til at adlyde Ordren. Umiddelbart efter kom Lastbiler kørende med Tyskere i fuldt Krigsudstyr. Væbnede Soldater og Kavalleri stormede frem fra de nærmeste Gader. Den fredelige Plads foran Kirken var pludselig forvandlet til en Slagplads.

Der var Hundreder og atter Hundreder af Kvinder og

Børn i Folkemængden. De blev trampet ned i den Panik, der opstod, eller hugget ned af Tyskerne. Og i Løbet af kort Tid var Byen i Oprør. Tyske Biler susede gennem Gaderne, fulde af Soldater med Maskingeværer og Karabiner. Tanks drønede tungt afsted paa deres Larvefødder. Man skulde tro, at det gjaldt Erobringen af en By i Krigszonen, og ikke at det foregik i en dansk Købstad, hvor Befolkningen knap var i Besiddelse af en Hundepistol. De tyske Soldater kæmpede paa Livet løs mod fuldstændig værgeløse Mennesker. En Snes Ofre blev indlagt paa Sygehuset, 16 af dem havde Skudsaar. Mange Gange dette Antal fik lettere Saar og Skrammer og blev behandlet hos private Læger eller af Arbejdersamaritterne.

De tyske Soldater gik fuldstændig amok, eller maaske havde de Ordre til at optræde med vild Brutalitet. Folk blev hugget ned med Geværkolber og Revolverskæfter. Paa Hotel Phønix, Aalborgs gamle, stilfærdige Hotel, trængte en Flok Tyskere ind. Hvad de egentlig vilde der, bliver næppe nogensinde opklaret. Men da de sejrsbevidste forlod Hotellet, havde de myrdet Overtjener Bech, som overhovedet ikke havde deltaget i Begravelsen. Han blev saaret af en desperat Tysker og kørt paa Sygehuset, og kort Tid efter afgik han ved Døden.

Folket slaar igen!

Nordjyderne er sindige og rolige Folk, men deres Sindighed gaar ikke saa vidt, at de lader sig massakrere uden at gøre Modstand. Folk begyndte at bombardere Tyskerne med Brosten. Vaaben var ingen i Besiddelse af. Man hav-

730

de kun Brosten fra Gaderne eller de bare Næver. Men man slog løs paa Tyskerne, naar man kunde komme til det. Og Vreden rettedes ogsaa mod Nazisterne og de Kvinder, som havde staaet i Forhold til Tyskerne. I Naziforretningerne havde alle Varer været forbeholdt de tyske Soldater. Mens de danske Husmødre ikke havde kunnet købe det nødvendigste, kunde Tyskerne faa alt, hvad Hjertet begærede. Og Feltmadrasserne havde bragt Skam og Skændsel over alle Danske. En Nazist og en Feltmadras blev pryglet foran Ansgars-Kirken. Rundt i Byen blev Naziforretningerne stormet, og Inventaret og Varelageret smidt ud paa Gaden. En tysk Bil blev overdænget med Brosten, en anden blev væltet. Imens forhandlede Politimesteren og Kommandanten for den tyske Værnemagt, og de traf den Aftale, at det tyske Militær skulde trækkes væk fra Gaderne. En Tid var der Ro i Byen, men om Aftenen blev Tyskerne igen sluppet løs, og Kampen blussede op paany.

En sagesløs dansk Arbejder myrdes.

Næste Morgen gik Folk til deres Arbejde. Rørdal Cementfabrik ligger et godt Stykke udenfor Byen. Arbejderne dér har ved flere Lejligheder protesteret mod tyske Overgreb, og maaske havde Værnemagten et Regnskab at gøre op med disse danske Arbejdere. I hvert Fald blev der i den tidlige Morgen skudt paa Arbejdere, der var paa Vej til Rørdal. En Arbejder, Erik Larsen blev dræbt.

I danske Regeringserklæringer har vi hørt om, med hvor stor Hensynsfuldhed den tyske Værnemagt altid op-

træder. Tyskerne plejer selv at fortælle os om tysk Storsindethed, Ædelmodighed og Selvbeherskelse. Men den tyske Storsindethed og det tyske Ædelmod hindrede altsaa ikke de tyske Soldater i at myrde en Mand, som gik til sin fredelige Dont for at tjene Føden til sig og sine. Arbejderne paa Rørdal reagerede øjeblikkeligt paa den eneste værdige Maade. De nedlagde Arbejdet. Beretningen om det fejge og hæslige Mord spredtes som en Løbeild over de to Limfjordsbyer. I Bedrifterne diskuterede man Begivenheden, og der var kun een Mening om, hvad der var at gøre. Fabrik efter Fabrik nedlagde Arbejdet som Protest. Hele Aalborg gik i Strejke. Fra Storvirksomhederne til det mindste Værksted nedlagde Arbejderne Arbejdet. Alle Hjul, hver en Maskine i Byen standsede. Butik efter Butik blev lukket.

Folkestrejken!

Der var Folkestrejke i Aalborg og Nørresundby.

Om Eftermiddagen var der indkaldt til Møde i Grusgraven paa Hobrovej. Store Menneskemængder strømmede derud, Mænd, Kvinder og Unge. Ialt samledes der 17.000 Mennesker. En Række Talere protesterede mod den tyske Terror. Politimesteren tog Ordet. Han talte for et frit Danmark og beklagede, at man ikke havde overladt Ordenshaandhævelsen til det danske Politi. Tilhørerne hilste ham med stormende Bifald og bar ham i Guldstol til hans Bil. Der blev vedtaget en Resolution, som forlangte, at Tyskerne skulde inddrage deres Vagtposter, at Frikorpsfolkene skulde afvæbnes, det tyske Mandskabs Udgangstilla-

731

delse begrænses til Kl. 20, og at de Skoler, som Tyskerne havde lagt Beslag paa, skulde frigives, saaledes at Børnene igen kunde faa normal Undervisning.

Mødet var afholdt paa den roligste Maade, med selve Politimesteren som Taler, og Folk begav sig fredeligt hjem.

Men Tyskerne ønskede ikke Ro i Byen. Det tyske Militær var igen udkommanderet, og uden Varsel huggede det løs paa Folk. Geværskud knaldede, og Maskinpistolerne knitrede. 17.000 Mennesker var paa Vandring hjem. Man hørte Kvindernes Jamren og Børnenes Skrig. Menneskemængden blev grebet af Panik, Folk flygtede til alle Sider, mens Tyskerne fyrede løs. Hist og her sank en Mand saaret om. En Kvinde tog sig til Brystet med et skingrende Skrig. Tre Mænd blev dræbt, og mange saaret.

I sin Tid, lige efter Besættelsen, kørte en tysk Bil gennem Aalborgs Gader og uddelte Godter til Børnene. Bag efter den kom en Vogn med et Filmsapparat, der fotograferede Børnene, som flokkedes om de tyske Soldater. Filmen blev forevist i de tyske Biografer for at vise, med hvilken Begejstring vi havde modtaget den tyske Invasion.

Det er Skade, at disse Scener, hvor sværtbevæbnede Soldater massakrerede Befolkningen, ikke blev filmet. Det havde været et Billede fra Virkeligheden. Saadan er den tyske Værnemagt, naar den viser sit sande Ansigt.

Tyskerne nøjedes ikke med at slaa ned for Fode, ogsaa Gidsler blev taget. De danske Nazister havde travlt med at angive Landsmænd, som blev anset for gode Patrioter. De blev med Vold slæbt afsted til den tyske Kaserne og

indespærret i en Kælder. Det var et lille fugtigt Rum, hvor der var knapt med Lys og Luft. Her blev 25 Mennesker holdt indespærret i fireogtyve Timer. Der var ikke saa megen Plads, at de kunde lægge sig ned paa Gulvet. Af Gidslerne var de otte Arbejdere, som Tyskerne havde arresteret, da Danskerne, som arbejdede i Lufthavnen, nedlagde Arbejdet for at slutte sig til Folkestrejken. Om Aftenen fik flere af de danske Angivere en velfortjent Afstraffelse, og de klagede deres Nød til deres Venner, Tyskerne. Der blev derefter posteret Vagtposter foran de Ejendomme, hvor der boede Nazister eller særlig veltjente Feltmadrasser.

Næste Morgen var Aalborg som uddød. Ingen gik paa Arbejde, alle Butikker var lukket. Tyskerne forsøgte at tvinge Bagere og Slagtere til at udlevere Varer til dem. I nogle Tilfælde lykkedes det, i andre maatte de opgive at faa Varer med hjem til Kasernen. Byen blev behandlet som en fjendtlig Stad. Jagere fløj lavt hen over Husene og bestrøg af og til Gaderne med Maskingeværer. Lastbiler med Soldater drønede gennem Byen. Rundt omkring var der Skærmydsler mellem Danskerne og de tyske Soldater eller Nazisterne. Der kom Meddelelse om Begivenhederne i Nordjylland. I Frederikshavn kæmpedes der i Gaderne, hele Byen var i Strejke. I Skagen, i Sæby, Aarhus, Fredericia, Vejle — en hel Række jydske Købstæder — havde man protesteret mod de tyske Voldshandlinger. De fynske Byer var i Oprør, den nationale Bevægelse bredte sig til Sjælland.

Imidlertid blev der forhandlet paa Politmesterens Kon-

732

tor. Arbejderrepræsentanter var tilkaldt for at udtale sig om, paa hvilke Betingelser Generalstrejken kunde afblæses. De erklærede enstemmigt, at de ikke vilde forhandle med Værnemagten, før alle Vagtposter var fjernet fra Aalborgs og Nørresundbys Gader. Naar det var sket, stod de fast paa de Krav, som Deltagerne i Mødet i Grusgraven havde stillet.

Undtagelsestilstand — men Kampen fortsættes.

Politimesteren satte sig i Forbindelse med General v. Hanneken, som krævede øjeblikkelig Indførelse af Undtagelsestilstand: Forbud mod alle Møder samt mod Sammenstimlen og Opløb, Lukning af Restauranter og Biografer fra Kl. 19, Udgangsforbud for Borgerne i Byen fra Kl. 20 til 6.

I Haandværkerforeningen blev der holdt et Tillidsmandsmøde, hvor man vedtog at fortsætte Strejken. Der blev givet Meddelelse om, at den efter al Sandsynlighed vilde blive udvidet til ogsaa at omfatte Banernes faste Personale.

Regeringen greb ind. Scavenius og hans Ministre gjorde et sidste, desperat Forsøg paa at stemme op mod den nationale Protestbevægelse Landet over. Der blev udsendt en Regeringserklæring, som misbilligede Modstanden mod Tyskernes Overgreb, og de socialdemokratiske Fagforeningsledere brugte al deres Indflydelse for at mane de danske Arbejdere til Ro.

Et Ministermøde gav Politimesteren Ordre til at gaa ind paa de af Tyskerne opstillede Krav.

Det blev derefter straks meddelt ved Løbesedler og Højttalere, at der var Undtagelsestilstand i Aalborg og Nørresundby.

Men alle Fabrikker stod stille, Butikkerne var lukket, og hver Borger i Byen var besjælet af en levende Modstandsvilje.

Strejken blev fortsat og udvidet. Paa Privatbanerne standsedes al Godstrafik. Og først den 29. Aug. blev Arbejdet — foreløbig — genoptaget.

Kampens Ofre.

De tyske Massakrer i Aalborg kostede syv Danskeres Liv. Navnene paa de døde er:

Overtjener Bech.
Arbejdsmand Erik Larsen, Langesgade 4.
Mejerist Knud Andersen, Løgstrup.
Ingemann Rask, Vester Fjordvej 5.
Mekaniker Vilh. Stadhudt.
Maskinarbejder Poul Mathiasen, Lindholm.
Aage Christensen, Nytorv 12.

Listen over de saarede er langtfra fuldstændig. Vi bringer en Del af Navnene:

Apotekerdiscipel Leif Olsen, Ny Kastetvej 9, Skud i Benet.
Ruth Christensen, Langelandsgade 10, Skud i Brystet.
Johanne Christiansen, Vestergade 81, Skud i Underben.
Sigfred Salversen, Nørregade 24, Nrsb., Skud i venstre Knæ.

733

Knud Petersen, Søndergade 2, Nrsb., Skud i Laaret.
Werner Petersen, Islandsgade 15, Skud i Laaret.
Børge Olsen, Ny Kastetvej 2, Skud i Laaret.
Margrethe Rasmussen, p. t. Højskolehotellet, Glat Gennemskud i Benet.
Tage Larsen, Vestergade 12, Nrsb.
Torbjørn Fevejle, Sct. Mortensgade 10, Skud i Armen.
Henry Larsen, Vestergade 87, Nrsb., Skud i Foden.
Sofus Jensen, Ryesgade 22, Skud i Benet.
Erik Larsen, Christiansgade 50, Skud i Benet.
Robert Nielsen, P. Paghsgade 29, Skud i Ryggen.
Valdemar Torp, Løkkegade 16, Skud gennem begge Laar.
Børge Poulsen, Engvej 18, Mølholm.
Børge Kjær, Kattesundet 12, Skud i Ryggen.
Olaf Sørensen, Absalonsgade 21, Skud i Ryggen.
Bogholder Egon Andersen, Kjellerupsgade 25.
Gunnar Jensen, Vonsyldsgade 30, Vejgaard, 2 Skud i Benet.
Niels Chr. Madsen, Jomfru Anegade 7, Skud i Laaret.
Tage Larsen, Vestergade 12, Strejfskud i Benet.
Magda Karger, Strandvej 7, Skud i Brystet.
Peter Simonsen, Fjordgade 7, Skud i Armen.
Poul Jacob Madsen, Norgesgade 15, Skud i Læggen.
Gravemester Oskar Lundegaard Petersen, Nytorv 18, Skud i højre Underarm.
Anna Nielsen, Sjællandsgade 29, Smaasaar efter Splinter.
Anders Jørgensen, Kayrødgade 34, Saar i Hovedet efter Slag af Geværkolbe.
Birthe Christensen, 12 Aar, Langelandsgade 10, Skud i højre Skulder.

Anna Margrethe Nielsen, Reberbanegade 16, Skud i Underben.
Niels Chr. Vestergaard, Skud i Overarm.
Marinus Sørensen, Landevej 43, Nr. Uttrup, Skud i Underarm.
Eigil Knud Jensen, P. Paghsgade 19, slaaet i Ansigtet, Hjernerystelse.
Malte Skinbjerg, Vesterbro 119, Brosten i Panden, Hjernerystelse.
Kai Bruno Petersen, Reberbanegade 11, Skud i Underben.
Knud Wittrup, Maren Turisgade 1, Skud i Underarm.
Jens Christensen, Biersted, Skud i Underarm.
Eric Bjørn Larsen, Sverrigsgade 13, slaaet over Ryggen med Geværkolbe.
Alfred Andersen, Skørping, Metalsplinter i Laaret.
Rita Nielsen, 13 Aar, Ryesgade 7 A, gennemskudt Læg.

Arbejderne og Borgerne i Aalborg stod sammen i Kampen mod vort Fædrelands Fjender og Undertrykkere. Uden at tage Hensyn til Forskel i Partioverbevisning og Livssyn enedes de om det, som for Tiden er afgørende: at yde Modstand mod Tyskerne.

Et enigt Folk kan ingen kue. Og sammen vil vi stadig arbejde for vort Fædrelands Befrielse for Nazivældets Barbari.

734

I Serien DANSK DAAD er udkommet:

1. Folkestrejken i Odense, 18.—24. August 1943.
2. Frihedskampen i Aalborg, August 1943.
3. En Værnemager sættes ud af Spillet. — Sabotagen mod Petersen & Wraaes Maskinfabrik, 27. Juli 1943, Kl. 0.18.
4. Mørklagt Land. — Der skaffes Vaaben.

Pris pr. Hefte: **50 Øre**

Hele Indtægten gaar til Understøttelse af Frihedskampens Ofre

735

DANSK DAAD 3

En Værnemager

sættes ud af Spillet

Sabotagen mod Petersen & Wraaes
Maskinfabrik 27. Juli 1943, Kl. 0.18

LAND OG FOLKS FORLAG · DANMARK 1943

Præcis Kl. 19 som aftalt lukkede Jens den sidste af Gruppen ind i sin Lejlighed. Han laaste omhyggeligt og gik saa ud i Køkkenet for at hente Kaffen og Brødet, som hans Kone havde stillet klar til dem, før hun selv gik hen til en Veninde. Paa disse Aftener var Marie aldrig hjemme, for skulde der ske Jens noget, var det hende jo umuligt, selv ved Tvang at røbe noget.

Jens slukkede og gik ind i Stuen, hvor de 4 andre havde taget Plads rundt om Bordet. Hver havde sin faste Plads. Jens for Enden, det var saa rart nær ved Døren, naar Kaffen skulde varmes. Ved Siden af ham sad Knud og Valdemar, de to han havde haft med fra Starten. Længst væk sad Preben og Jørgen, der trods 7 Maaneders Deltagelse stadig blev regnet for nye.

Alle 5 havde nu deltaget i et Utal af Aktioner mod den tyske Besættelsesmagt og dens Leverandører og kendte nøje hinanden. Det var 5 rolige og kraftige Arbejdere. Om Dagen passede de deres Job, om Aftenen raadslog de køligt og lidenskabsløst om, hvilke Metoder de skulde anvende for at naa Maalet — Danmarks Frihed og Tyskernes naadeløse Uddrivelse fra Landet.

En a to Gange om Ugen foretog de en Aktion mod Fjenden, store og smaa i Flæng, som det nu blev dem paalagt, men altid vel tilrettelagt, saa Risikoen blev den mindst mulige for dem selv og alle andre Danskere. Alle Steder i Landet fandtes der Grupper som dem selv. De

736

vidste det uden at kende dem og følte sig dobbelt stærke. De havde kun een Bekymring: Hvordan skulde de faa alle deres Landsmænd til at indse, at kun Kamp kunde befri Landet. Kun enig og beslutsom Kamp mod Tyskerne kunde befri Landet og stoppe Krigen og alle dens Rædsler. Ganske vist var de efterhaanden blevet mange, men i Forhold til de militære Styrker var de endnu for faa. Endnu var der s.Hovedvaaben List, men det, de stræbte efter, var Kraft. Haard og hensynsløs Kraft, der i et nu kunde sønderhugge Modstanderen. Mange Gange havde de faaet Beviser for Folkets Loyalitet. De vidste, at Folket troede paa dem. De vidste, at Folket hjalp dem. De vidste, at mange af deres Kammerater var eftersøgt og derfor maatte leve illegalt, og her skortede det ikke paa Beslutsomhed fra Folkets Side. Uden Tøven og uden Spørgsmaal hjalp de, hvor de kunde, men netop derfor var det irriterende at høre Politibetjent Hansen, som Jens kendte en Del til, stadig være bekymret for Fremtidens danske Produktion, samtidig med at han skældte ud paa Tyskerne. Og endnu var der mange »Hansener«.

Jens skænkede rundt anden Gang og stillede Kanden hen paa Fladen ved Kakkelovnen. Saa tog han nogle Papirer frem fra et Skjulested. Kun saalænge Forberedelserne stod paa havde Jens Papirer, ellers var Huset kemisk renset for alt, hvad der kunde give et Fingerpeg. Han foldede det tynde, mange Gange sammenlagte Stykke Papir ud. Kopperne blev skubbet tilside, og med sin tykke, arbejdsslidte Finger pegede han paa Tegningen, mens han talte om Opgaven.

Det var tredie Gang den blev gennemgaaet, og alle 5

Mand havde to Gange været paa Stedet og gjort deres Iagttagelser. Ikke paa een Gang naturligvis, men alene og saa ubemærket som muligt. Det galdt jo om ikke at vække Mistanke om, at der skulde ske noget netop der. Iaften skulde de sidste Instruktioner gives, og i Overmorgen — Søndag den 27. Juli — skulde det gaa løs.

Altsaa, Kammerater — Jens rømmede sig. Lad os paany gennemgaa Sagen. Opgaven er Petersen & Vraae, Hejmdalsgade 30. Vi har Papirerne, der tydeligt viser, at henved 80 pCt. af Fabrikkens Produktion gaar til Tyskerne. Det er Maskiner til den tyske Hærs Bagerier og Vaskerier, Bolte og Bøsninger, det beløber sig i Penge til en halv Million om Maaneden. — Der er Skiftehold, saa vi maa altsaa bruge Søndag Aften. Det vil være vanskeligt at forcere Mure eller Indgange, vi maa altsaa gaa til den paa en anden Maade. Vi gennemprøvede den i Forgaars, og jeg er ikke ganske dristig ved den, for det kan jo let komme til at gaa ud over Folk paa Gaden. Jeg skal derfor meddele jer — fortsatte Jens — at jeg har haft Forbindelse med vor Ledelse, og den har nu lovet at stille 4 Mand til Raadighed for os. Det skulde jo nok kunde gaa. Jeg selv, Jørgen og Preben tager Fabrikken, Knud og Valdemar maa tage sig af Afspærringerne. I faar to Mand hver. Vi kender dem ikke, men det er prøvede Folk. Kan I saa holde Folk væk, klarer vi andre den let. Jens saa sig om i Kredsen, men ingen gjorde Indvendinger. De vidste, at Jens ikke foreslog noget, uden at det var gennemtænkt paa alle Leder og Kanter.

De nærmeste Gader er Overskæringen og Fenrisgade, fortsatte Jens, medens han pegede paa Tegningen. Du,

737

Knud, tager Overskæringen og du, Valdemar, tager Fenrisgade. Preben tager Ladningerne og Jørgen Tændsatser og Elementer. Jeg selv tager Lygten og dækker jer to. Vi anbringer vore Cykler paa det aftalte Sted Kl. 20 og mødes saa ved Depotet Klokken 23,45. Herfra gaar vi til Hjørnet af Hejmdalsgade og Tagensvej, hvor vi Klokken 0,10 møder de 4 Mand. Herfra gaar først Knud med sine to Mand hen til Overskæringen. Saa gaar vi tre — han pegede paa Jørgen og Preben — og du, Valdemar, følger efter med dine to Folk og stopper ved Fenrisgade. Klokken 0,15 maa alt være klart. Jeg piber en Gang i Fløjten og ingen maa saa komme ind i Gaden. Jens saa op fra Tegningen, og alle 4 nikkede. Har nogen noget at indvende? spurgte Jens — — hvis ikke, fortsatte han, møder vi saa i Overmorgen Søndag Kl. 23,45 ved Depotet.

Jens rejste sig og gik med Papiret og Kaffekanden ud i Køkkenet. Han tændte Gassen, og medens Kaffen varmede, brændte han Papiret i Vasken. Saa gik han smaanynnende ind i Stuen igen og skænkede. Jørgen lukkede op for Radioen. København var som sædvanlig tavs, men det var ogsaa mere de engelske Udsendelser, de var interesseret i. Uden et Ord hørte de Udsendelsen til Ende. De smilede til hinanden, da de hørte om Sovjetunionens nye Offensiv, men blev straks alvorlige igen, fordi de samtidig kom til at tænke paa de uhyre Ofre, Sovjetunionen allerede havde bragt. Og nu skulde de paany gennem en Offensiv med nye Sejre, men ogsaa med nye Ofre. Da Radioen tav, sagde Knud, medens han bøjede sig forover og lagde Albuerne paa Knæene — ja — om de gode Englændere snart vilde komme med den anden Front. De snakker og

snakker. De farer den halve Jordklode rundt og holder lange Taler. Men paa den Maade vindes Krigen ikke. Der skal Mænd og Granater til for at klare den Historie. Naa, sagde Jørgen — Bombardementerne gør dog ogsaa deres Nytte. Kan være, at de ødelægger en Del, svarede Jens — men jeg synes nu som Knud, at Invasion er nødvendig, for det er den eneste Maade, hvorpaa Hitler bliver nødt til at trække Tropper fra Østfronten. — Og saa kan du tro, der vanker Bank. Saa var det hele forbi om 3—4 Maaneder.

Men der var nu ogsaa andet de kunde gøre, sagde Preben. De kiggede alle paa »Drengen«, som de — trods hans 25 Aar — kaldte ham. Ja jeg mener, forklarede han — de kunde vel sende noget Sprængstof og den Slags ned til os.

Du siger noget — nikkede Jens eftertænksomt. Det vilde ogsaa gavne. For ærlig talt, saa er vi vist ved at køre tom. Det var lige med Nød og næppe, jeg reddede de 5½ Kilo til paa Søndag. Og saa vidt jeg forstod, saa var der ikke mere.

Lad os nu ikke skabe os utidige Bekymringer. Valdemar tændte en Cigaret og fortsatte — vi har før været kørt læns, men der dukker jo stadigvæk noget op, hvor Fanden de saa faar det fra — men det er ligemeget, nu gaar jeg hjem til Tullemor.

Saa skiltes de 5 Kammerater.

Knud var ansvarlig for Depotet, saa han kom i god Tid. Han eftersaa Pistolerne og lagde dem frem paa Bordet. Sprængstoffet laa klar i to Pakker, en stor paa 5 Kilo og en lille paa ½ Kilo. I Vndueskarmen laa Tændsatserne, saa langt som muligt fra Sprængstoffet for alle Eventualiteters Skyld.

738

Lidt efter kom de andre. De tog deres Pistoler, undersøgte dem, satte Magasinet i, ladede og sikrede dem, hvorefter de spændte dem fast under Jakken og var klar. Jens gennemgik endnu engang Planen, og Klokken 23,50 gik de ud af Bygningen.

Uden Snak skridtede de ud mod Tagensvej. Paa den ene Side af Gaden Knud og Valdemar, paa den anden Jens lidt foran sine to Mand.

Ved Hejmdalsgade stoppede Jens. Preben og Jørgen stod 15—20 Meter fra ham, medens Knud og Valdemar stod ligeoverfor paa den modsatte Side af Gaden. Klokken var 0,08. Alt var roligt, kun en enlig Taxa kom kørende oppe fra Broen over Lersøen. Det var ganske stille og tilpas maanelyst. Vidste Jens ikke bedre, saa maatte han tro, han var helt alene, saadan forsvandt hans 4 Kammerater i Maanelysets dybe Skygger. Præcis Klokken 0,10 dukkede to Cyklister op. De drejede hen foran Jens. Den ene løftede paa Hatten og sagde: De har vel ikke en Tændstik? Jo — en paa 5 Kilo, svarede Jens. Vel, sagde Cyklisten. Han stod af og trykkede Jens' Haand. »Vi er klar«. Imedens var den anden Cyklist kørt over til Hjørnet af Haraldsgade, og ikke et halvt Minut efter holdt alle 4 foran Jens.

Knud kom nu ransk over Gaden, og med et kort Godaften gik han med de to nærmeststaaende. Saa dukkede Valdemar op. Han gik med de to andre over paa det andet Hjørne. Preben og Jørgen naaede hen til Jens, da Valdemar var kommet til Hjørnet og de fulgte alle tre lige efter Knud. Som aftalt kunde nu Valdemar danne Bagtroppen.

Paa Vejen hen instruerede Knud og Valdemar deres ukendte Kammerater, som straks opfattede, hvad deres

Opgave bestod i. Da de kom til deres Post, hentele de hurtigt Cyklerne fra Porten, hvor de var deponerede Klokken 20. De blev gjort køreklar og stillet i Rendestenen lige til at hoppe paa. De andre stillede ogsaa deres Cykler, Pistolerne blev trukket frem og afsikret. De ventede nu blot paa Fløjtet. — Klokken 0,15 lød et kort skarpt Fløjt. Jens og hans Folk var begyndt Arbejdet og stolede nu fuldt ud paa deres Fæller for Gadens Ender. Endnu var alt roligt.

Jens skridtede Stedet af og stoppede op ved Døren til Fabrikkens Transformator, og Preben anbragte hurtigt den lille Ladning paa Kanten af Døren og Muren. Han rullede Ledningen op, og alle tre gik over paa den anden Side af Gaden. Jørgen satte Strøm til, og Klokken 0,18 lød et øredøvende Drøn. Murstumper og Glasskaar regnede ned over de tre Mænd, men uden at ænse noget som helst sprang de straks over til Hullet. Her gik de ind og konstaterede med Tilfredshed, at de havde ramt nøjagtigt som tilsigtet. De anbragte nu den store Ladning efter Jens' Ordre midt i Fabrikkens Transformator, Fabrikkens Livsnerve. Jens trak sig tilbage, og imens anbragte de to andre Tændingerne, der blev stillet paa tre Minutter. Jørgen og Preben rullede Ledningerne sammen, puttede dem og Elementerne i Mappen og trak sig tilbage gennem Hullet.

Ved Gadedøren lige overfor stod Jens med sin Pistol fremme. Ved Drønet var Folk vaagnet, og han opfordrede dem nu til straks at trække sig tilbage til de bageste Værelser. Preben og Jørgen løb over til ham, men blev sendt hen til de andre Gadedøre, hvor der ogsaa var be-

gyndt at komme Folk. De gentog hans Opfordring, og inden man kunde tælle til tre, var Folk væk.

Paa Knuds Hjørne var der meget roligt. Kun tre var kommet, paa Grund af Knaldet, og de var meget nemme at holde fast. Derimod var der mere livligt hos Valdemar. Ialt 16 Mennesker var i Løbet af den korte Tid blevet stoppet. Alle havde været paa Vej mod Fabrikken, men af Hensyn til deres Sikkerhed gik det ikke at lade dem passere. Hver Gang en ny dukkede op, gik Valdemar hen til ham og bad ham høfligt, men bestemt om at vente et Øjeblik ovre i Opgangen. Den ene af hans Folk fulgte Folk over og den anden lukkede dem ind. Saa var der ganske vist den Mulighed, at de kunde finde paa at telefonere, saafremt de kunde faa en af Beboerne banket op. Risikoen var ikke stor, da Valdemar i Forvejen havde undersøgt, om der var Telefoner i den Opgang. Og det var der ikke, saavidt hans Undersøgelser rakte.

Da det første Drøn var rullet gennem Gaden, lod det til, at der ikke var flere paa Vej, saa Valdemar løb lige over til Opgangen for at se, om alt var i Orden. Der var højt Humør paa Trappen, da han stak Hovedet ind, men de gjorde Vrøvl over, at de ikke kunde faa Lov at se noget. — Det kan I faa Lov til om lidt, grinede Valdemar. — Det er mere, end hvad vi kan. Men saa kan vi vel ogsaa gaa nu, sagde en af de Internerede, det har jo bummet. Næ, den gaar ikke — Valdemar var igen alvorlig — for om lidt kommer først det helt rigtige Knald. Men hvad saa med jer selv, sagde et Par Stykker. — I kan jo aldrig naa væk, I maa da gaa nu, for sæt Politiet ogsaa har hørt Knaldet. — Det er der ikke noget at gøre ved, svarede

Valdemar. Vores Kammerater arbejder med Tingene dernede, og vi gaar ikke, før de giver Ordre. Saa forsvandt Valdemar igen — og alt var stadig roligt, meldte den anden Kammerat.

Jens saa paa Armbaandsuret. Et halvt Minut tilbage. Et kvart Minut — Saa raabte han: Fald ned — og han, Jørgen og Preben smed sig paa Fortovet helt op til Muren med aaben Mund. Præcis Klokken 0,21 gik den store Ladning. Et aldeles overvældende, øresønderrivende Brag rullede gennem Gaden, et skærende hvidt Lys, og Transformatorstationen sejlede bort i en mægtig Støvsky. Et Sted skreg en Kvinde, saa blev alt roligt igen. Jens sprang og fløjtede to korte Fløjt, alt var i Orden, ogsaa de der havde udført Arbejdet. Saa tog han og Preben Kurs mod Valdemar, medens Jørgen løb mod Knuds Hjørne. Her var Cyklerne klar, og Klokken 0,22 var alle paa Vej hjem, fulgt af et dundrende Hurra fra de 16 paa Trappegangen.

Allerede ved første Gadehjørne kørte den første bort og saadan ved hvert Gadehjørne paa Vej indad. Skulde Jagten gaa ind paa dem, vilde de i hvert Fald ikke kunne faa fat paa dem alle. Men der var ingen Fare nu, langt borte kunde de høre Politivognenes Horn, og de var til ligesaa god Vejledning for dem som Taagehornet for Sømanden.

Jens stillede Cyklen i Skuret og listede op af Køkkentrappen. Naturligvis var man ikke bange og heller ikke nervøs, men alligevel var der en Spænding, som man blev træt af. Saadan sad han og filosoferede, mens Kaffen blev varm. Marie kom ud fra Soveværelset. Hun lagde Armene om hans Hals: Gudskelov, jeg har dig igen, hvisgede hun.

740

I Serien DANSK DAAD er udkommet:

1. Folkestrejken i Odense, 18.—24. August 1943.
2. Frihedskampen i Aalborg, August 1943.
3. En Værnemager sættes ud af Spillet. — Sabotagen mod Petersen & Wraaes Maskinfabrik, 27. Juli 1943, Kl. 0.18.
4. Mørklagt Land. — Der skaffes Vaaben.

Pris pr. Hefte: **50 Øre**

Hele Indtægten gaar til Understøttelse af Frihedskampens Ofre

741

DANSK DAAD 4

MØRKLAGT LAND —

DER SKAFFES VAABEN

LAND OG FOLKS FORLAG · DANMARK 1943

Da han svingede om Hjørnet og naaede frem, saa han kunde se Bygningerne, smilede han. Han kunde lide Opgaven.

Han stod foran Kolonihaverne, skærmet af en Klynge Træer bag Vogn- og Kanonskurene. Foraarsaftenen var mørk, ingen Stjerner var at se gennem det lave Skylag. Træerne var bladløse, de stod med Grenene badet i den sure Lugt, som altid emmer af vaade Kolonihaver. Og alligevel indbildte han sig, at de gjorde Mørket mørkere der, hvor han stod. At de skjulte ham. Engang imellem førte den svage Vind en lunket, dyndet Lugt fra Fjorden med sig. Den svøbte sig om ham som en Erindring. Engang havde ogsaa han sovet derinde, hvor seks Hundrede Mand laa og snorkede, saa han syntes at kunne høre det som en lav Duren.

Det var denne forbandede Port mellem Staldene og Garagerne. Den var den eneste, han var bange for, Resten skulde han nok klare. Mon den stadig bandt saa helvedes haardt.

Han slentrede frem mod Traadhegnet, mens hans Fingre nede i Lommen kælede for Bidetangen, Tangen skar igennem som Smør, og han hægtede Traadnettet til bag sig, saa et Greb kunde aabne det. Det var en fin Aften.

742

Han løb langs med Vognskuret og som en Skygge hen bag Telefonstangen ved Porten. Der stod han et Øjeblik og hentede Vejret som en Løber før Starten. Rolig, rolig, det er nu, det gælder. Han vidste nøjagtigt, hvorfor han skulde igennem. Sabotagevagterne var blevet bevæbnede, og selv om de fleste var fornuftige Folk, der gerne gav Vaabnene fra sig og selv fortalte, hvor Bomberne bedst kunde anbringes — som om han ikke vidste det i Forvejen — var der dog enkelte imellem, man maatte vise Jernene, hvis man vilde have dem til at makke Ret. Saadan et lille koldt Jern presset mod Maven, det var besynderligt, hvor det kunde faa dem til at trække Følehornene til sig. Han vidste nøjagtigt, hvorfor han skulde igennem. Det var blevet nødvendigt at skaffe Vaaben.

Sagte trykkede han Haandtaget ned, lagde Skulderen mod Porten og rokkede den Millimeter for Millimeter i den svære Karm. Den bandt helvedes haardt. Da han stod bag den, aandede han ud og bankede mekanisk Hænderne af paa Bukserne, som han havde slæbt paa store, beskidte Sten og faaet jordede Næver.

Igennem Portgabet kunde han se over til Sovesalen og Vaabenkammeret nede i Kælderen. I Ro og Mag kunde han staa og afvente, at Vagten havde passeret. De gik med sømbeslagne Støvler, Læderet knirkede, og de harkede i den kølige Foraarsnat. Ingen Fare for, at man skulde overhøre dem. Han stod i Portens Mørke og var fuldstændig usynlig. Da han kom til at tænke paa, at der i hans Tid havde brændt en søvnig Lygte herinde, smilede han igen. Der var en vidunderlig Ironi i, at den

Mørklægning, de fremmede havde gennemtvunget, gjorde alle Katte graa og var Sabotørernes virksomste Forbundsfælle. I Ly af de fremmedes Mørklægning over Landet skulde de selv blive røget ud.

Han skottede til Armbaandsurets smaa Fosforstreger. Der var fem Minutter tilbage.

Resten var ingenting. Han løb krumbøjet over Pladsen, som laa mellem Kasernens Stald- og Garagelænge og Vaabenkammeret og Sovesalen, der var samlet i en Bygning, for at seks Hundrede sovende Sjæle kunde bevogte Statens Vaaben. Som om een vaagen Mand mod seks Hundrede sovende ikke altid var ulige Spil. Han smuttede hastigt gennem den aabne Mur mellem Sovesalen og Magasinet og dirkede besindigt Døren op til Kældertrappen ned til Depotet. Da han havde givet Hængslerne en Smule Olie, lod han Døren spille paa dem. Den svang lydløst op. Alt var i Orden.

De stod mellem Træstammerne med Kasketterne ned i Panden, to Mand fra sjette Gruppe, at se til som alle de andre, et Par almindelige, pæne Arbejdere. Maaske — men det kunde man ikke se i Mørket — med noget haardt om Munden og Øjnene. Man kunde tro, deres Hænder lugtede af Olie. Saadan vilde man huske dem, hvis man havde set dem, et Par unge Arbejdere, som nok maatte have vandblaa Øjne og Nikotin paa Tommel- og Pegefinger. Man vilde uvilkaarligt fæste sig ved det, man ikke saa, men tænkte sig til.

— Er alt i Orden?

— Alt i Orden.

743

De gik, med ham i Spidsen. Hegnet blev hægtet af og hægtet til igen. Forsigtigt bankede de den klæbrige Kolonihavejord af Saalerne og gled frem mod Vognskuret. Vagten naaede rundt hver halve Time, og i den dybe Stilhed kunde den høres paa lang Afstand. De kunde gaa roligt til Værks.

Da de stod inde paa Kældertrappen, aandede de alligevel dybt ud. Anton gik i Forvejen med afblændet Lommelygte og skød Døren til Vaabenkammeret op. I det samme hørte de nogen gaa paa den anden Side Væggen og stivnede, hvor de stod. Anton kom frem til dem og hviskede, at det var W. C.et, der laa derinde. Der vilde nok blive Trafik hele Tiden, mens de arbejdede.

Den første Kasse blev brudt op. Der laa femogtyve Pistoler i den. Samtidig gik Vagten forbi udenfor; der vilde være Fred for den i den næste halve Time. En Kasse Haandgranater og en Kasse Ammunition til Maskinpistolerne var de næste, som blev brækket op, Kasser med Trotyl i Blokke og i Madkasser og en Kasse Læderhylstre til Pistolerne. De drøftede hviskende, om de skulde tage Læderhylstrene for at beskytte Jernene, eller om de hellere skulde nappe Haandgranaterne; der kunde ikke være Tale om at slæbe det hele med sig. Anton stemte for Haandgranaterne. Kammeraterne kunde sgu selv fedte Jernene ind og passe paa dem.

Det tog dem tre Kvarter at fordele Vaabnene og pakke dem ind, saa de kunde bære dem. Hele Tiden lød Rekrutternes slæbende Trin paa den anden Side Væggen. Engang kune de høre en af dem stryge en Tændstik og give det

dybe Prust fra sig, som Mænd, der inhalerer, bruger, naar de blæser Røgen ud af Lungerne. Det sved i dem af Tobakshunger. Anton havde ikke røget i fjorten Dage. Penge og Rationeringsmærker kunde de faa af Gruppelederen, men Tobak kneb det med. De brækkede Satsen af et Par Tændstikker og gav sig til at tygge paa Stumperne, mens Vandet fossede øredøvende gennem W. C. Rørene.

For anden Gang kom Vagten forbi og forsvandt. De tre Mænd løftede prøvende paa Pakkerne. De er tunge som ind i Helvede, sagde Preben og hankede op i dem. Jeg bliver radbrækket af at slæbe paa dem, sagde han ondt og smilede i Mørket. Alt var, som det skulde være.

To Gange maatte de ind i Kasernen og hente Pakkerne. De løb i Mørket langs Bygningerne med de tunge Vaaben paa Skuldrene. Hver af dem havde stukket en ladt Pistol i Lommen. Disse Vaaben var Landets Ejendom, og de skulde give dem tilbage til Landet. Det havde dem Behov.

Byen sov i Foraarsmørket og den ferske Fjordluft. Alle Lyde var saa aabne, saa bristefærdige. Ujævn Stenbrolægning, en dansk Provinsgade i 1943, slukkede Lygter, alle Ruder blændede, Raslen i Havernes Risbøge, intet saa sovende som en Provinsby. Ingen danske Stemmer, ingen fremmede, ingen Skud, intet Oprør. Fred, hengiven Fred, bundløs Fred i Byen ved Fjorden, skønt Rotterne uhørligt gnavede i Landets Grundvold. Denne Fred i den svagt vaade Luft gjorde alting uvirkeligt og meningsløst. Hvorfor slæbte de paa disse Pakker? Hvorfor denne Uro i Blodet, denne frygtelige Vilje til Modstand, naar alt dog var Fred, hengiven Fred, bundløs Fred i Danmark?

7444

Jens og Preben mærkede ikke Spotten i den slumrende Nat, og det var godt saadan, men Anton følte den, og han vidste, det var den, de bekæmpede og vilde tillivs. Ja, det vilde svække den forbandede nazistiske Krigsmaskine og bidrage deres til at bringe den til Fald, det var deres Hovemaal, men pludselig vidste han ikke, om det andet Maal, det der vendte indad mod Folket selv, ikke var det vigtigste. Hvergang de bragte en Fabrik til Eksplosion, blev den falske Fred sønderbrudt og endnu et Par Mennesker vækket til Forstaaelse af, at kun den døde bliver ladt i Fred. Den levende erobrer sig den Fred, han vil, og hvori han kan gro. Han vidste, og Gruppeføreren vidste, at disse Mænd, der blev sendt ud med de kostbare faa Sprængstoffer, man raadede over, og gik til deres Dont saa selvfølgeligt som en Arbejder til sin Arbejdsplads, at de gjorde en Gerning, der var nødvendig, om Folket skulde leve.

De gik op til de fremmedes Garage, satte et Brækjern i Laasen og svuppede den op. Garagen var tom. Et Øjeblik hvilede de sig og blev enige om at laane en Lægebil. Det var ikke noget, man gerne gjorde, mes hvis der blev ringet efter Lægen i Nat, kan han sgu tage en Vognmand, og se det er mere end vi kan, sagde Morten.

Lidt efter kørte de ud af Byen og vestover gennem det sovende Land. Preben kørte, Jens sad bagi med de tunge Pakker, Vognen fuld. Paa Sædet ved Siden af Chaufføren havde Anton anbragt sig med en Pistol i hver Haand. Hvis de blev standset, vilde de erklære, at Anton var Læge og kaldt ud til en syg, men de var rede til om fornødent at sætte haardt mod haardt. Vaabnene skulde igennem. Det

var deres Opgave. Alt for meget afhang af, at de naaede frem. Kammeraterne maatte ikke lades i Stikken.

Vognen gik fint. Stilheden var opfyldt af Motorens Summen og Gummiens surrende Lyd, naar den slap Vejen, en lang, rytmisk Tone i den anspændte Tavshed. En Viser krøb paa Speedometret, og et Sted derude vestpaa ligger Anna og sover, tænkte Anton, mens hans Øjne fulgte Lyskeglerne, der i et Vejsving fejede ud over Markerne og afslørede et Hus, med blændede Vinduer, og en Trækvogn foran med Stængerne pegende i Vejret. Som Skyggen af et Træ, naar man kører en hed Sommerdag, pludselig kan feje ind over en og berøre en med en sval, inderlig Kølighed ramte ham en Forestilling om hendes Arme, der sidste Gang havde famlet efter ham, skønt hun sov. Den dunkle Vilje bag den sovende Arms Viljeløshed havde berørt ham næsten smerteligt. Og Lugten fra den sovende Hud, og Stumheden mellem de to, som intet vidste om hinanden. Saadan var Landet, Lyskeglerne viste ham, hemmelighedsfuldt og ukendt og godt. Han knugede Haanden om Pistolen og følte et Øjeblik, at han var sendt ud mod et større Maal, end han vidste.

Et kort Smeld. Satan ...! Preben rettede Bilen op og standsede. Det var venstre Bagring.

De stod ved Siden af Vognen. Armbaandsurene viste halvtre, og der var selvfølgelig ingen Reservering. Der var ikke andet at gøre end at skjule Vaabnene til senere Afhentning. Der maatte handles hurtigt.

Jens havde skimtet et Høhæs en Kilometers Vej tilbage, De løb febrilsk med Pakkerne. Ingen af dem sansede den

745

krydrede Duft af Hø og Kløver, sidste Sommers Urter, der som et gemt Solskin slog imod dem, da de rev Hul i Siden af Hæsset og begyndte at presse Pakkerne ind. De lukkede til efter sig og undersøgte med korte Blink af den blændede Lommelygte, om alt var i Orden. Fodsporene slettede de ud og strøede rigtig Menneskepeber over dem hele Vejen op til Bilen, saa Hundene ikke kunde lugte sig til Varerne.

— Hvad gør vi med Blikdaasen? spurgte Preben.

— Ned ad Sidevejen.

De skød Bilen ned ad en Hulvej og blev fanget af lave, vaade Grene. Tre Kilometer borte standsede de, laasede den, saa intet skulde forsvinde for Lægen, og fandt senere paa Natten noget Halm, de kunde sove et Par Timer i. Ud paa Morgenen tog de hjem. Anton gik ikke op til Anna. Det var, som om han ikke havde fortjent det.

Om Lørdagen rykkede sjette Gruppe ud igen. To Mand ekstra var blevet beordret med. De mødtes med hver sin Cykle og en god Oppakning. De skulde ud paa week-end.

Fem Mand paa Cykle i Aftenskumringen, fem almindelige, smaasnakkende Mænd med kraftige Haandled. De røg ikke, de havde det vel ikke godt med deres Tobakshandler. Hvem har det? De fortalte hinanden Historier og grinede, sommetider lidt aandsfraværende. En Arbejdsuge var overstaaet, en Hviledag stod for, med Øl, en lang Tur igennem Skoven og Kraftprøver hjemme foran Sommerhuset. I Overmorgen vilde de staa paa Arbejdspladsen, tage mod den næste Uges Slæv og ryste Skuldrene, naar de gik hjem efter Fyraften.

Et Par Timers Trampen i Pedalerne. Fanden, som den trænger til at smøres ... Mørket tætnede. Endelig dukkede Telefonpælen op med den vindskraa Tjørn bagved. Her laa Varerne.

De kørte forbi og smed Cyklerne et Stykke fremme. Ingen paa Vejene. Lukket og slukket, hvor de var kørt frem den sidste lille Times Tid.

Det gav en god, tung Oppakning paa Bagagebæreren. Pakken med Pistolerne havde de aabnet og forsynet sig med en hver. Det gjaldt det sidste, farlige Stræk.

— Stille.

Anton lyttede, og nu hørte de alle, en Motors Spinden. Et Øjeblik efter pegede Bilens Lyskegler skraat op over deres Hoveder. Den var ved at køre op ad Bakken bag dem.

— Til Helvede ... en Patruljevogn.

De sprang paa Cyklerne og gyngede ned ad en Sti. Vognen standsede, et Par Mand sprang ud og raabte noget efter dem. De trampede døve og blinde i Pedalerne. Saa hørte de Vognen køre igen. Nu sad en Betjent inde i Smadderkassen og brugte Radioen til at paakalde Hjælp. De vidste, at Luften om dem gyngede med idiotiske Smaabølger, der vilde ringe dem ind og suge dem ned, hvis de kunde komme af Sted med det. Det var ingen Modstander for Mænd, den tomme, vidløse Luft, det var nytteløst at slaa i, men som underligt kunde slaa igen.

De stod af Cyklerne og holdt Raad.

— Der er ingen Vej udenom, sagde Anton. Vi maa lige igennem, hvad Satan der saa sker.

946

Fremad igennem den kølige Foraarsnat. Øret lagt til Vinden; hører vi noget?

Stilhed. Kun nu og da Lyden inde fra en Stald af en Ko, der drynede og raslede med Kættingen, og Cyklernes Knagen i Navene. Husene som Bunker af Mørke, Træer, der viklede sig ud af Natten, stod et Øjeblik med de nøgne Grene som et glemt Spindelvæv fæstet mod Himlen og forsvandt bag dem. To og to kørte de. Anton var snart paa Siden af de forreste, snart af de bageste.

En halv Time efter kom Militærbilen. De havde pludselig Lanternerne paa sig og kunde se Skærverne paa Vejen, og at Cykleklokken var befængt med Gravrust, og at Skoene trængte til at repareres. Der var Grøfter paa begge Sider af Vejen, og ingenting at gøre. De bed Galden i sig, rankede sig i Sadlerne og satte Farten ned. Militærbilen susede forbi dem og drejede paa tværs af Vejen.

— Sid af. Frem med Jernene, sagde Anton.

Fem Arbejdere paa week-end Udflugt, med en god, tung Oppakning paa Bagagebæreren, med kraftige Haandled, men uden Snadde eller Cigaret i Munden. De formerede Kæde over Vejen, med Cyklen i den venstre Haand og Pistolen i den højre. Ved første Skud fra Bilen vilde ogsaa deres Jern gø. De var ude for at gøre deres Pligt, hverken mere eller mindre. Og de vilde gøre den. Ingen skulde hindre dem deri.

Inden den tavse Kæde var naaet frem til Bilen, startede den og kørte. Maaske fordi Mændene, der sad i den, var skræmt, maaske fordi de forstod, at her var det Mands Ret intet at have set.

De fem søgte ned ad en Bivej lidt fremme og fandt et ensomt beliggende Hus. Det var for risikabelt at blive ved, Natten lovede ikke godt.

De bankede paa, til Manden kom sjokkende ud. Da han hørte, hvad det drejede sig om, gav han Hals af Skræk og fik tilkaldt Konen og Datteren, en stor, kraftig Pige, der lugtede af Søvn. Da de havde jamret sig, fandt de sig med Almuens Taalsomhed overfor det uafvendelige i deres Skæbne. Freden i det ensomme Hus var splintret. Her stod de fem Mænd med tunge Vaaben og var levende Vidnesbyrd om, at det mørklagte Land havde fundet en Vilje og et Mod til at leve andet end Skyggeliv. Staar det saadan til, sagde Konen undrende. Men endda, det havde en jo ikke tænkt ...

Hun livede efterhaanden op, vidste daarligt, hvor godt hun skulde gøre det for dem, og gav sig til at brase i Køkkenet. Datteren gik til og fra og bragte ind til de fem, der huggede i sig uden at slappe deres Vagtsomhed. Cyklerne med Bagagen stod skjult i Stalden. Pistolerne havde de paa sig, ved det mindste Tegn paa Fare var de parat til at starte. Gode danske Mænd, sagde Manden og stod op ad Væggen med hængende Hænder, som var raadvilde, naar der ikke stak en Greb eller en Skovl i dem. I er gode danske Mænd. Det havde han bidt sig fast i, det forstod han. Men at det endda staar saadan til for os, sagde ogsaa han.

Bagefter lagde Mændene sig og sov i Hold, to Timer ad Gangen, mens to hele Tiden holdt Vagt. Ud paa Morgenen gav de Folkene i Huset tyve Kroner for Mad og Husly.

747

Det holdt de altid paa. Selv om Kassen var slunken, havde de Ordre til at betale for sig, hvor de var nødt til at søge Hjælp. De var ikke Røvere.

I den sure Morgen startede de. Et Sted undervejs kunde de høre en Kilde rinde. Den Lyd sad dem længe i Øret. Den var saa inderlig. Lidt kølig og god.

Ved Middagstid naaede de frem og fik afleveret Varerne paa det aftalte Sted. De var tilfredse med at være sluppet igennem. Alt var godt.

Da Anton havde afgivet Beretning, drev han om Aftenen op om Anna. Nu havde han Lov til det, syntes han.

Hun var hjemme. Hun havde været heldig og havde faaet Fingre i en Pakke Cigaretter omme i Blaagaardsgade. De røg to paa Sengen.

Senere laa de og talte sammen. Han vidste, han kunde stole paa hende. Det gjorde godt at tale om det.

— Jeg ved ikke, hvad du tror om os, sagde han. Vi er alleslags. Vi er ikke Helte, men Mænd der er Brug for. Forstaar du, hvad det vil sige, Anna? Vi gør vores Arbejde, det er ligetil, maaske er vi skabt til det. Vi kommer allevegne fra, vi er navnløse, og bagefter vil vi stadig være navnløse. Maaske vil den Verden, som kommer efter dette, ikke rigtig kendes ved os, men hvis man en Dag uden at slaa Øjnene ned kan sige, at man er dansk, saa har vi vores Andel deri. Mere behøver vi ikke at tænke.

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal forklare det, men der kommer altid Tider, da Folket har Brug for os, og saa vil vi altid adlyde. Ved du, hvad det vil sige for en Mand, at der engang er Brug for ham?

Da hun ikke svarede, sagde han: Naar jeg er gaaet, skal du blot huske, at vi er alleslags, og at vi altid er til Stede, naar der kaldes paa os.

Flyverne blev ved at kredse over Byen.

748

I Serien DANSK DAAD er udkommet:

1. Folkestrejken i Odense, 18.—24. August 1943.
2. Frihedskampen i Aalborg, August 1943.
3. En Værnemager sættes ud af Spillet. — Sabotagen mod Petersen & Wraaes Maskinfabrik, 27. Juli 1943, Kl. 0.18.
4. Mørklagt Land. — Der skaffes Vaaben.

Pris pr. Hefte: **50 Øre**

Hele Indtægten gaar til Understøttelse af Frihedskampens Ofre.

749

DANSK DAAD 5

AAGE

– EN DANSK FRIHEDSKÆMPER...

LAND OG FOLKS FORLAG · DANMARK 1943

I

Aage ledede Mødet hos Karl. For nogle Maaneder siden kom han ud fra Horserødlejren, hvor han i 6 Maaneder var indespærret, mistænkt for Delagtighed i Sabotage. Han meldte sig igen til Arbejdet og vår nu igang med Organiseringen af en Gruppe.

Her, som i de andre Grupper, var Parolen, ødelæg Tyskernes Materiale, men sørg for, at ingen hæderlig dansk Statsborger mister Liv eller Førlighed. Alle var indforstaaet med denne Parole, og endnu var det lykkedes dem at overholde disse Arbejdsbetingelser. Gruppen var forholdsvis ny, men havde dog allerede lavet en Masse Smaating. Alene synede det ikke meget, men sammenlagt med alt det øvrige generede det alligevel Tyskerne stærkt. Ikke alene mistede Tyskerne Varerne, men ogsaa Bygninger til Opbevaring og Midler til Transport — og sidst men ikke mindst, de tyske Troppers Vagttjeneste blev mere og mere krævende. Ogsaa det danske Politi led under Sabotagens Naalestik. Dt blev overbebyrdet med Arbejde, og Eftersøgningen kunde derfor ikke blive særlig effektiv.

*

Mødet hos Karl var lige ved at slutte. Samme Morgen var Undtagelsestilstanden erklæret. Nu skulde Arbejdet fremskyndes, saa Nazisterne kunde faa Svar paa Tiltale. Om Formiddagen havde Gruppen været ude ved General Motor

750

i Haraldsgade. Her var anbragt en 10 Kilograms Bombe ovenpaa Fabrikkens Transformatoranlæg, men af en eller anden Grund var Bomben ikke sprængt. Nu stod det tyske Militær derude og passede paa. Hele Aktionen var drøftet paa alle Leder og Kanter, men ingen kunde finde Fejlen. Der var ikke andet at gøre end at indregistrere Bomben som Gruppens første Forsager. Men derfor var det lige ærgerligt.

Planerne til Gruppens næste Aktion var gennemdrøftet og alt klart. Om 2 Dage kunde Bomberne være færdige og gik alt vel, saa vilde Troppetransportskibet S/S Vildby ved Havnegade blive sænket.

*

2 Dage efter, den sidste Dag i August, stod Aage paa Hjørnet af Havnegade og Tordenskjoldsgade. Han kneb Øjnene til. Solen skinnede og slog Smut i Havneløbets olieblanke Vand. Selv Havnegades graa-hvide Huse havde et Genskær af Solpaletten.

Aage gik nogle Skridt ned ad Havnegade og stoppede foran en af de gamle Porte. Slank og lyshaaret lænede han sig mod en af Portsøjlerne. De blaa Øjne saa roligt hen over Havnens nervøse Jag. En stadig Strøm af Varer gled forbi ham og forsvandt i Skibenes Dyb paa Vej til det umættelige Naziland. Han saa paa Armbaandsuret — naa, 5 Minutter endnu, saa er der jo god Tid.

Foreløbig venter han kun paa Karl. De andre skal først komme senere. Foran ham ligger Troppeskibet. Røgen pulser langsomt ud fra Skorstenen paa det store graasorte

AAGE NIELSEN

751

Skib. Som Myrer løber de tyske Soldater ud og ind af Skibets Aabninger og Døre.

Ved Aages Fødder staar en Mappe, og lige ved Siden af, lænet til Muren, staar hans Fiskestang med Snøren omhyggeligt rullet op. For hans Vedkommende er alt klart. Han ser igen paa Uret, men i det samme svinger Karl om Hjørnet. De veksler et Par almindelige Bemærkninger og gaar saa til Arbejdet. Karl stiller som aftalt sin Cykel over paa den anden Side af Tordenskjoldsgade. Saa staar Cyklerne tilpas langt fra hinanden, og skulde de blive opdaget, vil man ikke rigtig vide, hvem man skal sætte efter, naar de gaar hver til sin Side.

*

Foran Troppeskibet er der store Afspærringer. Paa Dækket gaar svært bevæbnede Soldater. Alle Forholdsregler er taget for at hindre et Angreb. Foran Afspærringen standser Aage og Karl. Aage har Fiskestangen over Skulderen og Mappen i Haanden. Et Skridt bag ham staar Karl. To af Betjentene kommer hen imod dem. Da de er lige ud for Aage, siger han til dem: Hvad er der i Vejen her? — Der er ikke noget i Vejen her. — Saa maa man maaske gerne fiske her? fortsætter Aage. — Ja, værsgo, om I da kan fange noget.

Aage og Karl følger efter Betjentene. Da de kommer til Hjørnet af Afspærringen, drejer Betjentene tilbage, men de fortsætter en Snes Meter og drejer saa ud mod Kajen. De sætter sig paa Kanten med Benene ude over Stenrampen. Mappen stiller de forsigtigt mellem sig. Karl tager et lille Glas med Orm frem og stiller det, saa det er synligt for enhver.

Imens har Aage rullet Snøren af Stangen. Nogen helt almindelig Snøre er det ikke. Den er dobbelt og gaar tilbage gennem en lille Øsken, der sidder helt ude i Enden af Stangen. Tidspunktet er heldigt valgt. Om Formiddagen er der ingen Havneturister til at distrahere Lystfiskerne. Aage tager straks en Pakke frem fra Mappen. Den er mærket med et rødt Kryds. En anden Pakke bliver i Mappen. Han vikler Avisen af, og Bomben ligger paa Kajen. Den ser ikke ud af ret meget. Den ligner nærmest en Skildpadde, men i Stedet for Fødder har den to kraftige Magneter. Foran sidder en Øsken og midt paa rager en lille Tingest frem. Den ligner en Blyant. Aage stikker Enden af Snoren gennem Skildpaddens Øsken og trækker den hurtigt igennem med begge Hænder, saa fører han den gennem Stangens Øje og ned til Skaftet af Stangen. Han holder godt fast. Karl tager forsigtigt Skilpadden op paa sine Knæ. Han trykker kraftigt paa Blyanten og lader den saa langsomt glide ned mod Vandet. Den forsvinder lydløst og et Øjeblik efter hænger Snoren stram og kun et øvet Øje kan se at den er dobbelt. Avisen bliver lagt pænt sammen og Glasset med Orm stillet oven paa.

Saa begynder de at rykke nærmere til Skibet og Afspærringen. Centimeter efter Centimeter flytter de sig. Stadig kommer de nærmere. Betjentene gaar deres Runde, og i Stævnen staar en Matros og ser dovent paa de to Fiskere. Ingen skænker dem en Tanke. Paa 20 Minutter naar de indenfor den Afstand, de har bestemt, og ganske langsomt begynder Aage at sætte Snøren i Svingninger. Med den tunge Vægt under Vandet er det ikke helt nemt, men taal-

752

modigt bliver han ved. Svingningerne bliver større og større, og med et bliver Snøren staaende skraat i Vandet. Skilpadden har ramt Skibssiden. Paa Forskibet, 2 Meter under Vandlinien sidder Bomben nu fast, og om to Timer og 40 Minutter — Klokken 14,30 — vil den springe.

Aage slipper hurtigt Snøren og trækker Stangen til sig. Snøren løber gennem Øjerne paa Stangen og Bomben og svipper som en Piskesnert op af Vandet.

Bag ham lyder en Stemme: — Naa, der var nok ikke Bid dennegang? Der staar en Mand og ser interesseret paa Snøren. Hvornaar mon han er kommet? Aage ser paa hans Øjne — det er kun almindelig Nysgerrighed, der faar ham til at snakke. Aage rejser sig, trækker paa Skuldrene. — Nej, siger han, den rendte sgu endda med Krogen. Karl har ogsaa rejst sig. Han tager Mappen og Glasset, og sammen gaar de uden om Afspærringen — hen til Agterskibet for at anbringe den anden Bombe her.

Ingen forstyrrer dem, og 35 Minutter efter at den første Bombe er sat fast, sidder den anden paa Agterstævnen, over Skruerne. Nu er der kun 2 Timer og 5 Minutter tilbage. Intet kan hindre Eksplosionerne.

*

Aage og Karl gaar over til Porten. Her har Jørgen staaet i omtrent en halv Time. Aage giver ham Mappen og Stangen og ber ham køre efter de andre. De to deler en Cigaret og bliver staaende. Nu kommer det værste og farligste, at advare Folk. Gaden damper af Solvarmen, og Aages Tanker farer til Spanien. Han ser for sig de første solgyldne Dage i Valencia. Han husker, hvor betaget han var af alt det fremmedartede og skønne. Han husker, hvordan han brutalt blev revet ud af Betagelsen. Selv her i Solen frøs han ved Tankerne om Fascisternes Rædsler. Han staar her i Havnegade, men foran sig ser han de forvredne og mishandlede Lig af Kvinder og Børn. Han tænker paa Brunete, hvor han i Maanedsvis laa og hamrede paa Fascisterne ... Stærkere Kræfter end dem, Fascisterne raadede over, greb ind og hjalp dem, og Spanien og de Frivillige maatte kapitulere. Han tænkte tit paa Spanien og var glad for den Tid, han havde haft der. Den kom ham nu tilgode, og han var stolt af at kunne bruge sin Viden og Erfaring.

*

Med et Ryk blev han revet ud af sine Tanker. Jørgen var kommet tilbage, tre Mand til var mødt op og havde indtaget deres Poster. De seks Cykler var grupperet to og to. Foran hver stod en Mand. Han skulde gribe ind, om nogen vilde forfølge ham, der var paa Vej til sin Cykle. Paa den Maade fik han Øjne i Nakken. Jørgen blev posteret ca. 20 Meter fra Stævnen. Karl stod ca. 20 Meter fra Agterskibet, og Aage selv tog Opstilling midt for Skibet paa den anden Side af Gaden. Alle kunde se Aage og følge hans Anvisninger. Naar han løftede Haanden, skulde de stoppe al Trafik.

20 Minutter igen, og stærk Trafik. Aage holdt Øje med Betjentene. De var de mest udsatte, men ogsaa de værste at advare. Bomben i Stævnen skulde gaa 10 Minutter før den i Agterskibet. Det var nødvendigt for at faa det nød-

753

vendige Overblik. Der skulde kun holdes Øje med Stævnen og ikke med begge Skibets Ender.

10 Minutter tilbage. Trafikken tog alligevel lidt af. Knippelsbro gik op. Det vilde lette noget, for det stoppede da en Del af Strømmen.

3 Minutter tilbage. Betjentene vendte ved Agterskibet og gik langsomt frem mod Forskibet. Aage fulge efter dem, højre Haand havde, for en Sikkerheds Skyld, fat om Pistolen i Lommen. Betjentene naaede Forskibet. De gjorde automatisk omkring og gik tilbage langs Skibssiden. Aage trak Vejret lettere — endnu var det ikke afgjort — men det saa ud som de vilde fjerne sig saa langt fra Forskibet saa det var unødvendigt at advare dem. Nu mangiede der kun 10 Sekunder. Gaden var tom ud for Skibet. En Taxa kom kørende, men den havde saa stærk Fart paa, at den vilde naa forbi. De fem Mand vogtede spændt paa Aage. Betjentene naaede Agterskibet — saa snurrede de rundt, som trukket af en Snor. Ved Stævnen rejste der sig en mægtig Vandsojle, og der lød et øredøvende Brag. Skibet stejlede og i et kort Øjeblik hang Stævnen højt over Vandet med et gabende Hul. Saa faldt Stævnen ned og Vandet fossede ind, saa der blev en stor Tragt i Vandfladen. Stævnen sank dybere og dybere, og pludselig stod Agterskibet frit i Luften.

Folkene stod stadig roligt paa deres Pladser. Aage vendte sig nu mod Agterskibet. Højt over Kajen hang Bomben som limet fast til Skibssiden — om 9 Minutter vilde den springe.

Betjente og Soldater sprang rundt mellem hinanden. Alt var den taabeligste Forvirring. Pludselig saa en af Betjentene den lille Tingest paa Agterstævnen. Et Øjeblik stod han som lammet. Saa gav han et Brøl fra sig — Her er en til — — Her er en til, skreg han. De andre kom løbende helt hvide i Ansigtet af Rædsel, da de saa Bomben. Det tog dem kun Sekunder at spærre Gaden af og trække alle væk fra Skibet.

Aage gav Signal til de andre om at forsvinde. To og to kørte de bort hver sin Vej, men ingen bemærkede dem. Da Aage kom op til Kongens Nytorv, lød den næste Detonation, og Troppeskibet var ødelagt. Nu hørte han Udrykningshornene. Men det var forgæves, de hastede afsted.

Paa den anden Side af Havnen holdt General Hanneken Møde med Ministeriets Embedsmænd. Mine Herrer — buldrer han — De ser, at de af Fjenden lejede og højt betalte Agenter har mistet Modet. I Byen hersker absolut Ro. Sabotagen er stoppet. Dette bør tjene Dem til Bevis for Rigtigheden i vor Beslutning om at erklære Undtagelsestilstand. Jeg haaber, at vort fremtidige Samarbejde — — — længere kom Generalen ikke. Nu lød det første Drøn fra Havnegade. Ruderne klirrede faretruende, og Smilet begyndte at gro frem i Mundvig og Øjenkrog paa Tilhørerne ...

2

Det er Søndag en Uges Tid senere. Aage sidder i sit Logis sammen med Karl. Det har været en travl Uge, og det ser ud til at Travlheden vil fortsætte. I Aften skal de til Petersen & Wraae i Heimdalsgade. Her har de været før, men det lader ikke til at være

754

nok. Saa er der Elektricitetsværkernes Ingeniørplads ude paa Frederiksborgvej. Hos Hans Lystrup i Pileallé skulde der ogsaa være en Mulighed. Saavidt de kan se bliver der noget til hver Aften.

Aages Madmoder kommer ind med Kaffe. Idag har hun ogsaa skaffet en Pakke Cigaretter, som hun med Stolthed overrækker dem. Det klarer op i Øjnene hos dem begge, for nu er det snart et Par Dage siden, de har smagt Røg. Eftersøgt, som de er, kan de jo ikke gaa til deres sædvanlige Handlende, og andre vil ikke sælge til dem. Aage bor her illegalt, og kun Karl kender hans Logis. Det er nødvendigt at bevæge sig forsigtigt, og endnu har ingen i Ejendommen set hverken ham eller Karl. Det er muligt, at Politiet vil sætte deres Billeder i Avisen, men hverken Beboerne eller de Handlende vil fatte Mistanke, da de aldrig har set dem. I mere end 3 Maaneder har Aage nu boet her. Hans Værtsfolk sørger for ham, som var han deres Søn.

*

De sad og smaasludrede over Kaffen. Aage fortalte om Turen til Carl Drenchs Maskinværksted paa Aaboulevarden — Arbejderne fra de forskellige Virksomheder i Bygningen skulde føres i Beskyttelsesrum. Da vi saa kom ned i Kælderen, saa fandt vi en Sporvognsfunktionær med en ung Pige i en særdeles øm Situation. Parret blev helt kulret af Skræk ved Synet af os mange Mennesker og vilde forsvinde — men jeg fik dem jo snart gjort klar over, hvad der skulde ske.

Da Kammeraterne saa kom og meldte klar, saa vilde vi,

som vi jo plejer, laase Døren til Beskyttelseskælderen, men saa blev Sporvognsmanden helt fra den — Aage lo igen ved Tanken — naa, saa forbarmede vi os over ham og Pigen og tog dem med os ud paa Gaden. Aldrig saa snart var vi kommet udenfor, før de rendte — alt hvad de kunde, men hver sin Vej! Det varer nok noget, før han gaar paa Pigesjov igen — men Klokken er mange, vi maa hellere se at komme over til Jens og give ham den Haandsrækning. Aage rejste sig. De samlede Kopperne sammen og bar dem ud i Køkkenet. Pistolerne blev taget frem og efterset. Saa blev de sikret. Lyset blev slukket og Vinduet aabnet, saa den friske Luft kunde komme ind i Værelset.

De stod et Øjeblik i den mørke Entre. Ikke en Lyd var at høre paa Trappen. Saa gik de hurtigt ud og var straks nede paa Gaden. Ingen havde set dem gaa.

De mødte Jens ved hans Gadedør, og alle tre tog straks videre. Uden for Petersen og Wraae stod de andre. Arbejdet kunde begyndes med det samme.

*

Klokken var et Kvarter i 9. Klokken 9 skulde Arbejdsholdet komme, og inden den Tid maatte alle være inde paa Fabrikken. De gik hen til Porten. Alt var stænget og lukket. Indenfor sad to bevæbnede Sabotagevagter. Medens de andre trykkede sig ind til Væggen, ringede en af dem paa. Portneren aabnede en lille Klap og spurgte »Hvem der?« Han opgav et Nummer og et Navn, og intetanende satte Portneren den elektriske Døraabner igang. Det tog kun et Øjeblik for Gruppen at komme ind; før Vagterne havde set

sig om, var de afvæbnet. En af Gruppens Folk blev saa posteret ved Lugen og overtog Portnerens Rolle. Hver Gang det ringede lukkede han Klappen op og spurgte: Hvem der? — saa blev Døren aabnet, og den indtrædende Arbejder blev straks ført til Bskyttelsesrummet. Da 14 Mand var anbragt, saa det ikke ud til, at der skulde komme flere. Aage og Jens gik saa ned i Beskyttelsesrummet for at forhøre hos Vagterne, om der var kommet nogen tidligere. Det var der. Der skulde være seks Mand i Omklædningsrummene. Her fandt de ogsaa de seks Mand. Jens forklarede, hvad der var paa Færde, og alle seks, samt Vejviseren fulgte roligt med ned gennem Gang og Trapper til Beskyttelsesrummet. For en Sikkerheds Skyld lod Jens hele Omraadet afsøge, men alle var bragt i Sikkerhed. Saa beordrede Jens Rummet laaset. Arbejderne blev urolige. Nu springer I vel ikke os i Luften — spurgte de. I kan være ganske rolige, svarede Jens — bliver I her, saa sker der jer absolut ikke noget.

I alt blev 10 Bomber anbragt i Stuen og paa 1. Sal. Alle Bomberne blev forbundet med Kordextraad, en Lunte, der forbrænder 40.000 Meter i Sekundet, saa Sprængningerne vilde ske paa samme Tid. Jens undersøgte endnu engang om alt var iorden, saa gav han Signal. Han selv trykkede Blyanten paa 1. Sal, og Aage trykkede i Stuen. De løb hurtigt ud af Bygningen og udtil de andre, der stod paa Vagt. Jens blev staaende i Porten, lige udenfor stod Aage med hans Cykel, lidt længere væk alle de andre. Alt var roligt.

Saa kom Eksplosionen i Stuen. Luften rullede tordnende imod Husrækken overfor. Væggene bulede ud og Glasskaar regnede ned i hele Kvarteret. Om fem Sekunder vilde den

næste Eksplosion komme. Saa begyndte Døren til Beskyttelsesrummet at knage. Jens kunde ikke naa derhen og advare. Pludselig sprang Døren op og Arbejderne kom tilsyne. Jens skreg. — Tilbage — Tilbage! Kun to kunde ikke styre deres Nysgerrighed, de andre forsvandt ind igen. Den næste Eksplosion rullede frem i samme Øjeblik. En kæmpemæssig Røgsky hævede sig i et sugende Drøn mod Himlen. Det regnede med Murbrokker. De to Arbejdere paa Pladsen forsøgte at løbe tilbage, men inden de naaede Døren, faldt de sammen, ramt af de tunge Murbrokker. Et Øjeblik laa de og sundede sig, saa kravlede de stønnende af Smerte hen mod Beskyttelsesrummet. Deres Nysgerrighed vilde komme til at koste dem adskillige Dage paa Hospital. Ellers var alt gaaet vel. Bygning og Maskiner var væk.

Jens steg op paa Cyklen og kørte bort sammen med Aage. Paa Vejen tænkte han, at man jo nok blev nødsaget til at binde alle — det var nok den eneste Maade, hvorpaa man kunde forhindre at de sprængte Døren og kom til Skade. Aage gav ham Ret, og saa skiltes de.

Aage kørte langsomt videre. Han kom til at tænke paa Konen og Børnene. I 5 Maaneder havde han ikke set dem. Hvordan mon de klarede sig? Nu kom snart Vinteren, saa skulde Understøttelsen ogsaa strække til nyt Fodtøj og til Brændsel. Forhaabentlig var Krigen snart forbi. Saa kom der jo nok Orden paa Tingene igen. Om man dog blot havde de forbandede Tyskere ude af Landet igen, saa man kunde komme til at arbejde normalt igen. Tankerne om Hjemmet svirrede i Aages Hoved.

Nu var han hjemme. Han kom lydløst op ad Køkkentrap-

pen. Paa Køkkenbordet stod Mad under en Tallerken. Han varmede Kaffen og gik med Mad og Kaffe ind paa sit Værelse. Endnu var Dagens Arbejde ikke endt. Rapporterne skulde skrives. Han plejede at gøre dette en Gang ugentligt, men Undtagelsestilstanden havde forsinket ham, saa han ikke havde faaet de sidste afsted. To af dem havde han skrevet. Maaske man skulde læse dem igennem, tænkte han, der er maaske et og andet at rette. Han tog den første og med Pennen fulgte han Linierne:

Gruppe .....

Søndag Morgen den 22/8 - 43 Kl. 2,10 blev en stor tysk Hurtigbaad, som laa til Kajs ved Børsbroen i København sænket ved en Bombesprængning af en af Gruppens Medlemmer.

De nærmere Omstændigheder var følgende:

Lørdag Aften Klokken ca. 23,30 var det ret mørkt. Jeg havde en 5 Punds Bombe bestaaende af ..... indstillet med ..... paa en Tid af 2 Timer, stukket ind paa Maven. Ved Holmens Kirkes Haveanlæg og gamle Kirkegaard kunde jeg naa et Sted, hvor jeg ubemærket kunde glide i Kanalen og dækket af nogle Hyttefade naa ind under Børsbroen. Herfra var der ca. 20 Meters Svømning — delvis under Vandet — hen til Hurtigbaaden.

Anbringelsen af Bomben voldte en Del Vanskelighed, idet Vandet mellem Baaden og Kajen var haardt og tæt sammenpakket med et tykt Lag Halm, Træstykker og lign., som skrabede mod Baadens Sider, mens jeg arbejdede mig frem.

Eksplosionen foregik præcis to Timer efter.

Der gik desværre en Del Ruder i Havnegade, Børsen og Privatbanken.

Den kunde næppe være anderledes. Han lagde den tilside og saa tog han den anden færdige Rapport og læste — —

Gruppe .....

Den 24/8 - 43 Klokken 12,40 blev Udstillingsbygningen Forum sprængt i Luften.

Hele Gruppen var samlet til Aktionen. 2 var iført Overalls. Den ene kørte paa en lejet Budcykel. (Altsaa den ene af dem i Overalls). Paa Cyklens Lad stod en Ølkasse, som indeholdt Sprængladningen, der bestod af 35 Pund — —.

Paa Hjørnet holdt en Bil med to Mand bevæbnet med Suomi Maskinpistoler. Een Mand var posteret lige ud for Hovedindgangen paa Gaden. Tre Mand gik hen til Indgangen. Den ene blev staaende i Døren og de to andre gik indenfor. Der var to Funktionærer, en Kontormand og en Portner (det var jo lige i Middagspausen). Kontormanden gik ind paa Kontoret, ligesom de to Medlemmer kom indenfor Døren, og samtidigt gik Portneren ind i et Lokale, han benyttede som Værksted og lign. Det skal bemærkes, at saavel Kontoret som Værkstedet var beliggende i selve Bygningen. De to Medlemmer gik hver til sin Mand og holdt dem op. Der blev saa givet Signal til Medlemmet, der var posteret ved Døren, og han signaliserede videre til Medlemmet, der holdt udenfor med Budcyklen. Han kom saa ind med

757

Kassen, der indeholdt Sprængladningen. Den blev anbragt midt i Lokalet.

Ved Eksplosionen styrtede alle Mure sammen, og Taget, der er af Glas, styrtede sammen. Endvidere brændte en hel Del Sengetøj, som Tyskerne allerede havde faaet slæbt ind .....

Forum var, faa Dage før Aktionen skete, eksproprieret af Tyskerne og skulde være indrettet som Sovesal for Soldater.

— — Nej — der var heller ikke noget at rette. Aage lagde den tilside. Der var endnu et Par Stykker. De var hurtigt læst, og tilfreds med Resultatet skrev han dem under og puttede dem alle i en Konvolut, saa kunde han aflevere dem i Morgen, inden han tog ud for at tale med Jens Olsen. Han saa Skuffen efter, inden han lukkede — den var tom. Klokken slog to. Det var paa Tide at komme i Seng.

Det var vanskeligt at falde i Søvn. Problemerne hvirvlede stadigt rundt i Hovedet. Det var Ingeniørpladsen. Hvordan kunde den nu bedst gribes an? Der var ogsaa ham Mekanikeren Jens Olsen. Ganske vist var han anbefalet af forskellige Kammerater, men kunde man stole paa ham? Ikke alene var han en Smule for ihærdig, men han drak ogsaa. Han vilde hele Tiden have en Samtale med Organisationens L e d e r. Men maaske man alligevel skulde tale med ham, maaske vidste han Ting, han ikke vilde betro til nogen anden? Naa — foreløbig havde han da faaet to Pakker Sprængstof, uden der var sket noget, saa maaske var det kun Naivitet, at han var saa ivrig — —

3

5 Mand er nok! Aage trommede paa Bordet. Det er rigtigt, at der er 12 C. B. Betjente, men I glemmer, at der kun er een Udgang fra Huset. De kan altsaa ikke slippe væk. Aage saa sig om i Kredsen. Vi gennemgaar det hele en Gang til. De bøjede sig alle over den store Skitse, Aage havde lavet over Elektricitetsværkernes Ingeniørplads paa Frederiksborgvej. Her blev alle Transformatorer repareret, og her fandtes Lageret af Reservedele. Men efterhaanden kun et sparsomt Lager. Kunde man faa Held med at ødelægge denne Nøglepost, og de andre Grupper saa vilde fortsætte med at ødelægge Transformatorerne ude ved Fabrikkerne, saa vilde en stor Del af Industrien efterhaanden gaa i Staa. Saa vilde det blive adskilligt vanskeligere for Tyskerne at faa deres Undervandsbaadsdele og andet Krigsmateriel fabrikeret her i Landet.

Da alt var gennemgaaet, lod Aage hver enkelt Mand gennemgaa det hele. Saa følte han sig overbevist om, at der ingen Misforstaaelser var.

Tegningen blev brændt og Kaffen kom paa Bordet. Snakken gik over til andre Ting. — Skulde vi ikke tage og skyde et Par Tyskere, lød Karls Røst? Aage saa hen paa ham. I Haanden ud for Munden holdt han Kaffekoppen. Den hældede truende. Saa spurgte han: Hvem har givet dig den skøre Idé.

— Naa hvad, skør er den da ikke ...

— Nu skal jeg sige dig noget, Karl — og det gælder jer andre med. Aage rynkede Brynene, og Munden blev smal

758

som en Streg. — Vi er frivilligt gaaet ind i denne Organisation. Vi ved, hvad Kampen kan komme til at koste, men netop derfor er det tvingende nødvendigt, at vi overholder den Disciplin, som Organisationen har fastsat og forlanger. Kun derved kan vi have de mindst mulige Tab — — Hvad vil een dræbt Tysker betyde her i Landet? Eller ti — eller for den Sags Skyld Hundrede? Det vil ikke betyde et Hak — i Dag! Aag dunkede Næven i Bordet ved det sidste Ord. Lad os ikke stivne, fortsatte han. Ogsaa i vor Arbejde er der Taktik, og maaske kommer der det Øjeblik, hvor Ledelsen giver Ordre til at tage Kampen op mod Tyskerne — men det er noget ganske andet end isoleret at pille den enkelte Tysker ud. Men en saadan Ordre er ikke kommet endnu — og hvorfor? Mon ikke det er, fordi der stadig er en halv Snes Millioner Tyskere under Vaaben? Mon ikke det er, fordi vi ikke er stærke nok til at optage en regulær Partisankrig? Ogsaa du Karl maa jo være klar over, at det man begynder paa, maa man fortsætte med, til Enden er naaet. Hvad vil det nytte, at man smider et Par Haandgranater ind i en overfyldt Restauration — ikke engang saa meget, som hvis man klipper en Klo af en Kat! Resultatet vil kun blive Restriktioner, uden at Befolkningen fatter Nytten af det. Det vil være Spild af Krudt, der kan gøre bedre Gavn et andet Sted. Næ, du gamle, lad os følge vor Organisations Disciplin og holde os til Ødelæggelse af Krigsindustrien. Ser du, det kan Tyskerne mærke. — Er vi enige?

Karl saa lidt halvsur ud, men kun et Øjeblik. Saa gled der et stort Smil hen over hans runde, godmodige Ansigt. Øjnene forsvandt næsten i Smilet. Han slog Aage paa Skul-

deren. Det er lige meget — du har som sædvanlig Ret. Lad os saa høre, hvad Radioen siger. De er nok igang med at faa nogle flere Bank. —

4

Frederiksborgvejen var mennesketom. Helt oppe ved Skolen kom en Linie 16. Som sidste Mand satte Jørgen over Plankeværket og sprang ned til de fire andre. Uden Ord og næsten lydløst gik de frem paa Terrænet. For Enden laa Vagtbygningen. Her gik Karl hen med Jørgen. Aage gik med de to andre til Værkstederne. Vagten var hurtigt ordnet. 10 C. B. Betjente sad og spillede Kort, da Karl og Jørgen bad dem følge med til Beskyttelsesrummet. — Af Hensyn til jeres egen Sikkerhed, sluttede Karl. De 10 Mand var lidt betuttede, men Synet af Jørgens Pistol og Karls højre Haand i Lommen fik dem til at tie stille.

Ved Beskyttelsesrummet mødte de Aage med 8 Arbejdere fra Værkstederne. Lidt efter kom de igen med yderligere 6 Personer. Der var Portnerens Kone og et lille Barn imellem. Aage og Jørgen forsvandt. Ved Kælderdøren satte Karl sig med en Cigaret. Højre Haand var stadig i Lommen, og Blikket fulgte vagtsomt enhver Bevægelse.

Minutterne sneglede sig afsted. Paa Gaden udenfor klemtede Sporvognene. Nogle unge Mennesker raabte til hinanden. En Taxa truttede forkølet i Hornet.

Karl saa paa Uret. Kun 9½ Minut var gaaet. — Der kom Aage og lige efter ham de tre andre. Alt klart — meldte de

759

— om 2 Minutter gaar Sprængningerne. Aage vendte sig mod de Indespærrede. Om to Minutter vil Sprængningen finde Sted. Jeg advarer jer paa det bestemteste mod at gaa udenfor. Der vil lyde tre Detonationer — og først naar I har hørt tre, maa I gaa ud. Har I forstaaet? De 26 Stemmer blev til et helt Raab, da de i Munden paa hinanden svarede — Ja!

Aage lukkede rask Døren og satte i Løb ned mod Hjørnet. Karl sad paa Kanten af Plankeværket og stirrede efter ham. Aage satte fra og næsten fløj over Plankeværket, hjulpet af Karls kraftige Næver. De landede begge paa Gaden og stod saa let pustende med halvaaben Mund. — Der var ingen Tid at spilde. Aage kommanderede de andre, to og to, hen til hver sit Hjørne. De maatte hen og afspærre, at ikke en forbipasserende skulde blive ramt af Stumper fra Sprængningen. Selv løb han over paa den anden Side af Gaden. Alle var paa Plads. Paa Hjørnet op mod Skolen var allerede samlet en halv Snes Mennesker. Bag Aages Ryg gik en Gadedør op. Han sprang derhen — Tilbage, raabte han — hurtigt ind i Døren, der ligger en Bombe! Med et forskrækket Udbrud smækkede Døren i. Saa snurrede Aage rundt igen. 10 Sekunder. Aage talte dem. Saa lød den første Detonation. Himlen farvedes rød af den kæmpemæssige Stikflamme. Saa fulgte de to andre Sprængninger og Ilden steg med en Brølen tilvejrs.

Vinduerne blev smækket op. Trapperne gungrede under Folks hastige Løb ned. I Løbet af et Øjeblik var Gaderne et bølgende Menneskehav. Aage gik roligt hen til sin Cykel og begyndte at køre op ad Birkedommervej — pludselig hører han en skingrende Stemme: »Der kører en af dem — — efter ham — fang ham!« — Var det ham, Raabet gjaldt? Han saa sig tilbage. Jo ganske rigtigt. En ung Knægt kom løbende efter ham — men lige bag ham kom Karl! Aage blev ved at se tilbage. Ingen gjorde Mine til at følge den unge Mands Eksempel. Nu saa han Karls Næve blive løftet. Den susede fremover og traf Manden i Nakken. Han gav et Grynt fra sig og styrtede lige forover, mens en Latterbølge rejstes fra Folkemassen bagved. Næsten med det samme var Karl paa Siden af Aage. Saa træder vi til, grinede han.

5

Det var den 21. September. I det dejlige Vejr havde Aage besluttet sig til at spadsere ud til Mødet med Jens Olsen. Han skulde træffe ham paa Aaboulevarden, omkring Skyttegade. Han gik med en Pakke Sprængstof under Armen. Han smaanynnede og nød Solen. Det vilde være godt, om Lystrups Værksteder gik sig en Tur, tænkte han. Her bliver et Utal af tyske Biler repareret. Aages Tanker gik videre til Jens Olsen — Ole som han blev kaldt. Ganske vist var han en underlig Størrelse, men Stikker det var han ikke. Noget andet var, at man nok kunde tænke sig, at han lagde det hele til Rette, for saa at »opdage« det. Han vilde gerne være interessant. Men det vilde han nu slippe skidt fra. Aages Udseende blev helt bistert ved Tanken paa et saadant Nummer. Han strøg Tankerne væk, nu ikke noget Sortseeri, sagde han til sig selv. Han begyndte igen at smaanynne. Han drejede ind

760

paa Aaboulevarden. Klokken 16,30 skulde han møde Ole. Han skulde bare have denne Pakke. Saa havde han faaet 5 Pakker ialt som aftalt — og saa vilde man hurtigt se, hvad han indeholdt.

Aage naaede Mødestedet. Trafikken hastede forbi. Det var Fyraften og alle ilede hjem. Hjem til Børn og Kone, tænkte Aage. Saa saa han Ole svinge om Hjørnet. — — Hvordan var det han saa ud? Havde han drukket? Oles Ansigt var ligblegt. Munden var stivnet i et uhyggeligt Grin. Han gik stift hen imod Aage med fremstrakt Haand.. Instinktivt fløj Aages Haand mod Lommen. Saa mærkede han et sviende Slag over Armen. Den faldt livløst ned langs Siden. Han vilde vende sig. Men saa gik han forover af en Gummiknippels Slag i Baghovedet. Munden blev fuld af Spyt. Maven krympede sig sammen. Og saa blev det mørkt omkring ham. Aage mærkede ikke Slaget mod Stenbroen. Han mærkede heller ikke Haandjernene, der snørede sig ind i Kødet. Heller ikke, at han blev slæbt over Gaden og smidt ind i en Bil.

Da Bilen kom ud til Vestre Fængsels tyske Afdeling var Aage kommet noget til sig selv igen. — Saa var Ole alligevel Stikker, tænkte han bittert. Men det vil ikke gavne ham meget! Aages Humør steg saa meget ved Tanken, saa han kunde le spottende til Ole, der sad lige overfor ham og græd. Ole var blevet klar over sin forfærdelige Handling, men desværre for dem begge — forsent!

Porte smækkede. Døre fløj op. Ad lange Gange gik det mod Forhørslokalet. Her var en halv Snes Nazister trommet sammen. Aage blev ført lænket frem for dem. — — Naa —

brølede en af dem — saa du er Sabotør, hvad? Nu skal vi lære dig, kan du tro. Et Knytnæveslag traf Aage under det ene Øje, saa han tumlede tilbage. — Kan du faa den Hat af, dit røde Svin!

Uden at fortrække en Mine løftede Aage de lænkede Hænder. Saa rev en af Gestapofolkene Hatten af ham og smed den paa Gulvet.

En Regn af Spørgsmaal haglede ned over Aage. — Hvor bor du — hvor er jeres Depot — hvem er dine Hjælpere — hvor faar du Sprængstoffer fra — — Naa — svar, dit Svin, eller vi skal rive Tarmene ud af Halsen paa dig!

Det gøs i Aage. Han kom i Tanker om Bankassistenten, de havde fanget oppe ved Aalborg. Han blev dømt til Døden. Men før de skød ham ... Det krøb i Aage ved Tanken, men han bed Tænderne sammen. Han løftede Hovedet og bare saa paa sine Bødler. Det var nok til et fornyet Raserianfald, indtil Bvidstløsheden atter trak Barmhjertighedens Slør for Aages Øjne.

Da Aage kom til sig selv, laa han paa et Stengulv i en Celle uden Vinduer og uden Lys. Munden klistrede sig sammen af størknet Blod og Mangel paa Vand. Mad og Vand fik han ikke. Der var ikke andet at gøre end at blive liggende paa det isnende Stengulv.

Forhør fulgte paa Forhør, men stadig var han tavs. Han vejede nu kun det halve af sin normale Vægt og var dødssyg. Feberen jog igennem ham. Kun med den yderste Anspændelse kunde han holde sig oprejst. Vagten lo kun, naar han bad om en Læge.

De sidste Dage var ikke saa slemme. Feberen var saa

761

voldsom, at han nærmest var følelsesløs. Tiden eksisterede ikke længere. Bevidstheden forsvandt umærkelig. Han anede ikke længere hvad der var Fantasi og Virkelighed. Snart snakkede han med sin Kone. Saa lo han med sine Børn. Saa var det Kammeraterne han var sammen med.

Saa døde Aage. Aanden var stadig lige stærk og parat til at kæmpe, men Legemet kunde ikke mere.

Saadan gik Aage til Hansteens Brigade. De tapre og ukuelige.

6

Da Aage blev sparket ud af Forhørslokalet, blev Forræderen lukket ud af en Bagdør med Ordre til nye Opgaver.

Den 2. Oktober blev han fanget af Gruppen. I 4 Dage var han i Forhør. Saa tilstod han.

Den 6. Oktober tidlig om Morgenen blev han ført til Utterslev Mose, og et Skud gjorde i Morgentaagen Ende paa hans Skændselsgerninger.

Saadan vil det gaa enhver Forræder.

Aages Gruppe har svoret det. Og den er, som han var.

I Serien DANSK DAAD er udkommet:

1. Folkestrejken i Odense, 18.—24. August 1943.
2. Frihedskampen i Aalborg, August 1943.
3. En Værnemager sættes ud af Spillet. — Sabotagen mod Petersen & Wraaes Maskinfabrik, 27. Juli 1943, Kl. 0.18.
4. Mørklagt Land. — Der skaffes Vaaben.
5. AAGE — en dansk Frihedskæmper.

Pris pr. Hefte: **50 Øre**

Hele Indtægten gaar til Understøttelse af Frihedskampens Ofre.

762